

Η ΓΥΝΑΙΚΑ

ΑΡ. 162

ΚΑΙ ΤΟ ΣΠΙΤΙ

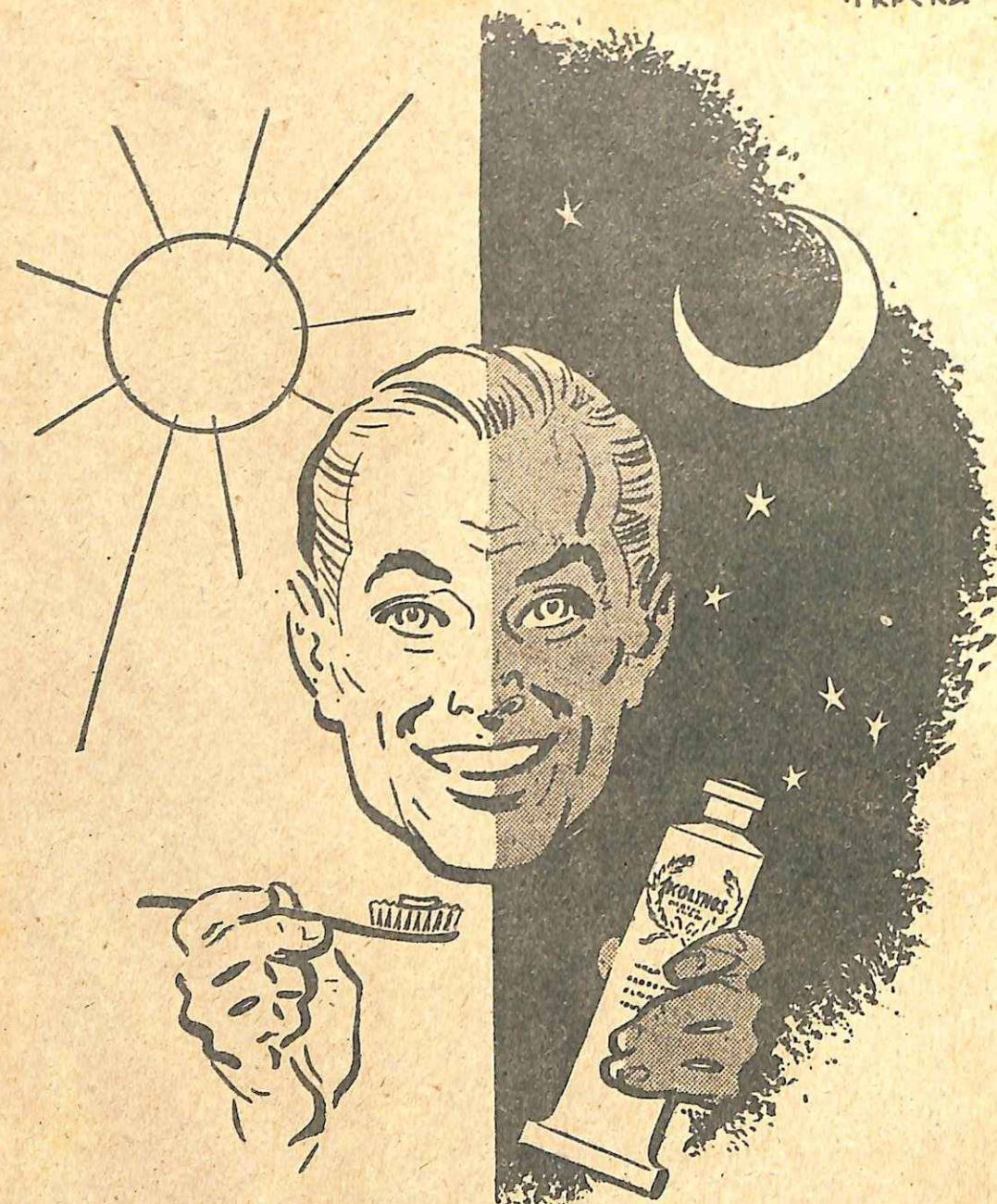
ΡΙΤΑ :

ή γυναίκα
πού οι άνδρες
τήν κατέστρεψαν

(Η περιπετειώδης ζωή
της Ρίτας Χαίηγουωρθ)

Σ' αυτό το τεύχος:
ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ
ΚΕΝΤΗΜΑΤΩΝ
ΚΑΙ ΠΑΤΡΟΝ

★ Η ΠΡΩΤΗ ΦΡΟΝΤΙΣ ΤΟ ΠΡΩΪ

★ Η ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΤΟ ΒΡΑΔΥ

ΚΟΛΥΝΟΣ

Η ΠΑΓΚΟΣΜΙΩΣ ΑΝΕΓΝΩΡΙΣΜΕΝΗ ΟΔΟΝΤΟΚΡΕΜΑ

ΓΚΡΕΚΑ

Η ΓΥΝΑΙΚΑ

ΚΑΙ ΤΟ ΣΠΙΤΙ

ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΗ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

Έκδοτης: «Ε. ΤΕΡΖΟΠΟΥΛΟΣ & ΣΙΑ»

Διευθυντής: Ε. Χ. ΤΕΡΖΟΠΟΥΛΟΣ | Άρχισυντάκτης: ΗΛ. Ι. ΜΠΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ: Πανεπιστημίου 34 και Ίπποκράτους. Τηλ. 614-047
Τηλέφ. τυπογραφείων 36-555 Τηλέφ. πιαστηρίων 58-403
ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΤΕΥΧΟΥΣ ΔΡΑΧΜΑΙ 6

ΕΝΩ ΔΙΑΒΑΙΝΕΙ ΤΟ ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟ

ΓΥΝΑΙΚΑ ΠΡΟΣ ΓΥΝΑΙΚΕΣ

ΑΠΟ τη στήλη αυτή, αγαπητές μου αναγνώστριες, κάνω αρχή για μια στενότερη επικοινωνία μεταξύ μας. Πολλές φορές αισθάνομαι την ανάγκη να σας πω μερικά πράγματα, να σας συστήσω τι θα έπρεπε να προσέξετε ιδιαίτερα στο τεύχος που κάθε φορά κρατάτε στα χέρια σας. Άλλοτε πάλι θέλω να κάνω μια υπόδειξη ή να εξάρω ένα κάποιο γεγονός. Άλλα που χώρος; Όλο το περιοδικό είναι ασφυκτικά πιασμένο από ύλη και καταντάει πρόβλημα να βρεθώ μια γωνιά να κάτσουμε, εμείς οι γυναίκες να τα πούμε μεταξύ μας, όπως συνηθίζουμε!... Σε αυτή εδώ τη θεσούλα που μου παραχώρησε ευγενώς ή προκάτοχος... «Περαστική» άλλωστε ήταν, ελπίζω να διατηρήσω μια κάποια μονιμότητα και ότι δεν θα εκτοπισθώ από κανένα άρθρο που θα χαρακτηριζόταν από τους αρμοδίους της Συντάξεως ως «απαραίτητος» ή «επείγον!»... Άλλ' ας έρθουμε στο προκείμενο. Σας συνιστώ να διαβάσετε μια μικρή σειρά από πέντε ψυχολογικά άρθρα με τον τίτλο:

«ΟΙ ΑΝΔΡΕΣ ΔΕΝ ΑΓΑΠΟΥΝ...»!

που οι δημοσίευσί τους άρχισε από το προηγούμενο τεύχος. Στο παρόν και στις σελίδες 14—15 θα βρείτε την αυτότελη συνέχεια «Οι άνδρες δεν αγαπούν τις ζηλιάρες γυναίκες» θα επακολουθήσουν δε «Οι άνδρες δεν αγαπούν τις γυναίκες με κακό χαρακτήρα, τις ακατάστατες γυναίκες κλ». Θα πείτε βέβαια ότι αν τους άρεσε ως μας αγαπούν όπως είμαστε, οι άνδρες μας. Μπορούμε ν' αλλάξουμε; «Αγάπα το φίλο σου με τα ελαττώματά του», λέει και μια παροιμία. Ναι, αλλά δεν είναι κι έντελώς έτσι, λέω εγώ. Όλες μας, ποιά λίγο, ποιά πολύ, έχουμε τα ελαττώματάκια μας. Ίσως στα δημοσιευόμενα αυτά άρθρα, βρούμε κάτι από τον εαυτό μας, κάτι που πολλές φορές το αναγνωρίζουμε κι' εμείς οι ίδιες ότι δεν είναι σωστό να γίνεται. Διορθώνοντας λοιπόν αυτές τις παραφωνίες, νομίζω πως εξασφαλίζουμε τη συζυγική αρμονία που δεν εί-

ναι τίποτε άλλο από την πραγματική ευτυχία μέσα στο σπίτι.

ΑΝΟΙΞΙΣ, Η ΕΠΟΧΗ ΤΩΝ ΛΟΥΛΟΥΔΙΩΝ

«Η γυναίκα είναι ένα λουλούδι, αλλά με... ακαθίσια», λένε οι κακεντρεχείς άνδρες! Εμείς δεν θα τους απαντήσουμε σ' αυτή την πρόκληση, αλλά θα περιοριστούμε στη διαπίστωση πως η γυναίκα είναι κοντά σ' άλλο και φιλικό. Αυτό μαρτυρούν τα όμορφα περιποιημένα λουλούδια στις γλάστρες και στους κήπους των σπιτιών. Οι αναγνώστριές μου που επιδίδονται στην ανθοκομία, θα βρουν στις σελίδες 11, 12 και 13 οδηγίες χρησιμώτατες για την καλλιέργεια των λουλουδιών, τώρα την άνοιξη.

ΕΝΑΣ ΕΠΑΙΝΟΣ

Δεν συνηθίζω να δημοσιεύω τα γράμματα που μου στέλνουν οι αναγνώστριες του περιοδικού αυτού, θέλοντας να εκφράσουν την ικανοποίησή τους ότι βρήκαν επί τέλους ένα ελληνικό περιοδικό που να τις ικανοποιεί. Άλλα ένα μικρό δείγμα των θερμών εκδηλώσεων των αναγνώστριών μου το δημοσιεύω γιατί προέρχεται από το εξωτερικό. Μου γράφει, λοιπόν, η συνδρομητριά μου κ. Δέσποινα Αλμπάνη, 205 Μπρόντγουαϊν, Μπαγκιόν Ν Τζέρσεϊ, Η.Π.Α.:

«Είμαι από αρκετού καιρού συνδρομητρία του αγαπητού περιοδικού «Η Γυναίκα» και σήμερα, δοθείσης ευκαιρίας, χαρίζω τις λίγες μου αυτές γραμμές, σαν εκδήλωση αγάπης προς αυτό.

»Εδώ στον Νέο Κόσμο, όπου εύρισκομαι, καιτοι υπάρχουν χιλιάδες ξένα περιοδικά, που μπορώ να δω κάθε είδους ύλη, δεν μπορώ ν' αφήσω αδιάβαστη ούτε μια γραμμή της «Γυναίκας»... ολις ο ταχυδρόμος μου την φέρει. Το πολυποικίλο υλικό που έχουν οι σελίδες της είναι εφάμιλλον ή και ανώτερον των εδώ εκδιδόμενων περιοδικών της Αμερικής.

»Δεχτήτε λοιπόν εκ μέρους μου ένα μεγάλο «εύγε» γι' αυτήν την εργασία που επιτελεί το περιοδικό σας. Κι' είδε ο Μεγάλος Θεός να σας δίνει αρκετή δύναμη να την συνεχίζετε».

Με τέτοια αγάπη και υποστήριξη που μου έχουν οι αναγνώστριές μου πως να μη βρίσκω τη δύναμη να συνεχίζω;... «Η ΓΥΝΑΙΚΑ»

ΝΕΕΣ ΚΟΠΕΛΛΕΣ ΣΤΗ ΝΕΑ ΜΟΔΑ

- 1 Βαθεία κουφόπιετα πίσω από πάνω έως κάτω. Ό γιακάς έχει φιογκάκι πίσω, πράγμα που είναι πολύ της μόδας. Έμπρός το φόρεμα έντελως σκέτο με μικρά τσεπάκια.
- 2 Έντελως στενό φόρεμα με πιέτα πίσω και ζώνη «μαρτενγκάλ», τοποθετημένη πολύ χαμηλά. Τα ελάχιστα φάρδη της μέσης, μαζεύονται με τη ζώνη.
- 3 Το άπλο αυτό φόρεμα έχει φαρδιά φούστα με μπάντα κάτω. Ό σκέτος λαιμός είναι πολύ στη μόδα. Τον γαρνίρετε όπως θέλετε, με μονηλάκι, κολιέ κ.ά. Ίδιαίτερως συνηθίζονται τώρα τα φορέματα χωρίς καθόλου μανίκι.
- 4-5 Δύο μοντέρνοι τύποι μπλουζας. Και οι δυο πολύ μπουφαν. Η μία έχει ξεχειλωτό ντεκολτέ, ή άλλη κλειστό.
- 6 Φετεινός τύπος σεμιζέ φορέματος. Έμπρός στενές πιέτες

ΤΟ ΚΑΤΗΓΟΡΩ ΤΩΝ... ΠΑΣΑΔΩΝ!

Το «κατηγορώ» της εργαζόμενης γυναίκας που παραθέσαμε σ' αυτήν εδώ τη στήλη στο περασμένο τεύχος, έγινε δεκτό από τις ενδιαφερόμενες μ' ανεπιφύλακτο ένθουςιασμό. Πολλές αγαπητές μου αναγνώστριες αισθάνθηκαν την ανάγκη να εκφράσουν την πλήρη τους ικανοποίηση με τα λόγια: Μπράβο σας! «Έπρεπε να τα ψάλετε στους σύγχρονους... πασάδες!»

Εστί, το κάθε ζήτημα έχει και την αντίθετη όψη του. Και για λόγους αμεροληψίας, είμαστε υποχρεωμένοι να την εξετάσουμε. Κάποιος μάλιστα σύγχρονος... πασάς (σύζυγος εργαζόμενης γυναίκας) μου απέστειλε δριμύτητα απάντησι, το «Κατηγορώ» των πασάδων:

—Διαμαρτύρομαι, φίλτατη, εν όνοματι όλων των άδικως χαρακτηρισθέντων πασάδων! Προκειται περί παρεξηγήσεως! Κατ' αρχήν οι λεγόμενες «σκλάβες» υπερβάλουν τα πράγματα, υποτιμούν το ρόλο του άνδρος στην πρακτική ζωή των συζύγων και ούτε λίγο, ούτε πολύ, θέλουν να συμβιβάζουν τ' ασυμβίβαστα.

Μα σάς παρακαλώ. Δεχόμαστε ότι η κύρια φροντίδα του νοικοκυριού πέφτει στο μερτικό της Κυρίας μας! Τι άλλο θέλετε όμως να γίνει; Μπορούμε π.χ. εμείς να... μαλώσουμε με την υπέρβριά μας αν δεν έτριψε καλά τα μάγουρα του χάλι, ή να κοιμηθούμε τα παιδιά;

«Και πάλι —ας το μαρτυρήσουν ειλικρινά οι... σκλάβες μας— πόσες φορές η ανάγκη δεν μας υποχρέωσε να εκπληρώσουμε κι' εμείς παρόμοια καθήκοντα; Πόσες φορές δεν κλειστήκαμε σπίτι για να «φουλάμε τα παιδιά», επειδή η μητέρα έπρεπε να πάει το νού της στο φαγητό ή είχε στο σπίτι μωδίστρα; Κι' ακόμα, όταν θα τύχη αβινιδίως καμιά αρρώστεια, ποιός θα σηκωθεί άρον - άρον να φέρη το γιατρό;

«Εξ άλλου, είναι λίγοι παρακαλώ οι σύζυγοι που αναλαμβάνουν τα ψώνια του σπιτιού —τρέχουν στους μπακάδες, στους χαπάκηδες, στους μαζαδόδες και γυρίζουν φορτωμένοι —με το συμπάθειο— σ' αγκαλιάς; Και μόνον αυτό; Εμείς οι πασάδες δεν αναλαμβάνουμε κατ' αποκοπήν στις «ελεύθερες ώρες» μας να μαστορέψουμε στο σπίτι; Πότε βουλώνει ο νεροχύτης, πότε ξεκαρφώνονται οι καρέκλες, πότε χαλάνε οι μπρίζες του ηλεκτρικού.

«Δεν θέλω καθόλου ν' αναφερθώ ποιός φορτώνεται περισσότερο με τις γενικότερες ευθύνες της οικογενείας. "Αν δεν φθάνουν τα εισοδήματά μας, οι σύζυγοι πρέπει να βρουν τρόπο να αυξήσουν τους πόρους τους. Αναζητούν μια δεύτερη εργασία, τριών - τεσσάρων ωρών ημερησίως κι' όταν τη βρουν δεν την αφήνουν. "Αλλ' αυτό είπαμε, ως το περασούμε για να μη μάς... υπερδέψη. Κι' έρχομαι σ' ένα άλλο ζήτημα.

«Εγώ τουλάχιστον, παραδέχομαι ότι οι εργαζόμενες γυναίκες μοχθούν υπερκαρκά, δεν βρίσκουν παρά ελάχιστα όρεσι γι' ανάπαυσι, στριφογυρίζουν εδώ κι' εκεί σαν τη σβούρα, δεν απολαμβάνουν πολλές χαρές της ζωής. Κι' εμείς τι κάνουμε; Λίγοι από μές κι' όταν δεν έχουμε να καταπιστούμε με κάτι, από φιλότιμο —και για να μην ακούμε γκρίνιες!— δεν κλεινόμαστε σπίτι και συντροφεύουμε την Κυρία; Μια ελάχιστη μειωμένη αδιαφορία και τρέχει στους καφενέδες και στους κινηματογράφους.

«Αι» το άλλο; Πέστε μου, πόσες γυναίκες εδώ στην Ελλάδα (δεν ξέρω τι γίνεται στην Αμερική!) επιτρέπουν στους συζύγους ν' ανακατευτούν στο νοικοκυριό του σπιτιού; Στις δέκα οι δέκα το θεωρούν δικό τους ταίφι. "Αν κάνει πώς μπαίνει στην κουζίνα σε βλέπουν με... προκατάληψη ότι θα τα κάνει όλα άνω - κάτω! Φυσικά, μπορεί στην αρχή, από έλλειψη πείρας να τα θαλάσσει —να σκουπίσει τα πατήρια με το ξεσκονόπανο. "Ε, γίνονται αμέσως θηρία! Δεν έχουν την υπομονή να σε διδάξουν! Κι' όταν επιχειρήσεις να επέμβεις στην προπαρσκαυή του φαγητού και θαλήσης να εξασκήσεις όσα σωτικά είδες να κάνει η μητέρα σου πριν παντρευτείς —για να μην πω... π.χ. το κομμάτι— οι... σκλάβες σου...!

«Τέλος, δεν πρέπει να μάς διαφεύγει πως είναι μέσα στη φύση του καθενός να καταπιάνεται μ' ώρισμα πράγματα. "Ενας σύζυγος θέλει να αισθάνεται ότι έχει μια σύντροφο που θα του δείξει το ενδιαφέρον της, θα τον περιποιηθεί. Μάλιστα, φίλτατη! Το να μου φέρη η γυναίκα μου (κι' όχι η σκλάβα μου!) το καφεδάκι στο κρεβάτι, με κάνει να νοιώθω τήν... ευεργετική της παρουσία. Κι' εκείνη, αν δεν μ' έχη άρεση, χαίρεται να το διαπιστώνη αυτό. Μήπως κι' εμείς δεν ονταποδίδουμε τις περιποιήσεις όπου η περιστάσις το καλΐ;

«Με δυο λόγια, δεν είμαστε πασάδες! Δεν τ' άποκλείω βέβαια, μερικοί να εκμεταλλεύονται τ' ανδρικά τους προνόμια. Μήπως όμως, λίγες γυναίκες τα θέλουν όλα στά... χέρια;

Ταυτά γράφει ο «πασάς». "Όπως βλέπετε, συγχρόνως άμυνεται κι' επιτίθεται. "Ετσι φτάνουμε στην αιώνια διαμάχη των συζύγων —ποιός είναι θύμα του άλλου. Διαθέτουν άμφότεροι τρανταχτά επιχειρήματα. "Επομένως το πρόβλημα παραμένει. Και φοβάμαι πως δεν πρόκειται να λυθΐ!

Η ΠΕΡΙΕΡΓΗ

ΑΠ' Ο,ΤΙ ΓΙΝΕΤΑΙ

● ΕΚΘΕΣΕΙΣ

Η νέα ζωγράφος δ. Κατερίνα Χαριάτη εκθέτει για πρώτη φορά τα έργα της στην αίθουσα του «Ατελι» (όδος Ξενοφώντος). Η έκθεση περιλαμβάνει 40 πίνακες, λάδια και ακουαρέλες. Οι κριτικοί οι οποίοι επισκέπτονται την έκθεση, εκφράζονται με πολύ κολακευτικά λόγια για το έργο της δ. Χαριάτη. Ιδιαίτερα τραβούν την προσοχή οι πίνακες «Στην ταβέρνα», «Από το σχολείο», «Μοναξιά», «Γυμνό», «Γράμμα έ- π' το νού», τα ναυάρια, «Τοιαντάφυλλο», «Μαργαρίτες», «Παπαρούνη», οι προσωπογραφίες «Κώστας», «Καίτη» και δυο μικρά καρνάκια «Μπλε καρναβάλι», «Κοκκίνα καρναβάλι». Επίσης η δ. Χαριάτη εκθέτει δυο αλμπουμ με θαυμάσια σκίτσα (μολύβι) που παρουσιάζουν γυναίκες της Ελλάδας. Η δ. Χαριάτη κατάγεται από το καλλιτεχνικό νησί της Ζακύνθου, διετέλεσε δε μαθήτρια του Μπουζιάνη. Η νέα ζωγράφος, η οποία εργάζεται και ως σκηνογράφος και στίλβει θαυμάσιες μάσκες, έκανε την πρώτη της εμφάνισι με πολύ επιδοφόρες ενδείξεις.

Μια άλλη εξ άλλων ενδιαφέρουσα έκθεση ζωγραφικής άνοιξε αυτές τις μέρες στις αίθουσες του Γαλλικού Ινστιτούτου. Πρόκειται για 44 πίνακες (τέμπλερ) της γνωστής καλλιτέχνιδος κ. Ντιάνας Αντινακάτου, που έχουν σαν θέμα την προεισμική Κεφαλληνία (δρόμους, πλατείες, καμπαναριά, σπιτία και έσωτερικά, αλές, λιμάνια και χωριά). Οι πίνακες αυτοί προσορίζονται για την έκτύπησι λευκώματος με τον τίτλο «Κεφαλληνία».

● ΛΙΤΣΑ ΛΙΩΤΣΗ

Η όπερα του Καίζερλάουτεν της Γερμανίας, γιορταζοντας τα 200 χρόνια, από τη γέννησι του Μότσαρτ, παρουσιάζει αυτές τις μέρες τον «Κήρυκα από άσπρη». Στο έργο αυτό πωταγωνιστεί

Η Λίτσα Λιώτση με ανδρικό κοστούμι, ως Ραμέρο.

Η κυρία με τα γκρίκα» έργο της κ. Λασκαρίδου.

‘Η «Γυναίκα» στα παρασκήνια

«Σοί πάει το βασίλειο», λέει μια παροιμία που... εφαρμόζεται και στο θέατρο, όχι, όμως, πάντοτε με την ίδια επιτυχία. Γιατί αν τα βασίλεια κυβερνούνται με κληρονομικό δικαίωμα, δεν συμβαίνει το ίδιο με τη σκηνή, όπου, για να βασίλευση κανείς, δεν αρκεί να είναι γυιός, κόρη ή απόγονος ενός μεγάλου πρωταγωνιστή, αλλά να έχη και ο ίδιος ταλέντο.

Έτσι, ενώ πολλά παιδιά μεγάλων ηθοποιών βέλησαν να διαδεχθούν τους γονείς των στη σκηνή, μετριώμενα είναι εκείνα που τα κατάφεραν; άκριβώς εκείνα που, εκτός από την κληρονομία του μεγάλου άνδματος είχαν και το προσωπικό τους ταλέντο.

Στην ελληνική σκηνή υπάρχουν παραδείγματα θεατρικών οικογενειών, που αποτελούν πραγματικές δυναστείες και που πολλά μέλη τους διακρίθηκαν.

Μια γνωστότατη θεατρική οικογένεια είναι της Κυβέλης. Με γαλή άρτιαση η ίδια, που το ταλέντο της μεσουράνησε επί πολλά χρόνια στο στερώμα της ελληνικής σκηνής, είχε την ευτυχία να κληρονομήσει και τα παιδιά της και τα εγγόνια της να παίζουν στο θέατρο και να τι-

μούν το όνομά της.

Οι δυο της κόρες, πρώτα-πρώτα, η Μιράντα και η Αλίκη, ανέδειχθηκαν σε δυο από τις καλύτερες πρωταγωνιστρίες του ελληνικού θεάτρου. Η Μιράντα παίζει πάντα—τώρα τελευταία, μάλιστα, συμπράττει στον θίασο Κοτοπούλη και παίρνει μέρος στο «Χωρίς γάντι» του Αλέκου Λιδωρίκη. Η Αλίκη, πάλι, αφού επί πολλά χρόνια ήταν ένα από τα ηδωλάματα του αθηναϊκού κοινού, βρίσκεται τώρα στην Αμερική, όπου παίζει στην τη Λεορσί.

Ο γυιός της Κυβέλης, ο Αλέκος Μυράτ, δεν είναι ηθοποιός αλλά αρχιτέκτων. Είναι όμως σύζυγος ηθοποιού της ρίτας Μυράτ, που είναι μια από τις πρωταγωνιστρίες της κλατικής σκηνής. Είναι και πατέρας ηθοποιού, που λέγεται Κυβέλη, όπως κι' η γιαγιά της.

Άλλες δυο εγγονές της Κυβέλης, κόρες κι οι δυο της Μιράντας, ακολουθήσαν τα ίχνη της μητέρας και της γιαγιάς τους. Η Κυβέλη Θεοδόη, που πρωτοβγήκε στη σκηνή πέρυσι στο θίασο Κατερίνας, και είναι τώρα πρωταγωνίστρια του θιάσου Φωτοπούλου — Ηλιδούλου, και η Βάνα Φιλιππίδη, που παίζει στην

ΣΤΟ 15ΘΗΜΕΡΟ

με πολλή επιτυχία, μια Έλληνίδα, στον ανδρικό ρόλο του Ραμέρο. Πρόκειται για τη μεσόφωνο Λίτσα Λιώτση, που τη βλέπετε στη φωτογραφία με το αντρικό κοστούμι.

● ΓΙΑ ΤΗ ΜΑΝΑ

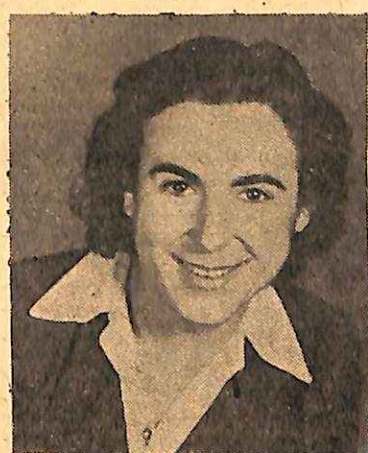
Σε μια πολύ φροντισμένη έκδοσι η κ. Μαγδαληνή Κ. Τσάκωνα συνεκέντρωσε ό,τι εκλεκτό έχει γραφΐ από δικούς μας και ξένους ποιητές και πεζογράφους για τη Μάνα. Πρόκειται για μια εξαιρετική εργασία που περιλαμβάνει 177 ποιήματα και αποσπάσματα από πεζογραφήματα. Το πώς εργάστηκε για να συλλέξη όλα αυτά το πολυτιμο υλικό μας το λέει η ίδια η κ. Τσάκωνα στον πρόλογο του διβλίου της: «Αρχικά κανείς μπορεί να κμη μαζεύοντας ποιήματα ή πεζά γραμμένα για τη Μάνα, σε τέλος όμως για να φτάση δε γίνεται. Υπάρχουν τόσα πολλά. Και τόσο διαφορετικά. Είναι εκείνα που εξυμνούν τις αρετές της, άλλα τραγούδον τη χαρά της, τον πόνο της εκφράζον άλλα. Τα περισσότερα θρηνούν το χαμό της, και

«Λιθόστρωτο» του 'Αργαστο- λίου». Ένας από τους πίνακες της κ. Αντινακάτου.

άλλα, στέρεα και ξεκάθαρα, μιλούν για τη σημασία της μέσα στην οικογένεια, την κοινωνία, τον κόσμο... Το διάλεγμα των κειμένων έγινε έτσι, ώστε να καταφαινεται, πως από τη μορφή της μητέρας, δε συγκινείται μόνο ο μικρός, αλλά κι' ο μεγάλος, ο άγαμος, αλλά και ο σοφός, επίσης κι' ο άνωματος, όπως κι' ο κανονικός, ακόμα όχι μόνον ο θνητός, αλλά και ο άθαντος.

Για κάθε τέτοια περίπτωση υπάρχει ένα ανάλογο κείμενο...» Και εκφράζει παρακάτω τη λύπη της γιατί δεν μπόρεσε να περιλάβη όλα όσα έχουν γραφΐ για τη μάνα. Και πραγματικά θα χρειαζόντουσαν πολλοί τόμοι για ένα τέτοιο έργο γιατί δεν υπάρχει ποιητής ή πεζογράφος που να μη συγκινήθηκε με το μεγάλο θέμα της Μάνας και να μη μετουσίωσε τη συγκίνησή του σε έμμετρο ή πεζό λόγο. Πάντως, το διβλίο της κ. Τσάκωνα είναι ένα πολύτιμο απόκτημα που δεν πρέπει να λείψη από κανένα από κάθε ιδιωτική βιβλιοθήκη, αλλά και από κάθε σχολική.

Η νέα ζωγράφος δ. Κατερίνα Χαριάτη.

ΜΑΡΘΑ ΓΚΡΑΧΑΜ

ή μεγάλη 'Αμερικανίδα χορεύτρια

Η χώρα μας φιλοξένησε λίγες μέρες τη μεγάλη 'Αμερικανίδα χορεύτρια Μάρθα Γκράχαμ η οποία ήρθε εδώ για να ξεκουραστεί από μια μακρά περίοδο στη σκηνή. Άνω και Μέση 'Ανατολή. Σε μια «πρές κόνφερανς» που έγινε για να μιλήση στους αντιπροσώπους του τύπου, είχε την ευκαιρία να δώ από κοντά την περίφημη αυτή καλλιτέχνηδα που μόλις μιλήση για την τέχνη της συναρπάζει και τον πιο ανίδεο ακροατή.

— Είναι για μένα μια μεγάλη τιμή να μιλήσω σ' αντιπροσώπους αυτού του τόπου που είναι ειδικοί σε διάφορους τομείς της τέχνης. Ένός τόπου που θεωρείται από όλους ιερός και ιδιαίτερα για μέν τους χορευτές είναι πάντα ένας μεγάλος μαγνήτης.

— Να μάς μιλήσετε για χορό. — Φοβάμαι να μιλήσω για χορό σ' ένα μέρος όπου το θέατρο και ο χορός ήταν η βάση της ζωής όλων. Όπως ξέρετε ο χορός έχει μια διεθνή γλώσσα εκφράσεως. Έπρεσάται από το κλίμα, τη θρησκεία και την κοινωνική σύνδεσι κάθε τόπου. Όταν χορεύετε εκφράζετε την εσωτερική διάθεσι της καρδιάς και του πνεύματος. Εκφράζετε συναισθήματα όπως ο έρωτας, ο φόβος, το μίσος, η πίστι, η χαρά. Άλλα πράγματα που εκφράζονται σε κάθε τόπο διαφορετικά.

«Εκείνο όμως που είναι κατανοητό παντού είναι η τραγωδία. Θα σάς δώσω ένα παράδειγμα. Στη Μπαύμα χορεύσαμε τον χορό της Μήδειας. Μα δεν ήταν δυνατό να τον αναπλάσουμε έτσι και οι ίδιοι Βιομινέσι εδώ του έδωσαν το όνομα «Μόν» που σημαίνει την έσπερι θυμωμένη ελεφάντων. Είναι ένας χορός που εκφράζει ζήλια, πάθος, εκδίκησι και χροσμήκη σε μια παλιά παγίδα μπροστά σε 4.000 θεατές που οι περισσότεροι ήταν δόκιμοι καλό-υπροι.

— Πόσα χρόνια νομίζετε πως πρέπει να γυμνάζεται μια καλή χορεύτρια;

— Δέκα χρόνια σκληρής δουλειάς είναι απαραίτητα για να κάνει το σώμα του πειθαρχικό. Η εξάσκηση δε αυτή είναι διπλή. Εξάσκηση του σώματος και καλλιέργεια του ατόμου.

— Δεν χρειάζεται το ταλέντο; — Ταλέντα υπάρχουν άφθονα. Η εξάσκηση, πειθαρχία και καλλιέργεια δίνουν την ομορφιά και την απαλότητα των κινήσεων με τα οποία εκφράζονται τα διάφορα συναισθήματα.

— Η μουσική δεν παίζει μεγάλο ρόλο στο χορό σας; — Ναι, η μουσική συνοδεύει τον χορό. Καλύτερα είναι η μουσική να γράφεται για να συνοδεύη το χορό κι' όχι ο χορός για να εκφράση τη μουσική. Αν πάρω μια συμφωνία θα πρέπει να δώσω ώρισμα κομμάτια και αυτό δεν θα είναι καλό ή να κάνω υποχωρήσεις που είναι κακό επίσης. Γι' αυτό, ζητώ να γραφΐ μετά η μουσική, αλλά και πάλι πρέπει να συνήθισω τη μουσική όπως τονίστηκε.

— Το συνιστάτε αυτό για όλους τους χορευτές ή μόνο για τους μεγάλους; — Πιστεύω πως αυτό είναι το καλύτερο αλλά κοστίζει πολύ και δεν είναι πάντα εύκολο. — Ποιό μέρος σάς έκανε περισσότερο έντυπωσι στον τόπο μας; — Το καθένα μου έδωσε τόσα πολλά αλλά η συγκίνησι που ένοιωσα στους Δελφούς και στην 'Επιδαύρο ήταν πολύ μεγάλη. Το θέατρο για μένα δεν είναι όνομα ουσιαστικό. Είναι όρμα. Γιατί φανερώνει μια πράξι που γίνεται ανάμεσα σ' αυτό το κοινό.

— Είναι αλήθεια πως θα λάβε-τε μέρος στο φετινό φεστιβάλ των 'Αθηνών; — Δεν ξέρω. Είμαι τόσο κουρασμένη. Από το Νοέμβριο ως τώρα πετώ με το αεροπλάνο και χορεύω από τόπο σε τόπο. Είναι αλήθεια πως μόλις δρέθηκα στην 'Επιδαύρο φώναξα: «Αχ! Πως θα ήθελα να χορεύω σ' αυτό το θέατρο!» Μα αυτό θα εξαρτηθΐ από πολλούς παράγοντες.

— Θά είναι μεγάλη τύχη να δώ-με την περίφημη αυτή χορεύτρια στο φετινό φεστιβάλ. Παρ' όλη την ηλικία της διατηρεί στη σκηνή την ελαφρότητα ενός πούπουλου. Οι κινήσεις που αναδύουν τα λόγια της, τόνιζαν αυτά που μας έλεγε και ες έπειθα για τη μεγάλη τέχνη της.

— Δέν ξέρω. Είμαι τόσο κουρασμένη. Από το Νοέμβριο ως τώρα πετώ με το αεροπλάνο και χορεύω από τόπο σε τόπο. Είναι αλήθεια πως μόλις δρέθηκα στην 'Επιδαύρο φώναξα: «Αχ! Πως θα ήθελα να χορεύω σ' αυτό το θέατρο!» Μα αυτό θα εξαρτηθΐ από πολλούς παράγοντες.

— «Μπαρζελιάνο», ρυθμοί χορού και τραγούδια της Βραζιλίας, που εκτελούνται από το «θεατρικό μπαλέτο», την όρχηστρα και τους τραγουδιστές του Ρίο ντι Τρανέιρο. (Δίσκος 76121 ΡΡ ΦΙΛΙΠΣ, 33 στρ.)

ΝΕΟΙ ΔΙΣΚΟΙ

Για τους φίλους της σοδορής μουσικής, με την ευκαιρία της Μεγάλης Έβδομάδος που πλησιάζει:

— Τα κατά Ματθαίον πά-θη του 'Ιωάννου - Σεβαστιανού Μπάκ. Όλοκληρο το κείμενο της θαυμαστής αυτής συνθέσεως εκτελείται από την όρχηστρα Κοντσέρτο-μπασου του 'Αμστερνταμ και μεγα-λη χορωδία. Διευθύνει ο Βί-λελμ Μένγκελμπεργκ (4 δίσκοι μακράς διάρκειας, 33 στρ. Α 00150-135Α, ΦΙΛΙΠΣ).

— Τέσσερα «Κοντσέρτο Γκρόσσο» του Χαίντελ, τα υπ' αρ. 1, 2, 6 και 7, που εκτελούνται από την Συμφωνική όρχηστρα της Βιέννης, με διευθυντή τον Τζων Πρίτσαρντ (Δίσκος Α 00235Α ΦΙΛΙΠΣ, 33 στρ.).

— Για τους φίλους των Νοτιοαμερικανικών ρυθμών. Ένας νέος δίσκος:

— «Μπαρζελιάνο», ρυθμοί χορού και τραγούδια της Βραζιλίας, που εκτελούνται από το «θεατρικό μπαλέτο», την όρχηστρα και τους τραγουδιστές του Ρίο ντι Τρανέιρο. (Δίσκος 76121 ΡΡ ΦΙΛΙΠΣ, 33 στρ.)

δείχθησαν στο μουσικό θέατρο. Η κόρη της Σοφίας, η Μάρα Ι. Στυλιανοπούλου, είναι μαθήτρια της Δραματικής Σχολής.

Η οικογένεια Λάσκαρη, επίσης, είναι καθυποταχθέντα. Η Γιώτα Λάσκαρη, σύζυγος του ά-εχαστου μεγάλου κωμικού Βασίλη 'Αργυροπούλου, ήταν πρωταγωνίστρια του θιάσου του. Η αδελφή της Μαρίκα Μαντινιεύ, υπήρξε μια από τις καλύτερες κωμικές καρατερίστες. Ηθοποιοί ήταν και η αδελφή της Νίκη Λάσκαρη, που πέθανε πρό έτών, ο αδελφός της Νίκος Λάσκαρης, που τώρα είναι διαχειριστής του θεάτρου «'Αργυροπούλου», και η ανηψία της Ράνια Λάσκαρη, που παίζει στο ίδιο θέατρο.

Η οικογένεια Βεάκη, εκτός από τον γενάρχη της, τον μεγάλο καλλιτέχνη Αιμίλιο Βεάκη και τη γυναίκα του, επίσης ηθοποιό, Σωφράδα Βεάκη, άριστη άλλων τριών καλλιτεχνών: τη Μαίρη Βεάκη, τον Δ. Βεάκη, που άνηκε στον θίασο του 'Εθνικού και τον Ι. Βεάκη που είναι σκηνοθέτης στη Ρουμανία.

Η οικογένεια Καλουτά, αποτελεί επίσης θεατρική δυναστεία, γιατί και η μητέρα της Άννας και της Μαρίας Καλουτά ήταν επίσης ηθοποιοί. Τέλος, η οικογένεια Βέμπο άριστη τριών καλλιτεχνών: τη μεγάλη τραγουδίστρια Σοφία Βέμπο, την αδελφή της Αλίκη και τη Δάφν Σκούρα, γυναίκα του Α.δρεά Βέμπο.

Άλλη θεατρική οικογένεια είναι η οικογένεια Βερόνη. Γενάρ-χης η Αικατερίνη Βερόνη, μια από τις μεγαλύτερες μορφές της ελληνικής σκηνής. Οι ανηψίες της Σοφία και Καίτη, όμως, άνε-

Η ΕΠΟΧΗ ΤΩΝ ΕΡΩΤΩΝ ΣΤΟ ΒΑΣΙΛΕΙΟ ΤΗΣ ΦΥΣΕΩΣ

—ή αστρονομική,
—ή φυσιολογική,
—ή ζωολογική,
—ή αισθηματική
ΑΝΟΙΞΙΣ

άρχισε στις 20 Μαρτίου

ΣΤΙΣ 15 Δρ. 20' της 20ης Μαρτίου ο "Ηλιος" εισήλθε, για διάστημα τριάντα ημερών, έντεκα ωρών και είκοσι τεσσάρων λεπτών, στην περιοχή του Κριού. Αυτή είναι ακριβώς η εποχή που οι αστρονόμοι αποκαλούν άνοιξη.

Στην αστρονομική αυτή άνοιξη αντιστοιχεί μια άνοιξη ζωολογική, φυσιολογική, ακόμη και αισθηματική: στα ζώα, είναι η εποχή των ερωτών. Βέβαια η αγάπη στα ζώα είναι κάπως ιδιότυπος. Έτσι, άνκα συχνά διαδέχονται ένα έντονα τα άνεπτυγμένο μητρικό αίσθημα και θυσιάζονται, στην ανάγκη, για χάρη των παιδιών τους, σε άλλες περιπτώσεις συμβαίνει... να καταδροχθίζονται τα παιδιά τους, όπως συμβαίνει με το γάτο το «ζηλιαρόγατο», που αναζητεί τα μικρά του να τα πνίξει ή και το ταίρι του.

Την άνοιξη, οι έκδηλως του έρωτος αβάνουν γύρω μας. Πάνω στις υδατίνες επιφάνειες, ώρισμα έντομα λες και έχουν φτιαχτεί μόνο για τον έρωτα, όπως η «κέφμερη». Γεννημένο από γονείς που έχουν ήδη πεθάνει όταν αυτό έρχεται στον κόσμο, το παράξενο αυτό έντομο σκορπίζει πάνω στο νερό τα αυγά του και πεθαίνει πριν δει τα παιδιά του να γεννιούνται.

Οι λιβελλούλες, ένα είδος μεγάλων κουνουπιών, έκτελούν τους χορευτικούς χορούς των σάν μπαλρίνες, ανεμίζοντας ρυθμικά τα γαλαζοπράσινα φτερά τους. Τα βατραχοειδή δεν ζουν παρά μόνο για τον έρωτα. Κάθε άλλη έκδηλως της ζωής τα αφίνει αδιάφορα. Είναι αδιόρθωτοι ρομαντικοί. Οι ποιητές τραγούδησαν τα χρυσά τους μάτια και την τεράστια αντίθεση ανάμεσα στη μεγάλη ψυχή τους και στο θλιβερό παρουσιαστικό τους...

Πεθαίνουν από έρωτα κάθε είδους ζωντανά στα δάση, στα λιβάδια και στις άβυσσους της βάλασσας. Ο άερας, το έδαφος και το νερό γίνονται θεάτρα φοβερών σκηνών ζήλο-υπείας, «αστυνομικών συμβάντων», αιματηρών μαχών, όπου

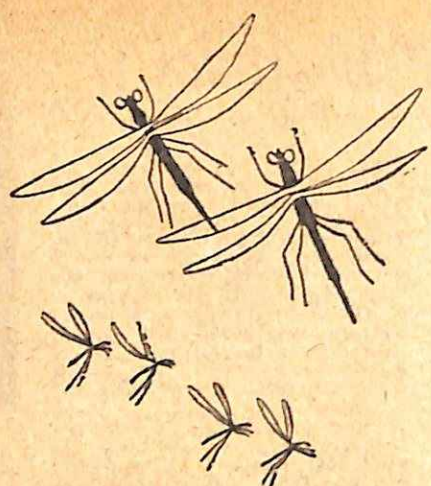
το θηλυκό χειροκροτεί και ανταμείβει το νικητή — ακριβώς όπως συμβαίνει συχνά και με τους ανθρώπους. Όχι μόνον αφίνεται να γοητευθεί από την ομορφιά του αρρενός αλλά και προσκολλάται σ' αυτόν, με τρόπο που προκαλεί την κατάπληξη των έντομολόγων και των φυσιολόγων.

Το θηλυκό γίνεται κακό και επικίνδυνο στο σύντροφό του άλλες φορές.

Η «Πράιινγκ Μάντις», το γνωστό «Αλογάκι» της Παναγίας, καταδροχθίζει το σύζυγό της πάνω στο συζυγικό κρεβάτι, άμέσως μετά την έρωτική περίπτωση ή το άρ-γότερο, έπειτα από είκοσι τέσσερις ώρες. Το ίδιο και η ακρίδα των «Αλπεων». Και ο γρύλλος δεν έχει λιγότερο άγρια γυναίκα: η... γρύλλαινα, πράγματι, βάζει τους αρσενικούς να παλαίψουν και παντρεύονται τόν πόν δυνατό! Οι λέοντες παλεύουν κι αυτοί μπρός στη λεία, που τους παρακολουθεί ρονρονίζοντας από εύχρηστη. Ο νικητής την πλησιάζει και ξεπλύνει στα πόδια της. «Ανθρωπινό-τερη» από τη γρύλλαινα, η λέαινα, πλύνει με τη γλώσσα τις πληγές του μαχητού και τον περιποιείται.

Η μέλισσα πετά προς τα πάνω, όσο μπορεί πιο ψηλά: Οι αρσενικοί την ακολουθούν... Γκεμίζονται από την κούραση, ο ένας μετά τον άλλο. Κι εκείνη, φυσικά, παντρεύεται το νικητή. (Οι γυναίκες έχουν αδυναμία μεγάλη στους τολμηρούς αεροπόρους!) Οι λαγοί αλληλοσκοτώνονται. Των καστών των δέρμα είναι συχνά γεμάτο σημαδία, από τα δαγκώματα των ομοφυλών τους, κατά τη διάρκεια της πάλης για την κατάκτηση του θηλυκού. Η αρσενική χελώνα παλεύει με τον αντίπαλό της και, όταν τον νικήσει, τον αναποδογυρίζει: είναι μια θέσις από την οποία, αν δεν βρεθεί κανείς να τον γυρίσει, τον περιμένει ο θάνατος. Τα αρσενικά ελάφια παλεύουν με τα κέρατά τους και συχνά μπλέκονται τόσο σφιχτά το ένα με το άλλο, ώστε δεν μπορούν να ξεμπλέξουν και πεθαίνουν έτσι: Οι σκελετοί τους βρίσκονται ενώπιον με τα κέρατα...

Για να προσελκύσουν τις υποψήφιες νύφες, τα αρσενικά — ζώα, πουλιά, έντομα — μετέχονται κάθε μέσον. Τα πουλιά γίνονται μαχητικά. Τα πτηνά τους παίρνει ζωρότερα χρώματα. Το κελιάδι τους γίνεται διαφορετικό, ανοιχτόχρωμο... Ακόμη και η λιγομίλητη καμηλοπάρδαλη, καθώς και ο λακωνικώτατος σκαντζόχοιρος αποκτούν φωνή, τη μαχητική αυτή εποχή. Οι πεταλούδες ζαλίζουν με τα ζωρά τους χρώματα. Το παγώνι ανοίγει την ούρα του σαν βεντάλια. Ο τσαλαπετεινός στο-

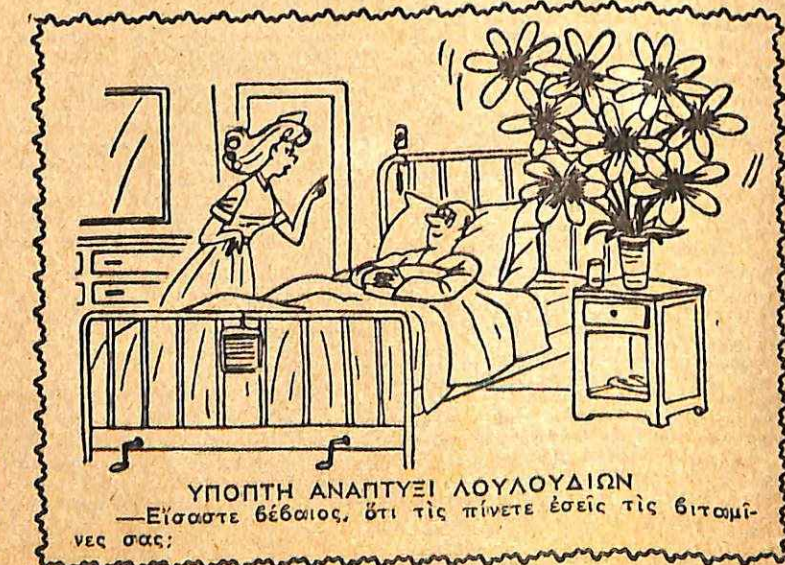

λίζεται με καινούργια φτερά. Η αρσενική πυγολαμπίδα μοιάζει σαν να έχει πιάσει φωτιά, ενώ η υτροπαλή θηλυκή ανα-βεί κι' εκείνη, για να του δείξει την παρουσία της μέσα στη νύχτα. Όσο πιο θερμή γίνεται η αγάπη της, τόσο πιο πολύ λάμπει το φως της. Ο αρσενικός της βρίσκει, και οι δύο φω-τίες ενώνονται...

Οι τσαλαπετεινός της Αμερικής χορεύουν σ' έναν κύκλο διαμέτρου 5 μέτρων, μπρός στις έκθαμβες θηλυκές. Οι σκορπιό οργανώνουν γαμήλιους χορούς, που θυμίζουν τα νοτιοαμερικανικά «φλαμέγκο». Στην περίπτωση ταϊνιά του «Η ζωντανή έρμους», ο Ντίσνεϊ δίνει μερικές καταπληκτικές εικόνες από τις γαμήλιες συγκεντρώσεις των σκορπιών.

Βλέπουμε λοιπόν, ότι ανάλογα με το είδος του, ο αρσενικός φροντίζει ν' άρέσει στη θηλυκή με το θάρρος του, την ομορφιά του, τη φωνή του, τα χρώματά του. Η θηλυκή χρησιμοποιεί κυρίως τη μυρωδιά της για να προσελκύσει. Συμβαίνει όμως τότε τότε να χρησιμοποιούν και αρσενικά ζώα τη μυρωδιά σαν όπλο γοητείας. Παράδειγμα ο έλεφας, του οποίου ώριμοί αρσενικοί άδενες που έχει στο κεφάλι σκορπίζουν γύρω μια έντονη μυρωδιά μόσχου.

Καμιά φορά, το...μακιγιάζ μπορεί να πιάσει τόπο! Τα ζώα έχουν κοινωνικές προλήψεις, όπως έχουν και οι άνθρωποι. Συμβαίνει λοιπόν συχνά μια... άριστοκράτισσα θηλυκή να μη δέχεται ως σύζυγό ένα

ΥΠΟΠΗ ΑΝΑΠΤΥΞΙ ΛΟΥΛΟΥΔΙΩΝ
—Είσαστε βέβαιος, ότι τις βίπετε έσείς τις βιταμίνες σας;

... γάιδαρο! "Αν όμως τον βάψετε με χρώματα ξέδρου, τον δέχεται πρόθυμα — όπως συμβαίνει, άλλωστε, και με τους ανθρώπους....

Υπάρχουν και παράξενες περιπτώσεις... νομπίσμου: τα χέλια, παραδείγματος χάριν παντρεύονται και πεθαίνουν μόνον στην περιοχή της θαλάσσης των Σαργάσσων. Η ζωή τους αποτελεί ένα κοσμικό ρομάντζο...

Κάθε ζώο φέρνει στον έρωτα ένα ξεχωριστό χαρακτηριστικό: το φάρμα είναι σπινός, ή δηλητηριώδης άράχνη είναι του οφει (έτσι τουλάχιστον ισχυρίζονται οι φυσιολόγοι), ο κούνελος είναι βίαιος, τυραννικός και ζηλιάρης. Οι ακρίδες στέκουν πρόσωπο με πρόσωπο, χαϊδεύονται επί πολύ με τις κεραίες τους, και φλερτάρουν άγρίως, πριν παντρευτούν.

Το στρείδι είναι ιδιότροπο: είναι αρσενικό από το Σεπτέμβριο ως τον Απρίλιο (τους μήνες που έχουν ρ) δηλαδή κατάλληλο για φαγητό. Από τον Μάιο τον Αύγουστο είναι θηλυκό — και επικίνδυνο.

Η αρσενική φώκια διατηρεί αληθινό χαρέμι. Σαπλωμένη επάνω σ' ένα δράκο, βλέπει τις θηλυκές να κολυμπούν, τις καλεί με έρωτικές κραγές, τις υποδέχεται με καλωσύνη και άμέσως μετά... τις αρχίζει στις φωνές, τις δαγκώνει, και τις βάζει με τις άλλες συζύγους, στο χαρέμι, όπου βασίλευει αυστηρή πειθαρχία.

Λίγα από τα ζώα είναι μονόγαμα. Φαίνεται πάντως ότι ο πελαργός, το χελιδόνι, ο αετός και τα αρπακτικά έχουν μία μόνο σύζυγο. Η πάπια και το καναρίνι, μονόγαμα όταν είναι ελεύθερα, γίνονται πολύγαμα στην αιχμαλωσία. Το περιστέρι αναφέρεται παντού ως υπόδειγμα πίστωσης...

Γενικά, μπορεί να πη κανείς, ότι στη μάχη των φύλων, υπερισχύουν εκείνοι που είναι λιγότεροι: ή σπάνις των κάνει την τιμή τους να ανεβαίνει. Το πιο πολύγαμο όμως από όλα τα ζώα είναι αναμφισβήτητο η αντιλόπη, η μάλλον... ο αντιλόπος, που διαθέτει συνήθως κοπάδι από πενήτα ως εκατό συζύγους — πράγμα που σημαίνει ότι ισάριθμοι αντίζηλοι του έχουν εξοντωθεί προηγουμένως!...

“Ένας άνδρας ΜΟΝΟΛΟΓΕΙ

[... ήτοι, πώς ένας άνδρας βλέπει διαφορά ζητήματα που ενδιαφέρουν τη γυναίκα καθώς και άλλα που ενδιαφέρουν όλους]

ΕΝΑΣ κρυφός καύμος είναι δια το ωραίο φύλον ή ηλικία. Άλλω ποιος είπεν ότι δεν είναι και δια το ισχυρόν; Οι γυναίκες —λέγουν— κρύβουν τα χρόνια τους. Έν τούτοις δεν είναι ολίγότεροι οι άνδρες που κάμνουν ακριβώς τα ίδια. Οι γυναίκες βάφουν τα μαλλιά τους. Άλλω υπάρχουν άνδρες που κάμνουν κάτι περισσότερο: βάφουν και τα μαλλιά τους και τα μουστάκια τους. Και με την αλήθειαν, δεν εύρισκω διατί ήμπορεί να κατηγορήση κανείς και το ωραίο φύλον και το ισχυρόν, που προσπαθεί να γίνεται ωραιότερον και ισχυρότερον. Είναι τόνον φυσική, τόνον λογική αυτή ή προσπάθεια. Άρκει να έχη κανείς την άρεσιν. Κακώς μετράται ή ηλικία με τα χρόνια.

Ο άνθρωπος, είτε άνδρας, είτε γυναίκα, έχει την ηλικίαν των χυμών του και τού κεφίου του, της ιδιοσυγκρασίας του. Υπάρχουν κοριτσάκια που σκέπτονται σαν γαρύες—εύτυχός πολύ όλίγα—και ώριμες κυρίες που σκέπτονται σαν κορίττια—εύτυχός πάρα πολλές. Η ψυχική ζωή του άνδρος και της γυναίκας δεν ακολουθεί πάντοτε την γραμμική της σωματικής άκμης των. Τουναντίον υπάρχουν περιπτώσεις που την κατευνάζουν. Έπι αρκετά χρόνια ο άνθρωπος είναι νέος, διατί θέλει να είναι νέος. Άρκει να ξέρω έως πότε μπορεί να το θέλη. Είναι ζήτημα ισοζυγίου των ψυχικών και σωματικών του δυνάμεων. Άλ-

ΑΠΛΕΤΟ ΦΩΣ

Συμβουλές για τα σπιτι σας

Οι μυστηριώδεις σκιές κι' οι θαρρείς κουρτίνες των πολλών σαλονιών, αποτελούν πιά μια μακροχρόνιαν αμνηστία. Σήμερα τα σπιτία πρέπει να είναι φωτεινά. Το σοβαρό πρόβλημα για τα σύγχρονα σπιτία είν' εκείνο της διανομής του φωτός με γούστο και πρακτική άξια. Και κάνοντας λόγο για το φως έννοουμε τόσο το φυσικό όσο και το τεχνητό.

Σχετικά με το τελευταίο ίδου ένας απλός κανόνας: Χρειάζονται 10—15 κηρία για κάθε τετραγωνικό μέτρο έμβαδου. Πρέπει όμως να ξέρουμε ότι όλα αυτά τα «κηρία» δεν πρέπει να έχουν την ίδια πηγή αλλά να προέρχονται από διάφορες λάμπες, τοποθετημένες κατάλληλα, πλαφονιέρες, λαμπανιέρες, απλές, ή πορταβήκες επάνω σε έπιπλα. Τα παλιά έπιπλα που είναι από σκούρο έξυλο χρειάζονται περισσότερο φως από τα μοντέρνα που είναι ανοιχτόχρωμα.

Στα μικρά σύγχρονα διαμερίσματα ο φωτισμός πρέπει να είναι τέτοιος ώστε να τα «μεγαλώνη» και να πλησιάζει το φυσικό φως. Ακόμη κι' οι καθρέφτες κατάλληλα τοποθετημένοι μπορούν να αυξήσουν το φως και να δίνουν την έντύπωσι μεγαλύτερου χώρου, έστω κι' αν γέρνουν λίγο. Σ' ένα δωμάτιο που φωτίζεται από ένα και μόνο παράθυρο άρκει ένας καθρέφτης τοποθετημένος απέναντι από το παράθυρο για να φωτίση μ' ένα φως έξ αντανάκλασως. Φυσικά κάθε δωμάτιο έχει τα προβλήματα του τα οποία θα λυθούν με τη σειρά τους με καλό γούστο και προσοχή.

λωση, όπως κάθε εποχή έχει τα άνθη της, έτσι κάθε ηλικία έχει τας απολαύσεις της.

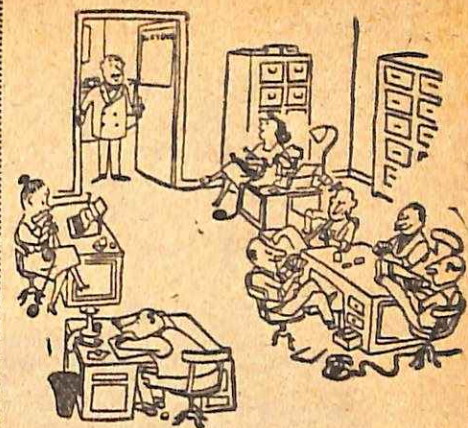
Ε ΔΙΑΒΑΣΑ πάλιν εις μίαν ξένην έφημερίδα μίαν ανταπόκρισιν από τόν τόπον μας, εις την όποιαν ο ξένος σχεδόν μας ειρωνεύεται διότι, όπως όλοι οι λαοί της Μεσογείου, άνδρες και γυναίκες, χειρονομούν, κατά τας συζητήσεις μας. Άλλά νομίζω ότι αυτή είναι ή μεγαλύτερα χάρις μας. Η κομψή εμφάνισις δεν συνιστάται εις το να στέκεται κανείς σαν έξυλο, ούτε εις την άπάθειαν της μορφής. Οι λογικοί άνθρωποι όμιλούν με ολοκληρον τόν σώμα των. Τίποτε δεν κάμνει περισσότερο χαριτωμένην την γυναίκα, από τόν μετρημένον άκκισμόν. Η φύσις δι' αυτό μας έδωσε τούς μύς και τας αρθρώσεις. Αν μας ήθελεν άκάμπτους θα μας είχε κάμει δοτράκα ή κορούς δένδρον. Τα χέρια, το κεφάλι, ο κορμός—αν δεν είναι έξυλινα—κινούνται αναλόγως της στιγμής, όχι δεδαίως σαν νευρόσπαστα, αλλά σαν μέλη σώματος εις το όποιον ζή ψυχή. Και εις την μορφήν ζωογραφίζεται—πρέπει να ζωγραφίζεται—ο κόσμος τών αισθημάτων. Ο άνθρωπος δεν είναι έξυλον ή πέτρα.

Κ ΑΙΤΟΙ! το έτος είναι δίσεκτον, οι γάμοι δεν έλειψαν, ούτε ήτο δυνατόν να λείψουν. Τα δίσεκτα έτη ως ήθελον δυσμενή δια τούς γάμους έφειροθησαν από εκείνους που... έδιάζοντο να φθάσουν εις τόν Υμέναιον κατά το έτος το προηγούμενον τού δίσεκτου. Έν τούτοις, όπως εις όλην την φύσιν, έτσι και δια τόν άνθρωπον φαίνεται ότι υπάρχουν έποχοι τού έτους περισσότερον ή ολίγωτερον κατάλληλοι δια την τέλεσιν γάμων. Αυτό μάστιχα ίσχυε περισσότερον κατά την αρχαιότητα, όποτε οι περισσότεροι γάμοι έτελούντο κατά τούς μήνας που χειμώνας, έίως δε κατά τόν Ιανουάριον, ο όποιος δι' αυτόν τόν λόγον έλεγεντο Γαμηλίον. Η άρμωδιότερα δε έποχή γαμηλίου τελετής έβλεωρίτο ή σύνοδος τού ήμιου και της σελήνης.

Ε ΝΑ πρόβλημα που είχαν λύσει οι αρχαίοι, ενώ έχομεν άφησει άλλτον ήμεις οι νεώτεροι, ήτο το πρόβλημα της αγάμιας. Οι νόμοι των περισσότερων αρχαίων ελληνικών πολιτειών ήνθουν τόν γάμον, πολλοί δε πολιτεία έτιμώρουν τούς αγάμους άνδρας και ή κοινωνία τούς μετεχειρίζετο με περιφρόνησιν. Εις την Σπάρτην έπεβάλλοντο ποιναι εις τόν άνδρα αν απέφυγε τόν γάμον. Εις δε τας Αθήνας μόνον ο έγγαμος ήμπορούσε να αναλάβη δημοσίαν άρχήν. Άππορευετο δε εις τούς πολίτας τών πλείστων πολιτειών να νυμφευθούν άλλοςθενείς γυναίκες.

Ε ΝΑΣ Ιατρός μου έλεγεν ότι το κάπνισμα θάπτει. Είναι πιθανόν ότι θάπτει περισσότερον τας γυναίκες από τούς άνδρας, διότι έχουν λεπτότερον οργανισμόν και ότι όπωσδήποτε πρέπει να αποφεύγεται το κάπνισμα κατά την έποχήν της εγκυμοσύνης και τού θηλασμού. Το γεγονός είναι ότι το κάπνισμα είναι μια κακή συνήθεια έξ ίσου δια τούς άνδρας και δια τας γυναίκας, και έξ ίσου παλαιά. Πολλοί νομίζουν ότι μόνον ή γυναίκα τών τελευταίων χρόνων έμαθε να καπνίζει. Έν τούτοις έκάπνιζαν και οι γιαγιάδες μας και αι μητέρες των, έίως εις τα χωρία. Οι γρηές της έποχής των έκάπνιζον έλευθερώς. Δια μίαν νέαν δεν ήτο έπιτετραμμένον να καπνίζει. Άλλά μήπως ήτο δι' ένα νέον; ΈΕ άλλου ο τομπάκος—καπνός πρηνής να αρρωματισμένος—ήτο ή κοινή συνήθεια άνδρων και γυναικών μέχρι τού τέλους σχεδόν τού πασσευθέντος αιώνος. Κάπνισμα ήτο και αυτό. Και ή ταμπάκιαρα δεν έλειπεν από κανένα γυναικείον τσαντάκι.

Ο ΣΟΙ κατά την έφετεινήν έθνικήν έορτήν είδαν τα γυναικεία στρατιωτικά τυήμα, με τούς αξιωματικούς των να πορεύονται, θα πρέπει νομίζω να έπίσθωσαν, ότι τα περιφάνεια δικαιώματα του άρρενος δεν ήσαν παρά μια άδικία. Οι αρχαίοι κατι ήσαν πού δεν είχον μόνο θεούς αλλά και θεάς, όλους και όλας με τα μεγαλεία των και τας μικρότητάς των...

—“Οχι, κύριε διευθυντά, δεν τὰ βρήκαμε ακόμα τὰ γυαλιά σας !

Η «ΓΥΝΑΙΚΑ» σας συμβουλεύει

● “Αν σάς χυθή πετρέλαιο στο παρ-
 σας, πάρτε μερικά στυπόχαρτα,
σκεπάστε μ' αυτά τις κηλίδες και
σιδερώστε τις με ζεστό σίδερο, αλ-
 λάζοντας τα στυπόχαρτα κάθε φο-
 ρά που περνάτε το σίδερο. “Αν το
 ατύχημα είναι πρόσφατο, το πετρέ-
 λαιο θα απορροφηθή απ' τα στυ-
 πόχαρτα και δεν έχετε πιά παρὰ
 να γυαλίσετε το παρκε στο μέρος
 που λερώθηκε.

● Μη ξεχνάτε να λαδώνετε προσε-
 κτικά τα πατινια, πριν τα δώσετε
 στο παιδί σας να παίξει. “Ετσι
 λειτουργούν καλύτερα και δεν φθει-
 ρονται. Σκουπίζετε πάντα το λάδι
 που περισσεύει.

● “Αν έχετε μεγάλες πετσέτες φα-
 γητού, 86X76 παραδείγματος χά-
 ριν, όπως τις ήθελε ή παλιά μόδα,
 δεν έχετε παρὰ να τις κόψετε στη
 μέση. “Ετσι θα έχετε δύο σύγχρο-
 νες πετσέτες 43X76. “Αν όμως έ-
 χουν κεντήματα ή αρχικά στο κέν-
 τρον, κόψτε μια λουρίδα από κά-
 θε πλευρά.

● Προτιμάτε τα μαχαίρια που ή
 λάμα και ή λαβή τους αποτελούν
 ένα σώμα. Αυτό εύκολυνει το πλύ-
 σιμό τους. Μπορείτε να τα πλένετε
 όλόκληρα σε βραστό νερό, μαζί με
 τα άλλα σκεύη σας.

● Περιποιήστε τα έπιχρυσωμένα
 κάδρα σας. Πάρτε ένα κομμάτι πα-
 νί, λιγώ ή μουσελίνα, τυλίξτε το
 σφιχτά, βρέξτε το με οινόπνευμα
 90ο και καθαρίστε μ' αυτό τα κά-
 δρα σας, χωρίς να τα τρίβετε. Εί-
 να γρήγορο και αποτελεσματικό.

● Μη χύνετε την άλυσίδα που σας
 περισσεύει. Καθαρίζει το πλκακόστρω-
 το, τις έμαγιέ σόμπες, τις πόρ-
 τες και τις σανίδες. Και δεν στοι-
 χίζει τίποτα.

● Κάθε νοικοκυρά μπορεί να φρον-
 τίζει μόνη της την ηλεκτρική κου-
ζίνα της. Τα «μάτια», αν τύχη να
 ξεχειλίση μια κατασρόφα, πρέπει
 να ξύνονται με μια άπασιλη λά-
 μα ή με λεπτό σύρμα, ύστερα να
 σκουπίζονται με ύγρο πανί και τέ-
 λος με στεγνωτικό πανί. Ένα συμ-
 βτικό μάτι πρέπει να καθαρίζεται
 ύστερα από κάθε μαγειρέμα. Αυ-
 το συμβάλλει στην καλή λειτουρ-
 γία του. Το καπάκι της κουζίνας
 καθαρίζεται με ύγρο σφουγγάρι,
 μόλις λερώση. Ο έμαγιέ φούρνος
 πρέπει να τρίβεται με πανί βρε-
 μένο με σαπουνόνερο και με πολύ
 λεπτό τριβάλλ. Για να μη λιγδώνη
 πολύ, αφιόνεται τόν να κουών άνο-
 χτός.

ΤΑΓΙΕΡ

καί ντέ πιές

Τό ντέ-πιές πού βλέπετε άριστερά, είναι σέ πολύ στενή γραμμή. (Έσείς φυσικά θά άκολουθήσετε ένα μέσον όρο στο φόρδος με πιέτο κ.λ.π. ώστε νά διευκολύνετε στο βάδι-

σμα. 'Η μόδα είναι πάντοτε καλή, φτάνει νά την προσαρμόζουμε όμως στον τύπο μας, στις ανάγκες, στο κλίμα, το περιβάλλον. Δέν πρέπει με τη μόδα νά δυσκολεύουμε τις έ-

λεύθερες, φυσικές καί άνετες κινήσεις μας και νά μεταμορφώνουμε σε ζωντανά «ρομπότ»). Τό πάνω μέρος του ντε πιές αυτού, αποτελείται από μόδα νά δυσκολεύουμε τις έ-

κουμπώνει με πāt πάνω στη φούστα. 'Η ιδέα της πāt επαναλαμβάνεται στο άμπρισιάν του γιακά. Δεξιά ταγιέρ φαίνεται με στενή φούστα. 'Η μπάσκα της ζακέτας σχηματίζει διπλό φύλλο στα πλάγια, από όπου ξεκινάει καί το ζωνάκι πού δένει έμπρός με μονό δέσμο. 'Ο νωμίτης ύπογραμμίζεται με διπλό γαζί. Μανίκι ως κάτω από τον άγκώνα κοντύτερο από τρουά-κά-

ΣΚΗΝΕΣ ΤΗΣ ΖΩΗΣ

Η ΣΥΝΕΙΔΗΣΙ

ΙΟΥ ΗΛ. Ι. ΜΠΑΚΟΠΟΥΛΟΥ

ΕΙΝΑΙ ένα βράδυ γεμάτο άπό τά ύπολειπόμενα ρίγη του χειμώνα, — ένα βράδυ γεμάτο παράξενες άνατριχίλες καί παγωμένη ήρεμία. 'Ο "Αντρας κι' η Γυναίκα περπατάνε πλάι - πλάι, άργά, μέσα στην έρημιά τών δρόμων του πάρκου κι' ό κρότος τών θημάτων τους είναι μία πένθιμη ύπόκρουσι στο σφύριγμα του άνέμου μέσα στα φύλλα τών δέντρων. 'Η Γυναίκα είναι πολύ όμορφη, τά μαλλάκια της άνακατωμένα στο δυνατό αέρα, τό προσωπάκι της ξανθό, βέε άπό τά κατάψυγχα μαστιγώματα του βορριά. Βέε άπό τά νευράκια της. Κάτω άπ' τό πλατύ πανωφόρι τό φιδίσιο κορμί της κινείται άσγά, εύλύγιστα, λικνιστικά. 'Ο "Αντρας στο πλάι της, κάπως βαρύν, ένοχος στο βάθος, θρασύς στην έπιφάνεια, προσπαθεί νά της γυρέψη καί ρέστα.

Ο ΑΝΤΡΑΣ.— "Όπως κι' άν τό κάνης, δέν εισαι έν τάξει!

Η ΓΥΝΑΙΚΑ (με συγκρατημένα νεύρα).— Πιθανόν!

Ο ΑΝΤΡΑΣ (μ' έκνευριστική έπιμονή).— "Όχι πιθανόν! Βέβαιον! (με θρασυτάτη άγανάκτησι) Στο κάτω - κάτω, άν δαρέθηκες, άν μπήκε στη ζωή σου κάποιος άλλος, άν, τέλος πάντων, για όποιοδήποτε λόγο, έφτασες στην άπόφασι νά χωρίσουμε, έπρεπε νά μου τό πής καθαρά καί έάστερα, τίμια καί παστρικά, κ' όχι ν'

άναζητάς στήριγμα σε άνύπαρκτες αίτίες!

Η ΓΥΝΑΙΚΑ (παγωμένα).— "Α! (σε λίγο) "Όστε... για σένα είναι άνύπαρκτη" ή αίτία;

Ο ΑΝΤΡΑΣ.— "Ανύπαρκτη! Η ΓΥΝΑΙΚΑ (με εξαφικνή έξαψι).— "Όστε... τό δρίσκεις φυσικό, νά γυρίζη ένας άντρας καί νά διασύρη μία γυναίκα πού πιστέψε σ' αυτόν;

Ο ΑΝΤΡΑΣ.— Καί ποιός είπε πώς σε δίσταρα;

Η ΓΥΝΑΙΚΑ.— Είναι ψέμα, πώς κάθισες καί μίλησες σε φίλους καί σε γνωστούς σου, άνοιχτά καί... λεπτομερικά, για τίς σχέσεις μας; (στέκεται άπότομα καί τόν καρφώνει με άστραφτερό βλέμμα) Θά τολμήσης νά τ' άρνηθής;

Ο ΑΝΤΡΑΣ (μουδιασμένα).— Κι' άν δέν τ' άρνηθώ, μπορώ νά πώ ότι δέν βλέπω τίποτα τό κακό!

Η ΓΥΝΑΙΚΑ (με όρμητικό χλευασμό).— "Α, έτσι! Είναι δυνατό νά μάθω, ποιά αίτια, ποιά άφορμή, ποιά έσωτερική άνάγκη σε ύποχρέωσε νά μιλήσης;

Ο ΑΝΤΡΑΣ (άποφεύγοντας τη συζήτησι).— Τί τά θές αύτά τώρα;

Η ΓΥΝΑΙΚΑ.— "Α, δέν θέλεις νά μιλάμε γι' αύτάς! Καί ξέρεις γιατί; Γιατί νοιάθεις κι' ό ίδιος, πώς τό αίσθημα πού σ' άνάγκασε νά τό κάνης αύτό, ήταν ένας ταπεινός εγωισμός, ήταν μία πρόστυχη διάθεσι νά περηφανευτής μπροστά στους άλλους καί νά περά-

Η ΜΟΝΤΕΡΝΑ ΔΙΑΚΟΣΜΗΤΙΚΗ

Πώς θά δημιουργήσετε ένα άνετο σπίτι! (Οι έπεξηγήσεις του όπισθοφυλλου μας)

1. 'Η νέα άπλοποιημένη γραμμή του 1956 σάς βοηθεί στο νά δημιουργήσετε έναν ωραίο φωτισμό είτε πρόκειται για διάδοσμα ή νά εργασθήτε. 'Η «σπονδυλική στήλη» της μοντέρνας καί γεμάτης χάρι αύτης έπιτραπέζιας λάμπας είναι μπρούτζινη, στηρίζεται πάνω σε τρία πόδια καί βαστάζει μία «πρωτότυπη σκέπη» από έμαγιέ. Δείχνοντάς σας αύτή τη λάμπα, σάς πληροφορούμε ταυτόχρονα καί τί γίνεται με την καινούργια γραμμή της διακοσμήσεως όσον άφορά... τά άνοηκτικά ποτά. Τό σχήμα αλλά τό χρώμα ίδίως σάς ύποδεικνύουν τί ποτό θά βάλετε μέσα, λεμονάδα, πορτοκαλάδα κ.τ.λ.
2. Μπορεί νά τοποθετηθώ όπου σάς άρέσει. Αυτό είναι τό πλεονέκτημα της πορτατίφ αύτης λάμπας πού έχει έντονη κινέζικη επίδρασι. Γίνεται από τρία ξύλινα «πόδια» πού τυλίγονται με πολύχρωμη ψάθα. Για νά σεβίσετε μικρά φρούτα, μπισκοτάκια ή κουλουράκια, μπορείτε νά χρησιμοποιήσετε πολλά καί πολύχρωμα τέτοια πανεράκια, διαμέτρου περίπου 25 εκατοστών.
3. Ποιός είπε ότι δέν είναι «σίκ» τό νά κάθεται κανείς χαμηλά; "Όταν μάλιστα είναι κομμένο από καλογυαλισμένο ξύλο καρδιάς ή ό,τι άλλο «άσπρο ξύλο», τό πρακτικό αυτό σκαμνί πού βλέπετε στην εικόνα μας, μπορεί νά στολισή όποιαδήποτε γωνιά του σπιτιού σας. Μπορείτε νά φτιάξετε περισσότερα από ένα, πού θά τά χρησιμοποιήσετε για παιδικό δωμάτιο ή για... φιλοκούβεντα μπροστά στο τζάκι!
4. Είναι ψάθια πού κυνηγούνε τό ένα τό άλλο; "Όχι! Είναι μικρά ξύλινα πιστάκια σχετικώς βαθεία σε διάφορα χρώματα. Μπορείτε νά βάλετε ό,τι θέλετε μέσα. Πάντως θά δώσουν χάρι στο τραπέζι σας είτε τά τοποθετήσετε έτσι μαζεμένα στο κέντρον, είτε τά σκορπίσετε.
5. Τί ωραία καράφα, όταν συνοδεύεται με τά ποτήρια της, από πολύχρωμο κρύσταλλο ή γυαλί;

σης, για άκαταμάχητο. Δόν Ζουάν.

Ο ΑΝΤΡΑΣ.— Κι' αύτό εισαι... θανάσιμο;

Η ΓΥΝΑΙΚΑ (άπότομα).— Είναι πρόστυχο!

Ο ΑΝΤΡΑΣ.— Πολύ άυστηρή εισαι!

Η ΓΥΝΑΙΚΑ (πικρά).— Κι' όμως, δέν χρειάζοταν, παρά λίγη συνείδησι, για νά με καταλάβης... 'Αλλά, τότε, δέν θά τόκανες! (δαθεία άναπνοή καί μετά σάν μονόλογος) 'Η γυναίκα, κάθε γυναίκα, κρατάει μέσα της τη χαρά της αγάπης, σάν ένα ωραίο καί θαυμασίο δώρο, πού θά τό προσφέρη σ' εκείνον πού θ' αγαπήσει. Πολλοί την πολιορκούν γι' αύτή τη χαρά, όμως εκείνη προσμένει τόν "Ενα, για νά του την προσφέρει, για νά του πη «πά» την αγαπημένη μου» καί για νάχη, ύστερα, την ικανοποίησι, νά διαβάση στα μάτια του τό αίσθημα της εύγνωμοσύνης. Αύτή ή χαρά πού θά δώση κι' αύτή ή εύγνωμοσύνη πού θά πάρη είναι τό εξαίσιο κληρίκι της ζωής, πού ένώνει δυό ανθρώπους με τόν άκατάλυτο μυστικό δεσμό των! (άπότομα σά ν' άφυπνίζεται από ένα ωραίο όνειρο, σε μία σκληρή πραγματικότητα) Καί, ξαφνικά, έρχεται ό αγαπημένος της, ό "Ενας... (με πικρό χλευασμό) ό... Μοναδικός, καί διαπομπεύει τό ιερό μυστικό της καί τό διασύρει στην παρέα του, στους φίλους του, στο καφενείο, στην ταβέρνα! (δαθεία άναπνοή) Κι' ό! αύτά για νά τό άπονειρώσουν τόν... επίτλο τίτλο του Καζανόβα! (πίο σιγά, με στόχασμό) Άντε, τώρα, νά συνεχίσης τη ζωή σου, νά εμπιστευτής την τύχη σου, σ' έναν άντρα, πού ποδοπατάει κάθε ιερό δικό σου, για ένα χυδαίο εγωισμό δικό του!

Ο ΑΝΤΡΑΣ (μουδιασμένος).— Νομίζω, πώς οι συλλογισμοί σου σε πήγαν πολύ μακριά!

Η ΓΥΝΑΙΚΑ.— Οι συλλογισμοί μου ακολουθούν ένα φυσικό καί έντιμο δρόμο. "Όσοι δέν μπορούν νά πάνε από κοντά, δέν έχουν την απαιτούμενη κινητήρια δύναμι (πίο σιγά, σκληρά) Κι' αύτή ή δύναμις είναι ή Συνείδησι!

('Η τελευταία λέξι, έτσι καθαρά πέφτει κοφτή, σά μαχαίρι, μοιάζει σά νά κόβη κάθε δεσμό μεταξύ τους, σά μία όριστική καί μόνιμη αίσθηματική

ΑΠ' ΤΟΝ ΚΟΣΜΟ — ΤΗΣ ΓΥΝΑΙΚΑΣ

Μικρά νέα από παντού

"Από δώ καί πέρα οι άδύνατες καί πολύ ψηλές γυναίκες, δέν πρέπει νά φοβούνται για τό μέλλον τους. Σύμφωνα με όσα έγραψε ό δόκτωρ Ρόμπερτ "Ιλσεύ στην «Βρετανική 'Ιατρική 'Επιθεώρηση», οι γυναίκες αύτης της κατηγορίας έχουν περισσότερες πιθανότητες νά βρουν ένα καλό σύζυγο, νά θελώσουν την οικονομική του κατάσταση καί νά ζήσουν εύτυχισμένες.

"Η κεντρική ύπηρεσία στατιστικών τών 'Ηνωμένων Πολιτειών έφερε στη δημοσιότητα μία στατιστική πάνω στις εργαζόμενες συζύγους της 'Αμερικής. 'Η στατιστική αύτή μας άποκαλύπτει πώς τόν 'Απρίλιο του 1955 κατεγράφησαν στους καταλόγους της ύπηρεσίας πού άναφέραμε, 11.839.000 εργαζόμενες 'Αμερικανίδες σύζυγοι. 'Ο άριθμός αύτός παρουσιάζει μίαν αύξηση έξαρκσίων χιλιάδων γυναικών, σε σύγκρισι με μία στατιστική πού έγινε τόν ίδιο μήνα του 1954.

"Η κυρία Μάλεν Κάχεν, γνωστή 'Αμερικανίδα διακοσμητρια, προσέληθη από ένα μεγάλο εργοστάσιο αυτοκινήτων για νά αναλάβη τη διαρρύθμισι του έσωτερικού τών νέων αυτοκινήτων του «σύμφωνα με τις γυναικείες απαιτήσεις». "Υστερα από τις διαμαρτυρίες πολλών γυναικών, πού ζητούν νά παρέχη τό αυτοκίνητο τις απαιτούμενες άνέσεις όχι μόνο στους άντρες αλλά καί στις γυναίκες, οι αρμόδιες άμερικανικές εταιρίες πραγματοποίησαν τώρα μίαν επαναστατική έλλαγή στην κατασκευή τών αυτοκινήτων, έχοντας υπ' όψη τους ότι ή γυναίκα τους πελατεια αύξάνεται όλο καί περισσότερο. «Οι έλλαγές πού έγιναν στο σπίτι», έδήλωσε ή κυρία Κάχεν, «θά γίνουν καί στο αυτοκίνητο. Τό κοινό δέν άνέχεται πιά τά παλιά μοντέλα καί τό αυτοκίνητο πρέπει νά γίνει σιγά - σιγά ένα είδος σπιτιού με ρόδες. 'Ο διαφορετικές άνέσεις της κουζίνας, της τραπεζας, του σαλονιού, άκάμα καί του λουτρού, πρέπει νά εφαρμοστούν καί στο αυτοκίνητο».

Αύλαία

Η ΓΛΩΣΣΑ ΤΩΝ ΛΟΥΛΟΥΔΙΩΝ

Από τα πιο παλιά χρόνια, τα λουλούδια έχουν μια ιδιαίτερη, δική τους γλώσσα. Όχι γλώσσα με την οποία μιλούν μεταξύ τους, αλλά γλώσσα της

όποιες τις λέξεις αποτελούν αυτά τα ίδια, γλώσσα που χρησιμεύει για τη συνθηματική, ως πούμε, έκφραση των ανθρώπινων αισθημάτων και συναισθη-

μάτων. Ας δούμε μερικά από τα πιο γνωστά μας λουλούδια, και το τι εκφράζει το καθένα στη συναισθηματική γλώσσα των ανθρώπινων αισθημάτων.

ΑΝΕΜΩΝΑ: Λουλούδι του ανέμου: διαβατικός, εφήμερος ζωής, εγκατάλειψης. Έκφραζει ακόμη και την προσωρινότητα της γυναικείας ομορφιάς.

ΜΠΙΓΚΟΝΙΑ: Έγκλημα: Το αίσθημα που εκφράζει μια θερμή χειραφέτια, ένα ανοιχτό και φιλικό πρόσωπο, ένα ειλικρινές φωτεινό χαμόγελο.

ΚΥΚΛΑΜΙΝΟ: Έρωτική μελαγχολία, συνδυασμένη με ζήλεια ή ανησυχία. Ο άνθρωπος που σας τα προσφέρει έχει ανάγκη να τον καθησυχάσετε λίγο.

ΓΙΑΣΕΜΙ: Σύμβολο θερμού, φιλήδονου, παθητικού έρωτα, αλλά και σύμβολο ευγενείας, λεπτότητας, ειλικρίνειας, συμπαθείας στα πρόσωπα.

ΚΥΑΝΟΣ (τό «μπλε»): Δείχνει δειλία, τρυφερότητα, λεπτά και σταθερά αισθήματα, που τρέφονται με την ληψίδα και ξέρουν να προσμενουν.

ΓΚΛΥΣΙΝΑ: Η φίλια σας μου είναι ευχάριστη. Ας μη τσακωθούμε ποτέ. Το λουλούδι, σύμβολο της τρυφερότητας.

ΓΕΡΑΝΙ: Το κόκκινο δείχνει κουταμάρα. Το ρόζ, εκδήλωση προτιμήσεως. Το γεράνι εκφράζει εκτίμησι, πίστι, μελαγχολία.

ΓΑΡΥΦΑΛΟ: Το όμορφο αυτό λουλούδι είναι σύμβολο του ζήλου και αγνού έρωτος, εκφράζει βαθύτατα το πάθος.

ΜΥΟΣΩΤΙΣ (Μη με λησμονέι): Ρομαντικό λουλούδι. Μη την ξεχνάτε, μη τον ξεχνάτε. Κρατήστε ζωντανή την ανάμνησι.

ΙΡΙΣ: Έκπαιστικό λουλούδι, ή Ιρις (μόδ' η κίτρινο κρινάκι), αναγγέλλει κάποιο ευχάριστο γεγονός και θυμίζει καρδιά.

ΓΛΑΔΙΟΛΟΣ: Αν και μεγαλόπρεπο και διακοσμητικό, το λουλούδι αυτό εκφράζει λησμοσύνη.

ΓΑΡΔΕΝΙΑ: Σύμβολο της ειλικρίνειας. Συχνά όμως είμαστε πιο εύχισμένες αν δεν ξέρουμε.

ΠΑΣΧΑΛΙΑ: Λουλούδι της νεότητος, λουλούδι της ανοιξιάδας, λουλούδι που εκφράζει έρωτισμό.

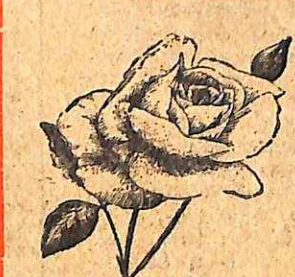
ΠΑΠΑΡΟΥΝΑ: Είναι το λουλούδι που εκφράζει... τεμπελιά, νύστα! Όνειρα γλυκά και... πονηρά.

ΓΑΡΥΦΑΛΟ ΓΙΑΠΩΝΕΖΙΚΟ: Φινέτσα, εξαιρετική λεπτότης. Σύμβολο διακριτικού θαυμασμού.

ΠΕΝΤΑΦΥΛΛΟ ΚΙΤΡΙΝΟ: Απιστία. Προσέχει! Ήως θέλουν να σας προειδοποιήσουν. Έ-αν έχετε, τίποτε δεν έχει χαθή ακόμη για πάντα.

ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟ ΡΟΖ: Είναι το σύμβολο της ομορφιάς, αλλά και του ερωτικού όρκου. Φροντίστε να διατηρηθεί όχι μόνο για ένα γλυκό θάβυ.

ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟ ΕΚΑΤΟΦΥΛΛΟ: Θαυμαστό λουλούδι, σύμβολο της καλωσύνης. Στραγγυλάει όλα τα αρσενικά σαν τις κοπέλες στην ανησυχία τους.

ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟ ΛΕΥΚΟ: Σιωπηλός έρωτας, έρωτας που ανασταίνει, αλλά δεν τολμά να εκδηλωθεί. Βοηθήστε τον απόστο-λέα να σας εκδηλωθεί.

ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟ ΑΛΕΚΟ: Φλόγα της καρδιάς, έρωτας ασυγκράτητος και φλογερός. Έκείνος που το προσφέρει φλογίζεται από ασυγκράτητο πάθος.

ΑΝΟΙΞΕΙΣ Η ΕΠΟΧΗ ΤΩΝ ΛΟΥΛΟΥΔΙΩΝ

Φτιάξτε στο σπίτι σας έναν παράδεισο

Η ΑΝΟΙΞΕΙΣ είναι πάντα το ξεκίνημα μιας νέας εποχής ζωής και ανάπτυξης του κάθε κλαδιού. Δεν τρα, φυτά, άνη, όλα ξεκινούν για ένα καινούριο κύκλο ζωής. Για να μπορέσετε να κάνετε ένα ωραίο κήπο με δέντρα, όπωροφόρα ή καλλωπιστικά, με θάμνους, με λουλούδια και με λαχανικά, σας δίνουμε διάφορες οδηγίες και πληροφορίες. Έτσι θα αποκτήσετε τα θαυμάσια λουλούδια που στολίζουν τη ζωή μας και τα γοητευτικά λαχανικά. Θα γίνετε δηλαδή για το σπίτι σας δημιουργός ομορφιάς και οικονομίας, που είναι και τα δυο απαραίτητα για την ευτυχία του σπιτιού.

● Για γλάστρες ή για μικρό κηπάκι φτάνει ένα ποτιστήριο μέτριο, να μην είναι άσχημο όταν γεμίζει.

● Για τις γλάστρες υπάρχουν ειδικά χώματα: το ερεϊκόχωμα, το σκινόχωμα, το καστανόχωμα, το κοτρώχωμα.

● Εκτός του ζωικού λιπάσματος, της κοπριάς δηλαδή, πρέπει να χρησιμοποιήτε και τα χημικά λιπάσματα.

● Τόσο στον κήπο όσο και στις γλάστρες τα χημικά λιπάσματα είναι απαραίτητα. Συμβουλευστε γι' αυτά ένα ειδικό κατάστημα (στην Αθήνα υπάρχουν πολλά, Αγαλλιότητας, Μερκάτης, Γεωπονική και άλλα) ή τον γεωπόνο ή ειδικό ανθοκόμο του τόπου σας.

● Για τα λουλούδια ένα καλό λίπασμα είναι το 6—8, για τις πρασινάδες το νίτρο της Χιλής.

● Καλλιέργεια σημαίνει καλή περιποίηση των φυτών. Εκτός από το καλό χώμα, τη λίπανση και το κανονικό πότισμα (την άνοιξη ποτίζουμε το πρωί, το καλοκαίρι πρωί και απόγευμα, ποτέ το μεσημέρι) χρειάζεται επίσης σκάψιμο, ξεβοτάνισμα από τα άγρια χόρτα και κλάδεμα. Το τελευταίο είναι δουλειά ειδικού ιδίως για τα δέντρα. Αν όμως θέλετε, μπορείτε και σεις να μάθετε με τον καιρό να κλαδεύετε τις τριανταφυλλίες σας και τα ανθοκομικά σας δέντρα (πασχαλιές, άκακίες, μιμόζες κλπ.).

ΤΑ ΔΙΑΦΟΡΑ ΦΥΤΑ ΠΟΛΛΑΠΛΑΣΙΑΖΟΝΤΑΙ:

α) Με το σπόρο

Τα φυτά, γενικά, πολλαπλασιάζονται με τον σπόρο τους. Κάθε γυναίκα που έχει ένα κηπάκι ή μερικές γλάστρες μαζεύει τους σπόρους. Για να έχουμε όμως σπόρους καλούς, με την απαιτούμενη βλαστική δύναμη, πρέπει να ξέρουμε και να τους διαλέγουμε. Τα άνθη που δίνουν από σπόρο, «αέθισμα ανθοκομικά φυτά», φυτεύονται σε δυο εποχές: «Ανοιξη και φθινόπωρο». Όσα φυτεύονται την άνοιξη, μας δίνουν τα άνθη τους το καλοκαίρι και το φθινόπωρο. Όσα φυτεύονται το φθινόπωρο ανθίζουν την άνοιξη.

Οι σπόροι πρέπει να πέσουν στη γη, εγκαίρως, στην κατάλληλη εποχή. Πρέπει όμως και να μαζευτούν εγκαίρως. Μαζεύετε το φθινόπωρο

Κι' όταν τον έρωτησαν πώς του φαίνεται ο κόσμος, αυτός αποκρίθηκε: «Η μητέρα μου μου είχε περιγράψει όλα τόσο καλά, που λίγο πολύ τάξερα πως ήταν. Έκείνο που δεν μπορούσα ποτέ να φανταστώ, είναι η απεριόριστη ομορφιά των λουλουδιών».

Μ' αυτή την ομορφιά στολίστε και σεις τη ζωή σας. Φυτέψτε λουλούδια παντού, στον κήπο σας, στις λαοταγίες των παραθύρων, στις γλάστρες. Και δυο γλαστράκια αν αποκτήσετε, πάλι θα αισθανεστε τη χαρά της δημιουργίας.

Για μια καλλιέργεια όμως, απαιτούνται μερικές ειδικές γνώσεις και τώρα που θα αρχίσετε τον ανοιξιάτικο κήπο σας, διασπάστε, γιατί Μάρτη και Απρίλη είναι οι μήνες του φυτεύματος, ο Μάρης με τις ζέστες του δεν αφήνει να πιάσουν και να προκόψουν, οτι φυτέψουμε τότε. «Μην μήνα μη φυτεύης, Μην μη στεφανώθης», λέει η παροιμία.

Στον κήπο σας μπορείτε να βάλετε και δέντρα καλλωπιστικά ή όπωροφόρα. Ποιάς δεν ξέρετε ότι το φρούτο είναι νοστιμότερο μόλις κοπή από το δέντρο και μάλιστα το δικό μας! Πρέπει όμως να έχετε υπ' όψη ότι τα δέντρα με τη σκιά που ρίχνουν δυσκολεύουν την ανάπτυξη των λουλουδιών.

τους σπόρους που θα σπείρετε την άνοιξη. Μαζέψτε κατά το τέλος της ανοίξεως όσους θα σπείρετε το φθινόπωρο.

Στο σχηματισμό του σπόρου βοηθούν το φυτό αλλά και η γύρη (ή κίτρινη σκόνη των λουλουδιών) που την φέρνουν τα έντομα. Ο νέος σπόρος θα έχει κάποια διαφορά ίσως από το μητρικό φυτό. Γι' αυτό αν θέλετε να έχετε ώριμα χρώματα φυτού αγοράζετε σπόρους ή μικρά φυτά από τους ειδικούς, που θα σας δώσουν με εγγύηση.

Φυλάξτε σπόρους από τα πρώτα, τα γερά και καλοσηματισμένα λουλούδια. Αυτά προφταίνουν να ωριμάσουν καλά τον καρπό τους, δίνουν γερούς σπόρους. Αν οι σπόροι τινάζονται και σκορπίζονται μόλις ωριμάσουν, σκεπάζετε τους με μικρά τουλπάνια σάκ κουλάκια. Η κόψετε τα λουλούδια που διαλέξατε, μαζί μ' ένα μεγάλο κομμάτι κλαδιού με φύλλα, βάλτε τα σε ένα κουτί, να τα βλέπει ο ήλιος κι αφήστε τα να γίνουν οι σπόροι, έως ότου τινάζουν έξω από την «κάψα». Δέστε ένα χρωματιστό κορδελάκι στο ξερό άνθος που αφήσατε για να πάρετε σπόρο. Άλλοιως μπορεί να σας το κόψουν, αφού θα είναι μαραμένο.

Μαζέψτε τους σπόρους ή μέρα ξερή, ποτέ υγρή και βάλτε τους να στεγνώσουν στον ήλιο καλά. Όταν στεγνώσουν φυσήξτε να φύγουν τα άχρηστα ξερά φλούδια, βάλτε τους σε πάνω σακουλάκια, γράψτε το όνομα του λουλουδιού και κρεμάστε τα σε μέρος εύερο να μη μουλιάσουν.

Οι σπόροι μπαίνουν ή κατ' ευθείαν στη θέση τους ή σε μέρος ιδιαίτερο «το σπορείο». Το σπορείο γίνεται σ' απάνγειο, προσήλιο, μεσημεριώδες μέρος. Σκαψτε 10 πόντους, βγάλτε το χώμα, κάψτε μερικά ξερά κλαδά, να απολυμανθεί ο τόπος. Μετά 5—6 ημέρες, βάλτε το χώμα.

1 μέρος άμμο του ποταμού, 1 μέρος καθαρό, ψιλοκομμένο χόμα, όλα καλά ανακατωμένα. Επίσης στα σπορεία χρησιμοποιούμε έρεικόχωμα, σκινόχωμα, κουμαρόχωμα και καρβουνόσκονη. Ισοπεδώστε με την κτένα (ταουγκράνα) και σπείρετε. Η σπορά γίνεται ή πεταχτά ή σε γραμμές. Οι ψιλοί σπόροι σπέρνονται απάνω—άπανά, οι χοντροί διαθύτερα.

Σκεπάζετε ελαφρά το σπορείο με χώμα, πιέσετε μ' ένα σανίδι, ώστε ο σπόρος να έχει έπαφή με το χώμα. Ποτίστε με ένα μικρό ποτιστήρι με ψιλές τρύπες να μη μετακινηθεί ο σπόρος.

Αν ο καιρός είναι κρύος κι άργούν να φυτρώσουν οι σπόροι, σκεπάζτε το σπορείο με ξερά χόρτα ή με ψαλί. Όταν φυτρώσουν οι σπόροι, χρειάζονται περισσότερο ποτισμα και βοτάνισμα. Αν τα σπορεία μας είναι κηπητά (γλάστρες, κασόνια, τενεκές), μπορούμε να τα μεταφέρουμε όπου είναι ζεστή.

Όταν φυτρώσουν τα νέα φυτά και δώσουν 3—4 φύλλα, μπορούμε να τα αραιώσουμε σε άλλο σπορείο. Τελικά τα μεταφυτεύουμε στη θέση τους, πόν κήπο ή την γλάστρα. Απτό τής σποράς μπορούμε ν' αποκτήσουμε νέες ποικιλίες.

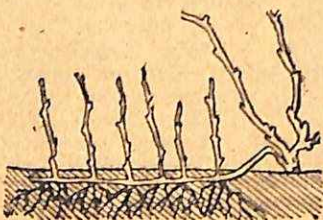
6) Με μοςχεύματα

Το μοςχευμα είναι ένα κομμάτι του φυτού, ένα κλαδί ή βλαστάρι, γερό και εύημο. Πρέπει να έχει μάτια (κόμπους), απ' όπου θα βγούν ρίζες (για όσα μάτια μπουνε μέσα στο χώμα) και βλαστοί (από όσα θα μείνουν στον αέρα).

Τα μοςχεύματα τα παίρνουμε ή τέλος του καλοκαιριού ή στις αρχές του χειμώνα. Τα κλαδιά κόβονται 30—40 πόντους, οι βλαστοί 5—10 πόντους με τουλάχιστον 2—3 κόμπους (μάτια). Σε κάθε μοςχευμα χαράζουμε τη φλούδα ανάμεσα από τα μάτια, για να βοηθήσουμε το ρίζωμα και το βλαστήμα.

Το μοςχευμα μπορεί να μπη κατ' ευθείαν στη θέση του, καλύτερα όμως να μπη προηγούμενος στο «φυτώριο». Το φυτώριο είναι ένα μέρος, φυλαγμένο από παγωμένα ρεύματα, σκιερό, υγρό και ζεστό, εκεί θα τοποθετήσουμε τα κασόνια ή τις γλάστρες με τα μοςχεύματα.

Στρώνουμε το δοχείο μας με

Πολυκλή καταβολάδα.

άμμο του ποταμού, βάζουμε μέσα το ένα μάτι ενός τρυφερού βλαστού, αφήνουμε τα άλλα 2 έξω. Ποτίζουμε τακτικά, να μη στεγνώσει ή άμμος. Αμα δώση ρίζα και φύλλα, τότε το μεταφυτεύουμε στον κήπο. Αν το βλαστάρι μας έχει φύλλα, τα κόβουμε στη μέση. Ποτίζουμε άμέσως.

Αν το μοςχευμα είναι ξερό κλαδί χωρίς φύλλα, στη γη μπαίνει λοξά, στη γλάστρα όρθο, 20 πόντους μέσα στο χώμα, όχι περισσότερο. Πιέζουμε καλά το χώμα.

Με το μοςχευμα αποκτούμε φυτό όμοιο με το μητρικό, ενώ με το σπόρο το φυτό μπορεί να εκφυλιστεί, ν' αλλάξει δηλαδή ν' αδυνατίσει.

Όταν το φυτό είναι λεπτό και πολύτιμο (γαρδένια, κα-

μέλια), σκεπάζουμε το μοςχευμα με ένα ποτήρι ή μία γυάλινη καμπάνα.

γ) Με καταβολάδα (μαρκότα)

Σε φυτά που πιάνουν δύσκολα με μοςχευμα ή που είναι πολύτιμα, βάζουμε καταβολάδα. Λιγύζουμε δηλαδή ένα βλαστό του φυτού, διμενό καλά και γερό, μέσα στη γη, αφού πρώτα ξεφλουδίσουμε ανάμεσα από δυο κόμπους για να αναπτυχθούν ρίζες. Η βάζουμε πλάι στο φυτό μία γλάστρα με κοπρόχωμα και εκεί γονατίζουμε το βλαστό. Ο βλαστός συγκρατείται στη θέση του για να μη μετακινηθεί, με μία διχάλα σιδερένια. Αν ο βλαστός είναι κοντός βάζουμε γύρω του ένα χωνί από τενεκέ ή λαμαρίνα, χαράζουμε και ξεφλουδίζουμε λιγάκι προς τη βάση του, για να γίνουν οι ρίζες, το καλύπτουμε κατόπιν με το χώμα. Ποτίζουμε κανονικά και όταν πιάση καλά, όταν δηλαδή δώση καινούργια φύλλα τότε κόβουμε το μέρος φύλλο το συνδέει με το μητρικό φυτό. Μ' αυτόν τον τρόπο πολλαπλασιάζουμε τους φύλους, τις μαγνάλιες, τα γιασειμιά.

δ) Άκόμα και με χώρισμα της τούφας

Όταν αποτελείωσή ή ανθησι και τα κλωνάρια δεν έχουν πιά φύλλα, ανοίγουμε τη ρίζα και χωρίζουμε τα κλωνάρια ένα—ένα, μαζί με ανάλογη ρίζα. Και αν το χώρισμα γίνει το φθινόπωρο τα καινούργια φυτά φυλάγονται σε θερμοκήπιο. Αν γίνει την άνοιξη, μπαίνουν άμέσως στον τόπο τους.

ε) Με βολβούς και κονδύλους (πατάτες)

Μερικά φυτά σχηματίζουν μέσα στη γη ένα βολβό (ένα κρεμμύδι) ή ένα κόνδυλο (μιά πατάτα). Παίρνουμε τους μικρούς αυτούς βολβούς και τους φυτεύουμε. Θα μεγαλώσουν θα γίνουν τέλεια φυτά και θα δώσουν κι' αυτοί νέους μικρούς βολβούς. Τα βολβοειδή δίνουν και σπόρο στο άνθος. Μπορούμε να σπείρουμε αυτούς τους σπόρους και να έχουμε άφθονία μικρών νέων βολβών. Όπως γίνεται για τα κρεμμύδια και τα σκόρδα, για τα οποία δημιουργούμε πρώτα φυτώριο για να πάρουμε το κροκάρι, το ψηλό δηλαδή κρεμμύδι.

Οι κόνδυλοι πολλαπλασιάζονται ή με τεμάχισμα ή με τους μικρούς νέους κονδύλους, που βγαίνουν γύρω στον με-

Καταβολάδα με χωνί και γλάστρα.

γάλο. Για το τεμάχισμα προσέχουμε να αφήνουμε ένα ή δυο μάτια σε κάθε κομμάτι με αρκετή σάρκα, για να τραφή το νέο φυτό.

ΓΙΑ ΤΑ ΛΟΥΛΟΥΔΙΑ ΠΟΥ ΚΑΛΛΙΕΡΓΟΥΝΤΑΙ ΜΕΣΑ ΣΕ ΓΛΑΣΤΡΕΣ

πρέπει να καταβάλουμε περισσότερη προσοχή, διότι η γλάστρα είναι περιορισμένος χώρος και δεν παρέχει διαρκώς επαρκή τροφή στο φυτό. Προσοχή, λοιπόν.

● Η γλάστρα να είναι ανάλαγη με το φυτό, όταν αυτό θα φάση σε πλήρη ανάπτυξη.

● Πολύ μεγάλη γλάστρα σαρπίζει το φυτό και αφήνει να αναπτυχθούν πολλές ρίζες. Πολύ μικρή δεν το αφήνει να αναπτυχθεί.

● Να τοποθετούνται εμπρός σε παράθυρο ή σε μπαλκόνι για να έχουν φώς.

● Να ποτίζονται και να δαίνουν λιπάσματα συχνά.

● Να καταβρέχονται τακτικά για να φύγει η σκόνη που τ'εμαραζιάζει τα φυτά.

● Να μη τα βάζουμε κοντά σε σύμπετες ή σε δωματίο με πολλά ηλεκτρικά φώτα.

● Το χώμα της γλάστρας πρέπει να είναι ελαφρό. Βάλετε κοκκινόχωμα 20%, άμμο του ποταμού 60%, ασβέστη σκόνη 10%, χωνεμένη κοπριά 10—20%.

● Η καλύτερα έρεικόχωμα, σκινόχωμα, καστανόχωμα και κοπριά και λιπάσματα.

● Άνανεώστε το χώμα άνοιξη και φθινόπωρο, χωρίς να χαλάτε τις ρίζες.

● Χρησιμοποιήστε λιπάσματα, μετά από ένα πότισμα με διάλυμα λιπάσματος, ποτίζετε (το επόμενο πότισμα) με καθαρό νερό.

● Όταν έχετε τις γλάστρες στο υπαίθριο, να μη τις δέχνει πολύ ο άνεμος ή ο ήλιος.

Ο ΚΗΠΟΣ ΜΑΣ ΕΧΕΙ ΠΟΛΛΟΥΣ ΕΧΘΡΟΥΣ:

Έντομα μικρά ή μεγάλα, γυμνοσάλιαγκροι, ποντίκια, αρρώστιες, κακή περιποίησι δη-

λεδή πολύ ή λιγη τροφή, φτωχή ή πολύ πότισμα.

Ο κήπος προκόβει όταν τον βλέπη καλά ο ήλιος και όταν αερίζεται. Τα δυο αυτά μπορούν να εξασφαλίσουν τον κήπο μας από κάθε κακό. Το

χώμα μας να είναι καλά λιπασμένο, να μην κρατά υγρασία, να στραγγίζει.

Τα φυτά να μπαίνουν έτσι, ώστε να τα βλέπη όλα ο ήλιος, να μη σκιάζη το ένα το άλλο. Να κόβουμε τα αρρωστημένα κλαδιά και φύλλα, να τα κάιμε. Και να ραντίζουμε με φάρμακα.

ΔΙΑΦΟΡΑ ΦΑΡΜΑΚΑ ΕΙΝΑΙ ΤΑ ΕΞΗΣ:

1) Περονόσπορην για τον περονόσπορο, τις σκωριάσεις, τους άσθρακες.

2) Θειάφι ή θειοχαλκίνη για το στάχτωμα.

3) Νικοτίνη για τις μελίγγρες.

4) Γαλάκτωμα πετρελαίου ή θειασβεστίο για τις ψώρες.

5) Διθειούχος άνθραξ για τα σκουλήκια.

6) Ράντισμα με άρσενικό ή δηλητηριασμένα δολώματα για τα σκαθάρια και τις μεγάλες κάμπιες.

Τα φάρμακα αυτά θα τα αγοράσετε από τα ειδικά καταστήματα. Πάρετε μαζί σας ένα άρρωστο κλαδί ή φύλλο, έτσι θα γίνει καλύτερα ή διαπιστώσι της αρρώστειας του φυτού. ΠΡΟΣΟΧΗ όμως, όλα τους είναι δηλητήρια, θα τα χρησιμοποιήσετε πάντα σύμφωνα με τις οδηγίες και πολύ ΠΡΟΣΕΚΤΙΚΑ. Θα τα φυλάγετε καλά ώστε να μην πέσουν στα χέρια παιδιού ή άλλων, που δεν ξέρουν ή δεν μπορούν να καταλάβουν τον κίνδυνο.

Όσοι έχουν σπίτια σε φάρ-

άστια με άνοιχτο τον αερίζοντα ή και σε πόλι άκομη, αλλά που διαθέτουν ένα μακρύ διάδρομο από την πόρτα του αελογύρου ως την κύρια πόρτα του σπιτιού μπορούν να φτιάσουν με κλήματα ή άλλα αναοριχητικά φυτά μία όμορφη αλέα σκεπασμένη με πρασινάδα, λουλούδια και καρπούς. Δεν υπάρχει όμορφοτερο πράγμα, το καλοκαίρι να κάθεται κανείς σ' αυτό το ίσκιερό και δροσερό «τούνελ» για να ξεκουραστή, να αυτοσυγκεντρωθή, να διαβάση ή να σκεφθή.

Άκόμη στις πράσινες κι' ανθισμένες αυτές σκιάδες, που στα πλάγια μπορεί νάναι γυμνές, είναι δυνατό να τοποθετήσουμε απ' την μία ως την άλλη άκρη, σε μία ευθεία γραμμή, κρεμασμένα από μία μεταλλική σωλήνη «λουδία με ποταλιά ή μικρές γλαστρούλες. ΕΡΙΑΤΤΑ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ

ΣΤΟΛΙΣΤΕ ΤΟΝ ΚΗΠΟ ΣΑΣ ΤΩΡΑ ΤΗΝ ΑΝΟΙΞΙ

ΘΑ ΣΠΕΙΡΕΤΕ	ΠΟΥ ΑΝΘΙΖΕΙ	ΚΑΙ ΕΧΕΙ ΑΝΘΗ
Άσπερ ή Άστράκι Βολσαμίνη (1) Βερόνια Γαρύφαλο Ζίννια Ίππουαία (χωνάκια) Κορέωσις (2) Κόσμος Λαντάνα Λυχνίδα Μιμόζα ή «Μη μου άππου» Μοσχουπίζελο Μουράλτια (περικοκλάδα) Πετούνια Σάλβια (φωτίες ή φλόγες) Ντατούρα Πανσέ Άνταράκια (μεταξάκι) Άλταία (δεντρομολόχα) Σκυλάκια Άδωναν (πολυτρίχι) Άγιούγκα Βασιλικός Κάννα (3)	Μάιο έως Νοέμβριο ολόκληρο το Καλοκαίρι Καλοκαίρι έως Φθινόπωρο Καλοκαίρι έως Φθινόπωρο έως το Φθινόπωρο έως το Φθινόπωρο έως το Σεπτέμβριο έως τον Οκτώβριο το Καλοκαίρι έως το Σεπτέμβριο Αύγουστο — Σεπτέμβριο όλο το Καλοκαίρι όλο το Καλοκαίρι μέχρι Οκτώβριο Από Ιούλιο του άλλου χρόνου από το Μάιο και πέρα το Καλοκαίρι από τον Μάιο από τον Μάιο από τον Μάιο έως το Καλοκαίρι αργά το Καλοκαίρι Φθινόπωρο — Χειμώνα	πολύχρωμα, διαφόρ. σχημάτων άσπρα, κόκκινα, κηλιδωτά διαφόρων χρωμάτων διαφόρων χρωμάτων διαφόρων χρωμάτων χρυσόκιτρινα με κόκκινο διαφόρων χρωμάτων μπούκετα διαφ. χρωμάτων διαφόρων χρωμάτων κόκκινα όλων των χρωμάτων διαφόρων χρωμάτων μονά ή διπλά διαφ. χρωμάτων κατακόκκινα χωνιά μυρωδάτα διαφ. χρωμ. διάφορα ποικιλόχρωμα διαφόρων χρωμάτων λευκά, ροζ, κόκκινα πολύχρωμα μόνο πρασινάδα μπλέ, κόκκινα, κίτρινα έχει μυρωδάτα φύλλα διαφόρων χρωμάτων
ΜΕ ΧΩΡΙΣΜΑ ΤΟΥΦΑΣ	ΠΟΥ ΑΝΘΙΖΕΙ	ΚΑΙ ΕΧΕΙ ΑΝΘΗ
Άγάπανθος Γιρις Κάννα Χρυσάνθεμο Άσπιδιον (φτέρη) Πρίουλα Μενεξές Σκολόπεντρα	Ιούλιο έως Σεπτέμβριο Άνοιξη — Καλοκαίρι Φθινόπωρο — Χειμώνα Οκτώβριο έως Νοέμβριο — όλο το Καλοκαίρι Χειμώνα έως Άνοιξη	κυανά, διαρκείας μπλέ, λευκά, κίτρινα διαφόρων χρωμάτων όλων των χρωμάτων μόνο πρασινάδα ανάμικτα μενεξέδι ή λευκά μόνο πρασινάδα
ΜΕ ΜΟΣΧΕΥΜΑ	ΠΟΥ ΑΝΘΙΖΕΙ	ΚΑΙ ΕΧΕΙ ΑΝΘΗ
Γαϊλαρδία Γεράνι (πελαργόνι) Επιφύλλο Εφήμερο (πλεγγράφος) Κηρός (κεράκι) Λαντάνα Λεβάντα Άνθούριο (φυλλόδεντρο)	Νοέμβριο — Δεκέμβριο Μάιο — Ιούλιο το Καλοκαίρι — Φθινόπωρο το Καλοκαίρι Άνοιξη — Καλοκαίρι —	κίτρινα σκούρα όλων των χρωμάτων κόκκινα, ροζ μόνο πρασινάδα ροζ μπούκετα διαφόρων χρωμάτων μπλέ — μόβ μόνο ωραία φύλλα
ΜΕ ΒΟΛΒΟ Ή ΠΑΤΑΤΕΣ	ΠΟΥ ΑΝΘΙΖΕΙ	ΚΑΙ ΕΧΕΙ ΑΝΘΗ
Μπιγκόνια (εύρωπαική) Ντάλια Πολύανθος (γιοσιπίντο)	Καλοκαίρι Καλοκαίρι — Φθινόπωρο από Ιούλιο έως Ιανουάριο	ωραιότατα, διαφ. χρωμάτων ωραιότατα, διαφ. χρωμάτων λευκά

(1) Λέγονται και «Σκουλήκια της Βασιλίσσας». (2) Όταν ιλαδευτή δίνει νέα βλαστάρια και νέα ένθη. (3) Μουσκέψατε τους σπόρους μερικές ημέρες.

ΤΑ ΕΞΩΤΙΚΑ ΝΗΣΙΑ

ΖΟΥΑΝ ΦΕΡΝΑΝΤΕΣ

Το νησί του Ροδινά

ΤΟ ΝΗΣΙ που έζησε ο πραγματικός Ροδινός Κρούσος ονομάζεται Ζουάν Φερναντές και βρίσκεται 450 μίλια μακριά απ' τις ακτές της Χίλης, στην οποία και ανήκει.

Το νησί αυτό ανακαλύφθηκε το 1563 απ' τον Ισπανό θαλασσοπόρο Ζουάν Φερναντές και πήρε το όνομά του. Ο ναυτικός αυτός, αφού ανέφερε την ανακάλυψή του στην Ισπανική κυβέρνηση, αποφάσισε να εγκατασταθή για πάντα εκεί και να περάσει, στο άποικο-κρημένο αυτό νησί, όλη του τη ζωή. Διάφοροι Ισπανικοί θάυλοι αναφέρουν ότι έζησε πολλά χρόνια και ότι άφησε ως μόνους απόγονους εναν... κοπαδιό κατσίκες και γουρούνια!

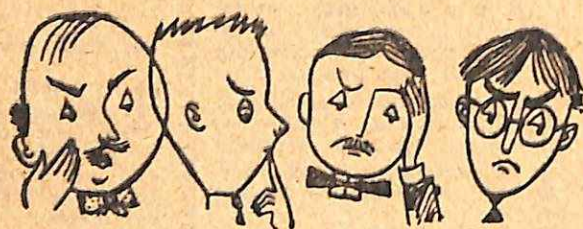
Το 1704, ύστερα από ένα ναυάγιο, βγήκε στο έρημο και άκατοίχο νησί, ο περιήφημος Σκώτος ναυτικός Αλέξανδρος Σέλκιρκ, την ιστορία του οποίου αποθανάτισε ο Άγγλος μυθιστοριογράφος Δανιήλ ντ' Φό, με το λακωνικό έργο του «Ροδινά Κρούσσος».

Ο Σέλκιρκ έζησε στο έρημικό αυτό νησί τέσσερα χρόνια και τέσσερις μήνες. Όταν κατάπλεψε στο Ζουάν Φερναντές το πλοίο του Ροζέ και τον παρέλαβε, ο Σέλκιρκ — όπως γράφει ο Ροζέ στο ημερολόγιό του — ήταν ντυμένος «με δέρματα αίγας».

Σήμερα το Ζουάν Φερναντές έχει λίγους μόνιμους κατοίκους που ασχολούνται με την αλιεία. Διοικούνται σε έξι χωριά υπόστροφα γύρω από τον όρμο Κούμπερλαιντ και καλλιεργούν βαμιάσιους κήπους.

Ο επίσκοπος που φτάνει στο νησί ύστερα από ταξίδι 25 ωρών από το λιμάνι του Βαλπαράϊζο, βρίσκει ιδιαίτερο ενδιαφέρον στο νησί του Ροδινά. Βλέπει τη σπηλιά που χρησίμευε ως κατοικία του Σκωτσέζου ναυτικού με τα διάφορα κακότεχνα σκεύη του ναυαγίου που σώζονται ως σήμερα. Σε λίγη απόσταση από τη σπηλιά βρίσκεται, σε ύψος 700 μέτρων, στην κορυφή ενός βράχου τα παρατηρητήρια του Σέλκιρκ. Εκεί, ο έγκοσιος έρημιτης σκροφάωνε κάθε μέρα, τους πρώτους οκτώ μήνες της παραμονής του στο νησί με την ελπίδα ότι θα επισύρη την προσοχή κανενός από τα πλοία που περνούσαν από μακριά. Όταν μετά απέτυχε και συνήθισε στη μοναχική ζωή ανέβαινε πολύ σπάνια.

Το νησί έχει ορειστική βλάστηση και άφθονες πηγές. Στα βάθη του Ήλην πο-λύσθικη πηγή με ωραίο-τατο πτέρωμα.

2^{ΟΝ}

Η ΔΙΑΓΝΩΣΙΣ ΤΗΣ ΖΗΛΕΙΑΣ

● Από φύσι· του ανεξάρτη-
τος, ο άνδρας συχναίνεται τη
ζηλιάρα γυναίκα. Αυτό δεν
σημαίνει βέβαια ότι δεν ζη-
λεύει, ο ίδιος —αλλ'— ως μὴν
ξεφύγουμε απ' το θέμα...
Για τον άνδρα, ο γάμος
αντιπροσωπεύει τη γαλήνη,
την εἰρήνη, την ασφάλεια, ἐ-
νώ η ζήλεια, που προ-
έρχεται απ' το «ζήλο» σημαί-
νει πάθος, μίσος

Σε κάθε συναίσθημα ζή-
λειας, υπάρχει πάντα λίγο
μίσος, έστω και άσυνείδητο.
Είναι ενδιαισθητικό λοιπόν να
διαπιστώσετε, αν είστε κατ'
άρχην ζηλιάρη, κι' αν αυτό
οφείλεται στην ιδιοσυγκρα-
σία σας ή σε τυχαίες περι-
στάσεις, καθώς και αν η ζή-
λεια σας είναι φθονερή, έ-
ξουσιαστική ή απλώς συμ-
πτωματική...

- 1 Θα προτιμούσατε ο άνθρωπος που αγαπάτε να ήταν νεκρός προκειμένου να τον βλέπατε σε άλλη αγκαλιά;
- 2 Σας έρχεται η επιθυμία να διαβάσετε την αλληλογραφία του, όποια κι' αν είναι η προέλευσίς της;
- 3 Είστε σίγουρη πως έχει πάθος για το επάγγελμά του περισσότερο από όσο έχει για σας;
- 4 Στενοχωριέστε βλέποντάς τον να μιλάει πολλήν ώρα με φίλους του για θέματα που για σας είναι εντελώς ξένα;
- 5 Όταν αισθάνεστε κουρασμένη, του προτείνετε να βγῇ χωρίς εσάς με φίλους και φίλες;
- 6 Θεωρείτε εντελώς αδύνατο πράγμα να σας μείνῃ για πάντα πιστός και άφωσιωμένος;
- 7 Αναστατώνεστε αν δῆτε ένα γυναικείο γραφικό χαρκαίτρη σε φάκελλο που απευθύνεται προς αυτόν;
- 8 Τον ρωτάτε καμιά φορά αν η γραμματεὺς του ή μία συνάδελφός του είναι νέα και ωραία;
- 9 Θεωρείτε ως επικίνδυνη αντίζηλό σας κάθε γυναικίκα που του απευθύνει το λόγο σε συζήτηση;
- 10 Δέχεστε χωρίς καμμία κακή σκέψη τις φίλες σας που σας επισκέπτονται συχνά στο σπίτι;
- 11 Αποδίδετε την έπιτυχία των άλλων περισσό-τερο στην τύχη και λιγώτερο στην άξία τους;
- 12 Όταν άργη ο άντρας που αγαπάτε, φαναξόσαστε ότι έχει πιάσει κουβέντα με κάποια άλλη γυναίκα;
- 13 Αν θαυμάζη ένα ωραίο φόρεμα που φοράει κάποια άλλη, χαίρεσθε ειλικρινά για το καλό του γούστου;
- 14 Απεχθάνεστε άμέσως τη γυναίκα που ο άν-τρας που αγαπάτε τη βρίσκει πολύ ευχάριστη;
- 15 Αν δεν σας ήταν πιστός, θα είχατε το θάρρος να σκεφτήτε ποιά ήταν τα προσωπικά σας σφάλματα;
- 16 Η συγγνώμη για μία άπιστία σας φαίνεται άσυμ-βίβαστη προς την αξιοπρέπεια της κάθε γυναίκας;
- 17 Έχετε πάντα δυσπιστία και καχυποψία προς τις διάφορες παιδικές φίλες ή ξαδέλφες του;
- 18 Θα προτιμούσατε να ξέρατε μία άπιστία του άνδρός σας παρά να κλεινέτε τα μάτια για να μη υποφέρετε;
- 19 Οι έπιτυχίες του άνδρος σας στις γυναίκες σας δίνουν ένα αίσθημα άνησυχίας ανάμικτο με υπερηφάνεια;
- 20 Έπειτα από ένα αυτοκινητιστικό δυστύχημα, θα τον προτιμούσατε άσχημο παρά άλλαγμένο άπέναντί σας;
- 21 Δέχεστε να άφιερώνω τις άλεύθερες άρες του σε μία έξωπαγγελματική άσχολία που δεν σας ένθουσιάζει;

Η ΑΝΑΛΥΣΙΣ ΤΗΣ ΔΙΑΓΝΩΣΕΩΣ

«Αν άπαντήσατε 5—7 «ναι» στις έρωτήσεις 2, 6, 8, 9, 11, 14 και 16, είστε φθονερή ζηλιάρη.
«Αν άπαντήσατε 5—7 «ναι» στις έρωτήσεις 1, 4

7, 12, 17, 19 και 20 ή ζή-λεια σας είναι έξουσιαστική.
«Αν άπαντήσατε 5—7 «ναι» στις έρωτήσεις 3, 5, 10, 13, 15, 18 και 21, είστε ζηλιάρη εκ περιστάσεως.

‘Η ζήλεια από φθόνο

ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ ΣΥΜΠΤΩΜΑΤΩΝ:

Το πρόσωπο της φθονερής γυναίκας είναι άνώμαλο, γεμάτο βαθουλώματα και έξογκώματα. Το πηγούνι δεν είναι σταθερό, το στόμα είναι μικρό με λεπτά χείλη, τα μάτια τοποθετημένα βαθεία κάτω απ' το τόξο των φρυδιών.

Ο γραφικός χαρακτήρας είναι στενός και πλάγιος, τα κεφαλαία πολύ μεγάλα, κι' οι ούρες των γραμμάτων γωνιώδεις και τυονιμένες.

Ένα σφίξιμο των χειλιών κι' ένα τρέμουλο των ρουθουνιών, προηγούνται του ανεξήγητου ξεσπάσματος. Αυτή η ζηλιάρη ντρέπεται για το πάθος που τη σιγοτρώει, προσπαθεί να το καλύψει, να το αποδώσει στην άτυχία της. Δεν έχει πολλή ζωτικότητα, και ξέρει να περιορί-ζει τις επιθυμίες και τις ανάγ-κες της, άρκει να μην έχη την ευκαιρία να κάνει συγκρίσεις. Άλλά πως μπορεί ν' αποφύγη τις συγκρίσεις; Υποτιμά αυτό-μάτως όλες τις ιδιότητές της. Αυτόδηλητηριάζει όλες τις ευ-χαριστήσεις της. Οι σύγγυοι των άλλων είναι πάντα πιο έ-δυντοι απ' το δικό της, οι θέ-σεις τους πιο αξιοζήλευτες, το αυτοκίνητό τους πολυτελέστερο, το σπίτι τους καλύτερα επιπλω-μένο, τα φορέματά τους, άκό-μα κι' αν στοιχίσαν λιγώτερο, είναι πιο κομψά απ' το δικό της, οι ιδέες τους πιο πρωτό-τυπες απ' τις δικές της. Πε-ρνάει τη ζωή της εύχόμενη να βρίσκταν στη θέση των άλλων. Είναι ίκανή να κάνει μικρο-προδοσίες για να χαμηλώσει ένα επίπεδο που την ένοχλει, να γκρεμίση μία ύψη που την έπισκιάζει.

Οι περισσότερες γυναικείες «κακίες», όφείλονται στη ζή-λεια. Μία τέτοια σύνταφος εί-ναι πάντα θλιβερή, μονωμέ-νη, κάνει την ατμόσφαιρα του σπιτιού μελαγχολική και σκυ-ποτεινή. Η γυναίκα αυτή παρα-πονιέται διαρκώς πως έχει ά-τυχία, παρακινεί τον άνδρα της να της πάρη ένα άλλο γούνιο παλτό, ή άρκεί να έστω ν' ανα-στενάξη κάθε φορά που βάζει το δικό της. Το δώρο δεν της προέχει ποτέ γνήσια χροά. Τι-ποτα δεν μπορεί να την ίκα-νοποιήση ποτέ, γιατί την κα-τέχει μονίμως ο φθόνος για την ευτυχία των άλλων.

Οι άνδρες άπεχθάνονται τους γυναικείους καυγάδες, τις σκα-τεινές και μελαγχολικές γυναι-κές, κι' εκείνες που κάνουν δι-αρκώς συγκρίσεις.

ΘΕΡΑΠΕΙΑ:

Για να γιατρέψη κανείς μία άρρώστεια, πρέπει να την κυτ-τάξη κατά πρόσωπο. Όσο δυ-σάρεστη κι' αν είναι η διαπί-στωση, πρέπει να άναγνωρίσε-τε το φθόνο που υπάρχει στη ψυχή σας, και που άνάγεται συνήθως στα παιδικά χρόνια. «Αν το ελάττωμα αυτό κυριαρ-χί στη ψυχή σας κι' είναι άνυ-πόφορο, πρέπει να καταφύγετε στη ψυχανάλυση. Στις συνθη-σμένες όμως περιπτώσεις, κα-

ταπολεμήστε το με τα σπόρ, τη γυμναστική, τις συστηματι-κές εισπνοές άεργόνου. Η σω-ματική ίσσορροπία, ή καλή λει-τουργία των πνευμόνων, ή έλα-στικότητα των μυώνων, έχουν ευεργετική επίδραση στις δια-στροφικές άνωμαλίες που προκα-λεί ο φθόνος. Η γερή γυναίκα γίνεται δυναμική, κι' ή δυναμι-κή γυναίκα σπανίως είναι φθο-νερή, τουλάχιστον «καθ' έξιν».

Ζήλεια από μανία έξουσιας

ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ ΣΥΜΠΤΩΜΑΤΩΝ:

Ένώ ο φθόνος είναι άρρώ-στεια του «κοινωνικού έγώ», ή έξουσιαστική ζήλεια είναι άρ-ρώστεια του «έσωτερικού έγώ». Αυτή τη ζήλεια ή γυναίκα την άμολογεί πιο εύκολα, μερικές φορές μάλιστα την κοιμαρώνει. Δηλητηριάζει τη ζωή του άν-δρος της με τη συνεδίση πολ-λού ήσυχ, κι' οι άνδρες που μι-σούν την έπιτήρησή φοβούνται αυτό το ελάττωμα σά το διά-βολο.

Η έξουσιαστική ζηλιάρη έ-χει συνήθως μεγάλο σαγόνι, με-γάλο στόμα, έκφραστικό και έντονο, εύκλινητα ρουθούνια, μά-τια βαθουλωτά, με άνώμαλο τόξο φρυδιών. Ο γραφικός χα-ρακτήρας της είναι όρηπτικός, με μεγάλα γράμματα και κα-ταλήξεις, με έντονες παύλες, και τόνους, και μ' μερικά γυ-ρίσματα προς τ' άριστερά, σά γαντζάκια.

Προέσεις αυτής της ζή-λειας είναι ο έγωισμός.
Πρώτο κατικό λάθος της εί-

ναι ή σκέψις ότι είναι άδύνατο ν' αγαπήση κανείς χωρίς να ζη-λεύη, ότι ή ζήλεια είναι άναγ-καίο έπακολούθημα της αγά-πης. Αυτό χρησιμεύει ως κύ-ριο πρόσχημα.

Δεύτερο βασικό λάθος είναι ή άρχή του δούναί και λαβείν στις έρωτικές ή συζυγικές σχέ-σεις: «Άφού δεν μ' ένδιαιφέ-ρει τίποτ' άλλο εκτός από σε-να, πρέπει κι' εμένα να μη σ' ένδιαιφέρη τίποτ' άλλο εκτός ά-πό μένα». Άφού ο όρίζων μου περιορίζεται ο' εμένα, πρέπει κι' ο δικός σου όρίζων να πε-ριορίζεται σ' εμένα». Αυτή ή ζήλεια μπορεί να οδηγήση στο μίσος και στο έγκλημα. Είναι γίγαστο το παράδειγμα της ‘Υ-δών Σεβαλνιέ, της γυναίκας του Γάλλου ύπουργού, που σκότ-σε τον άντρα της χωρίς να την έχη άπατήση, μόνο και μόνο επειδή ή άπιστία του τον εί-χε άνεβάσει σ' ένα επίπεδο ό-που δεν αίσθανόταν πια άνετα, δεν τον έννοιωθε δικό της δεν

μπορούσε να ζήση την ήσυχή οικογενειακή ζωή που ήθελε. Θα προτιμούσε χίλιες φορές τον άντρα της σκοτεινό κι' ά-σχημο.

Η ζηλιάρη κινείται σ' έναν κόσμο άμφιβολιών και ύποθε-σεων. Άκόμα κι' όταν δεν έχη τη δύναμη να έγκλημάτηση, οι σκέψεις κι' οι επιθυμίες της εί-ναι φονικές. Θέλει κάθε σκέψη, κάθε βλέμμα, κάθε θαυμασμό του ανθρώπου που αγαπάει ν' απευθύνεται σ' αυτήν και μόνο σ' αυτήν. Δεν παραδέχεται ν' αγαπήση ο άντρας το επάγγε-λμά του, τα σπόρ, άκόμη και το σκύλο του! Άκόμα και την ά-γάπη του άνδρος προς το παι-δί του, τη θεωρεί σαν κάτι που προορίζεται γι' αυτήν κι' άπευ-θύνεται άποκλειστικά προς α-υτήν.

Άνεξάρτητα απ' το αν ο άντρας της την άπατά ή όχι, ή έξουσιαστική ζηλιάρη είναι πάν-τα άνησυχ, άμειλίκτη και άνι-κανοποίητη.

Άνήσυχ: Διαρκώς ύποβάλ-λει έρωτήσεις: «Γιατί είπαε α-υτό; Γιατί δεν είπα τίποτα; Για-τί δεν με κυττάδε; Γιατί με κυττάζει έτσι;»

Άμειλίκτη: Τίποτα δεν της έρεψγει. Οι κρίσεις της για τις άλλες γυναίκες έξουσιάζονται απ' τη στάση του άνδρος της άπέναντί τους: «Αν βρίσκη μία γυναίκα ωραία και συμπαθη-τική, τότε άμειλίχια».

ΘΕΡΑΠΕΙΑ:

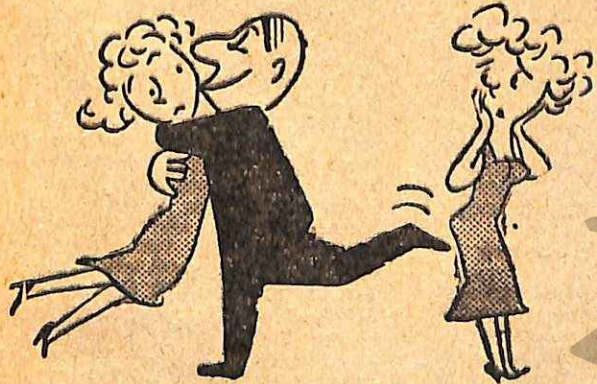
Οι ψυχαναλυταί συνιστούν, ότις άρραίες περιπτώσεις, τη ψυχοθεραπεία.

Για τις συνήστερες περι-πτώσεις, χρειάζεται πρώτα-πρώτα το γνῶσι σ' αυτόν. Χρει-άζεται έπίσης σκέψις, μελέτη. Βρίσκειτε λογικό να απαιτήτε-τε πάντα; Κάνετε λάθος. Η ί-διότης είναι κακό πράγμα

κή, τα βάζει μαζί της και τη σκοφαντεί. Άν έκφραση το θαυμασμό του για την έπιτυ-χία μιας γυναίκας, εκείνη θα βρή άμέσως το άδύνατο σημείο της, τους παράγοντες που υπο-ρούν να τη μειώσουν στα μά-τια του.

Άνικανοποίητη: Της χρειά-ζονται πάντα έξηγήσεις, κι' α-υτές οι έξηγήσεις δεν της άρ-κούν ποτέ. Άρχίζουν τότε άτε-λείωτες συζητήσεις, που κά-νουν τον άνδρα της να στενοχω-ριέται φοβερά. Για ν' αποφύγη την έκδήλωσή και την κατασκα-πεία, κρύβεται. Κρύβει τα πιο άδύνατα πράγματα, για να μην υποβληθή στο άναρθ έρωτη-ματολόγιο. Όταν εκείνη άνα-καλύπτει εκείνα που της έκρυ-ψε, βρίσκει νέα τροφή για τις κατηγορίες της: «Α, ώστε μου το έκρυψες; Άν ήταν κάτι παστρί-κό, δεν θα μου το είχες κρύ-ψει, κλπ, κλπ».

Βέβαια, υπάρχουν κι' οι με-τάνοιες, οι συγγνώμες, οι συμ-βιβασμοί. Άλλά ο δαίμονας ξαναγυρίζει, κι' οι ίδιες αίτίες προκαλούν τα ίδια αποτέλε-σματα. Η πραγματική ζηλιάρ-ρα δεν ζηλεύει άλλωστε μόνο την άγάπη, άλλα και τη φίλια. Θέλει να είναι «άποκλειστική», άκόμα και για την έποχή που δεν υπήρχε στη ζωή του άνδρος της...

στην άγάπη, κι' είναι ιδιοτέ-λεια να προτιμώτε αντάλλαγμα για το κάθε τι. Ο έρωτας, ό-πως το σώμα, δεν έχει άξία πα-ρά όταν δίδεται χωρίς ανταλ-λαγμή. Το αντάλλαγμα κάνει την άγάπη έγωιστική, άρα άτελή και γι' αυτό κουραστική κι' έννοηλτική.

Η ζήλεια προκαλεί την άπι-στία. Άκόμα και στον ίσσορό τοιμέα, ο φθόος, ής άρρώ-στειας δημιουργεί κατάλληλο έ-δαφος για την άναπτυξη αυτής της άρρώστειας. Όταν δείξη κανείς άμφιβολία για κάποιον, είναι σαν να τον ύποκινή να δι-

συνήθισα να φεύγη μόλις αισθα-νεται ότι της έρχεται μία κρί-σι ζηλοτυπίας. Η συζήτηση στις περιπτώσεις αυτές είναι σαν να έβνη κανείς μία άνοιχτή πληγή. Η θέλησις τα βελτιώ-νει όλα. Η πλήρης θεοαπεία είναι βέβαια άπίθανη. Δεν πρέ-πει να έλπιζέτε σε θαύματα...

Άν είστε άνυπαύστοι, μην παντρευτήτε έναν «άνεξάρτητο» ή άπαθή τύπο. Παρ' όλες τις προσπάθειές σας, το σπίτι σας θα γίνη μία κόλπια.

Ο «άνεξάρτητος» δεν δέχε-ται τον παραμικρό συμβιβασμό του συζυγικού βίου. Πρόκειται

ΔΕΝ ΥΠΑΡΧΕΙ ΓΥΝΑΙΚΑ ΧΩΡΙΣ ΕΛΑΤΤΩΜΑΤΑ.

Δεν υπάρχει άντρας χωρίς ελάττωματα. Την ιδέα-
δη γυναίκα και τον ιδεώδη άντρα δεν τους συναν-
τά κανείς παρά προσωρινά την έποχή των άρραβόνων.
Τότε δεν βλέπει κανείς τα ελάττωματά ή τα βρίσκει γοη-
τευτικά. Άν μπορούσε τουλάχιστον ν' άνακαλύψη και ν'
άναγνωρίση τα δικά του ελάττωματά, θα ήξερε πως να
φευγή στην καθημερινή ζωή. Όλοι οι άντρες δεν είναι
φτιαγμένοι στο ίδιο καλούπι: Υπάρχουν άντρες που άγα-
πούν τις περιπέτειες και άντρες σπιτικοί, άντρες άπει-
σιόδοοι κι' άντρες αίσιόδοοι, φιλάργυροι και σπάταλοι.
Άν έξαιρεθούν όμως μερικοί μετρημένοι στα δαχτυλά, ό-
λοι οι άλλοι βρίσκουν στις γυναίκες τα ίδια πάντα ελατ-
τώματα, κι' όσο κι' αν ή κρίσις τους είναι άδική, δεν πρέ-
πει να ξεχνάμε πως ή εύτυχία που ποδούμε όλες μας εί-
ναι άνάλογη με την εύτυχία που δίνουμε. Το να κάνετε
εύτυχισμένον εκείνον που αγαπάτε δεν είναι λοιπόν παρά
μία μορφή έγωισμού —άλλα έγωισμού για τον όποιον κα-
νένας ποτέ δεν θα σας κατηγορήση. Μάθετε τα ελάττω-
ματά που αποδίδουν οι άντρες στις γυναίκες και προσπα-
θήστε να τ' άποφεύγετε ή και να τα καταπολεμήσετε...

συνήθως για άνθρωπο με χολε-
ρική ιδιοσυγκρασία. Μπορείτε
να τον άναγνωρίσετε από το
γωνιώδες πρόσωπο, τη μεγάλη
μύτη, τα βαθουλώματα και έ-
ξογκώματα του προσώπου, το
φορβό, άραικόμνο γραφικό χα-
ρακτήρα με τα μισοφαγωμένα
τελικά γράμματα.

Ο άσπαθς δεν θα χτυπήση
ίσως ποτέ κατά πρόσωπο τη

ζηλιάρη σύζυγό του, άλλα θα
την εγκαταλείψη έπειτα από με-
ρικές σκηνές που συχναίνεται.
Το πρόσωπό του είναι συνήθως
τριγωνικό, με μεγάλη ρουθού-
νια, με μάτια καθόλου βαθου-
λωτά, με σαρκώδη χείλη. Ο
γραφικός του χαρακτήρας έχει
μια άκακιστή κλίση, με γράμ-
ματα χωριστά το ένα απ' το
άλλο και με άνακριδή στίξη.

‘Η συμπτωματική ζήλεια

Μπορεί να μην είστε ούτε
φθονερή, ούτε έξουσιαστική, κι'
όμως να γνωρίζετε έαφκαία τα
δάσανα της ζήλειας. Αυτό το
παθαίνουν συνήθως οι γυναίκες
που αγαπούν με άγνό, ιδανικό
έρωτα και αντίδρουν μπροστά
στην άπροσδόκητη άποκάλυψη
μίας σοβαρής άπιστίας.

Υπάρχουν εδώ δύο είδη ζη-
λοτυπίας: Έκείνη που δίνει πε-
ρισσότερη σημασία στη σωμα-
τική άπιστία, κι' εκείνη που
φοβάται την πνευματική άπι-
στία. Μερικές γυναίκες άνεχον-
ται να ήν ή άντρας τους οικειό-
τητα με μία άλλη γυναίκα,
«αρκεί το πράγμα να μην προ-
χωρήση περισσότερο απ' ό,τι
πρέπει», πράγμα που δείχνει
συνθησυχαστική ύλιστική ιδιοσυγ-
κρασία.

Άλλες πάλι γυναίκες δικαιο-
λογούν εύκολότερα τις σωματι-
κές άπιστίες.

Άν είστε συμπτωματική, έκ-
περισσότερες ζηλιάρη, θα είστε
μία όμαλή γυναίκα που άγα-
πάει, ύποφέρει και μπορεί να
συχωρήση.

Ο,τι κάνετε το κάνετε από
αγάπη για Έκείνον κι' ή ζή-
λεια σας δεν σας οδηγεί προς
το μίσος και τις έγκληματικές
σκέψεις.

Άλλά πρέπει να ξέρετε να
συχωρήσετε! Οι περισσότερες
γυναίκες συχωρούν τόσο άσχη-
μα! Λένε πως συχωρούν άλλα
δεν λησμονούν. Ξαναγυρίζουν
διαρκώς στο παρελθόν, ενώ οι
άνδρες δεν ζήτουν παρά να λη-
σμονήν το πασαπτημά τους,
πράγμα που δείχνει ότι δεν έ-
χουν χάσει τον έρωτά τους. Η
γυναίκα όμως έπαναστατεί
στην ιδέα ότι ο άντρας δεν τρώ-
γεται από τύψεις. Δεν μπορεί
να καταλάβη πως ή τύψη, ό-
πως λέει ο Άπόστολος Παύλος
ισοδυναμεί με έξακολούθημα του
σφάλματος!

ΣΤΟ ΠΡΟΣΕΧΣ: Οι άν-
δρες δεν αγαπούν τους κα-
κούς χαρακτήρες.

ΓΚΑΦΑ
ΜΙΚΡΟ ΕΥΘΥΜΟ

Η σύζυγος ενός διακε-
κριμένου προαχέτου της
Νέας ‘Υόρκης όνόματι Λί-
λυ Σουάμ, κατείχε σημειώ-
νουςα θέση σε μία φιλοάνθρω-
πική όργάνωση που ύποθε-
τόταν και φιλοξενούσε πολι-
τικούς φυγάδες.

Όταν, λοιπόν, άντελή-
φθη το πλοίο που μετέφερε
τέτοιους πρόσφυγες να πλεύ-
ρίξη στην προβλήτα του
Λιμανιού, πλησίασε στη
σκάλα κι' άνάμεσα σε μία
όμάδα προσφύγων ξεχώρισε
για τον φιλόφρονα σκοπό
της ένα γέρο και μία γριά,
που κατέδωσαν μαζί από τη
σκάλα του πλοίου.

Η κυρία Σουάμ πλησία-
σε άμέσως το ηλικιωμένο
άντροπο και τους είπε:

— Θέλω νάρθτε σπίτι
μου να σας φιλοξενήσω.

Μεταξύ τους έπακολούθη-
σαν μερικές ψευδιστές λέ-
ξεις και το ηλικιωμένο άν-
τρόπο άφείθηκε να οδηγη-
θή στο μέγαρό της.
Είκοι μετά το δείπνο,
τους άδηγνησαν από δωμά-
τιο που τους έτοιμασαν.
Επειτα από μία ώρα ό-
μως ή κυρία Σουάμ άκουσε
ένα διατακτικό όημα στην
εσωτερική σκάλα.

Ήταν ή γριά. Με σπα-
σιμένα άγγλικά ή ηλικιωμέ-
νη γυναίκα έξέφρασε πρώτα
την ένγνωμοσύνη της για ό-
λη την καλοσύνη της οικοδέ-
σποινας, και κατόπιν πρόσ-
θεσε σ' έρωτηματικό όσο
και δειλό τόνο:

— Θα ήθελα ή κυρία Σου-
άμ να μου έξηγήση κάτι:
Ποιος είναι αυτός ο γέρος
που με βόλατε να κοιμηθώ
μαζί του γιατί μόλις σήμε-
ρα τον γνώρισα.

ΛΑΛΛΑ ΑΪΣΑ,

ή πρωτότοκη κόρη του
σουλτάνου του Μαρόκου

- ΚΑΤΟΙΚΕΙ ΜΕ ΤΙΣ ΑΔΕΛΦΕΣ ΤΗΣ Σ' ΕΝΑ ΜΟΝΤΕΡΝΟ ΠΑΛΑΤΑΚΙ
- ΝΤΥΝΕΤΑΙ ΠΑΝΤΑ ΠΟΛΥ ΣΠΟΡ
- ΚΑΘΟΔΗΓΕΙ ΤΟΝ ΑΓΩΝΑ ΠΟΥ ΓΙΝΕΤΑΙ ΕΝΑΝΤΙΟΝ ΤΟΥ ΦΕΡΕΤΖΕ
- ΟΔΗΓΕΙ ΤΗΝ ΛΙΜΟΥΖΙΝΑ ΤΗΣ
- ΕΠΙΣΚΕΠΤΕΤΑΙ ΚΑΘΕ ΜΕΡΑ ΤΗ ΜΗΤΕΡΑ ΤΗΣ ΜΕΣΑ ΣΤΟ ΧΑΡΕΜΙ
- ΟΡΓΑΝΩΝΕΙ ΤΗΝ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ
- ΔΙΑΒΑΖΕΙ ΠΑΝΤΑ ΜΕ ΠΟΛΥ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΝ ΤΑ ΓΑΛΛΙΚΑ ΒΙΒΛΙΑ

Η ΜΟΝΗ νεαρή κοπέλλα στον κόσμο που κάθε πρωί λαμβάνει ένα μπουκέτο με κόκκινα λουλούδια, είναι η Λάλλα Αΐσα, η πρωτότοκη κόρη του Σουλτάνου του Μαρόκου. Της το στέλνουν οι μαθήτριες των διαφόρων σχολείων—μια τάξις κάθε μέρα—για να της εκδηλώσουν την ευγνωμοσύνη τους για όσα έκανε και κάνει για τις γυναίκες του Μαρόκου...

Η νεαρή πριγκίπισσα με δέχτηκε στις δέκα το πρωί, στο σαλόνι των ανακτόρων. Φορούσε μια στενή μαύρη φούστα, μια μπλούζα σεμιζέ κι' ένα πέτσινο σακκάκι. Τα κατάμαυρα μαλλιά της έπεφταν πλούσια πάνω στους ώμους της. Τα κομμένα κοντά νύχια της ήταν σκεπασμένα με ένα απαλό ροζ βερνίκι. Τα όμορφα, γερά χέρια της ήταν στολισμένα μ' ένα μόνο δαχτυλίδι, ένα μεγάλο διαμάντι δεμένο τετράγωνο, που το φορούσε στο μικρό δάχτυλο του αριστερού της χεριού.

Αν και είναι άπληρη στην εμφάνισή, σαν οποιαδήποτε άλλη κοπέλλα που λούζει μόνη τα μαλλιά της, η Λάλλα Αΐσα έχει εν τούτοις χαρακτηριστική μεγαλοπρέπεια. Ο τρόπος με τον οποίο κρατά το κεφάλι, η ηρεμία της, οι βαθείς νότες της ωραίας της φωνής της, της δίνουν αξιοπρεπή και υπέρφηνη εμφάνιση.

Η Λάλλα Αΐσα είναι η πρώτη μουσουλμανίδα που εναρμόνισε ποτέ με ευρωπαϊκό φόρεμα. Σε ηλικία 17 ετών, κατ' εντολήν του πατέρα της, εξεφώνησε έναν ιστορικό λόγο, με τον οποίο ζητούσε από τις γυναίκες του Μαρόκου ν' αφαιρέσουν το φερετζέ που, επί αιώνες τώρα, υπήρχε το απαραίτητο και απαραίτητο κάλυμμα του προσώπου των.

Σήμερα, σε ηλικία 25 ετών, είναι και αυτή μια πριγκίπισσα που γνώρισε το μίσος, την εξορία, το θρίαμβο της επιστροφής.

Γεννήθηκε στο Ραμπάτ, στις 17 Ιουνίου 1930 και αντράφη με Γαλλίδα παιδαγωγό. Αργότερα, φοίτησε στο μικρό σχολείο που είχε δημιουργηθεί στο παλάτι για τα παιδιά του Σουλτάνου—δύο αγόρια μεγαλύτερα της, και δύο κορίτσια, τη Λάλλα Μαλίκα, ηλικίας ση-

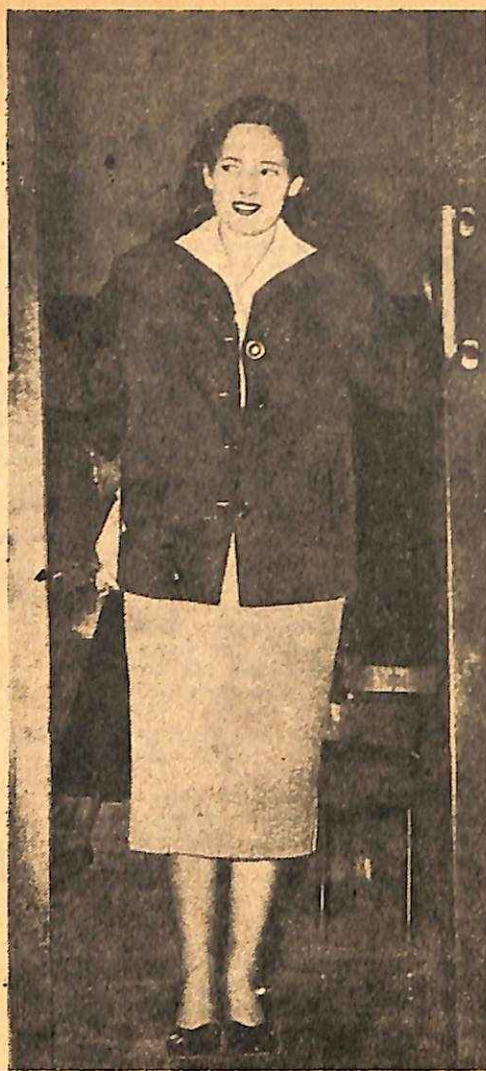
μέρα 19 ετών και τη Λάλλα Νζάχ, ηλικίας 16 ετών.

Αργότερα άρχισε να φοιτά στο γαλλικό λύκειο του Ραμπάτ. Η συναναστροφή της με τις νεαρές Γαλλίδες, την έκανε να γνωρίσει και να εκτιμήσει τις ελευθερίες που απελάμβαναν οι γυναίκες των ευρωπαϊκών χωρών. Έτσι, άρχισε και η ίδια να πηγαίνει στον κινηματογράφο, να χορεύει «ευρωπαϊκούς» χορούς, κι' ακόμη μπάνιο στην πλάζ και μάλιστα με μαγιό «ντε πιέσ»! Μια τέτοια φωτογραφία της πριν από λίγα χρόνια, δημοσιεύτηκε σε μια εφημερίδα του Ραμπάτ κι' επρόκειτο μεγάλο σκάνδαλο μεταξύ των συντηρητικών Μαροκινών.

Αλλά η νεαρή πριγκίπισσα είχε αρχίσει τον αγώνα της ενισχυμένη στο σημείο αυτό και από τον πατέρα της, το Σουλτάνο που καταλάβαινε ότι για να μπορέσει η χώρα του να διεκδικήσει την ανεξαρτησία της θα έπρεπε πρώτα—ή και συγχρόνως, έστω—να έδειχνε σε πολιτισμό. Και, φυσικά, μια από τις βάσεις της εξελίξεως είναι και η απελευθέρωση των γυναικών από τα τόσα δεσμά με τα οποία τις περιβάλλει η μουσουλμανική ζωή.

Έτσι, σήμερα, στις πλάζ του Μαρόκου, βλέπεις κανείς τις μουσουλμανίδες να διαβάζουν τις «ντελάμπες» των—τη φορεσιά εσθίτη που αποτελεί ακόμη το κυριότερο γυναικείο ένδυμα—και να μεταβάλλονται σε... «Εσπερ Ουίλλιαμς»...

Η πριγκίπισσα ήταν στη δευτέρα τάξη του γυμνασίου, όταν εξεφώνησε τον περίφημο λόγο της υπέρ της χειραφετήσεως των συμπατριωτών της. Όπως ομολογεί τώρα η ίδια, δεν είχε τότε πλήρη συνείδηση του τι έκτισε μπορούσαν να έχουν αυτά που έλεγε. Απλώς, είχε συμμορφωθεί με την επιθυμία του Σουλτάνου, και, εκείνη, που ζούσε με απόλυτη ελευθερία, είχε αποκαλύψει δημοσία την πραγματική κατάσταση της ζωής των Μουσουλμανίδων.

Από την εποχή εκείνη, η νεαρή Λάλλα Αΐσα, δέχτηκε τόσες επισκέψεις γραμμάτων, ευχαριστιών, αλήθειες προστάσεις και υποστηρίξεων, ώστε μετεβλήθη σε ένσυνειδητη πρωταγωνίστρια των νέων ιδεών τις οποίες με τόση νεανική αφέλεια είχε διατυπώσει πριν λίγα χρόνια. Και όταν, ύστερα από την πρόσφατη διετή εξορία που επέβληθη από τους Γάλλους στο Σουλτάνο και την οικογένειά του, η Λάλλα Αΐσα επέστρεψε πάλι στο Ραμπάτ, αντιλήφθη ότι ο σπόρος που είχε ρίξει, νεαρή ακόμη κοπέλλι, είχε φέρει τους καρπούς του. Ήδη οι γυναίκες του Μαρόκου έχουν έδειχσει σημαντική στην κοινωνική ζωή. Κατήργησαν σχεδόν τελείως το φερετζέ και...

Θα ψηφίζουν; ρώτησα την πριγκίπισσα.

—Θα αρχίσουν να ψηφίζουν, όταν μάθουν να γράφουν και να διαβάζουν, μου απάντησε η Λάλλα Αΐσα. Κατά τη διάρκεια των θρινών διακοπών, θα επιτραπεί στους φοιτητές και θα τους στείλουμε στα χωριά να δώσουν μαθήματα. Θα οργανώσουμε τακτικές κινηματογραφικές προβολές με περιόδια δέοντα συνεργεία. Τα μαθήματα θα μπορούν να τα παρακολουθούν μύτερες και παιδιά. Δεν είναι σωστό να δημιουργήται διαφορισμός μορφώσεως ανάμεσα σε δυο διαδοχικές γενιές.

Στη βίλα όπου κατοικούν οι πριγκίπισσες, η ζωή, ρυθμισμένη με βάσι τις διάφορες επισκεψεις επιτροπών και αντιπροσωπειών και τις πέντε προσεχές

της ημέρας, μοιάζει με τη ζωή σ' ένα κολλέγιο κοριτσιών. Ο μέσος όρος ηλικίας των νέων που κυκλοφορούν εκεί μέσα είναι τα είκοσι χρόνια. Και υπάρχει ένα πλήθος φίλων, εξα-ξέλων, και υπηρετικού προσωπικού. Όλες όμως αυτές οι κοπέλλες περιστρέφονται γύρω από μια φυσιογνωμία, που αποτελεί το επίκεντρον όλης αυτής της ζωής: τη Λάλλα Αΐσα.

Καθημερινά, η νεαρή πριγκίπισσα δέχεται την επίσκεψη ενός από τους γραμματείς του Σουλτάνου, που την κατατοπίζει πλήρως σε όλες τις πολιτικές εξελίξεις και την κυβερνητική δραστηριότητα.

Ρώτησα τη Λάλλα Αΐσα αν πρόκειται να αναμιχθεί στο μέλλον και η ίδια στην πολιτική ζωή της χώρας της.

—Δεν ξέρω ακόμη.

—Σκέπτεσθε να παντρευτείτε;

—Αργότερα. Θέλω πρώτα να ταξιδέψω στην κεντρική Ευρώπη και τη Βόρειο Αμερική. —Βλέπετε τη μητέρα σας; —Κάθε μέρα λιγάκι. —Πώς είναι ντυμένη; —Με τη μουσουλμανική ένδυμα.

—Είσαθε φίλη μαζί της; —Την νοιώθω σαν αδελφή μου. Άλλωστε, είναι μόλις κατά 16 χρόνια μεγαλύτερή μου.

(Σ. Σ.—Ποτέ για την πρώτη επίσημη σύζυγο του Σουλτάνου.

—Πώς λέγεται η μητέρα σας;

Μακριά σιωπή υποδέχεται την ερώτησή μου. Και ακολουθεί η απάντησις:

—Δεν μπορώ να σας το πω!

Η σύγχρονη γενιά των γυναικών του Μαρόκου είναι υποχρεωμένη ν' αφήσει πίσω της έναν ολόκληρο κόσμο. Παρά το γεγονός ότι οι μύτερες των συγχρόνων νέων, με τις ιδέες τους έδωσαν τη δυνατότητα στις σύγχρονες Μαροκινές να ζουν ελεύθερες, οι ίδιες έχουν ανατραφεί με συνήθειες από τις οποίες δεν μπορούν να απαλλαγούν. Και γι' αυτό, όλες οι νεαρές κοπέλλες που συνήλθαν, μου μίλησαν για τη μητέρα τους με την ίδια προφρόνηση, αλλά και με την ίδια επιφυλακτικότητα που μου μίλησε και η Λάλλα Αΐσα. Για όλες, η μητέρα είναι όχι απλώς μια φίλη, αλλά μια αληθινή αδελφή. «Ισως μάλιστα... μια μικρότερη αδελφή! Γιατί ασφαλώς θα προκαλούν αληθινή έκπληξη στις μύτερες τους, αυτές οι νεαρές Μαροκινές που, κάτω από την καθοδήγηση και την αρχηγία της Λάλλα Αΐσα, της μοντέρνας πριγκίπισσας των, διεκδικούν με βήμα γοργό την ισότητα με τους άνδρες στη σύγχρονη ζωή».

MARTIN MOREL

ΧΙΟΥΜΟΡ

Ένας νέγρος επίσκοπος συνιστούσε κάποτε έναν άλλο Ιερουσαλήμ στους ομοφύλους του κληρικούς:

—Αδελφοί, άρχισε να τους λέει. Όπως ξέρετε σπανίως σηκώνονται από την έδρα μου για να σας παρουσιάσω μέσα στην εκκλησία μου έναν λευκό ιεροκήρυκα. Στην περίπτωση όμως αυτή πρόκειται για έναν εξαιρετικό άνθρωπο και μορφωμένο κληρικό. Και μολονότι το δέμα του είναι άσπρο, ωστόσο—πιστέψτε με!—η καρδιά του είναι μαύρη σαν κανέλα από μάς!

ΔΟΚΤΩΡ Μερλέ, άκουμπισμένος επάνω στο μάρμαρο του μπάρ έπιανε ήσυχος το καφέ, κυττάζοντας άδιαφορα τα λίγα ζευγάρια που κάθονταν στα τραπέζια. Σε λίγο μπήκε ένας άνδρας και ήρθε και κάθισε κοντά του σ' ένα ταμπουρέ του μπάρ. Ο Άνρυ Μερλέ τον εξήτασε. Θά ήταν καμιά εξημερία χρόνια, με πρόσωπο σκαμμένο από τις ρυτίδες και βλέμα σκληρό και μελαγχολικό. Υπήρχε κάποια έκφραση πόνου πάνω σ' αυτόν τον άνθρωπο. Ο Άνρυ τον άκουσε να παραγγέλλει μια λεμονάδα.

Ακριβώς τότε είδε το χέρι του. Ο άνθρωπος είχε άκουμπήσει το μπάρ στο πάνω στο μάρμαρο και ο γιατρός δεν μπορούσε να κάνει λάθος. Δεν γνώριζε το πρόσωπο του ανθρώπου. Δεν μπορούσε να το γνωρίσει. Άλλα γνώριζε αυτό το χέρι και την ούλη που αιάκωνε την παλάμη.

Ο Άνρυ πλήρωσε γρήγορα και βγήκε. Στο δρόμο διέταξε για μια στιγμή, ύστερα κρύφτηκε σε μια πόρτα.

Αντί να γυρίσει σπίτι του και να κοιμηθεί, ο δόκτωρ Μερλέ παραφύλαξε τον άνθρωπο με το πληγωμένο χέρι. Ο άνθρωπος αυτός ήταν ο Τζίνιο Μαρού. Οι εφημερίδες της Μασσαλίας είχαν πολύ μιλήσει γι' αυτόν, δυο χρόνια πριν...

Αυτή ήταν η πιο περίεργη περιπέτεια της ζωής του Άνρυ. Άλλα κατά βάθος, σκεπτόταν, αν δεν ήταν στη μέση η Μαρί-Λουίζ, θα είχε ίσως ξεχάσει εκείνη τη νύχτα, η πάντως δεν θα είχε διατηρήσει τόσο ζωηρή την ανάμνηση αυτού του χεριού.

Μόλις είχε πάρει το διπλωμά του και έκανε τα πρώτα του βήματα ως γιατρός σε μια φτωχή συνοικία της Μασσαλίας. Ξανάβλεπε τώρα το μικρό του διαμέρισμα. Το Ιατρείο του, η αίθουσα αναμονής και το υπνοδωμάτιό του. Εκεί εργαζόταν τα βράδια. Και το βράδυ εκείνο έγραφε όταν χτύπησε το τηλέφωνο. Η γυναικεία φωνή που τον καλούσε φαινόταν να κατέχεται από την πιο μεγάλη αγωνία.

Ναι, είχε απαντήσει, εδώ ο Ιατρός Μερλέ. Τι επιθυμείτε;

—Μπορείτε ναρθείτε σ' έναν πληγωμένο, γιατρέ; Νομίζω ότι η κατάσταση είναι πολύ σοβαρή. Μπορείτε ναρθείτε άμεσα;

—Εν τάξει, έρχομαι! Η διευθύνα σας;

—Σας τηλεφωνώ από το καφενείο που είναι απέναντι στο σπίτι σας. Το αυτοκίνητό μου είναι μπροστά στην πόρτα σας. Σας περιμένω.

Το άμαξι ήταν πράγματι μπροστά στην πόρτα του. Η πόρτα του αυτοκινήτου άνοιξε τη στιγμή που ο γιατρός διάβηκε το κατώφλι. Ο Άνρυ ανέβηκε και άμέσως το αυτοκίνητο ξεκίνησε.

Μά όταν ύψωσε τα μάτια προς τη γυναίκα, ο Άνρυ ένοιωσε μια δυνατή συγκίνηση. Μ' όλο που το φως των φανωρίων του δρόμου ήταν λίγο, είδε ότι ήταν μια πολύ όμορφη γυναίκα.

Το αυτοκίνητο προάβουσε τώρα για την έσοχη.

—Δεν είναι στην πόλη; ρώτησε εκπληκτός ο γιατρός.

—Όχι, απάντησε η άγνωστη.

Είχε γυρίσει το πρόσωπό

της προς αυτόν και ο Άνρυ ξαναδοκίμασε μια καινούργια συγκίνηση από το βαθύ και γλυκό βλέμμα της.

Το αυτοκίνητο έτρεχε τώρα προς το βουνό και ο Άνρυ άρχισε ν' ανησυχεί. Τι ήθελε μια γυναίκα σ' αυτή την έρημιά;

—Ασφαλώς ούτε αυτός ο άνθρωπος, ούτε αυτή η γυναίκα ζούσαν συνήθως σ' αυτό το παλιό ξύλινο σπίτι. Δεν ήταν γι' αυτούς παρά ένα προσωρινό καταφύγιο. Στο δωμάτιο δεν υπήρχε τίποτα άλλο από... ένα κρεβάτι κι' ένα τραπέζι. Ο άνδρας ήταν ξαπλωμένος, ακίνητος, με το πρόσωπο σκεπασμένο μ' ένα πανί.

—Έχει πληγώσει το χέρι του, είπε η γυναίκα, και φοβάμαι ότι έγινε σοβαρή μόλυνση... Άρχισε να πρήζεται το χέρι στην αρχή, ύστερα όλο το μπράτσο. Διέτρε.

Ο Άνρυ πλησίασε.

—Γιατί του έχετε σκεπάσει το πρόσωπο; ρώτησε.

—Θα σας εξηγήσω έπειτα, του είπε κυττάζοντας τον στα μάτια. Δεν χρειάζεται να τον δείτε για να τον περιποιηθείτε, δεν είν' έτσι;

—Γιατί, ρώτησε ο Άνρυ. Μήπως τον καταζητεί η αστυνομία;

—Εκείνη δεν απάντησε.

—Όταν τοποθέτησαν τον πληγωμένο στα πίσω καθίσματα, η γυναίκα ξαναπήρε το βολάν.

—Τώρα, δόκτωρ Μερλέ, πρέπει να τα ξεχάσετε όλα αυτά. Ναι, αυτός ο άνθρωπος καταζητείται, κι' όμως δεν έκανε κανένα κακό... Σας ευχαριστώ, πρόσθεσε και με συγκίνηση. Είναι υποχρεωμένη να σας εγκαταλείψω. Ζήτημα προνοίας.

—Σταθήτε!, της φώναξε ο γιατρός. Πήτε μου τουλάχιστο τ' όνομά σας!

—Μαρί-Λουίζα.

Το αυτοκίνητο ξεκίνησε με θόρυβο. Για πρώτη φορά η νέα γυναίκα του χαμογέλασε.

—

Ο άνθρωπος βγήκε επί τέλους από το μπάρ. Σιωπηλά

ότι ο πληγωμένος ήταν εκτός κινδύνου. Τότε η γυναίκα τον άδηγησε σ' ένα άλλο δωμάτιο. Εκεί του έδειξε ένα φορέο.

—Θα με βοηθήσετε να τον μεταφέρω μέσα στο άμαξι του; είπε.

—Γιατί; ρώτησε ο Άνρυ. Μήπως τον καταζητεί η αστυνομία;

—Εκείνη δεν απάντησε.

—Όταν τοποθέτησαν τον πληγωμένο στα πίσω καθίσματα, η γυναίκα ξαναπήρε το βολάν.

—Τώρα, δόκτωρ Μερλέ, πρέπει να τα ξεχάσετε όλα αυτά. Ναι, αυτός ο άνθρωπος καταζητείται, κι' όμως δεν έκανε κανένα κακό... Σας ευχαριστώ, πρόσθεσε και με συγκίνηση. Είναι υποχρεωμένη να σας εγκαταλείψω. Ζήτημα προνοίας.

—Σταθήτε!, της φώναξε ο γιατρός. Πήτε μου τουλάχιστο τ' όνομά σας!

—Μαρί-Λουίζα.

Το αυτοκίνητο ξεκίνησε με θόρυβο. Για πρώτη φορά η νέα γυναίκα του χαμογέλασε.

—

Ο άνθρωπος βγήκε επί τέλους από το μπάρ. Σιωπηλά

—

Ο άνθρωπος βγήκε επί τέλους από το μπάρ. Σιωπηλά

—

Ο άνθρωπος βγήκε επί τέλους από το μπάρ. Σιωπηλά

—

Ο άνθρωπος βγήκε επί τέλους από το μπάρ. Σιωπηλά

—

Ο άνθρωπος βγήκε επί τέλους από το μπάρ. Σιωπηλά

—

Ο άνθρωπος βγήκε επί τέλους από το μπάρ. Σιωπηλά

—

Ο άνθρωπος βγήκε επί τέλους από το μπάρ. Σιωπηλά

—

Ο άνθρωπος βγήκε επί τέλους από το μπάρ. Σιωπηλά

—

Ο άνθρωπος βγήκε επί τέλους από το μπάρ. Σιωπηλά

—

Ο άνθρωπος βγήκε επί τέλους από το μπάρ. Σιωπηλά

—

Ο άνθρωπος βγήκε επί τέλους από το μπάρ. Σιωπηλά

—

Ο άνθρωπος βγήκε επί τέλους από το μπάρ. Σιωπηλά

—

Ο άνθρωπος βγήκε επί τέλους από το μπάρ. Σιωπηλά

—

Ο άνθρωπος βγήκε επί τέλους από το μπάρ. Σιωπηλά

—

Ο άνθρωπος βγήκε επί τέλους από το μπάρ. Σιωπηλά

—

Ο άνθρωπος βγήκε επί τέλους από το μπάρ. Σιωπηλά

—

Ο άνθρωπος βγήκε επί τέλους από το μπάρ. Σιωπηλά

—

Ο άνθρωπος βγήκε επί τέλους από το μπάρ. Σιωπηλά

—

—Θα καλέσετε την αστυνομία, δεν είν' έτσι; Σας είδα να σημειώνετε τον αριθμό του σπιτιού μας.

—Ναι, είπε ο γιατρός. Αυτός ο άνθρωπος σκότωσε τη γυναίκα του.

—Όχι... Και γι' αυτό δεν θα τηλεφωνήσετε στην αστυνομία.

Ο Άνρυ σκέφτηκε και ύστερα είπε:

—Έχετε μισή ώρα για να με πείσετε.

—Ναι! πέντε λεπτά φτάνουν ασφαλώς, είπε η γυναίκα. Δεν έχω να σας δώσω αποδείξεις. Τη γυναίκα του τη σκότωσε ο έραστής της... Μά... αυτός την αγαπούσε και όταν έμαθε την προδοσία της... συγχρόνως με το θάνατό της, προτίμησε να πεθάνει κι' αυτός και ν' αφήσει να τον ενοχοποιήσουν... παρά να δει να κηλιδώνεται η τιμή εκείνης που είχε αγαπήσει και που έφερε τ' όνομά του.

Ο Άνρυ κάμπιζε σιωπηλός.

—Ωστόσο, είπε, τέλος, έδραπέτευσε από τη φυλακή, πράγμα που δείχνει ότι προτίμησε καλύτερα να ζήσει.

—

Ο Άνρυ κάμπιζε σιωπηλός.

—Ωστόσο, είπε, τέλος, έδραπέτευσε από τη φυλακή, πράγμα που δείχνει ότι προτίμησε καλύτερα να ζήσει.

—

Ο Άνρυ κάμπιζε σιωπηλός.

—Ωστόσο, είπε, τέλος, έδραπέτευσε από τη φυλακή, πράγμα που δείχνει ότι προτίμησε καλύτερα να ζήσει.

—

Ο Άνρυ κάμπιζε σιωπηλός.

—Ωστόσο, είπε, τέλος, έδραπέτευσε από τη φυλακή, πράγμα που δείχνει ότι προτίμησε καλύτερα να ζήσει.

—

Ο Άνρυ κάμπιζε σιωπηλός.

—Ωστόσο, είπε, τέλος, έδραπέτευσε από τη φυλακή, πράγμα που δείχνει ότι προτίμησε καλύτερα να ζήσει.

—

Ο Άνρυ κάμπιζε σιωπηλός.

—Ωστόσο, είπε, τέλος, έδραπέτευσε από τη φυλακή, πράγμα που δείχνει ότι προτίμησε καλύτερα να ζήσει.

—

Ο Άνρυ κάμπιζε σιωπηλός.

—Ωστόσο, είπε, τέλος, έδραπέτευσε από τη φυλακή, πράγμα που δείχνει ότι προτίμησε καλύτερα να ζήσει.

—

Ο Άνρυ κάμπιζε σιωπηλός.

—Ωστόσο, είπε, τέλος, έδραπέτευσε από τη φυλακή, πράγμα που δείχνει ότι προτίμησε καλύτερα να ζήσει.

—

Ο Άνρυ κάμπιζε σιωπηλός.

—Ωστόσο, είπε, τέλος, έδραπέτευσε από τη φυλακή, πράγμα που δείχνει ότι προτίμησε καλύτερα να ζήσει.

—

Ο Άνρυ κάμπιζε σιωπηλός.

—Ωστόσο, είπε, τέλος, έδραπέτευσε από τη φυλακή, πράγμα που δείχνει ότι προτίμησε καλύτερα να ζήσει.

—

Ο Άνρυ κάμπιζε σιωπηλός.

—Ωστόσο, είπε, τέλος, έδραπέτευσε από τη φυλακή, πράγμα που δείχνει ότι προτίμησε καλύτερα να ζήσει.

—

Ο Άνρυ κάμπιζε σιωπηλός.

—Ωστόσο, είπε, τέλος, έδραπέτευσε από τη φυλακή, πράγμα που δείχνει ότι προτίμησε καλύτερα να ζήσει.

—

Ο Άνρυ κάμπιζε σιωπηλός.

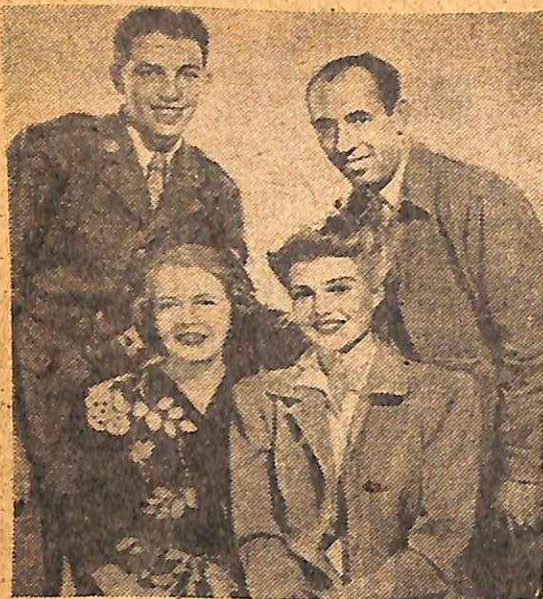
—Ωστόσο, είπε, τέλος, έδραπέτευσε από τη φυλακή, πράγμα που δείχνει ότι προτίμησε καλύτερα να ζήσει.

—

Ο Άνρυ κάμπιζε σιωπηλός.

—Έπειτα από τόση προσπάθεια, δε βαστάει η καρδιά μου να του πω ότι ξεχάσα το χρονόμετρο στο σπίτι.

«Η Ρίτα Χαίηγουωρθ, κόρη ενός χορευτή, ήταν μία άγνωστη μπαλαρίνα. Στη φωτογραφία μας είναι μαζί με τον αδελφό της, τη μητέρα και τον πατέρα της Κανσίνω,

Λίγο αργότερα η όμορφή της την ανέδειξε σε ευνουμένη όλων των στρατών του κόσμου, που κολλούσαν τις φωτογραφίες της στους τοίχους και των δύο ημισφαιρίων.

ΡΙΤΑ,

καινούργιες επιτυχίες. «Αρχισε να χορεύει εκείνη, η πρώην άγνωστη χορεύτρια, μαζί με το διάσημο Φρέντ Άσταϊο! Πόε-πε: να ομολογήσουμε πως δεν ήταν μόνο χορεύτρια αλλά και μία έκλεκτη ηθοποιός, υπέροχη σε ώριμες περιπτώσεις, όπως π. χ. στη «Βασίλισσα του Μπραντγουάι», — Και πως η καριέρα της δεν στηρίχθηκε μόνο στις γάμπες της, και στο προκλητικό στήθος της. Τότε γνώρισε μέσα σ' ένα πλοίο τον Όρσον Ουέλλες.

2^{ος} ΣΥΖΥΓΟΣ

Ο ΟΡΣΟΝ ΟΥΕΛΛΕΣ την πήρε μαζί του στο Μόντε Κάρλο και η Ρίτα, παρασυρμένη απ' το δίσιο πάθος του δυναμικού ηθοποιού, τον αγάπησε πολύ γρήγορα με ειλικρίνεια και αφοσίωση. «Η γυναίκα που υπήρξε φίλη του Ουέλλες, ύστερα απ' τη Ρίτα Χαίηγουωρθ, έρωτήθηκε κάποτε απ' τους συναδέλφους της: —Πως σου φάνηκε αυτός ο άνθρωπος; Κι' εκείνη απάντησε: —Πολύ βαρύς! Προσέλαβε, ο Όρσον Ουέλλες είναι μία προσωπικότητα που το βάρος της άσκει μίαν έντονη επίρροη πάνω στις γυναίκες που συνδέονται μαζί του. Δεν τον ξεχνάει κανείς εύκολα. Η Ρίτα, τουλάχιστο, δεν μπόρεσε να τον ξεχάσει, κι' ενώ είχε χωρίσει «γιατί, όπως έλεγε μελαγχολικά, δεν μπορεί να ζή κανείς με μία τέτοια μεγαλοφυΐα», ξαναγύρισε κοντά του. Πέρασαν ακόμη μία μέρα, ή μάλλον μία νύχτα μαζί και όλα τελείωσαν για πάντα.

Αυτή την έντυπωση, τουλάχιστον, δημιούργησε τότε, με το γάμο της. Ο γάμος αυτός δεν άρεσε και πολύ στον πατέρα της, το μεγαλύτερο Άλφ Χάν. «Ο ίδιος, εξ άλλου, ο νεαρός Άλφ είχε εκνευριστή απ' το θόρυβο που είχε δημιουργήσει το ειδύλλιο του. Ο πρίγκιψ, έρωτευμένος με την ωραία ύπαρξη, —και ποιος δεν θα ήταν;— χορσιμοποίησε και στην περίπτωση αυτή τη συνθησισμένη τακτική του έρωτα «υψηλής τάσεως» που εφαρμόζει σε όλες τις κατακτήσεις του: Ταξίδια, δώρα, γούνες, λουλούδια σε κάθε δευτερόλεπτο. «Ίσως λίγες γυναίκες θα μπορούσαν ν' αντισταθούν σ' αυτή την επίθεση. Και ακόμα περισσότερο όταν έχουν να κάνουν μ' έναν Άλφ Χάν. Στην περίπτωση, άλλωστε της Ρίτας, ξέροντας καλά τις Αμερικανίδες, σκέφτηκε πως μπορούσε ωραία να διατηρήσει μια φίλη μαζί της, χωρίς να γίνουν έχθροι. Έτσι, συντήθηκε αργότερα αρκετές φορές μαζί της, χόρεψε μαζί της, ενδιαφέρθηκε για τα παιδιά του, αλλά ασφαλώς δεν υπήρχε ούτε ίχνος ευτυχίας μέσα σε όλα αυτά. Ούτε για εκείνον, ούτε για εκείνη.

Η ΓΥΝΑΙΚΑ ΠΟΥ ΟΙ ΑΝΔΡΕΣ ΤΗΝ ΚΑΤΕΣΤΡΕΨΑΝ

Η ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΩΔΗΣ ΖΩΗ ΤΗΣ ΠΡΩΗΝ ΜΠΑΛΑΡΙΝΑΣ ΡΙΤΑΣ ΧΑΙΗΓΟΥΩΡΘ

ΟΙ ΑΝΔΡΕΣ ΠΟΥ ΠΕΡΑΣΑΝ ΑΠ' ΤΗ ΖΩΗ ΤΗΣ ΡΙΤΑΣ ΚΑΙ ΠΟΥ ΎΣΤΕΡΑ ΑΠΟ ΔΥΣΤΥΧΙΕΣ ΚΑΙ ΛΥΠΕΣ ΤΗΝ ΑΦΗΣΑΝ

Έντουαρντ Τζάντσον: αυτός που τη λανσάρσε. Όρσον Ουέλλες: αυτός που την εξηπάτησε. Άλφ Χάν: αυτός που την προώθησε. ΝΤΙΚ ΧΑΙΗΜΣ: αυτός που την κατέστρεψε. Ραϋμόν Χακίμ: Θά την παρηγορήσει.

Αυτός είναι ο μόνος αληθινός έρωτας της Ρίτας κι' ο Όρσον πρέπει να είναι υπερήφανος γι' αυτό.

Μέρα συνάντησε το μέτριο τραγουδιστή Ντικ Χαίημς, που είχε για εκείνη το προτέρημα να μοιάζει με τον Όρσον Ουέλλες.

Αλλά που βρίσκεται όμως πολύ πιο κάτω από ένα Γκεταρδ ή από ένα Μαριάνο. Είναι ένα πρόσωπο τρίτης κατηγορίας.

«Η Ρίτα εγκατέλειψε τα πολυτελέστατα «θαγκόν-λι», όπου τα κρεβάτια φιλοξενούν συνήθως πρίγκιπες για να ταξιδεύει μέσα σε σκευοφόρους. Έκανε με τον Χαίημς τα πιο παράξενα ταξίδια. Ο Ντικ ήταν λιποτάκτης και παντού όπου περνούσε, χρωστούσε με-γάλα χρηματικά ποσά...

Για πολύ καιρό, η Ρίτα έζησε με τον εφιάλτη της αστυνομίας, που καταζητούσε τον άντρα της ως λιποτάκτη. Στα ταξίδια της φορούσε την πιο ακριβή της γούνα ενώ με τις άλλες, τις λιγότερο πολυτιμες, έξεφλούσε τους διάφορους δανειστές του άνδρός της. Πόσες πίκρες και πόσους εξευτελισμούς δεν της κόστισε αυτός ο άνθρωπος!...

3^{ος} ΣΥΖΥΓΟΣ

Η ΡΙΤΑ, ωστόσο, έχει ένα χαρακτηρισμό, πολύ πιο άδυνατο και άφελό, απ' ό,τι νομίζει ο κόσμος. Μπορεί να επηρεαστεί εύκολα απ' τους άλλους. Στην περίοδο που ακολούθησε δεν την πλησίασαν παρά άνθρωποι, που της ήταν τελείως αδιάφοροι, μέχρις ότου συνάντησε τον πρίγκιπα Άλφ Χάν. Και τότε, δεν δίστασε να ριχτεί πολύ γρήγορα στην αγκαλιά του, σαν τα πρωτόγαλα κοριτσάκια που παντρεύονται άμεσως όποιον βρουν, χωρίς να το πολυσκεφθούν...

Αυτή την έντυπωση, τουλάχιστον, δημιούργησε τότε, με το γάμο της. Ο γάμος αυτός δεν άρεσε και πολύ στον πατέρα της, το μεγαλύτερο Άλφ Χάν. «Ο ίδιος, εξ άλλου, ο νεαρός Άλφ είχε εκνευριστή απ' το θόρυβο που είχε δημιουργήσει το ειδύλλιο του. Ο πρίγκιψ, έρωτευμένος με την ωραία ύπαρξη, —και ποιος δεν θα ήταν;— χορσιμοποίησε και στην περίπτωση αυτή τη συνθησισμένη τακτική του έρωτα «υψηλής τάσεως» που εφαρμόζει σε όλες τις κατακτήσεις του: Ταξίδια, δώρα, γούνες, λουλούδια σε κάθε δευτερόλεπτο. «Ίσως λίγες γυναίκες θα μπορούσαν ν' αντισταθούν σ' αυτή την επίθεση. Και ακόμα περισσότερο όταν έχουν να κάνουν μ' έναν Άλφ Χάν. Στην περίπτωση, άλλωστε της Ρίτας, ξέροντας καλά τις Αμερικανίδες, σκέφτηκε πως μπορούσε ωραία να διατηρήσει μια φίλη μαζί της, χωρίς να γίνουν έχθροι. Έτσι, συντήθηκε αργότερα αρκετές φορές μαζί της, χόρεψε μαζί της, ενδιαφέρθηκε για τα παιδιά του, αλλά ασφαλώς δεν υπήρχε ούτε ίχνος ευτυχίας μέσα σε όλα αυτά. Ούτε για εκείνον, ούτε για εκείνη.

Σήμερα, ταξιδεύει μεταξύ Αμερικής και Γαλλίας. Πικραμένη μητέρα, τριγυρίζει με τα παιδιά της εδώ κι' εκεί.

Δέχεται με ένθουσιασμό την ιδέα να ξαναρχίσει την καριέρα της, που έκανε μεγάλο λάθος να την αφήσει.

ΠΟΙΟΣ Ο 5^{ος};

ΤΩΡΑ βρίσκεται πάλι στην Ευρώπη και ονειρεύεται — με το δικό της—πότε θα δουλέψει στον κινηματογράφο! Θά ξαναγυρίσει στο Χόλλυγουντ; Έδώ είναι το ζήτημα! Μία γυναίκα, που παρά το αναμφισβήτητο ταλέντο της κέρδισε κυρίως το θαυμασμό του κοινού χάρις στα φυσικά της θέλγητρα, μπορεί να ξαναγυρίσει με επιτυχία στον κινηματογράφο, ύστερα από μία ώριμη περίοδο.

«Η Ρίτα δεν έχασε μόνο τη γοητεία του σώματός της. Τά έχασε όλα. Την καριέρα της, την ανώτερη κοινωνική της θέση, ό,τι είχε...

Μοιάζει με το τζιτζίκι του μύθου του Αισώπου. Έζησε μίαν έντονη ζωή, αλλά δεν σκέφτηκε ποτέ τί θα γίνει στο μέλλον...

Ίσως να πιστεύει στα λόγια μιας άλλης μεγάλης ηθοποιού, που έλεγε πως δεν ωφείλει σε τίποτε να έχει, όταν γεράσει, ένα σπάνιο σκυλάκι, μία πολύτιμη γούνα, ένα πολυτελέστατο αυτοκίνητο ή μερικά διαμαντικά. Το πιο σπουδαίο είναι να κούβης βαθιά μέσα στην καρδιά σου, τα καλύτερα διαμάντια του κόσμου: τις αναμνήσεις μιάς έντονης ζωής...

ΣΧΕΔΟΝ όλες οι φιλόδοξες γυναίκες που κατορθώνουν να φθάσουν στα ανώτερα σκαλοπάτια της κοινωνικής αναγνώρισης, της δόξας και του πλούτου, αρχίζουν από τη φτώχεια και καταλήγουν σε μία πολυτελέστατη «Καντίλα», γεμάτες άμετρητα κοσμήματα άμυθλου αξίας. Και το σπουδαιότερο: κατορθώνουν να διατηρούν αυτή την ανώτερη κοινωνική τους θέση, χωρίς να κλονίζονται ποτέ.

1^{ος} ΣΥΖΥΓΟΣ

ΜΕ τη Ρίτα Χαίηγουωρθ, όμως, τα πράγματα είναι τελείως διαφορετικά. «Η καριέρα της άρχισε κάπως μέτρια και οι έχθροι της την έλεγαν «μικρή τσιγγάνα». Δεν ήταν παρά μία άγνωστη χορεύτρια απ' το Μεξικό, κόρη ενός επίσης άγνωστου χορευτή. Παντρεύτηκε όμως, έναν ή-

λικιωμένο, άξιαγάπητο κύριο, τον κ. Τζάντσον, που άνηκε στους κινηματογραφικούς κύκλους και που κατόρθωσε να της εξασφαλίσει ένα ρόλο σε μία ταινία. Τα φυσικά χαρίσματα της Ρίτας, στηριγμένα σ' ένα αξιόλογο ταλέντο επέβαλαν πολύ γρήγορα το δυνάστη και η αξία της είχε αναγνωριστή από το ίδιο τον κοινό, πολύ πριν την αναγνωρίσουν οι εφημερίδες και τα περιοδικά. Ίσως οι περισσότεροι να

θυμούνται την πρώτη ταινία της το «Μόνο οι άγγελοι έχουν φτερά» όπως λεγόταν. Σ' αυτή την ταινία η Ρίτα χάριζε γενναϊότητα το χαμόγελό της στους πιλότους της ιστορίας —Ένα χαμόγελο αινιγματικό— καθώς και τη γοητεία του σπθους της... Οι ειδικοί της έδωσαν τον χαρακτηρισμό «σάλτρου».

«Η λέξη «σάλτρου», στη γλώσσα του Χόλλυγουντ, εκφράζει τη λαύρα των τροπικών χωρών που έρεθίζει όλο το κομμάτι. Μία γυναίκα «σάλτρου» είναι προκλητική, δίσαιη. Τέτοιος υπήρξε ο πρώτος ρόλος της Ρίτας Χαίηγουωρθ, που έκανε άμεσως έντυπωση στους κινηματογραφικούς κύκλους. Ύστερα απ' αυτό, προσετέθησαν στο ενεργητικό της

Στην εποχή της πιο μεγάλης ωλικής ευτυχίας της. «Η Ρίτα, πρίγκηπισσα πιά, περιτριγυρισμένη από την οικογένεια του Άλφ Χάν.

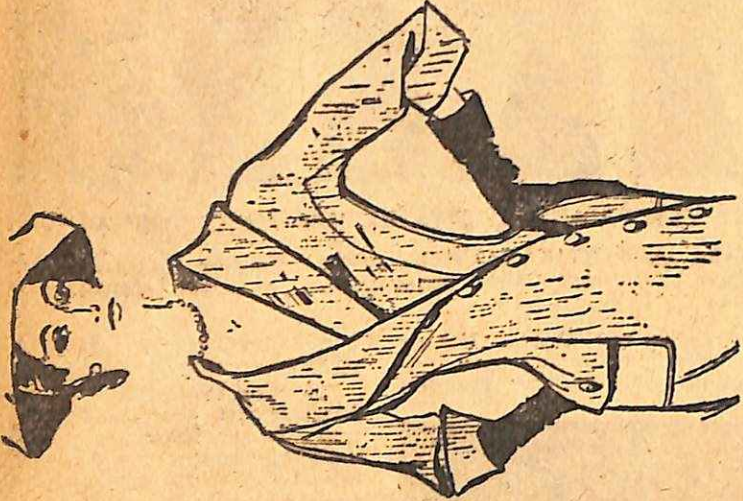
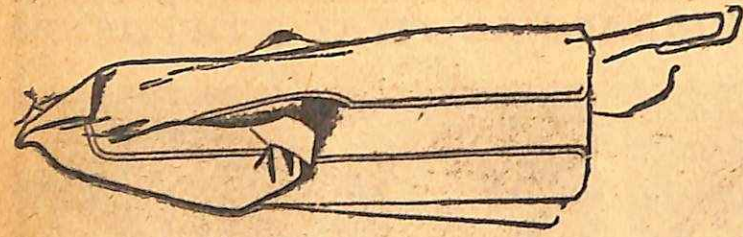

Στην εποχή της μεγάλης της δόξας: «Η γοητευτική Ρίτα Χαίηγουωρθ στο κινηματογραφικό φίλμ «Κυρία της Σαγκάης».

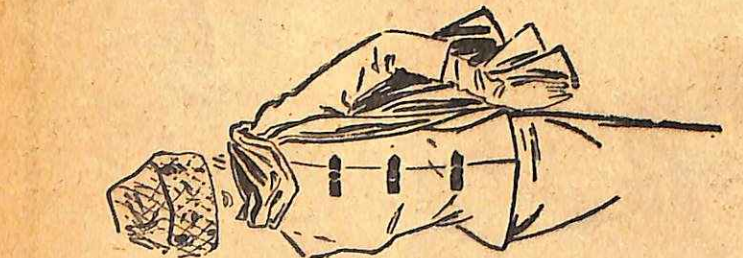
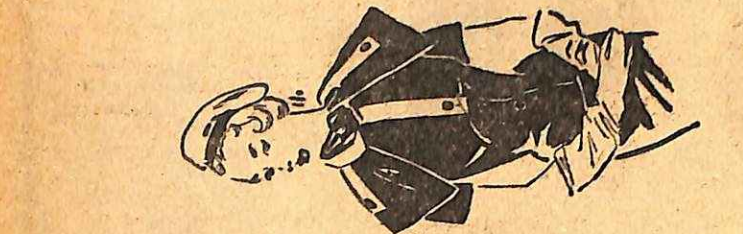
4^{ος} ΣΥΖΥΓΟΣ

ΤΟ ΕΙΔΥΛΛΙΟ αυτό ακολούθησε μία ιστορία πραγματικά δυσάρεστη. Κάποια ωραία ή-

ΟΙ ΠΑΡΙΖΙΑΝΙΚΟΙ ΡΑΠΤΙΚΟΙ ΟΙΚΟΙ ΠΑΡΟΥΣΙΑΖΟΥΝ:

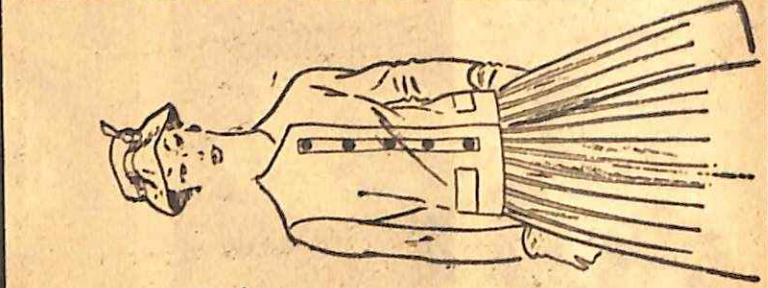

ΓΟΥΡΘ - ΠΑΚΕΝ

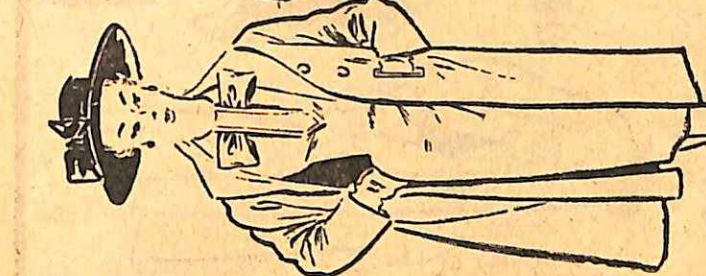
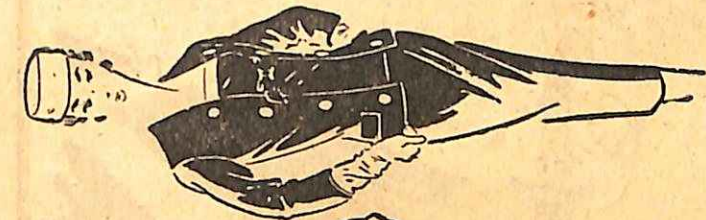
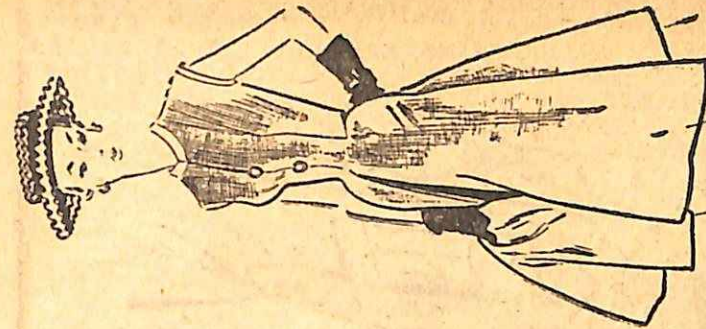
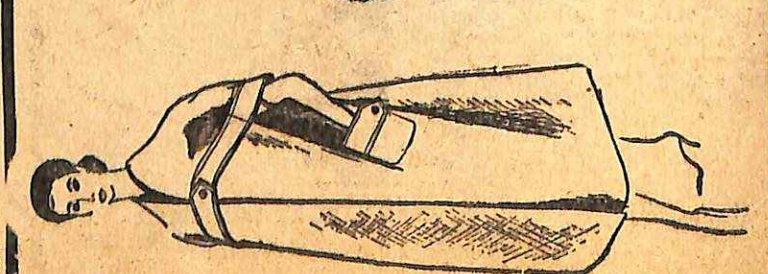
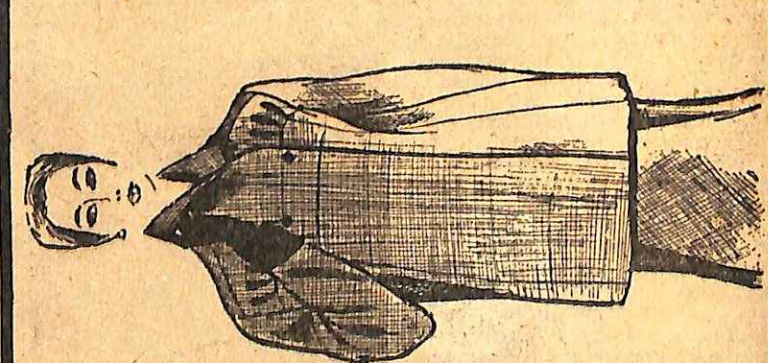
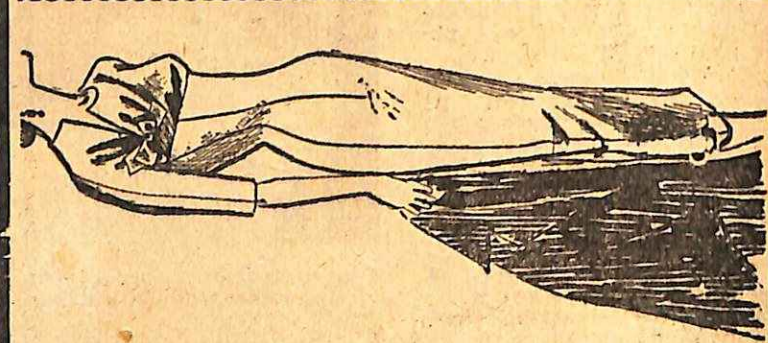

ΝΙΝΑ ΡΙΤΣΙ

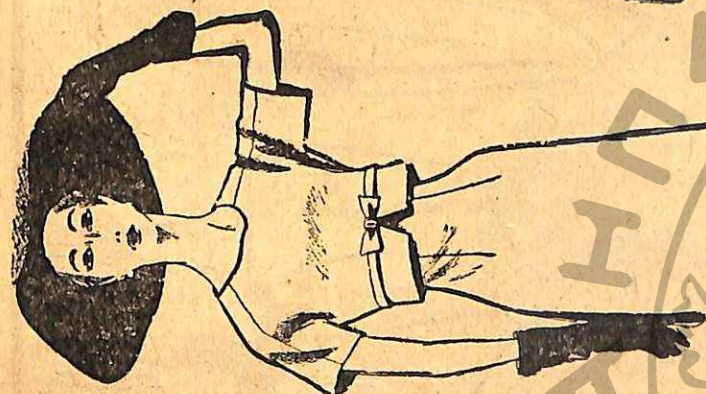
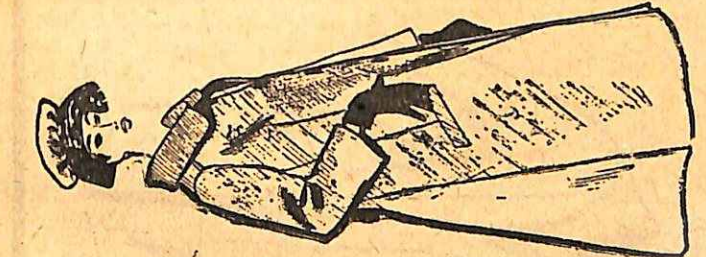
ΡΕΒΙΓΙΟΝ

ΓΚΡΕ

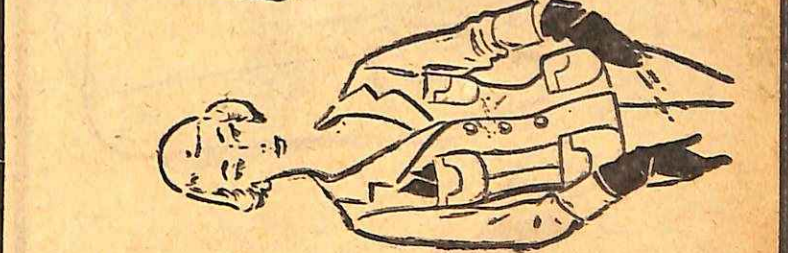
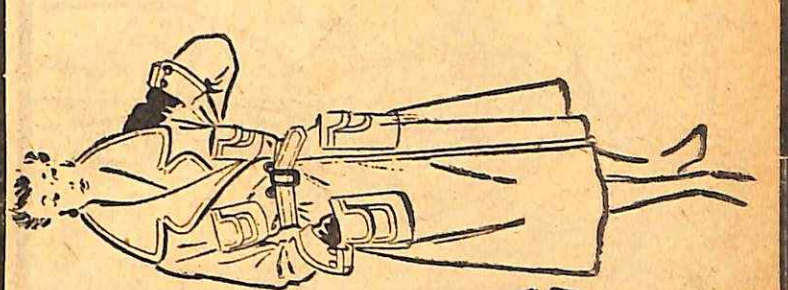

ΛΑΝΒΕΝ - ΚΑΣΤΙΛΟ

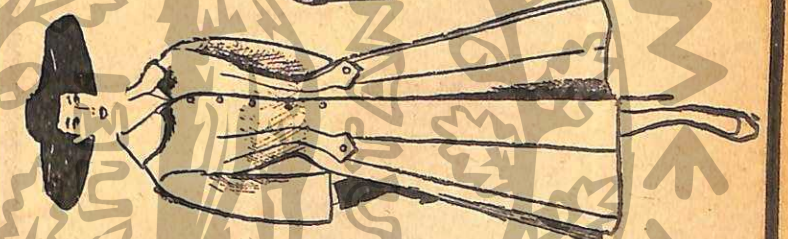

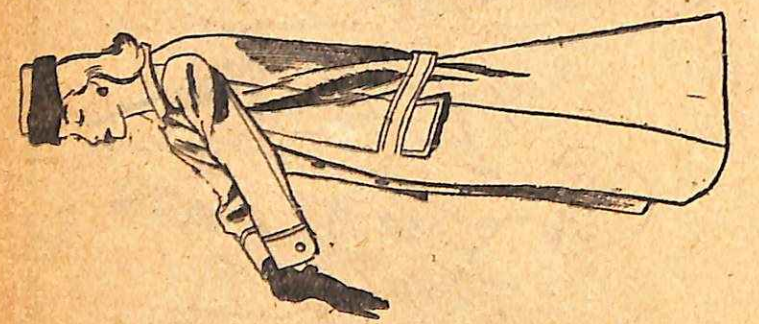
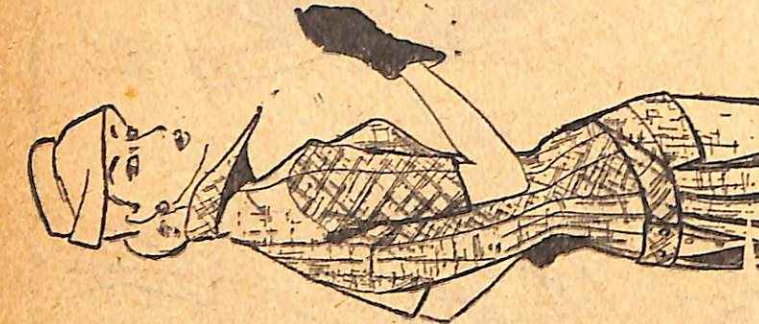
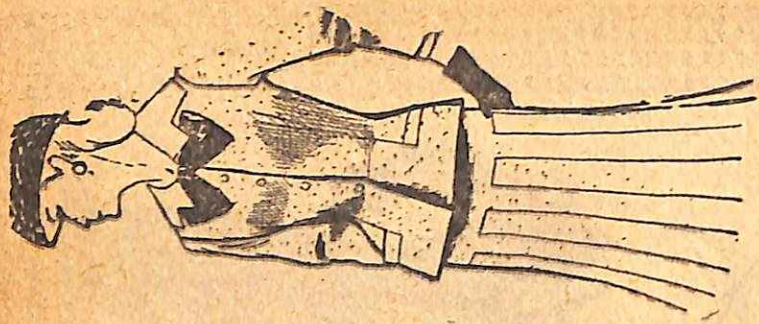
ΚΡΙΣΤΙΑΝ ΝΤΙΟΡ

ΣΑΝΕΛ

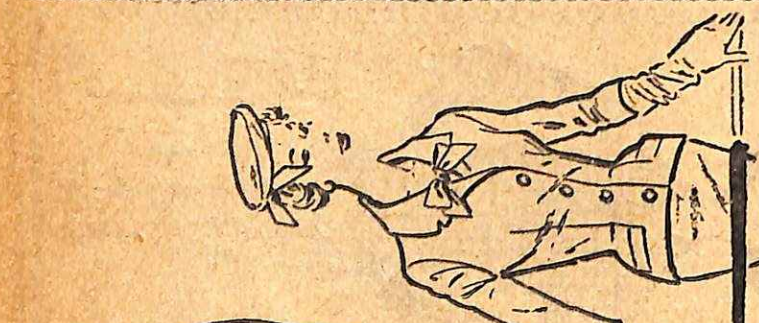

ΖΑΝ ΝΤΕΣΣΕ

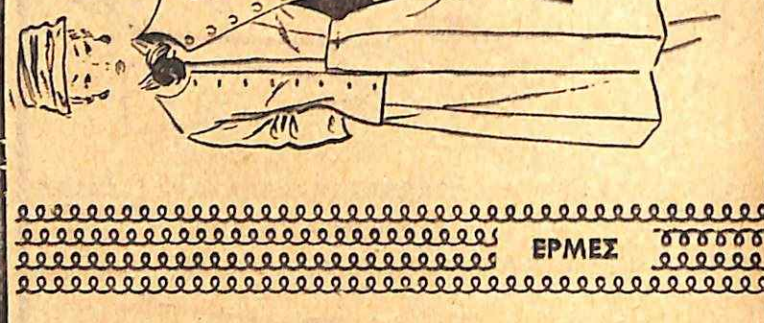
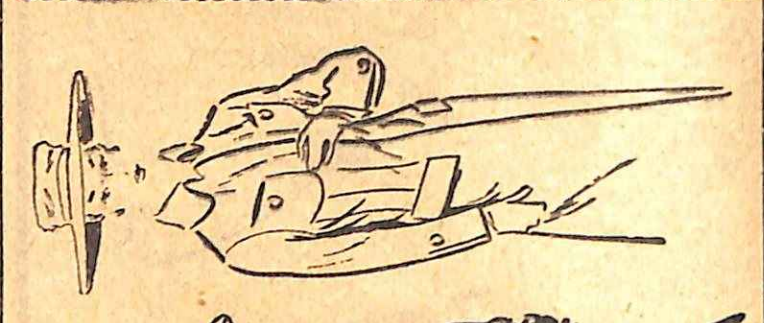

ΜΠΕΡΝΑΡ ΣΑΓΚΑΡΝΤΟΥΑ

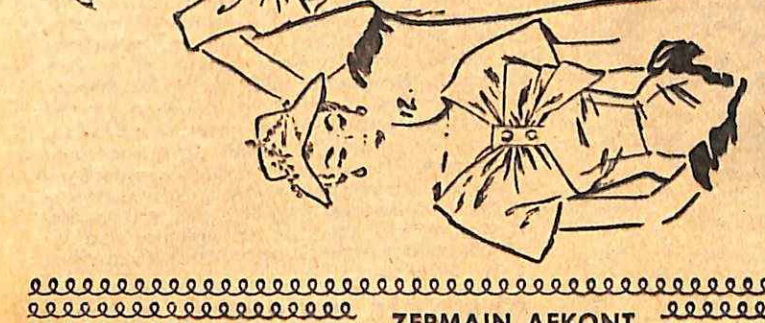
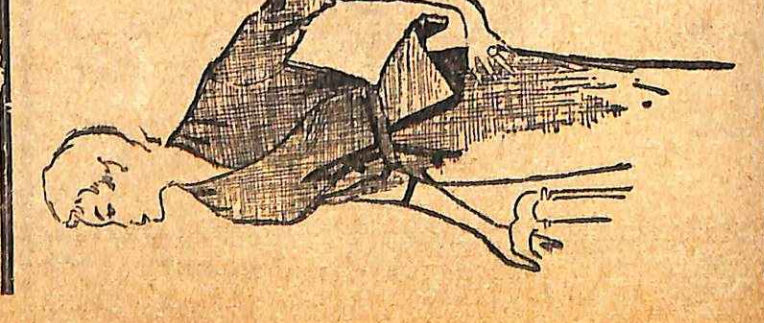
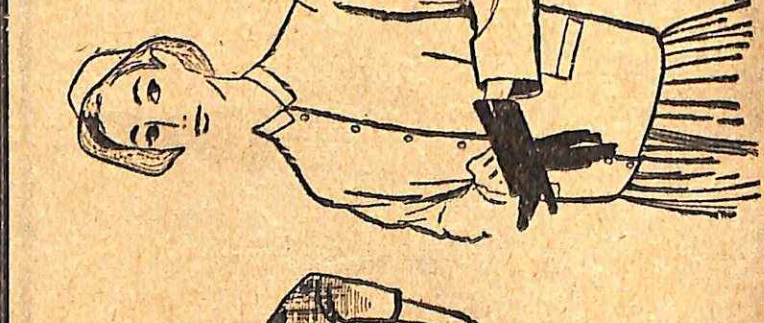

ΠΙΕΡ ΜΠΑΛΜΑΙΝ

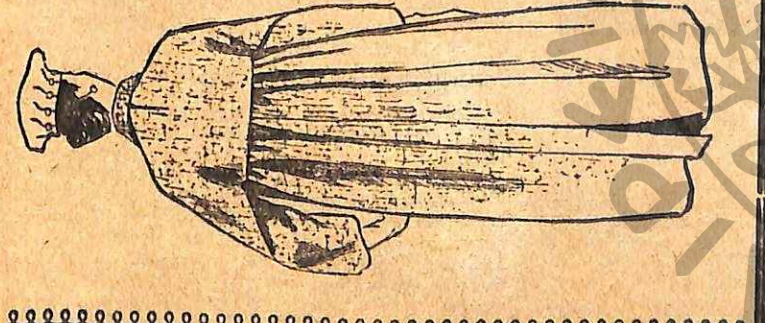
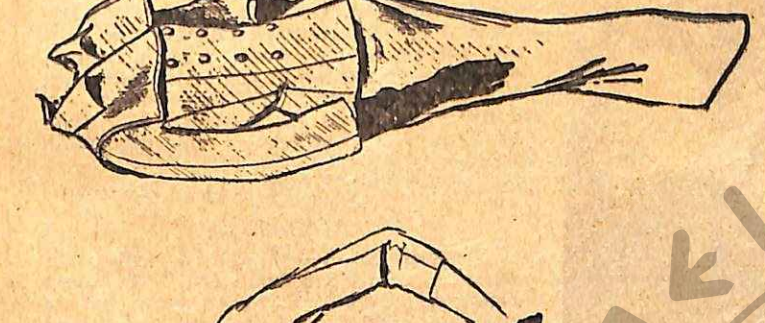
ΜΑΝΤΕΛΕΝ ΝΤΕ ΡΟΚ

ΕΡΜΕΣ

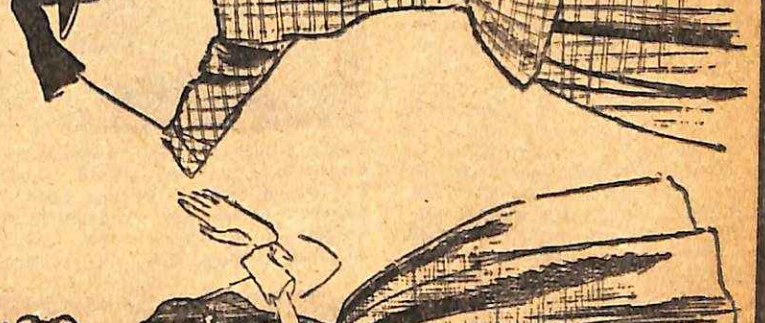
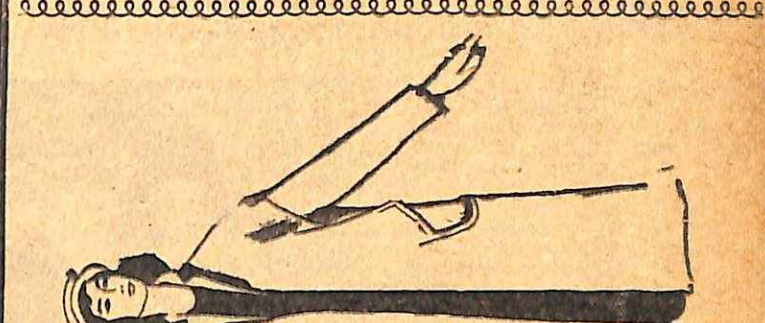

ΖΕΡΜΑΙΝ ΛΕΚΟΝΤ

ΖΑΚ ΦΑΤ

ΚΑΡΒΕΝ

ΖΑΝ ΠΑΤΟΥ

ΕΝΑ ΕΠΙΟΣ ΓΥΝΑΙΚΕΙΑΣ ΤΟΛΜΗΣ

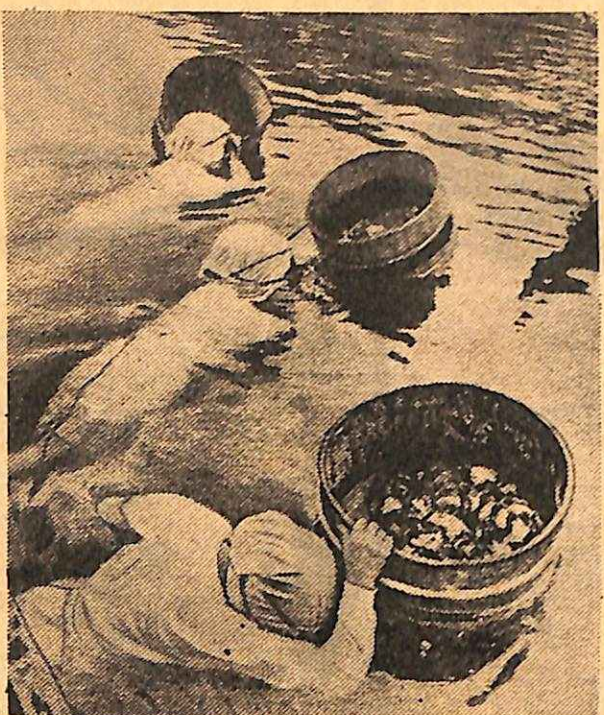
Οι γυναίκες της Ίθαουάντα, που ψαρεύουν μαργαριτάρια

ΤΑ κύματα του Ειρηνικού είναι γκριζα, και μεγάλα σύννεφα κυνηγιούνται στον ουρανό. Το νερό χτυπάει υπόκωφα στην ακτή, κι' αφήνει πίσω του έναν άσπρο άρρο...

Το χωριό Ίθαουάντα βρίσκεται σε απόσταση τεσσάρων μιλίων από το Τόκιο, αλλά δεν αποτελείται παρά από τριάντα φτωχοκαλύδες, χωμένες στην άμμο σαν πουλιά που φοβούνται τη θύελλα. Κανένα λουλούδι δεν στολίζει τα παράθυρά τους, τίποτα δεν δείχνει πως η Ίθαουάντα είναι «χωριό γυναικών». Κι' όμως, σ' αυτό το μέρος οι γυναίκες διατρέφουν τους άντρες τους και τα παιδιά τους, οι γυναίκες κερδίζουν τα χρήματα για τη συντήρηση των οικογενειών τους! Οι άντρες ασχολούνται με δευτερεύοντα πράγματα...

Στην Ίθαουάντα ζουν οι «Αμα» — οι διασημότερες γυναίκες δύτες του κόσμου. Κάνουν το έπαγγελμα του αλιεύματος μαργαριταριών από αιώνες, και είναι υπερέμφανες γι' αυτό. Μπορούν να βουτήξουν σε βάθος τριάντα μέτρων χωρίς να σκάσουν, χωρίς να σπιάσουν οι πνεύμονές τους...

Κάθε απόγευμα, την ώρα που δύει ο ήλιος, τέσσερα, πέντε, έξη άσπρα πλοία, σά μεγάλοι κύκνοι, χωρίς δίκτυα, αλλά με αβήθονα χαμηλά καλάρια, με πληρωμένα δύο ανθρώπων και είκοσι γυναικών το καθένα, γυρίζουν στην ακτή. Οι γυναίκες αυτές φορούν λευκές μπλούζες, κοντά παντελόνια, κι' έχουν τα μαύρα μαλλιά τους κρυμμένα κάτω από ένα μαντήλι. Οι «Αμα» γελούν και συζητούν αναιμεταξύ τους. Μερικές έχουν και το μαυρό τους μαζι, για να το θηλάζουν...

Τρεις γυναίκες της Ίθαουάντα ψάχνουν για μαργαριτάρια. Με τα ειδικά γυαλιά τους βλέπουν σε μεγάλο βάθος κι' έπειτα βουτούν και γεμίζουν τους ξύλινους κουβάδες με μαργαριτοφόρα στρείδια. Συνήθως όμως βουτούν στ' ανοιχτά, σε πολύ μεγαλύτερο βάθος για να συγκομίσουν τα...θησαυρά.

ΣΠΑΝΙΩΣ ΖΟΥΝ ΠΑΝΩ ΑΠ' ΤΑ ΣΑΡΑΝΤΑ...

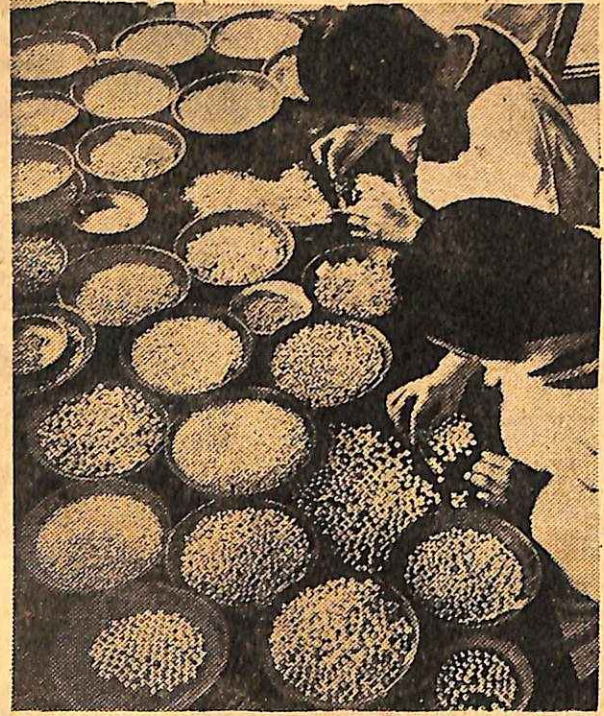
Η εκπαιδευσί τους αρχίζει σε ηλικία δώδεκα ετών, κι' η ζωή τους είναι τόσο σκληρή, ώστε σπανίως ζούν πάνω από τα σαράντα! Μαθαίνουν να κολυμπούν πριν ακόμα μάθουν να τρέχουν. Πρέπει να εξασκηθούν στο να κινούνται στο δυνατόν βαθύτερες βουτιές, και να συγκρατούν όσο το δυνατόν περισσότερο την αναπνοή τους. Έπειτα από κάθε είκοσι «εκαούρας» (βουτιές), που δεν γίνονται μόνο για μαργαριτάρια, αλλά και για φαγώσιμα θαλασσινά, οι γυναίκες αυτές ξεκουράζονται μιάμιση ώρα, τρώνε, πίνουν κάτι ζεστό και θυσιάζουν τα παιδιά τους.

Φορούν στο κεφάλι ένα είδος κράνους, που μοιάζει σά χαλύβδινο, που τους προφυλάσσει το κρανίο απ' τις συγκρούσεις με βράχους, εξουδετερώνοντας κάπως την πίεσι του νερού.

«Αμα» γίνεται μια κοπέλλα σε ηλικία 16 ετών, τότε αρχίζει να πληρώνεται για πρώτη φορά.

ΣΕ ΒΑΘΟΣ ΤΡΙΑΝΤΑ ΜΕ ΤΡΩΝ...

Όταν πρωτοτηδήση κανείς στο νερό, δεν μπορεί να πιάσει πολύ βαθειά. Τσιγήμιση μέτρα είναι ίσως το μεγαλύτερο βάθος που μπορεί να φτάσει. Αλλά με την εξάσκηση, οι γυναίκες αυτές κατορθώνουν να φτάσουν σε βάθος επτά μέτρων χωρίς κανένα βοηθητικό μέσο. Όταν βέλουν να βουτήξουν πιο βαθειά — και συνήθως έτσι γίνεται — δένουν γύρω στο σώμα τους μια πλάγινη ζώνη, και τότε φθάνουν ως τα

Τα μαργαριτάρια χωρίζονται κατά μέγεθος και χρώμα. Οι γυναίκες της Ίθαουάντα πρέπει να ξερουν κι' αυτή την εργασία, γιατί η αξία ενός κολιε εξαρτάται όχι μόνο απ' το μέγεθος, αλλά και την ομοιογένεια των μαργαριταριών τους.

τριάντα μέτρα! Αλλά από τέτοιο βάθος είναι αδύνατο να γυρίσουν μόνες τους στην επιφάνεια. Τις τραβούν επάνω με το σκοινί που είναι δεμένο στη ζώνη τους και που ξετυλίγεται όσο κατεβαίνουν βαθειά.

Τριάντα μέτρα βάθος δεν είναι καθόλου ασήμαντο πράγμα! Σημαίνει πίεσι τεσσάρων ατμοσφαιρών — δηλαδή τετραπλάσια απ' τις συνηθισμένες... Οι γυναίκες δύτες της Ίθαουάντα μπορούν να

μεινουν σ' αυτό το βάθος δυόμιση λεπτά χωρίς ν' αναπνεύσουν. Στα μεγάλα βάθη όμως μένουν συνήθως έναμιση μόνο λεπτό, γιατί το νερό εκεί είναι παγωμένο. Το κρύο είναι ο μεγαλύτερος τους εχθρός, γιατί ξυλιάζει τα μέλη του σώματος, και οι γυναίκες αυτές δεν μπορούν να κινηθούν με την ταχύτητα που θέλουν όταν εμφανιστή κανένα σκυλόψαρο.

ΟΙ ΚΑΡΧΑΡΙΕΣ

Στη ζώνη τους έχουν πάντα ένα μαχαίρι για τις περιπτώσεις αυτές. Είναι το ίδιο μαχαίρι με το οποίο ξεκολλούν απ' το βυθό τα στρείδια με τα μαργαριτάρια, και κόβουν θαλασσινά φυτά, που τα μαγειρεύουν έπειτα και τα τρώνε. Εύτυχες, στην Ίθαουάντα δεν υπάρχουν πολλοί καρχαρίες και θαλάσσια τέρατα, γιατί το νερό είναι πολύ κρύο.

ΑΝ ΚΟΠΗ ΤΟ ΣΚΟΙΝΙ...

Ο άνθρωπος που τραβάει το σκοινί έχει μεγάλη ευθύνη για τη ζωή αυτών των γυναικών. Όταν το τραβάει πολύ γρήγορα, οι πνεύμονες της γυναικίας μπορούν να σπιάσουν. Ο σωστός ρυθμός είναι, 1,30 μέτρο κατά δευτερόλεπτο.

Συχνά συμβαίνει η γυναίκα δύτες να σκαλώση κάπου — λ. χ. να πιάνεται το πόδι της σ' ένα βράχο, και να μην προφταίνει να το τραβήξει όταν έρχεται η στιγμή ν' ανεβή. Βρίσκεται τότε σε πολύ δύσκολη θέση, γιατί αν δώσει το σύνθημα να την ανεβάσουν, κινδυνεύει να κοπεί το καλώδιο, όποτε δεν μπορεί ν' ανεβή μόνη της στην επιφάνεια. Έχουν γίνει πολλά τέτοια ατυχήματα. Υπάρχουν γυναίκες που αναγκάστηκαν να κόψουν ένα δαχτυλίο του χεριού ή του ποδιού τους με το μαχαίρι για να ελευθερωθούν και να μπορέσουν ν' ανέβουν στην επιφάνεια....

90 ΒΟΥΤΙΕΣ ΤΗΝ ΗΜΕΡΑ...

Οι περισσότερες «Αμα» κάνουν ενενήντα καταδύσεις την ημέρα. Ένεννηντα φορές την ημέρα παίζουν με το θάνατο.... Αλλά είναι όλες τους εύθυμες, χαρούμενες, και δεν φαίνονται καθόλου κουρασμένες. Έπειτα απ' την εξαντλητική δουλειά της ημέρας πηγαίνουν στο σπίτι τους, μαγειρεύουν ρυζί για τον άντρα και τα παιδιά τους, βάζουν τα χρήματα που κέρδισαν σ' ένα συρτάρι κι' είναι εύτυχισμένες που είναι σε θέση να διαθρέψουν την οικογένειά τους....

*

ΔΙΑΛΟΓΟΣ

—Φαντάσου, χρυσή μου, ότι χθες περπατούσα κοντά στο σπίτι μου όταν ξαφνα έπεσε από κάποιο γειτονικό γκαρτζένι ένα σωρός από λάσπες, που μου έλεωσαν το πράσινο φουστάνι μου. Σε τέτοιο βαθμό μάλιστα, ώστε ο άντρας μου μου αγόρασε άμέσως ένα καινούργιο.

—Χρυσή μου, τί φοβερό! Καί, που δρίσκειται ακριβώς το γκαρτζένι;

ΟΡΙΣΜΟΙ

Χορός είναι η τέχνη του να αποσύρης τα πόδια σου πριν ο σύντροφός σου προλάβει να πατήση επάνω.

Διπλωμάτης είναι ο άνθρωπος του οποίου επάγγελμα είναι να προσπαθή να αποφυγή τους πολέμους οι οποίοι δεν θα συνέβαιναν αν δεν υπήρχαν διπλωμάται. Η ακόμη, ο άνθρωπος που κατορθώνει να πείσει τη γυναίκα του ότι ένα γούνινο παλτό θα τη χοντραίνει.

ΚΙΝΕΖΙΚΗ ΣΟΦΙΑ

Πριν δικάσεται περίπου χρόνια, ο Κινέζος ποιητής Λύ-Μι έλεγε στους φίλους του:

—Τι άνθρωποι που είναι οι άνθρωποι! Σκαρφάλλουν στα δέντρα για να κόψουν τους καρπούς, ενώ αν ήθελαν να περιμένουν, οι καρποί θα έπεφταν μόνοι τους. Τρέχουν πίσω από τις γυναίκες, ενώ αν ήθελαν να περιμένουν, οι γυναίκες θα έρχονταν μόνες τους. Η μεγαλύτερη άνοχησία τους όμως είναι ότι κάνουν πολέμους για να αλληλοσκοτωθούν, ενώ, αν ήθελαν να περιμένουν, θα πέθαιναν θανασιάζα μόνοι τους!

ΤΑ ΑΤΥΧΗΜΑΤΑ ΣΤΟ ΣΠΙΤΙ • ΤΑ ΑΤΥΧΗΜΑΤΑ ΣΤΟ ΣΠΙΤΙ • ΤΑ ΑΤΥΧΗΜΑΤΑ ΣΤΟ ΣΠΙΤΙ • ΤΑ ΑΤΥΧΗΜΑΤΑ

13ον Πληγές που αίμορραγούν

ΠΡΟΚΕΙΤΑΙ ΓΙΑ ΑΙΜΟΡΡΑΓΙΑ ΤΩΝ ΑΓΓΕΙΩΝ, αν το αίμα δγαίνει και απλώνεται. Λίγο σφίξιμο στην επίδεσι αρκεί για να σταματήσει το αίμα.

ΠΡΟΚΕΙΤΑΙ ΓΙΑ ΑΙΜΟΡΡΑΓΙΑ ΦΛΕΒΟΣ, αν το αίμα είναι σκούρο κόκκινο ή μαυρισμένο και δγαίνει από την πληγή σαν ιδρώς, ή με αδύνατον πίεσι. Αρκεί να εφαρμοστεί ένας παχύ και σφιχτός επίδεσμος, περιμένοντας το γιατρό.

ΠΡΟΚΕΙΤΑΙ ΓΙΑ ΑΡΤΗΡΙΑΚΗ ΑΙΜΟΡΡΑΓΙΑ, αν το αίμα, ζωηρό κόκκινο, πετιέται με δύναμι από την πληγή. Πιέστε πρώτα την αρτηρία με τα χέρια, και εφαρμόστε το ταχύτερον ένα «σφιγκτήρα» αιμοστατικών επίδεσμων.

ΧΡΕΙΑΖΕΤΑΙ ΤΑΧΥΤΗΣ: Μέσα σε τριάντα δευτερόλεπτα ή ένα λεπτό, ένα τραύμα σε μίαν από τις μνηριαίες αρτηρίες μπορεί να κάνει έναν άνθρωπο να χάσει όλο του το αίμα.

ΤΙ ΕΙΝΑΙ Ο «ΣΦΙΓΚΤΗΡ»; ΚΑΙ ΠΩΣ ΤΟΠΟΘΕΤΕΙΤΑΙ;

Είναι ένα δύσιμο που γίνεται με κάποιο αρκετά χοντρό πράγμα: κασκόλ, ζώνη, λαστιχένιο σωλήνα. Αφού το δέσουμε γύρω από το σημείο που πρέπει — λίγα εκατοστά ψηλότερα από το σημείο της πληγής — περνούμε

- Μή χρησιμοποιήτε λεπτό δέσιμο, που υπάρχουν κίνδυνος να κόψη το δέρμα.
- Τοποθετήστε ένα ζαρωμένο μαντήλι κάτω από το σφιγκτήρα, ώστε να μην αραπάξη το δέρμα.
- Μή αφήνετε στη θέση του ένα σφιγκτήρα περισσότερο από μισή ώρα. Υπάρχει κίνδυνος να δημιουργηθή γάγγραινα.
- Αν ο τραυματίας, μέσα στο διάστημα αυτό, δεν μπορεί να μεταφερθή σε νοσοκομείο ή να δεχθή τις περιποιήσεις γιατρού, ξεσφίξτε επί 2-3 δευτερόλεπτα το σφιγκτήρα κάθε μισή ώρα.

Τα επιπόλαια έγκαύματα

ΚΟΚΚΙΝΙΣΜΑ ΤΟΥ ΔΕΡΜΑΤΟΣ, ΧΩΡΙΣ ΦΟΥΣΚΑΛΑ Η ΠΛΗΓΗ: Έγκαυμα πρώτου βαθμού χωρίς βάθος. Περιορισθήτε να βάλετε επάνω μια ελαφρά στρώση «μερκυροκρόμ». Το έγκαυμα θα θεραπευθή μόνο του.

ΕΠΙΠΟΛΑΙΟ ΕΓΚΑΥΜΑ ΤΟΥ ΔΕΡΜΑΤΟΣ, που προσκλήθη από: καυτό υγρό, άμμο, φλόγα, ζεστό σίδερο κλπ. Μπορείτε να εφαρμόσετε οποιαδήποτε από τις ακόλουθες μεθόδους:

- Στεγνή επίδεσι, αφού καθαρισθή καλά το έγκαυμα με κάποιο αντισηπτικό. Κόψτε το δέρμα που περισσεύει από τις ανοιχτές φουσκάλες και αλείψτε με «άλκοολ - ιοντε» την εξωτερική περιφέρεια. Καλύψτε με στεγνή άφθονη γάζα και επίδεστε.
- Η αλείψτε με «μερκυροκρόμ» και σκεπάστε με αποστειρωμένη γάζα.
- Η έπαλειψτε με σκόνη σουλφamidες και σκεπάστε με αποστειρωμένη γάζα.

ΕΓΚΑΥΜΑΤΑ ΜΕ ΦΟΥΣΚΑΛΕΣ ΚΑΙ ΠΛΗΓΗ ΤΟΥ ΔΕΡΜΑΤΟΣ: το βάθος των εγκαυμάτων αυτών είναι αβέβαιο, συνήθως όμως είναι μεγάλο. Μή βάλετε επάνω οποιοδήποτε προϊόν. Καλύψτε άπλως με αποστειρωμένη γάζα, και ύστερα με βαμβάκι, που θα στερεωθή με επίδεσμο. Μεταφέρετε άμέσως τον παθόντα στο σταθμό Α' Βοηθειών, στο γιατρό, ή στο νοσοκομείο, όπου θα του παρασχεθί κάθε περιποίησι και βοήθεια.

ΤΑ ΛΑΘΗ

● Πρό παντός, μήν ακούτε ποτέ τις συμβουλές για τα διάφορα «γιατροσόφια». Το να αλείψετε παραδείγματος χάριν ένα έγκαυμα με λάδι αποτελεί, εννιά φορές στις δέκα, επικίνδυνο και σοβαρώτατο λάθος.

ΚΑΘΕ ΤΡΑΥΜΑ ΧΡΕΙΑΖΕΤΑΙ ΤΗ ΔΙΚΗ ΤΟΥ ΠΕΡΙΠΟΙΗΣΗ

● ΤΡΑΥΜΑ ΣΤΗΝ ΚΟΙΛΙΑ.— Μή δώσετε το παραμικρό στον παθόντα, ούτε στερέο, ούτε υγρό. Αν έχη αίμορραγία πλησιάζτε τα χείλη της πληγής με τα δαχτυλα και κρατήστε τα έτσι επί αρκετή ώρα, αν δήτε ότι το αίμα δεν σταμάτησε με τον επίδεσμο που έχετε βάλει.

● ΤΡΑΥΜΑ ΣΤΟ ΘΩΡΑΚΑ.— Έπ' ουδενί λόγω μήν επιχειρήσετε να κάνετε στον παθόντα τεχνητή αναπνοή.

● ΤΡΑΥΜΑ ΣΤΑ ΜΑΤΙΑ.— Μήν κάνετε το παραμικρό. Σε περίπτωση έγκαυματος, μη βάλετε επίδεσμο. Σε περίπτωση τραύματος, βάλετε ένα στεγνόν επίδεσμο, όχι σφιγμένον.

● ΤΡΑΥΜΑ ΣΤΟ ΚΕΦΑΛΙ.— Σταματήστε την αίμορραγία με έναν παχύ επίδεσμο, με πολλές γάζες. Περάστε τον μπροστά στο μέτωπο, ακριβώς πάνω από τα φρύδια και σφίξτε καλά.

● ΑΝ Ο ΤΡΑΥΜΑΤΙΑΣ ΕΙΝΑΙ ΑΝΑΙΣΘΗΤΟΣ.— Περιμένοντας την άφιξι του γιατρού ή τη μεταφορά στο νοσοκομείο, εφαρμόστε τις οδηγίες για τις πρώτες βοήθειες σε περίπτωση συγκοπής.

Έγκαύματα

Μή λησμονήτε ότι το ελαφρότερο, έγκαυμα μπορεί να προκαλέσει μόλυνσι.

ΠΡΟΣΟΧΗ!

Μήν αγγίζεσαι ποτέ ένα έγκαυμα.

Μήν του βάζετε επάνω το παραμικρό.

Έχετε υπ' όψιν σας ότι ένα έγκαυμα που εκτείνεται στο 10% της επιφάνειας του σώματος είναι ήδη πολύ επικίνδυνο.

Μήν ξεχνάτε, πως ένα έγκαυμα επιπόλαιο αλλά εκτεταμένο, είναι πιο επικίνδυνο, από ένα άλλο έγκαυμα, πολύ έντονο, αλλά περιορισμένο σε έκτασι. Διαβάστε με προσοχή τις οδηγίες που σας παρέχονται εύθως άμέσως σ' αυτή τη σελίδα.

Σοβαρότης ενός έγκαυματος

Ένα εκτεταμένο έγκαυμα είναι πολύ σοβαρό. Το 1943, ένα έγκαυμα που κατελάμβανε ένα ποσοστό 30% της επιφάνειας του σώματος έθεωρείτο θανάσιμο. Σήμερα το ποσοστό αυτό — χωρίς στις προόδους της επιστήμης — έχει αυξηθή σε 50%.

ΠΡΩΤΕΣ ΒΟΗΘΕΙΕΣ

Μή γδύνετε τον παθόντα. Ξαπλώστε τον ντυμένον επάνω στο κρεβάτι.

Μήν αγγίζετε τα έγκαύματα. Καθυσχύστε τον. Απαγορεύστε να του μιλούν και απομακρύνετε τους τρίτους από γύρω του.

Καλέστε άμέσως τον πλησιέστερο γιατρό και το φορείο. Ειδοποιήστε το νοσοκομείο όπου πρόκειται να μεταφερθή, για να ετοιμασθούν κατάλληλα.

Τυλίξτε τον με ένα καθαρό σεντόνι, έξω από τα ρούχα του, και σκεπάστε τον με δυο κουβέρτες.

Μήν του δώσετε το παραμικρό να πιή, και πρό παντός οινόπνευμα. Μή δήχετε και μη μιλάτε από πάνω του.

Μόλις φθάση το φορείο, τοποθετήστε μέσα τον τραυματία, τυλιγμένον πάντα στο σεντόνι και τις κουβέρτες, και συνοδεύστε τον στο νοσοκομείο.

Η ΕΠΟΧΗ μας δεν επιτρέπει σπατάλες. Η ζωή είναι δύσκολη. Χρειάζεται λοιπόν να κάνουμε οικονομία. Οικονομία παντού. Ακόμα και στον τομέα της περιποίησης του εαυτού σας. Πώς; Διαβάστε τις ακόλουθες συμβουλές:

● Να κόβετε στα δύο πάντα το χαρτί του ντεμακιγιάζ. Θα έχετε ένα ειδικό κουτί για να το φυλάτε. Και ένα ειδικό κουτί για το μπιμπτάκι.

● Μη χρησιμοποιείτε ποτέ την πετσέτα σας προτού σκουπισετε το πρόσωπό σας με το χαρτί του ντεμακιγιάζ, που θ' αφαιρέσει το μακιγιάζ, την πούδρα, αν θέλετε να κάνετε οικονομία στα πλουτικά.

● Μην κτενίζεστε ποτέ χωρίς να ρίξετε προηγουμένως μια ρόμπα ή μια πετσέτα στους ώμους.

● Βάζετε την κολώνια σας στο βαποριζατέρ αν θέλετε να σας κρατήσει περισσότερο καιρό. Βάζετε άρωμα με το βούλωμα του μπουκαλιού άκουμπώντας το πίσω από κάθε αυτί.

● Όταν αδειάζετε άρωμα από ένα μεγάλο μπουκαλάκι σ' ένα μικρό, χρησιμοποιήστε ένα ειδικό χωνάκι, από γυαλί ή μέταλλο, που θα το βρείτε στο εμπόριο.

● Το ξερό σαπούνι δεν λιώνει γρήγορα. Έχετε πάντοτε ρεζέρβα σαπούνι στο ντουλάπι σας.

● Για να μη βάζετε θερμική στήνινα σας πολύ συχνά, βάζετε πάνω σ' αυτό το θερμικό ένα στρώμα θερμική άχρωμο. Μ' αυτό θ' αποφυγείτε και το σπασίμο των νυχιών.

● Έχετε πάντα στην τσάντα σας ένα χαρτίνο μαντήλι για να διωρθάνετε το μακιγιάζ σας. Θα κάνετε έτσι οικονομία του άσπρου μαντηλιού σας. Η χρησιμοποίησή του μαντηλάκι κόκκινο όπου το κόκκινο των χειλιών δεν φαίνεται.

● Η δούρτσα των δοντιών σας θα διατηρηθεί περισσότερο καιρό αν την αφήνετε να στεγνώνει τελείως. Να έχετε λοιπόν δύο δούρτσες με δυο διαφορετικές λαβές: μία για το βράδυ και μία για το πρωί.

● Χρησιμοποιήστε τη συμπαγή πούδρα, αν θέλετε να κάνετε οικονομία και συγχρόνως να μη τη σκουραίνετε πάνω στα ρούχα σας.

● Έχετε πάντοτε δυο κρέμες ημέρας διαφορετικές, τη μία πιο λιπαρή από την άλλη. Μία κρίσιμη του ήπατος ή ένα συνάχι επιδρά στο δέρμα σας. Πρέπει να έχετε πρόχειρη την κρέμα που χρειάζεται.

● Χρησιμοποιήστε τα πολύ ρευστά ντεμακιγιάν, μ' ένα ταμπόν από μπαμπού. Βάζετε λίγο κάθε φορά. Ντεμακιγιάρτε τελευταία τα χείλη.

● Αν δεν έχετε κόκκινο για τα μάγουλα, χρησιμοποιήστε το κοράγιον των χειλιών για να δώσετε ένα ροζ χρώμα στα μάγουλά σας.

● Μία φορά στις δυό, λούζετε μόνον σας τα μαλλιά σας.

● Το μασάζ, την εντριβή που χρειάζεται το κεφάλι σας για να σταματήσει το πείσιμο των μαλλιών, μπορείτε να το κάνετε μόνον σας με τα προϊόντα που θα βρείτε στο εμπόριο.

τρύπα κλείνοντας 5π μετά τους άκρυνους 8π. Τους 5 αυτούς πόντους θα προσθέσετε στη θέση τους στην επόμενη βελόνα. Αφού πλέξετε 6 έκατ. αν όλα αφήσετε δεξιά 19π να περιμένουν και πλέξετε τους υπόλοιπους πόντους ζέρσευ με τις χονδρές βελόνες. Προσθέστε άριστερά κάθε 2,5 έκατ. από 1π (10 φορές). Όταν το πλεκτό σας έχει γενικό μήκος 36 έκατ. σχηματίζετε άριστερά τη μασχάλη, κλείνοντας κάθε 2η βελόνα από 6π, 4π, 3π (2 φορές), 2π (3 φορές) και 1π. Σε γενικό μήκος 38 έκατ. κλείνετε δεξιά κάθε 2η βελόνα από 2π (37 φορές). Συγχρόνως όταν η μασχάλη έχει ύψος 10 έκατ. προσθέτετε άριστερά κάθε 1 έκατ. από 1π (7 φορές). Κατόπιν σηκώνετε με το γκρί μαλλί 90π στη λοξή άκρη, για το άμπισμα. Πλέξετε ζέρσευ ένωλ-λάσσοντας 4 βελόνες πράσινο, 4 βελόνες γκρι. Δεξιά σχηματίζετε το πάριμο του ντεκολτέ κλείνοντας κάθε 2η βελόνα από 2π (30 φορές). Συγχρόνως σχηματίζετε τον ώμο, κλείνοντας άριστερά κάθε 2η βελόνα από 1π (30 φορές). Πάρετε πάλι στις βελόνες σας τους πόντους που είχαν αφήσει να περιμένουν και πλέξετε με τις λεπτές βελόνες 66 έκατ. λαστίχο 1+1π, σχηματίζοντας με το γνωστό τρόπο, άλλες 5 κουμπότρες με 7 έκατ. απόσταση μεταξύ τους. Στο τέλος αφήσετε τους πόντους να περιμένουν. Πλέξετε και το άριστερο μπροστινό δμοια αλλά αντίκρουσά. Έδώ επίσης δεν θα σχηματίζετε τις κουμπότρες το δε μπροστινό λαστίχο θα σταματήσετε στα 53 έκατ.

● ΠΛΑΤΗ

Βάλετε στις λεπτές βελόνες 155π με το γκρί μαλλί και πλέξετε 6 έκατ. λαστίχο 1+1π. Συνεχίστε με τις χονδρότερες βελόνες πλέκοντας ζέρσευ. Και στις 2 άκρες του πλεκτού προσθέστε κάθε 2,5 έκατ. από 1π (10 φορές). Όταν το πλεκτό σας έχει γενικό μήκος 36 έκατ. σχηματίζετε άριστερά τη μασχάλη, κλείνοντας κάθε 2η βελόνα από 6π, 4π, 3π (2 φορές), 2π (3 φορές) και 1π. Σε γενικό μήκος 38 έκατ. κλείνετε δεξιά κάθε 2η βελόνα από 2π (37 φορές). Συγχρόνως όταν η μασχάλη έχει ύψος 10 έκατ. προσθέτετε άριστερά κάθε 1 έκατ. από 1π (7 φορές). Κατόπιν σηκώνετε με το γκρί μαλλί 90π στη λοξή άκρη, για το άμπισμα. Πλέξετε ζέρσευ ένωλ-λάσσοντας 4 βελόνες πράσινο, 4 βελόνες γκρι. Δεξιά σχηματίζετε το πάριμο του ντεκολτέ κλείνοντας κάθε 2η βελόνα από 2π (30 φορές). Συγχρόνως σχηματίζετε τον ώμο, κλείνοντας άριστερά κάθε 2η βελόνα από 1π (30 φορές). Πάρετε πάλι στις βελόνες σας τους πόντους που είχαν αφήσει να περιμένουν και πλέξετε με τις λεπτές βελόνες 66 έκατ. λαστίχο 1+1π, σχηματίζοντας με το γνωστό τρόπο, άλλες 5 κουμπότρες με 7 έκατ. απόσταση μεταξύ τους. Στο τέλος αφήσετε τους πόντους να περιμένουν. Πλέξετε και το άριστερο μπροστινό δμοια αλλά αντίκρουσά. Έδώ επίσης δεν θα σχηματίζετε τις κουμπότρες το δε μπροστινό λαστίχο θα σταματήσετε στα 53 έκατ.

● ΔΕΞΙ ΜΑΝΙΚΙ

Βάλετε στις λεπτές βελόνες 99π με το γκρί μαλλί και πλέξετε 6 έκατ. λαστίχο 1+1π. Συνεχίστε κατόπιν με τις χονδρότερες βελόνες πλέκοντας ζέρσευ. Και στις 2 άκρες του μανικιού προσθέστε κάθε 2,5 έκατ. από 1π (16 φορές). Όταν το μανίκι έχει γενικό μήκος 46 έκατ. σχηματίζετε το στρογγύλεμα κλείνοντας κάθε 2η βελόνα, δεξιά από: 5π, 3π, 2π και 1π. Κατόπιν και στις 2 μεριές του μανι-

φορά 4π * (5 φορές), 3π και 4π.

● ΠΛΑΤΗ

Βάλετε στις βελόνες σας No 2, 146π και πλέξετε όπως για το εμπρός έως το σημείο της μασχάλης, την οποία θα σχηματίσετε όταν το πλεκτό σας έχει γενικό μήκος 30 έκατ. Στο σημείο αυτό κλείνετε και στις 2 άκρες του πλεκτού κάθε 2η βελόνα από 4π, 3π, 2π και 1π (2 φορές). Όταν η μασχάλη έχει ύψος 6 έκατ. προσθέτετε και στις 2 άκρες του πλεκτού κάθε 1,5 έκατ. από 1π (8 φορές). Όταν, τέλος, η μασχάλη έχει ύψος 18 έκατ. σχηματίζετε τους ώμους κλείνοντας και στις 2 άκρες του πλεκτού κάθε 2η βελόνα από * 2 φορές 3π, 1 φορά 4π * (5 φορές), 3π, 4π και τους υπόλοιπους πόντους σε 1 φορά.

● ΔΕΞΙ ΜΑΝΙΚΙ

Βάλετε στις λεπτές βελόνες 108π και πλέξετε 2 έκατ. λαστίχο 1+1π. Συνεχίστε κατόπιν με τις χονδρότερες βελόνες πλέκοντας ζέρσευ. Και στις 2 άκρες του μανικιού, προσθέστε κάθε 1 έκατ. από 1π (5 φορές). Όταν το μανίκι έχει γενικό μήκος 8 έκατ. σχηματίζετε το στρογγύλεμα, κλείνοντας δεξιά κάθε 2η βελόνα από 3π, 2π (2 φορές). Συγχρόνως κλείνετε άριστερά κάθε 2η βελόνα από 2π (2 φορές) και 1π. Κατόπιν κλείνετε και στις 2 άκρες του μανικιού κάθε 2η βελόνα από 1π (9 φορές), 2π (9 φορές), 3π (4 φορές), 4π (2 φορές) και τους υπόλοιπους πόντους σε 1 φορά.

● ΣΥΝΑΡΜΟΛΟΓΗΣΙΣ

Σιδερώστε τα κομμάτια του πλεκτού από την ανάποδη με δρεγμένο πανί. Κάνετε στα 2 πλάγια από 1 λοξή πένσα για το στήθος, που θα έχει βάθος 1,5 έκατ. και μήκος 11 έκατ. Αρχίστε την στα 24 έκατ. και τελειώστε την σε ύψος 29 έκατ. Ράψτε τις ραφές των ώμων και τις πλαινικές. Ράψτε τις ραφές των μανικιών και ενώστε τα μανίκια. Σηκώστε γύρω στο λαιμό 140π και μοιράστε τους σε 4 βελόνες γκρι κεφάλι. Πλέξετε στρογγυλά 5 έκατ. λαστίχο 1+1π. Μην κλείσετε τους πόντους αλλά περάστε όνομασε μιά ότρα μαλλί. Διαπλώστε αυτό το λαστίχο στη μέση και ράψτε το από μέσα κάνοντας 1 βελονιά σε κάθε πόντο, έτσι ώστε να το στερεώσετε χωρίς να χάση την ελαστικότητά του.

II ΖΑΚΕΤΑΚΙ

ΥΛΙΚΑ: 350 γραμ. μαλλί Κασμιρέ σε χρώμα γκρι άνοικτο και 50 γραμ. μαλλί της ίδιας ποιότητας στο πράσινο άνοικτο χρώμα του πουλόβερ. Βελόνες No 2 και 2½. 5 κουμπιά γκρι.

ΔΕΙΓΜΑ: Για ένα τετράγωνο 5 έκατ. πλέξετε 18π επί 25 βελόνες.

ΤΡΟΠΟΣ ΠΛΕΞΙΜΑΤΟΣ: Λαστίχο 1+1π = 1π καλή, 1π ανάποδη. Ζέρσευ = 1 βελόνα καλή, 1 βελόνα ανάποδη.

● ΔΕΞΙ ΜΠΡΟΣΤΙΝΟ

Βάλετε στις βελόνες No 2, 99π με το γκρί μαλλί και πλέξετε λαστίχο 1+1π. Στα 2 έκατ. αυτού του λαστίχου σχηματίζετε την πρώτη κουμπό-

πό την ανάποδη με νωπό πανί. Κάνετε στα 2 πλάγια του εμπρός από 1 λοξή πένσα για το στήθος που θα έχει βάθος 1,5 έκατ. και μήκος 10 έκατ. Αρχίστε αυτή την πένσα στα 28 έκατ. και τελειώστε την στα 34 έκατ. Ράψτε τις πλαινικές ραφές και τις ραφές των μανικιών και ενώστε τα μανίκια. Γυρίστε ένα στρίψιμο 2 έκατ. στο κάτω μέρος του πλεκτού, στα μανίκια και στις τσέπες. Ράψτε τα κομμάτια στις τσέπες. Ενώστε τις 2 άκρες της μπροστινής λωρίδας και ράψτε στο ντεκολτέ της πλάτης. Στρίψιμο την άκρη του ντεκολτέ γυρίζοντας προς την ανάποδη τους 4 ζέρσευ πόντους της άκρης.

X. K.

σεύ. Κατόπιν σχηματίζετε 1 διπλή πλεξίδα πάνω από τους μεσαίους 22π. Προσθέτετε και στις 2 άκρες του πλεκτού κάθε 2 έκατ. από 1π (22 φορές). Όταν το μανίκι έχει γενικό μήκος 48 έκατ. σχηματίζετε το στρογγύλεμα κλείνοντας δεξιά κάθε 2η βελόνα από: 3π (2 φορές), 2π (6 φορές) * 1 φορά 3π, 1 φορά 2π * (2 φορές). Συγχρόνως κλείνετε άριστερά από 5π, 4π, 3π (2 φορές), 2π (2 φορές), * 1 φορά 1π, 1 φορά 2π * (2 φορές), 2π (2 φορές). Κατόπιν κλείνετε και στις 2 μεριές από 3π, 4π, 5π και τους υπόλοιπους πόντους σε 1 φορά. Πλέξετε το άριστερο μανίκι αντίκρουσά.

● ΣΥΝΑΡΜΟΛΟΓΗΣΙΣ

Σιδερώστε τα κομμάτια ά-

ΕΝΑ ΑΝΣΑΜΠΛ ΠΟΛΥ ΠΡΑΚΤΙΚΟ

I ΠΟΥΛΟΒΕΡ

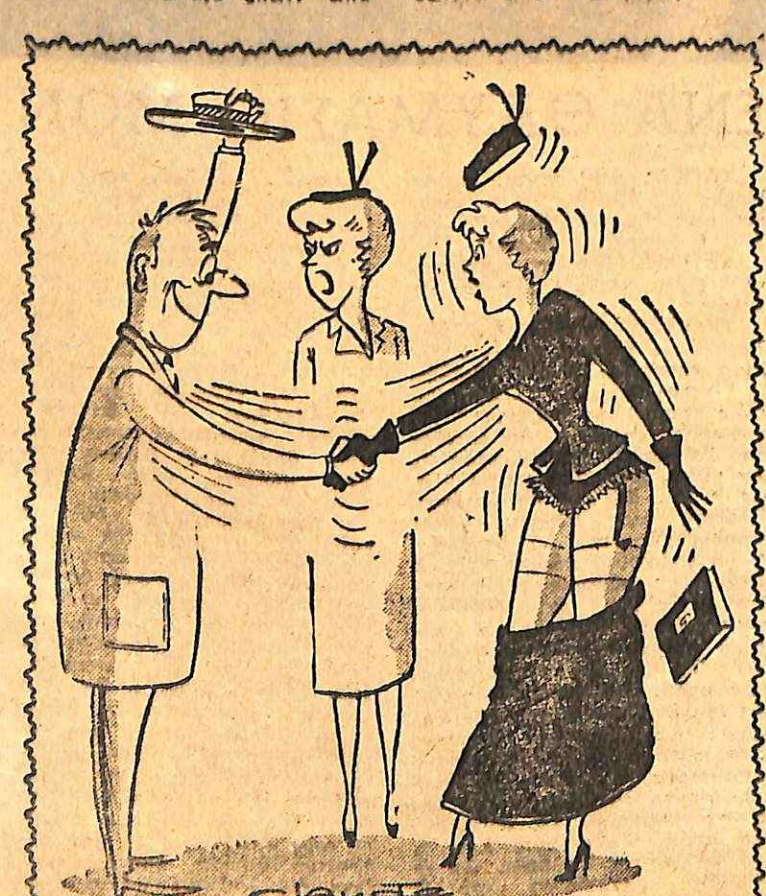
ΥΛΙΚΑ: 300 γραμ. μαλλί Κασμιρέ σε χρώμα πράσινο άνοικτο. Βελόνες No 2 και 2½. 5 βελόνες χωρίς κεφάλι No 2.

ΔΕΙΓΜΑ: Για ένα τετράγωνο 5 έκατ. πλέξετε 18π επί 24 βελόνες.

ΤΡΟΠΟΣ ΠΛΕΞΙΜΑΤΟΣ: Λαστίχο 1+1π = 1π καλή, 1π ανάποδη. Ζέρσευ = 1 βελόνα καλή, 1 βελόνα ανάποδη.

● ΕΜΠΡΟΣ

Βάλετε στις βελόνες No 2 162π και πλέξετε 4 έκατ. λαστίχο 1+1π. Πάρετε κατόπιν τις χονδρότερες βελόνες και συνεχίστε με ζέρσευ, προσθέτοντας και στις 2 άκρες του πλεκτού κάθε 2,5 έκατ. από

ΘΕΡΜΟΣ ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΣ

— ιαννη! Δεν τινάζουν έτσι τα χέρια στις κυρίες.

28

ΑΣ ανάκεφαλαιώσουμε λοιπόν και για να θυμηθούμε τα προηγούμενα και για να συγκρατήσουμε κυρίως τη βασική έννοια:

- Αρτηριοσκληρώση είναι το γέραςμα των αρτηριών. Οι αρτηρίες γερνάνε σιγά - σιγά με το πέρασμα του χρόνου όπως γερνάει και ολόκληρος ο άλλος οργανισμός.
- Το γέραςμα αυτό εκδηλώνεται με μία σκλήρυνση του τοιχώματός τους που προκαλεί έλαττωση της ελαστικότητας και στένεμα του αυλού.
- Κακή διατροφή των οργάνων και κακή ανταλλαγή της ύλης είναι το αποτέλεσμα αυτού του «γεράσματος». Εύκολη καταστροφή των ίδιων των αρτηριών, ιδίως των μικρών - μικρών αρτηριδίων είναι μία άλλη συνέπεια.
- Οι αρτηρίες όμως δεν γερνούν σ' όλους τους ανθρώπους το ίδιο γρήγορα και στην ίδια ηλικία. Σε άλλους γερνούν πιο γρήγορα και σε άλλους πιο αργά.
- Συνήθως αρχίζουν να γερνούν μετά το 50ό έτος της ηλικίας και τότε είναι φυσιολογικό φαινόμενο. Και πάλι όμως το γέραςμά τους μπορεί να γίνεται με πιο γρήγορο ή πιο αργό ρυθμό. Άλλοι άνθρωποι σε ηλικία 65 χρονών, έχουν σε μεγάλο βαθμό αρτηριοσκληρώση και άλλοι σε μικρό.
- Όταν όμως η αρτηριοσκληρώση δεν αρχίζει μετά τα 50 αλλά πολύ πριν, στα 40 ή 35 ή και 30 ακόμη, τότε το φαινόμενο δεν είναι φυσιολογικό αλλά άρρωσταια. Και η άλλη αρτηριοσκληρώση, η φυσιολογική - γερωντική ή πούμε, είναι άρρωσταια, άρρωσταια όμως των γηρατειών αναπόφευ-

κτη σε τρόπο ώστε να θεωρηθεί περισσότερο φυσιολογικό φαινόμενο και όχι άρρωσταια. Έτσι όμως η πρόκληση αρτηριοσκληρώση είναι άρρωσταια και μάλιστα άρρωσταια σοβαρή, γιατί απλούστατα γερνάει πρόωρα τον άνθρωπο και τον κάνει να κινδυνεύει από χίλιους δυο αιτιώδεις κινδύνους. Εύτυχώς όμως η άρρωσταια αυτή είναι πολύ σπάνια.

- Είναι επίσης άρρωσταια η αρτηριοσκληρώση, έστω και η «φυσιολογική», όταν μερικές εντοπίσεις της είναι ιδιαίτερα τονισμένες και προκαλούν πιο θορυβώδη, πιο έντυπασιακά, αλλά και πιο σοβαρά ή επικίνδυνα συμπτώματα. Τέτοιες εντοπίσεις είναι της καρδιάς, των νεφρών, του εγκεφάλου και των κάτω άκρων, κυρίως δε οι τρεις πρώτες. Το σχήμα 1 σας λέει πώς εκδηλώνονται αυτές οι ειδικές εντοπίσεις.

ΜΙΑ ΣΟΒΑΡΗ ΑΙΤΙΑ ΓΙΑ... ΑΥΞΗΜΕΝΑ ΑΣΦΑΛΙΣΤΡΑ (Ο εύθυμος μονόλογος του Δρος Χ)

Την 'Αμερική θα την έχετε άκουστα βέβαια, όσοι φυσικά δεν έφυγε να ταξιδεύετε εκεί, που υπάρχουν οι μεγάλοι ούρανοβόρες, οι μεγάλοι δρόμοι κι' οι πολλές φυλές.

Όλα αυτά τα έχετε άκουστα βέβαια, όπως και το ότι εκεί οι άνθρωποι δουλεύουν από το πρωί ως το βράδυ και είναι επίσης επιχειρηματίες με ανοιχτά και έξυπνα μάτια που μεταχειρίζονται την επιχείρησή τους μόνο για να κάνουν λεφτά αλλά και για να ωφεληθούν κιόλας. Έκεί λοιπόν στη μακάρια αυτή χώρα, οι ασφάλειες ζωής είναι από τις πιο σοβαρές και ωφέλιμες επιχειρήσεις. Ωφέλιμες; Βέβαια και μη σας φαίνεται παράξενο.

Ας πούμε ότι ασφαλίζετε εσείς τη ζωή σας όχι μόνο κατά του άτυχμήματος αλλά και

ΟΓΕΡΟΣ αυτός έχει, φυσικά, αρτηριοσκληρώση. Είναι όμως και... «αρτηριοσκληρωτικός»!

Έχει δηλαδή τα γενικά εκείνα μειονεκτήματα, από τα οποία χαρακτηρίζουμε συνήθως κάποιον σαν «αρτηριοσκληρωτικό» στη μεταφορική του έννοια:

Γιατί θα έχετε βέβαια πώς ή λέξεις «αρτηριοσκληρωτικός» έχει και μία άλλη, μεταφορική έννοια εκτός από την καθαρά ανατομική - φυσιολογική -

κατά της νόσου. 'Η ασφάλεια έχει συμφέρον να παρατείνει τη ζωή σας ώστε ο ενδεχόμενος θάνατός σας (ας χτυπήσουμε και ξύλο για λόγου σας τουλάχιστο) να μην της κοστίζει και πολύ, αφού όσο περισσότερα χρόνια ζήσετε τόσο περισσότερα ασφαλιστρά θα έχει ελπίδα. Δός του λοιπόν και σας βομβαρδίζει κάθε τόσο δχι μόνο με γενικές συμβουλές υγείας και μακροβιότητας αλλά και με ειδικές συμβουλές υγιεινής για την ενδεχόμενη άρρωσταια απ' την οποία πάσχετε, ενώ επίσης σας στέλνει κάθε τόσο δχι ένα, αλλά συνεργεία από γιατρούς για να σας εξετάζουν και να σας θεραπεύσουν στην ανάγκη.

Σας ωφελούν επομένως αφού σας παρατείνουν και προστατεύουν τη ζωή σας και ωφελούνται κι' αυτές αφού τσεπώνουν τα ώραια δολλάρια σας μια και έχετε τη ματαιοδοξία να εκτιμήσετε το θάνατό σας.

Οι ασφάλειες λοιπόν αυτές της ζωής, έχουν καθορίσει νύξημένα ασφαλιστρά για όσους εμφανίζουν σημεία αρτηριοσκληρώσεως και τόσο περισσότερο αυξημένα όσο σε πιο μικρή ηλικία υπάρχουν αυτά τα σημεία.

Μάλιστα έναν άνθρωπο ηλικίας κάτω των 45 χρόνων που εμφανίζει τέτοια σημεία δεν τον ασφαλίζουν καν γιατί υπολογίζουν πως είναι πολύ πιθανό να πεθάνει γρήγορα και να μη προλάβουν να του έχουν εισπράξει την αποζημίωσή σε ασφαλιστρά.

Όταν είναι πάνω από 45

χρονών τον ασφαλίζουν μόνον αλλά με ειδικούς όρους και με ασφαλιστρά τόσο περισσότερο ηυξημένα όσο ώρισμένα συμπτώματα ή ώρισμένοι επιδερμτικοί παράγοντες είναι πιο σημαντικοί. Οι ασφαλιστικές αυτές εταιρείες που είναι άσπιδες σε κάτι τέτοια προβλήματα θεωρούν σαν επιδερμτικούς συμπτώματα και παράγοντες τα εξής:

— Την κληρονομικότητα. Την ύπαρξη δηλαδή προγόνων που είχαν ή πέθαναν από αρτηριοσκληρώση πρώιμη. Αυτό λέει καθαρά ότι, τα στατιστικά στοιχεία έχουν αποδείξει ότι υπάρχει κάποια κληρονομική προδιάθεση στην αρτηριοσκληρώση.

— Μερικά πρώιμα χαρακτηριστικά σημεία όπως η σκληρότητα των αρτηριών, η έλικειδής προβολή της κροταφικής αρτηρίας, πρώιμοι ποκέφαλοι και ζαλάδες, υπερπείρεση, υπερτροφία της καρδιάς, λευκαυματούρια κ.λ.π.

Αυτά λοιπόν γίνονται στην 'Αμερική και στις ασφαλιστικές τους εταιρείες. Και όπως βλέπετε, για τους επιχειρηματίες της 'Αμερικής που ξεσπινίζουν τα πάντα, η αρτηριοσκληρώση δεν αστεϊεύεται...

ΟΤΑΝ ΔΕΝ ΠΕΘΑΙΝΗ ΚΑΝΕΙΣ ΑΠΟ ΜΙΑ ΑΛΛΗ ΑΡΡΩΣΤΕΙΑ 'Η ΑΠΟ ΑΤΥΧΗΜΑ. ΠΕΘΑΙΝΕΙ ΑΠΟ... ΑΡΤΗΡΙΟΣΚΛΗΡΩΣΗ

Αυτό φυσικά όλοι το καταλαβαίνετε. Μία και όπωσδήποτε από κάτι πρέπει να πεθάνει κανείς όταν γεράσει, θα πεθάνει από αρτηριοσκληρώση αν δεν μισολογήσει άλλη αιτία. Όταν λέμε «πέθανε κάποιος από γερατειά», εννοούμε ότι πέθανε από αρτηριοσκληρώση. Κι' αυτό πολύ παρηγορητικό μέσα στην τόση κουβέντα για θανάτους.

Οι τελευταίες παγκόσμιες στατιστικές λένε ότι τα 22% του συνόλου των θανάτων οφείλονται σε αρτηριοσκληρώση. Αυτό είναι παρηγορητικό γιατί φανερώνει ότι πολλοί, πάρα πολλοί άνθρωποι θάνουν τον τελευταίο καιρό στη γερωντική ηλικία για να πεθάνουν από αρτηριοσκληρώση. Κι' αυτό το είναι αλήθεια. Ο μέσος όρος ζωής σήμερα είναι γύρω στα 65—70 χρόνια ενώ λίγες δεκαετίες μόλις πριν ήταν 50—55 και στα μισά του περασμένου αιώνα ήταν 35—40 χρόνια!

Αυτό επίσης εξηγεί γιατί η αρτηριοσκληρώση έγινε για μία πολύ συχνή άρρωσταια, χωρίς όμως, τις πιο πολλές φορές, να πρόκειται για μία πραγματική άρρωσταια!...

ιατρική της. «Αρτηριοσκληρωτικός» λέμε συνήθως τον άνθρωπο που έχει για τα διαφορά γεγονότα και φαινόμενα της ζωής ιδέες και αντιλήψεις καθυστερημένες, παλιές, στενές και χωρίς πλάτος προοπτικής. Και κάπως έτσι πραγματικά είναι οι πολύ γερασμένοι στην ηλικία άνθρωποι, όχι βέβαια όλοι, κι' αυτό οφείλεται πιθανότατα και στην κακή αιώμασή του εγκεφάλου από τα αρτηριοσκληρωτικά αρτηρίδια. Βοσ-

δύτητα στις αντιλήψεις, νοθρότητα στη σκέψη, αδυναμία πολλής σκέψης και πολύπλοκων λογικών συνδυασμών, προσκόλλησι σε ώρισμένες τυποποιημένες ιδέες, ελαττωμένη μνήμη για τα πρόσφατα γεγονότα αντιθέτως προς τα παλιά τα οποία διατηρούνται φωτεινά και διαυγή, τέτοια είναι τα αποτελέσματα επάνω στην πνευματικότητα, της σκληρύνσεως των αρτηριδίων του εγκεφάλου.

'Η εικόνα 2 σας ενημερώνει στα πρώτα σημάδια της άρρωσταιας και στις πιο επικίνδυνες εντοπίσεις (βλέπε και σχήμα 1 που συμπληρώνει την εικόνα).

ΤΑ ΠΡΟΧΩΡΗΜΕΝΑ ΚΑΙ ΣΟΒΑΡΑ ΣΗΜΑΔΙΑ.

Αυτά δεν είναι πάντοτε τα ίδια. Έξαρτώνται από τα μέρη του σώματος ή τα όργανα των οποίων οι αρτηρίες έχουν

τις μεγαλύτερες βλάβες ή τουλάχιστον εκδηλώνουν τα πιο φανερά συμπτώματα.

Όταν υποφέρουν οι αρτηρίες των κάτω άκρων έχουμε τον άνθρωπο που κουτσάινει περιόδικα... Κυττάζει τον. Όταν κάθεται ή είναι ξαπλωμένος στο κρεβάτι δεν αισθάνεται τίποτα, είναι καλά. Όταν αρχίσει να περπατάει πάλι είναι καλός. Σαν κνήμη όμως 100, 200, 300 κ.λ.π. μέτρα (ανάλογα με

ΤΟ ΠΡΩΟΡ ΓΗΡΑΣ ΤΩΝ ΑΡΤΗΡΙΩΝ ΦΕΡΝΕΙ ΚΑΙ ΤΑ ΠΡΩΟΡΑ ΓΗΡΑΤΕΙΑ

1. ΤΑ ΠΡΩΤΑ ΜΙΚΡΑ ΣΗΜΑΔΙΑ

—Τα χαρακτηριστικά του προσώπου είναι «τραχηλωμένα», και εκφράζουν κούραση και συχνά απογοήτευση.

—Τα άτομα κουράζονται πιο εύκολα και δεν μπορούν να αποδώσουν την ίδια όπως πριν εργασία. Δεν μπορούν να διαβάσουν πολύ, δεν μπορούν να πάρουν μέρος σε μία συζήτηση μακριά, έχουν παροδική άμνησία, δεν μπορούν να θυμηθούν τα πρόσφατα γεγονότα και είναι υποχρεωμένα να γράφουν, δι' έχουν να κάνουν.

—Υπάρχει έλαφρά δυσκολία στην όμιλη.

—Υπάρχει επίσης μεταβολή στο χαρακτήρα. Οι πάσχοντες γίνονται ευερέθιστοι, νευρικοί, μανιακοί, ζηλότυποι, συχνά μισάνθρωποι, φιλάργυροι ή σπάταλοι, και άλλοτε άπαθείς και νυσταλέοι. Άδεια φορούν για τα συγγενικά πρόβλήματα και προσηλώνονται στις παλιές αναιμίες.

—Παραπονούνται για πονοκεφάλους συχνά, συνεχείς ή διαλείποντες, και εμφανίζουν νευροσθενικές εκδηλώσεις ή και άληθινες ψυχώσεις με εναλλαγές ερεθισμού και καταπτώσεως.

—Νευραλγίες και πόνοι στα άκρα, διαταραχές στην όραση και την ακοή, όπως επίσης και διαταραχές στον ύπνο είναι συχνές.

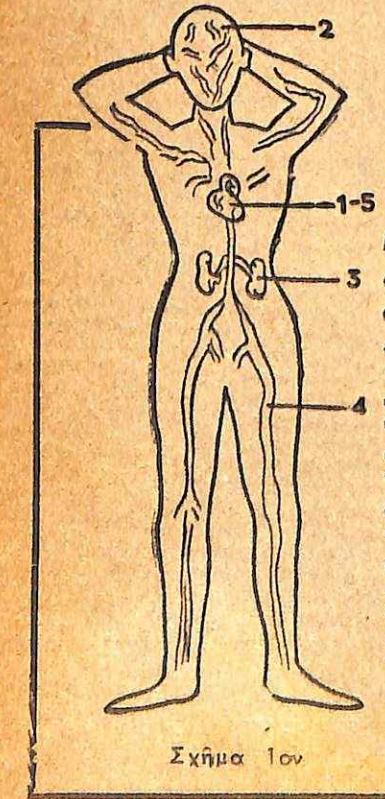
2. ΟΙ ΕΠΙΚΙΝΔΥΝΕΣ ΕΝΤΟΠΙΣΕΙΣ

Έγκφαλος, καρδιά, νεφροί, κάτω άκρα είναι οι τέσσερες περιοχές όπου η αρτηριοσκληρώση παίρνει την πιο σοβαρή και επικίνδυνη μορφή της.

Όμως το σύστημα των αρτηριών είναι ενιαίο μέσα στον οργανισμό και επομένως η «άρρωσταια» είναι γενική. Στη γερωντική ηλικία είναι κάτι φυσικό. Είναι το φυσιολογικό επικόλοιο θύμα του γεράσματος των αρτηριών.... Το γέραςμα όμως των αρτηριών δεν είναι το ίδιο πρώιμο ή άμιο για όλους. Όσο πιο άργα γερνούν οι αρτηρίες τόσο τα γεράματα όλου του οργανισμού άργουν να έρθουν.

Εικόνα 2

ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΡΤΗΡΙΟΣΚΛΗΡΩΣΗ ΠΡΩΟΡΑ ΣΗΜΕΙΑ

- Ίλιγγοι και ζάλες.
- Βουβή στ' αυτιά.
- Δυσπνοια μετά από κόπο (σκάλες, ανήφορος).
- Πόνοι ψευδοστηθαγικοί στο στήθος, στην προκάρδια χώρα.
- Λευκαυματούρια χωρίς νεφριτιδα.
- Αύξηση της πίεσεως και ιδίως της ελάχιστης.
- Εύκολη πνευματική κούραση και αδυναμία πνευματικής προσαρμογής στις υποθέσεις της ζωής.
- Απώλεια της μνήμης ιδίως για τα πρόσφατα γεγονότα και διατήρησι ζωρών των παλιών αναμνήσεων της παιδικής ηλικίας.
- Πείσμα και ισχυρογνωμοσύνη

με σύγχρονη «στενή» αντίληψη - χαρακτήρας ερεθιστικός.

- Χέρια και πόδια ψυχρά.

ΕΙΔΙΚΟΙ ΚΙΝΔΥΝΟΙ

- 1.—Πραγματική σπληνία από σκλήρυνση των στεφανιαίων αρτηριών της καρδιάς.
- 2.—Αποπληξία (έγκεφαλική αιμορραγία) ή μοζακισμός από σκλήρυνση των αρτηριών του εγκεφάλου.
- 3.—Λευκαυματούρια από σκλήρυνση των αρτηριών των νεφρών.
- 4.—Αύξηση της πίεσεως (υπέρταση) από γενική σκλήρυνση των αρτηριών και αύξηση επομένως των αντιστάσεων μέσα στις αρτηρίες.
- 5.—Υπερτροφία της καρδιάς από την υπερπίεση και άρρυθμία από τη σκλήρυνση των αρτηριών του μυοκαρδίου.

το πόσο είναι προχωρημένη ή βλάβη) αισθάνεται στην αρχή ένα μούδιασμα στις γάμπες ή στη μία γάμπα και σε λίγο πόνους. Αν συνεχιστεί να βαδίζει, ο πόνος γίνεται αόριστος και κάποτε τον αναγκάζει να σταματήσει. Σαν σταματήσει και ξεκουραστεί λίγα λεπτά ο πόνος εξαφανίζεται και μπορεί πάλι να βαδίσει για να επανέλθει πάλι η ίδια ιστορία. Όσο ο καιρός περνάει και δεν γίνεται η κατάλληλη θεραπεία, η κατάσταση θα βαρύνει. Τα μέτρα διαδίσματος γίνονται συνεχώς λιγώτερα και ο πόνος δυνατώτερος... Αυτή είναι η λεγόμενη διαλείπουσα χωλότητα... Αν το θέλετε αλλιώς, περιοδικό κούτσεμα.

2. ΟΙ ΑΛΛΕΣ ΕΝΤΟΠΙΣΕΙΣ.

Ξαναγυρίστε στο σχήμα 1. Όταν η αρτηριοσκληρώση άφορα την αορτή, πράγμα πολύ συχνό, δεν είναι πολύ εύκολη η αποκάλυψη από τον ίδιο τον άρρωστο γιατί τα πράγματα είναι πιο πολύπλοκα. Ο γιατρός θα υποπτευθεί και θα διαγνώσει. Πόνοι πίσω από το στήρνο ιδίως ύστερα από κόπωση ή προσπάθεια μαζί με δύσπνοια είναι χαρακτηριστικά σημάδια.

Αρτηριοσκληρώση των αρτηριών της καρδιάς προκαλεί πολλά και ποικίλα συμπτώματα. Αρρυθμία, πόνους αυτόματους στηθαγικούς, εμφραγμα του μυοκαρδίου και, και... Η σκλήρυνση των αρτηριών του εγκεφάλου και πολύ συχνή και πολύ πρόωρη είναι. Στην αυτήν οφείλονται οι εκδηλώσεις από τον χαρακτήρα που αναφέραμε, οι πονοκέφαλοι κλπ. Η ρήξη (σπασμο) μιας μικρής αρτηρίας και έγκεφαλική αιμορραγία (αποπληξία - ήμιπληγία) είναι ένα βαρύ επικόλοιο θύμα στα προχωρημένα στάδια.

Στα νεφρά το πράγμα είναι επίσης σοβαρό και προκαλεί χίλια δυο συμπτώματα από κακή λειτουργία των νεφρών. Αν σκεφθούμε ότι από το νεφρό αποβάλλονται (βγαίνουν) όλες οι δηλητηριώδεις ουσίες, που γεννιούνται μέσα στον οργανισμό κατά την ανταλλαγή της ύλης, θα αντιληφθούμε τη σοβαρότητα των βλαβών που προκαλεί η ελαττωμένη ικανότητά τους. Η υπερπείρεση πρώτα - πρώτα, είναι άμεσο αποτέλεσμα της νεφρικής αρτηριοσκληρώσεως. Φυσικά πολλές υπερπείρεσεις δεν είναι τέτοιες. Η αύξηση της ούρας στο αίμα είναι δεύτερο επικόλοιο θύμα. Όπως βλέπετε, όλες βλάβες σοβαρές και επικίνδυνες...

ΓΙΑ ΝΑ ΖΗΣΕΤΕ ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΑ ΧΡΟΝΙΑ!

Το είπαμε κιόλας και στο πρώτο μας άρθρο. «Έχετε την ηλικία των αρτηριών σας...» Σήμερα, νομίζω, πως το καταλάβατε αρκετά καλά. Το συμπέρασμα βγαίνει μόνο του. Όσο πιο άργα γεράσουν οι αρτηρίες, όσο πιο άργα έρθει η αρτηριοσκληρώση, τόσο το καλύτερο. Τόσο πιο άργα θα γεράσει και ο οργανισμός ολόκληρος, τόσο πιο άργα θα έρθει ο θάνατος που, όπως και να το πούμε, είναι πάντοτε ανεπιθύμητος.

Καθυστερήσει λοιπόν το γέραςμα των αρτηριών σας γ' να ζήσετε περισσότερα χρόνια. Να μία συμβουλή σίγουρη, σω-

ΟΧΙ ΟΧΙ ΟΧΙ

Για να παρατείνετε τη ζωή σας μετά την ηλικία των πενήντα χρόνων.

ΠΟΛΥ ΣΥΧΝΗ ΧΡΗΣΗ:

- Παχειά κρέατα και έντοσθια
- Κυνήγια και σάλτσες
- Παχειά τυριά (ροκφόρ κλπ.)
- Πολλά αυγά
- Άλλαντικά (σαλάμια κλπ.)
- Τουρσιά και κονσερβες
- Κρασί, ούζο, λικέρ κλπ.
- Κακάο και σοκολάτα
- Καπνός (τσιγάρο ή πίπα)
- Καπνιστά κρέατα
- Θαλασσινά
- Πιπέρια, μουστάρδες κλπ.

● Γιατί όλα αυτά αυξάνουν την παραγωγή χοληστερίνης στο αίμα και η χοληστερίνη είναι το κύριο συστατικό των αθηρωματικών πλάκων που αποτελούν το πρώτο στάδιο της αρτηριοσκληρώσεως.

● Κάνετε μία στροφή στη διατροφή σας. Ώς τα 50 χρόνια: Μικτή διατροφή με έλαφρά υπέρκοι κρεοφαγίας. Μετά τα 50 χρόνια: Μικτή με σαφή υπέρκοι της γαλακτο-χορτο-φρουτοφαγίας και άποφυγη συστηματικώτερη λιπών και σαλτσών.

ΑΝ ΕΧΕΤΕ ΕΚΔΗΛΑ ΣΗΜΕΙΑ ΑΡΤΗΡΙΟΣΚΛΗΡΩΣΗΣ...

Τα «όχι» πολύ συχνά του προηγούμενου καταλόγου κάνουν τα ΟΧΙ άπολυτα, και προσθέστε στα δχι τα εξής:

- Φακές
- Φασόλια
- Φάβες
- Μανιτάρια
- Σπανάκια
- Σπαράγγια

Και κάμετε τη στροφή στη διατροφή ριζικώτερη. Χόρτα, φρούτα ως κυριώτερη τροφή. Και μία μέρα την εβδομάδα μόνο φρουτοφαγία.

Και ακόμα φροντίστε για καλό και ήρεμο ύπνο, έλαφρές φυσικές ασκήσεις και έλαφρους περπάτους, κολλη, μέτρια και ήρεμη ζωή, άποφυγη συγκινήσεων και δχι κούραση.

Από φάρμακα: ο γιατρός σας θα σας πει. 'Η 'Ινδοσίπλη, ή Χολίνη, ή Μεθονίνη, ή 'Επαρίνη, προσφέρουν πολύτιμες υπηρεσίες, όπως επίσης και τα κατασταλτικά του νευρικού συστήματος (Καλμινευρίνη κλπ.). 'Η 'Ινδοσίπλη κλπ., μετατρέπουν μέσα στον οργανισμό τις λιποειδείς ουσίες σε λιγώτερο επιβλαβείς ή άβλαβείς.

στη, σση όσο και απλή: ΜΑ ΠΩΣ; Πώς μπορείτε να επιδρανώτε την αρτηριοσκληρώση;

Η απάντηση είναι και απλή και δύσκολη. Αποφεύγοντας, κυρίως όταν ο οργανισμός περάσει την ηλικία της ανδρικής ωριμότητας και άμης, δι' είναι αντίθετο προς το θραδύ ρυθμό της εξέλιξής του και ότι είναι τοξικό, ερεθιστικό, επάνω στους ιστούς και τις αρτηρίες. ● Αποφεύγεται επομένως την υπερκόπωση σωματική, πνευματική, νευρική. ● Αποφεύγετε όλες τις κούραστικές για τον οργανισμό τροφές. ● Αποφεύγετε ιδίως τα λίπη. ● Αποφύγετε επίσης τις λιγώτερες ουσίες.

Δρ ΝΙΚ. Ι. ΖΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

1 Ταγιέρ του Μπερνάρ Σαγκαρντουά από ριγε μαλλινάκι ε-σπρο - γκρι. Πολύ μεγάλος γιακάς με τελείωμα από την άσπρη οίγα. Το μανίκι λίγο φαρδύλο επάνω. Οι τσέπες ρελιαστές.

2 Επίσης του Σαγκαρντουά, αυτό το ταγιέρ από ύφασμα «φίλ-α-φίλ». Μικρό νωμιστάκι, μεγάλος γιακάς με κόψιμο φων-ταιζι που δίνει την εντύπωση πέτου. Η ζακέτα είναι στρωγγυ-λεμένη προς τα κάτω στο σημείο που σταυρώνουν τα μπροστι-νά. Συμπληρώνεται με άσορτι παλτό με μαρτενγκάλ πίσω

3 Παλτό του Ντεσέ από φιλό κορσεδάκι. Ειδικό λοξό κόψιμο στο μπούστο που επιτρέπει στο μανίκι να μονταριστή κατά πρω-τότυπο τρόπο. Το όλο παλτό έχει τη φετεινή γραμμή ντριε-κτουάρ. Ο γιακάς κατεβαίνει κάπως προς την πλάτη ή οποία σχηματίζει γκοντέ = πιέτες που ξεκινούν από ψηλά στη μέση.

Πώς μαθαίνει να μιλάει

Πώς αρχίζει και πώς εξελίσσεται η λειτουργία της όμιλίας που χωρίζει απο-φασιστικά τον άνθρωπο από τα ζώα.-Ολόκληρο το θέμα σε τέσσερα αναλυ-τικά άρθρα εκτάκτου ενδιαφέροντος

2. ΤΑ ΣΤΑΔΙΑ ΤΗΣ ΓΛΩΣ-ΣΙΚΗΣ ΤΟΥ ΑΝΑΠΤΥΞΕΩΣ

Α Σ παρακολουθήσαμε σήμερα το νή-πιο όταν πια αρχίζει να μπαίνει στην τέλεια όμιλία. Την ικανότητα αυτή ά-ποχτάει λίγο μετά το δωδέκατο μήνα. Τό-τε πια δεν ψελλίζει, δεν ξεφωνίζει μονο-σύλλαβα και δισύλλαβα. Ούτε επίσης εί-ναι σε θέση απλώς και μόνο να εννοή μερι-κές λέξεις, που ακούει στο περιβάλλον του. Σιγά-σιγά αποχτά την ικανότητα να μι-λάει το ίδιο. Να προφέρει λέξεις. Να περ-νάνη από τα μονοσύλλαβα επίφωνήματα στις δισύλλαβες και πολυσύλλαβες λέξεις με νόημα, με πραγματικό, αντικειμενικό αντίκρισμα.

Πρόκειται για ένα μεγάλο άλμα, που συντελείται στην πνευματική και ειδικότε-ρα στη γλωσσική ανάπτυξη του νηπίου. Κι' ενώ κατορθώνει να χειρίζεται όλο και πιο πολλές λέξεις με τα άγρια ακόμη γλωσσικά του όργανα, ένα πλήθος άλλων λέξεων αρχίζει και τις εννοεί σωστά, όταν τις ακούει στο περιβάλλον του, έστω κι αν ακόμη δεν τις μιλάει.

ΤΟ ΟΝΟΜΑ ΑΝΤΙ ΤΟΥ ΠΡΑΓΜΑΤΟΣ

Κάθε φορά που η μητέρα έδινε νεράκι στο μπιμπουλί της το συγκόρευε με τα λό-για της. "Έλεγε και ξανάλεγε, καθώς μι-λούσε, τη λέξη: «νερό». Ο μικρούλης έ-δλεπε το κύπελλο με το νερό, έπινε, έσδυ-νε τη δίψα του κι άκουε τη λέξη: «νερό». Αρχικά το αίσθημα της δίψας και σε συ-νέχεια ο κορεσμός της δίψας συνδέθηκε στον έγκέφαλο με το αντικείμενο: «νερό», 'Υστερώτερα συνδέθηκε με το υπακατάστα-το του αντικειμένου δηλ. με τη λέξη. 'Απ' εκεί η σύνδεση απλώθηκε ως τα γλωσσικά όργανα (γλώσσα, λάρυγγας, φωνητικές χορδές, χείλη κλπ.), ώστε να παραχθή η κίνηση, που ώδηγησε, το μικρούλη ν' αρ-θρώσει, άτελώς, βέβαια, στην αρχή, τη λέ-ξη: «νερό». 'Ισως την είπε: «λό», 'ισως: «λολό», 'ισως «ελελό», ή «νελό». Μά αυτό δεν έχει σημασία από την πλευρά της πνευ-ματικής του αναπτύξεως, που έτσι ή αλ-λιώς δείχνει πρόοδο. Έχει απλώς σημα-σία από την πλευρά της δεξιότητος, της άσκησης των γλωσσικών οργάνων.

Το νήπιο, λοιπόν, όταν διψά δεν θα κλαίει απλώς, δεν θα φανερώνει δυσαρέ-σκεια ή δεν θα πηγαίνει πια να δείχνει τη βούληση ή το μυγείο. Θα φωνάζει με τον τρόπο του τη λέξη: «νερό». Δηλαδή, στην π ρ α γ μ α τ ι κ ή παράστασι, που γεννιέ-ται μέσα του (αίσθημα της δίψας), θ' αν-τιδρά με λόγο. Μ ι λ ω ν τ α ς θα ζητή νερό.

Η ΛΕΞΙ ΑΠΑΝΤΗΣΙ ΣΕ ΛΕΞΙ

Νά, όμως, κι ένα άλλο, το επόμενο σκαλί, στη γλωσσική ανάπτυξη του νη-πίου. Θα το γνωρίσετε μέσα από την πε-ρίπτωση, που μας διηγήθηκε πριν λίγων καιρών μια μητέρα για το δεκατετράμηνο α-γοράκι της.

Ο μικρούλης είχε δη κάποια μέρα τη γιαγιά του στην αυλή του σπιτιού να κυ-ληγά ένα ξένο σκυλί και την άκουσε να φωνάζει το γνωστό: «Ζίτι! Ζίτι!» για να φύγει το σκυλί. Η σκηνή του έκαμε εντύ-πωση και φώναξε κι αυτός τις λέξεις: «Ζίτι! Ζίτι!» για πρώτη φορά και με άρ-κετη ευκολία. Από τότε, πολλές φορές εί-δε στο δρόμο σκυλάκια και κάθε φορά ξεφώνιζε: «Ζίτι!» ενώ η γιαγιά του έλεγε: «Νά το σκυλάκι!»

ΣΤΟ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΟ:

● 'Η γέννησι της γλωσσικής λειτουργίας και οι πρώτες της εκδηλώσεις.

ΣΤΑ ΕΡΧΟΜΕΝΑ ΤΕΥΧΗ:

● 'Ο ρόλος της γλώσσας στην πνευματική ανάπτυξη του παι-διού και του ανθρώπου γενικά.
● Πρακτικές οδηγίες για την όμαλη και όρθη εξέλιξη της γλωσσικής λειτουργίας.

"Ένα βράδυ, ενώ η μητέρα του το έ-τοίμαζε να κοιμηθώ, του μιλούσε, έπανο-λαιμώδοντα, όπως συνήθιζε, τα όνοματα γνωστών αντικειμένων. Σ' αυτά (όπως οι λέξεις: «μπιμπάς, γάλα, κοκό (= αυγό), ήλιος, περίπατος) ο μικρούλης αντιδρούσε είτε άδεια είτε έκδηλα (στροφή της προ-σοχής είτε των ματιών, μωφισμοί κλπ.). Σ'ε μια στιγμή, ενώ του έλεγε πως στον περιπάτο της επόμενης θα ίδούν κι ένα σκυλάκι, το παιδάκι έδειξε έκδηλα σημεία ενδιαφέροντος και φώναζε ζωηρά: «Ζίτι! Ζίτι!» Όπως δηλ. κάθε φορά που έδλεπε το πραγματικό σκυλί.

"Ήταν ένα ωραίο δείγμα πως το παιδί άποκτησε την ωριμότητα ν' απαντά με λέ-ξι στη λέξη, που άκουσε.

ΤΟ ΕΙΔΟΣ ΤΩΝ ΠΡΩΤΩΝ ΛΕΞΕΩΝ

Συνήθως οι πρώτες λέξεις, που αρχίζει να προφέρει και να χειρίζεται το παιδί, εί-ναι σχετικές με τα πιο ζωτικά του ενδια-φέροντα, ή, καλύτερα, με τις ζωτικώτατες ανάγκες της ζωής. Αναφέρονται στην πει-να όπως μάμ-μμά, μμά-μμά, λά, λάλα (= γάλα), στη δίψα όπως: «λό, λολό (= νερό), στους ανθρώπους του πιο στε-νού περιβάλλοντος (μμάμ, μπιμπάς κλπ.). Βέβαια, δεν είναι σε θέση να εννοήσει το περιεχόμενό τους καθαρά και με σαφήνεια.

Μερικές φορές η ίδια λέξη έχει δυο και περισσότερες, πολύ σχετικές, όμως, μετα-ξύ τους σημασίες, π. χ. μάμ ή μμά (= μητέρα αλλά και ψωμί, φαγητό, πείνα). Σιγά-σιγά η σημασία της κάθε λέξεως άποσαφηνίζεται. Το παιδί αρχίζει να βλε-πει πίσω από κάθε λέξη το ένα πραγμα-τικό αντικείμενο της, το μοναδικό της, κι όχι πλήθος σχετικά αντικείμενα και κα-τάστάσεις.

ΜΙΜΗΣΙ ΗΧΩΝ. ΔΗΛΑΔΗ ΟΝΟΜΑ-ΤΟΠΟΙΗΣΙ

Μετά τις πρώτες λέξεις, που αναφέρου-νται στις ζωτικές ύλικες ανάγκες του παι-διού έρχονται οι λέξεις αντικειμένων του περιβάλλοντος, που τραβούν το ενδιαφέ-ρον του. Τέτοια είναι τα ζώα του σπιτιού, τα παιχνίδια του, ή θεομάστρα, το αερο-πλάνο ή το αυτοκίνητο.

Πώς θα συλλάβη στο μυαλό του το δ-νομα π. χ. της γάτας; 'Εκείνο που πιο πολύ άκούει δεν είναι το «δνομα: «γάτα» αλλά το «νιάου-νιάου», που κάνει η γά-τα. Τι φυσικώτερο, λοιπόν, να άνουάσει το ζώο αυτό «νιάου» και στο όργανο της πνευματικής του λειτουργίας να βάλλη, δι-πλα στην παράστασι δηλ. στο σήμα: γά-τα, το σήμα-λέξι νιάου. Αυτό το λέμε άνοματοποίηση και το συναντούμε πολύ συ-χνά στο παιδί (φού, φού= θεομάστρα, φώ-

τιά: φού-φού= δνομος: τού, τού= αυτοκί-νητο: μπέ= προβάτακι).

ΟΙ ΕΤΟΙΜΕΣ ΛΕΞΕΙΣ

"Ακόμα ένα βήμα και το νήπιο κατορ-θώνει να πλουτίσει το λεπτικό του, ν' ά-ποθησαυρίσει λέξεις από το περιβάλλον του παίροντάς τις έτοιμες. 'Η μητέρα, αυ-τός ο άναντικατάστατος δάσκαλος της γλώσσας στην πρώτη ηλικία του κάθε άν-θρώπου, μεταδίδει στο παιδί, την ικανό-τητα να μιλάει. Διδάσκει τη μητρική γλώσ-σα, δηλ. τη γλώσσα που αυτή έμαθε και έρεει.

"Αν το παιδί άκούση: καρέκλα, μαθαί-νει: καρέκλα. "Αν άκούση: κάθισμα έσο και θα το μάθ.

Κάθε μέρα άκούει και συγκεντρώνει γλωσσικό υλικό. Ένα μεγάλο μέρος κα-τορθώνει μόνο να το εννοή. Ένα άλλο, μικρότερο, κατορθώνει και να το χειρίζε-ται, δηλ. να το μιλάει.

"Όπου να συμπληρώση το παιδί το δεύτερο χρόνο της ηλικίας του οι λέξεις, που μπορεί να μιλήσει είναι λίγες δεκάδες μονάχα. 'Αλλά συνεχώς ο αριθμός τους θα μεγαλώνει. 'Ο βίος του ανθρώπου θα βρίσκειται στην άκμή του κι ακόμα ο έγ-κέφαλος θα συγκεντρώνει καινούργιες λέ-ξεις και θα χρησιμοποιή στην όμιλία του όλο και πιο πολλές.

Η ΤΕΛΕΙΟΤΗΤΑ ΤΗΣ ΠΡΟΦΟΡΑΣ

Για τη νηπιακή ηλικία έχει σημασία η ικανότητα των φωνητικών οργάνων να παράγουν κανονικά τη φωνή και να παραμα-τοποιούν σωστή άρθρωση του λόγου.

Αυτό, βέβαια, δεν είναι εύκολο και κα-τορθώτο από κορί. "Όπως είπαμε πα-ροπάνω, το βρέφος αρχίζει από τις άνασ-θρες φωνές, που είναι επανάληψη απλών φθόγγων. Προχωρεί στις μονοσύλλαβες λέ-ξεις-συνθήματα. Κατόπιν αναδιπλώνεται τις συλλαβές και κάνει δισύλλαβα. 'Υστε-ρα κατορθώνει να προφέρει δισύλλαβες λέ-ξεις με διαφορετικές συλλαβές ή να προ-φέρει από τις πραγματικά πολυσύλλαβες λέξεις δυο μόνο, τις πιο χαρακτηριστικές ή τις πιο εύκολες συλλαβές. Λέει λ. χ. το αεροπλάνο, λάνο ή πλάνο.

Μερικά παιδιά άργούν πολύ ν' άρθρώ-σουν σωστά. Αυτό συμβαίνει γιατί έχουν έλαττωματική άκοή ή γιατί δεν άκούνε γύ-ρω τους τη μητέρα, τον πατέρα και τους άλλους ανθρώπους του σπιτιού να μιλάνε καθαρά.

"Αλλά για όλα αυτά, που θα βοηθήσουν το παιδί να κατοκτήσει από την πρώτη νηπιακή ηλικία το γλωσσικό όργανο σω-στά και τέλεια θα μιλήσουμε σ' ένα επό-μενο φύλλο.

ΧΑΡ. ΜΗΧΙΩΤΗΣ ΣΤΟ ΕΠΟΜΕΝΟ: Τό 3ο άρθρο.

* ΧΙΟΥΜΟΡ

Σ'ε μια άμερικανική έφημερίδα δημοσι-εύθηκε η παρακάτω άγγελία:

«Ζητείται δυνατός άντρας για να δέρνη ένα σκύλο που έλοφορτώνει τη γυναίκα του. Έργασία εύκολη. Μισθός 50 δολλά-ρια την εβδομάδα. Γράψατε: Ε. Γ. Γου-έλας, 10η όδός αριθ. 1596».

* 'Ο ΜΟΝΤΕΡΝΟΣ ΦΙΛΟΣ ΛΕΞΙ ΣΤΟ ΜΟΝΤΕΡΝΟ ΣΥΛΛΟΓΟ:

- Έρρεσι: Είναι καιρός να χωρίσης τη γυναίκα σου.
- Γιατί;
- Γιατί τη θαρέθηκε!
- Συμφωρά που με βόηκε! Παραιστρέ-τησε η κόρη μου. Την διεέθειραν την καύ-μένη.
- Και τώρα τί κάνεις;
- Τητώ τον πατέρα.
- Την βόηκες;
- Ός τη στιγμή άνοσκάληκα τρεις!

* Συζητούν δυο μητέρες:

- Δεν ξέρετε πόσο καθαρό είναι το παιδί μου, λέει η μία.
- Μπά!
- Φαντάσου. Πάνε τρεις βδομάδες που του έδωσα μια πετσέτα του προσώπου κι' ακόμα είναι όπως του την έδωσα. 'Όλο-κάθαρη!

ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΝΟΙΞΙ
ΣΤΟ ΚΑΛΟΚΑΙΡΙ

• Τα που βλέπετε
στις σελ. μπορούν να
σας αν ως μοντέλα
τόσο γκτικά όσο και
για να ανάλογα με
τα ύψους θα έχετε.

- 1 Το πάνω τμήμα της φούστας αποτελείται από τέσσερα φύλλα. Κάτω μονοκόμματη μπάντα με κουμπωμά εμπρός. Η φούστα ανεβαίνει προς το στήθος σχηματίζοντας ελαφρύ κορσέ. Μανίκι ζαпонέ. Ανάλογο μπολερό συμπληρώνει το ωραίο αυτό φόρεμα.
- 2 Ίδια ιδέα σε φούστα μονοκόμματη με στενά φύλλα
- 3 Πρωτότυπη έκδοχή της «φούστας με πατάματα», που είναι τόσο της μόδας από πέρσι. Κάθε σειρά βολάν σχηματίζει βαθιές ασιδερωτές κουφόπιτες.
- 4 Τρουά - πιέ: Φούστα με σιδερωμένες βαθιές κουφόπιτες, μπλούζα σκέτη. Ζακετάκι φαίνεται με μανίκι που σουρώνει στη μανσέτα. Γραβατούλα άσπρη απαραίτητο συμπλήρωμα για τώρα την άνοιξη.
- 5 Σκέτο φουρό εσωτερικώς, από πάνω φόρεμα του

- νίκ. Η τουνίκ γαρνίρεται με σκέτες λουρίδες. Το φουρό μπορεί, αν θέλετε, να αποτελεί από μέσα και μονοκόμματο σκέτο ντεκολτέ φόρεμα. Όταν κάνετε στο μπροστινό τμήμα της τουνίκ λοξό κουμπωμά που να φτάνει ως το άνοιγμα της τουνίκ. Αυτό θα σας επιτρέψει να την αποβάλετε ελαφρώς σαν παλτό και να εμφανιστήτε με το στενό φουρό.
- 6 Φόρεμα πρεσέ σε πολύ ωραίο κόψιμο. Το ένα μπροστινό προεκτείνεται επάνω και περνάει μέσα από θηλιά που δημιουργείται στο γαστήρ. Το άμπιγιέ αυτό φόρεμα μπορεί να συμπληρωθεί με μία σάρτα.
 - 7 Μονοκόμματο στενό φόρεμα, με πιέτα πίσω για το βαδισμό. Το κόψιμο του μπλουστου σχηματίζει ένα είδος άμπιγισμάν. Το συμπλήρωμα του φορέματος είναι ένα κοντό παλερινάκι με ωραίο πέταγμα. Κλείνει κατά κλασσικό τρόπο με γιοκαδάκι και κουμπάκια. Στο τσεπάκι της παλερινάς θα βάλετε μονήλη άσπρη ή χρωματιστό αν το χρωματιστό ταιριάζει καλύτερα. Πολύ της μόδας τα μονήλια με πουά.

ΟΛΑ ΟΣΑ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΣΕΡΕΤΕ ΓΙΑ ΤΗΝ

ΣΟΚΟΛΑΤΑ

Η ένδιαφέρουσα ιστορία ενός θρεπτικού ροφήματος

ΕΔΩ και πανήντα χρόνια η σοκολάτα ήταν ακόμη ένα αρκετά σπάνιο είδος. Η παγκόσμιος παραγωγή της δεν έφθανε παρά τις 90.000 τόννους, ενώ σήμερα φθάνει τις 750.000! Στις Ηνωμένες Πολιτείες μονάχα γίνεται κάθε χρόνο κοπανάλωση 7.500 κιλών σοκολάτας, στην Ελλάδα 5.300, στην Αγγλία 4.580 και στη Γαλλία 1.405 κιλών.

«Δεν μπορούμε να καταλάβουμε, είπε ο Γάλλος καθηγητής Ρισέ, πώς υπάρχουν ωρισμένοι γιατροί που υποστηρίζουν συστηματικά, τη γρήνη της σοκολάτας». Άπειροι άλλοι διάσημοι γιατροί, έν τούτοις, προσπαθούν να καταπολεμήσουν αυτή την κακή φήμη που δημιούργησε η σοκολάτα.

Πριν από τρεις αιώνες, η διάσημη Γαλλίδα λογία Μοντάν ντε Σεβινιέ, έγραψε στην κόρη της, σχετικά με τη σοκολάτα:

«Όλοι αυτοί που μου έξεθελαν τη σοκολάτα, τώρα την καταδικάζουν σαν επικίνδυνη. Σε ξεγελάει στην αρχή κι' ύστερα αρχίζει να πειράζει την καρδιά, προκαλώντας ξαφνικά ένα σπασμό πυρετό, που οδηγεί στο θάνατο!» (Απρίλιος 1671).

Νομίζουμε ότι η Μοντάν ντε Σεβινιέ ήταν αρκετά υπερβολική, για να γράψει τέτοια φοβερά πράγματα για τη σοκολάτα, που είναι απ' τις πιο αγαπημένες τροφές του ανθρώπου και που γίνεται, καθώς έρετε, και ωραιότατο ρόφημα. Άς αφήσουμε όμως όλες αυτές τις αντιρουόμενες γνώμες γύρω απ' τη σοκολάτα κι' ας γνωρίσουμε την ιστορία της.

Η σοκολάτα ανακαλύφθηκε από τους Ισπανούς στη Νότιο Αμερική, τη μόνη χώρα όπου το κακάο άνθεται, ύψους 4 έως 12 μέτρων, εύρισκε πιο κατάλληλη φύση για να βλαστήσει. Στά 1520 ο εξερευνητής Κορτές, που κατέκτησε το Μεξικό, νίκησε τον αυτοκράτορα Μοντεζούμα και κατέλαβε το παλάτι του. Μαζί λοιπόν, με τα χρυσά και άσημενα αντικείμενα που αποτελούσαν το θησαυρό του αυτοκράτορα ο Κορτές απέκτησε κατάπληκτος και 40.000 καλάθια γεμάτα με σπειρίδα κακάου. Ήταν ο φόρος που επέβαλλε ο Μεξικανός ηγεμόν στους υπηκόους του, γιατί τα σπειρίδα αυτά χρησιμοποιούν για να μισμια στη χώρα του. Ένας σκλ-

«Όταν πίνει κανείς αυτό το ρόφημα, μπορεί να περπατάει μια μέρα ολόκληρη χωρίς να κοιμηθεί».

Πολύ σύντομα οι Ισπανοί που εγκαταστάθηκαν στο Μεξικό, είχαν την ιδέα να χρησιμοποιήσουν τους κόκκους του κακάου κοπανίζοντας τους μαζί με ζαχαροκόκκο και αρωματίζοντας αυτό το μίγμα με βανίλια, γαρύφαλο, κανέλα κ.τ.λ. Ξέρουμε μάλιστα ότι απ' το 1569 είχαν ρωτήσει τον Πάπα Πίο Ε' αν η σοκολάτα έβλαπτε τη νηστεία, σύμφωνα με τους κανόνες της εκκλησίας. Και ο Πάπας απάντησε αρνητικά.

Το πρώτο φορτίο κακάου που εστάλη στην Ισπανία, έφθασε στα 1585. Είναι περίττο νομίζουμε να σάς κουράσουμε με λεπτομέρειες σχετικές με το πώς εξηπάθη η καλλιέργεια των κακαοειδών και σε άλλες χώρες και πώς έφθασε στη σημερινή της μορφή περνώντας από διάφορα στάδια τελειοποιήσεων των τρόπων και των μέσων της παρασκευής της. Θα τονίσουμε μονάχα πως από 17ο αιώνα, η σοκολάτα εξακολουθούσε να έρχεται απ' τη Νότιο Αμερική και αγοράζονταν πάρα πολύ ακριβά. Ήταν ένα είδος πολύ σπάνιο εκείνη την εποχή και η μεταφορά του έπεφύλασσε τρομερούς κινδύνους για τους ταχυμενούς που περνούσαν τον Ατλαντικό και που ήταν αναγκασμένοι να πελαίσουν συχνά με τη φύση και τους πειρατές.

Οι Γάλλοι ανέκαλυσαν τη σοκολάτα στα 1615 χάρις στο γάμο της Άννας της Αυστρίας με το Λουδοβίκο ΙΓ'. Σαν κόρη του βασιλέως της Ισπανίας Φιλίππου Γ', η βασίλισσα Άννα θέλησε να πίνει και στο Παρίσι το εκλεκτό ρόφημα που είχε συνηθίσει στην Αύλη του πατέρα της. Στη Γαλλία αργότερα, στα 1659, έγινε και η διάσημη, δε πόμπε, αρχή της παραγωγής της σοκολάτας μ' ένα έγγραφο του Λουδοβίκου ΙΔ', που παραχωρούσε για 29 χρό-

νια στον Δουίτ Σαγιόν, εξωμωτικό της Βασιλείας, το δικαίωμα της αποκλειστικής πώλησης κάποιου παρασκευάσματος, που ονομάζεται σοκολάτα».

Θα σάς ενδιαφέρει τέλος να μάθετε ότι η πρώτη μεγάλη ευρωπαϊκή σοκολατοποιία ιδρύθηκε στη Γαλλία στα 1824 και ότι η σοκολάτα του γάλλου κατασκευαστή για πρώτη φορά στα 1862 απ' τον Έλντο Πέτερ.

Και τώρα ας γνωρίσουμε ακόμη λίγα πράγματα σχετικά με τον τρόπο που γίνεται η σοκολάτα. Τα σπειρίδα του κακάου ξεραίνονται και ύστερα μεταφέρονται στις διάφορες σοκολατοποιίες. Εκεί καθαρίζονται όπως ο καφές. Ύστερα, με ειδική επεξεργασία απομονώνεται το καθαρό βούτυρο του κακάου και ξεχωριστά κατασκευάζεται μία συμπαγής μάζα στερεοποιημένου πολτού κακάου, ο οποίος περιέχει μόλις 18% βούτυρο. Η στερεοποιημένη αυτή μάζα μεταβάλλεται σε συνεχεία σε σκόνη, που αποτελεί τη βάση του γνωστού ροφήματος κακάου. Το βούτυρο του κακάου χρησιμοποιείται στην κατασκευή της σοκολάτας, στην κατασκευή καλλυντικών (κρηγιών για τα γέλια) και στη φαρμακοποιία.

Η σοκολάτα είναι μίγμα κακάου, ζάχαρης και βανίλιας. Και οι καλύτερες σοκολάτες φυσικά, είναι εκείνες όπου η ζάχαρη είναι καλύτερη και η ζάχαρη είναι καλύτερη. Η ανάμιξη αυτή γίνεται σε θερμοκρασία 90 βαθμών για τις σοκολάτες φονταν και σε 55 βαθμούς για τις σοκολάτες του γάλλου, επί 48 ώρες τουλάχιστον. Κατόπιν, η σοκολάτα—σε ρευστή κατάσταση—ψύχεται σε 30 βαθμούς και περνώντας από ειδικά μηχανήματα παίρνει τη διάφορη σχήματα μέσα σε φόρμες. Τελικά οι φόρμες περνούν από ψυκτικές σφραγίδες και αφού στερεοποιηθεί έτσι τελείως η σοκολάτα, είναι έτοιμη για την απαραίτητη συσκευασία.

ΑΘΗΝΑΪΚΕΣ «ΜΠΟΥΤΙΚ»

ΕΝΑΣ ΠΕΡΙΠΑΤΟΣ ΣΤΗΝ ΠΡΩΤΕΥΟΥΣΑ

«ΜΙΝΤΙΝΕΤ»

Βουλής 15, 3ος όροφος. Ο καινούργιος οίκος ραπτικής που διευθύνει η κ. Παρρά, είναι κάτι που θα ενθουσιάσει, και θα διευκολύνει πολύ τις κυρίες και δεσποινίδες, που έχουν κάποια κλίση ή απλώς τους κάνει κέφι να ράβουν μόνες τους τα φορέματά τους.

Η ιδέα της κυρίας Παρρά να ιδρύσει σχολή κοπτικής ραπτικής, για κυρίες και δεσποινίδες, παράλληλα με το εργαστήριό της, δίνει την ευκαιρία σε κείνες που ενδιαφέρονται να παρασκευάσουν την επιθυμία τους.

Τα δίδακτρα είναι ελάχιστα και απ' τα πρώτα μαθήματα η κάθε «μαθήτρια» θα είναι ικανή να ράβει μόνη της τις φούστες της, ή απλά προγεμιστάκια. Σε εξή μίνες θα μπορεί να ράβει οτιδήποτε το

ταίρια μοντέλα του Παρισιού και της Ρώμης.

«Χόμπυ»

Καρνεάδου 4. Μια τελευταία μας ανακάλυψη είναι η μπουτίκ «Χόμπυ» στο Κολωνάκι.

Οι κρεασιόν της κ. Κοντομά είναι από τις πιο κοινές και πρωτότυπες που μπορεί να παρουσιάσει μια μπουτίκ.

Αρχίζοντας απ' τα καπέλα, δεν ξέρουμε τι να πρωτοθαυμάσουμε. Κατέλα μόντελ, μοντέλα των πιο γνωστών οίκων του εξωτερικού σε πολύ εξαντλητική χρωματισμό.

Με τον Γάλλο συνεργάτη της η «Μιντινέτ» έχει ειδικευθεί στα ταγιέρ. Οι βραδυές τουαλέτες της, τα κοπέλα και τα πρώιμα ή απογευματινά φορέματα από όποια είναι α-συναρμωμένα ή διευθυνημένα της «Μιντινέτ» κ. Παρρά, α-σφαλώς θα ενθουσιάσουν κάθε κομψή γυναίκα. Εκτός από τα έτοιμα, ράβει και επί παραγγελία πάνω στα τελευ-

Μ. ΧΑΤΖΗΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ

ΤΑ ΚΑΛΥΤΕΡΑ ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΔΙΗΓΗΜΑΤΑ

ΤΟ ΨΥΧΙΚΟ ΤΗΣ ΓΑΤΟΜΑΤΩΣ

ΤΟΥ ΖΑΧΑΡΙΑ ΠΑΠΑΝΤΩΝΙΟΥ

Η ΓΑΡΟΥΦΑΛΙΑ βγήκε να δώσει κλαρί στην κασάρια της. Τα βούνα έχουν τριανταφυλλένιο χρώμα και τα κλαριά σαν ερωτικό σάλαμα στο αέρα. Γιατί; Για ν' αμαρτήση; Η Γαρουφαλιά τρέμει από το πρώτο τον έαυτό της. Σήμερα, που θα περάσει ο έμπορος με τ' άμαξι, φοβάται πως δεν θα κούνη την ταρσά της. Όχι, δε θα γλυτώσει! Θα του πη το μεγάλο λόγο. Όλα τη σπρώχνουν προς το κακό. Η μάνα της λείπει. Η γειτονιά όλη πηγε στον έσπερινό της Άγια-Μαρίνας. Ο άντρας της πίνει. Κι ο πραιματεντής ακούγεται από μακριά... Τα μάτια του είναι σά σπάνια γαλάζια πετράδια, ή τοίχα του είναι μετάρσι. Έρχεται... Όλα λοιπόν είναι βάλμένα σε τάξη απ' τον πειρασμό; Τι αντίσταση μπορεί ναχή ο δόλιος ο άνθρωπος;

—Δοξασμένη νάσαι κυρά μου! είπε ακούγοντας μακριά την καμπάνα της Άγιας που γιόρταζε.

Κ' έκοψε το σπασμό της, για να διώξει το κακό απ' το νου. Τίποτα. Ο πραιματεντής ξανάφερε στη φαντασία της, μ' όλα του τα νέα τσιτσια, τα λαμπρόχρωμα νήματα, τα μύρια κλαριά και τ' αστρατά ζωγραφισμένα στις ποδιές. Η Γαρουφαλιά μουρμούρισε πολλές φορές τ' όνομα της Άγια-Μαρίνας. Έπειτα τράβηξε ίσια στην κασάρια της. Το ζώ έβαλε όλη του την όρμη και την τρέλλα για να τη υπερβεί στο σκηνί. Στριφογύριζε σε δαιμονισμένο. Την πεδούλωνσε. Λίγο ακόμα και θα την έριχνε απάνω στον κορμό της έλίας. «Ανάθεμά σε!» φώναξε η Γαρουφαλιά. «Θα με σκοτώσεις! Πειρασμός!»

Ίσως είχε την αλήθεια. Τα κέρατα και τα γένη της κασάριας, ή μαύρη τρίχα της, ή πρέλλα της, φάνηκαν στη φτωχή γυναίκα σαν ολόζωντανος ο πειρασμός, που ένομινα τώρα την τριγυρίζει για ν' αμαρτήση. Μα είναι τόσο αδύνατη; Δε θα μπορούσε ν' αντιστά; «Έλα! Έλα!» της είπε με φόβο η Γαρουφαλιά. «Σούφερα χλωρό κλαράκι, έλα!» Το ζώ στάθηκε ακίνητο. Την κούτταζε. Η κυρά προχώρησε σιγά και πλησίασε χαϊδεύτικά την παλάμη στα ρουθούνια της. «Έλα να σε χαϊδέψω, έλα!» Τότε ξαφνικά ή γίδα τινάχτηκε κι άρχισε να πρέχη γύρω στον πάλο του σκηνιού της φρενισμένη. Η φτωχή Γαρουφαλιά μόλις πρόφτασε να πηδήσει έξω απ' τον δαιμονικόν αυτόν κύκλο και να γλυτώσει. Την ίδια στιγμή—να το!—ακούστηκε άλλη μια φορά εκείνος, που έφερε τη φρόνη και τη θεοφοβούμενη Γαρουφαλιά σε γνωριμία με τους πειρασμούς—ο πραιματεντής. Κελαϊδούσε στην άλλη γειτονιά το αμερικάνικο πανί, τα γαλλικά κεντήματα, τα νήματα και τις δαντέλες. Για τις κρυφές ανησυχίες, που σκόρπιζε στα σπιτάκια, δεν τον ένοιαζε. Ήταν ακριβώς στα τσιτσια του, μα φτηνά στα γλυκόλογα και στην αραβόνα. Ήξερε δι-στικά και ρίμες πρωτακούστες. Έρχινη λογάκια, που ή πληγή τους δεν γιαιπνούνταν. Έρχινη ματιές αινιγμάτα. Είχε μάθει απέξω το Έπιστολάριο κ' έγραφε ραβασάκια σοφά κι' επίσημα, που τον ανέβαζαν στο θαυμασμό των απλών γυναικών για τη δυσκολία που είχαν να τα ηγίσουν. Τι θα βγή απ' αυτά; Του ήταν αδιάφορο. Για την άκρη δε ρωτούσε ποτέ. Η άκρη τον ένοιαζε. Ο θρίσμβος γι' αυτόν ήταν να βλέπει τις φρόνιμες, τις άγιες και τις ανέγγιχτες της γειτονιάς να ζαλιζονται και να παραπατούν. Ήταν εικόνα χροιά. Παντορλόγιονα με μοβίσιο, αγαπήθηκε από δουλικά, ελεόγισσε μια γυροντοκόρη. Τρεις παντρεμένες έπα-λευαν με τον πειρασμό, έχοντας δώσει

—Στο φως μου σάς λέγω, είναι λινομέταξες αυτές οι ποδιές! (Εικονογράφηση: Άλ. Κοντόπουλου)

υπὸν έαυτό τους μια προθεσμία που όλο και λιγότεμα... Η Γαρουφαλιά ήταν μια απ' τις τρεις.

—Η ώρα ή καλή! είπε ο έμπορος με τόπο της πόλιν, σπαταλώντας στην πόρτα της το πολυτάξει έμπορικό του. Η γεία καλά, κυρά Γαρουφαλιά;

—Καλά, δόξα ο Θεός! είπε αυτή χωρίς να τον κυττάζει.

—Όταν ή γεία είναι καλά, τα πάντα είναι καλά, πρώτα ο Θεός! Θα μου δώ-σες ένα τενεκέ νεράκι να ποτίσω το ζώ;

Η Γαρουφαλιά άδειασε νερό από τον κουβά του πηγαδιού σ' ένα καθαρό τενεκέ, τον άφησε να ποτίσει και μπήκε μέσα στο σπίτι. Δεν είχε καμιά δουλειά εκεί μέσα! Συγύριζε πράγματα που ήταν σε τάξη. Τα χαλούσε και πάλι τα συγύριζε. Ο πραιματεντής όμως, που έβριζε απ' αυτά, δεν έχασε καιρό.

—Έχω απ' τις ποδιές που δεν είχα τις προάλλες, είπε. Φίνο πράμα.

Κι άρχισε να τις ξετυλίγει, βέβαιος πως δίνει στη γυναίκα την άφορη που ήθελε να πλησιάσει.

—Μην ξεδιπλώνεις, του είπε αυτή από μέσα, άλλη μέρα ψωνίζω.

—Ευποροι είμαστε, ή δουλειά μας είν' αυτή.

Και ξετύλιξε. Η Γαρουφαλιά, βλέποντας ολόκληρα τά-πια να ξετυλίγονται με μοναδική γρηγο-ράδα, πλησίασε κι άπλωσε το χέρι της στις ποδιές. Μα κ' εκεί δεν ήξερε τάχα να μη ο πειρασμός; Μόλις ή φτωχή γυναίκα δοκίμασε ν' αγγίξει την ποδιά με τα γα-λάζια λουλούδια, μια ποδιά που το χρώμα της και τα παιχνίδια της ήταν άπιστευτο παιχνίδια της φαντασίας, απάντησε μέσα στις δίπλες της, κατά διαδόλο λάθος, το χέρι του πραιματεντή. Τράβηξε το δικό της σαν από φωτιά. Η άφη έβριζε όσα ο λογισμός δε θα μάθ ποτέ. Η Γαρουφαλιά ταραχτηκε για το κακό συναπάντημα. Δεν πρόφτασε όμως, ούτε να προσηυχθεί, ούτε να θυμώσει. Το ζεστό αίσθημα της ά-φής έφερε άμέσως στο νου της την κακή ζωή που περνούσε και το δικαίωμα που είχε για κάτι ωραιότερο στη γή αυτή... Συλλογίστηκε τον άντρα της τον πηγα-διό να ξεπροβάλλει το δελνιό από τα βάθη της γής στάζοντας λάσπη και νερό, αγνώ-στους, αγαπήθηκε από δουλικά, ελεόγισσε μια γυροντοκόρη. Τρεις παντρεμένες έπα-λευαν με τον πειρασμό, έχοντας δώσει

«Όσα κερδίζει τα πίνει. Τα μεσάνυχτα, που γυρίζει στο σπίτι, δεν είναι σε κα-τάσταση να πη σωστές ούτε τις βροσιές του. Μιλεί σαν να κάνει γαργάρα. Άνακα-τεύει γνωμικά, θλαστήμιες, κάποιο ληστο-νημένο τραγούδι, το κουρέλι μιας κουβέν-τας του καπηλιού και σπατάλει το ένα ή τα δυο απ' τα τέσσερα μοναδικά ποτήρια του νερού, που στολίζουν το νοικοκυριό της Γαρουφαλιάς. Είναι ή ζωή της. Κι όμως άζει κάποι καλότερο. Είν' ώρα; Τό δε-ρσι. Όσοια και φρόνηση. Ποτέ δε σήκασε τα μάτια της. Είν' ώρα; γι' αυτό μεθα ο πηγαδιός. Άν ο άντρας πίνη, αν σπατάλη ποτήρια, αν βρίζη τη γυναίκα του, τη γί-δα του, την κόρη του, τον έαυτο του και τα πράγματα που βρίσκει μπροστά του, το αίτιο είναι τα ίσχυαμένα της μάτια. Τη ζήλεια του δεν την έλπε ποτέ ο πηγαδιός. Ούτε μεθυσμένος. Είναι το μυστικό του! Βαθύ σαν τα πηγάδια που έσκαψε. Την έβριζε πως είναι φρόνηση, μα μίπως μπορεί κι αυτός να έξηγηση γιατί ζήλεια; Ή μήπως τάχα κ' ή φρονημάδα δεν κουράζε-ται κάποτε, όπως όλα στον κόσμο; Δεν έβριζε τίποτα.

Η Γαρουφαλιά όμως, που είναι γυναί-κα, νοιώθει όλη αυτή τη βουδή ιστορία και συλλογιέται πως ή αρετή της πηγαίνει χα-μένη. Γιατί να μην την κάμη ή μάνα της σκιάχτρο σαν τη Γατομάτω τη γειτονιά-σας; Θα ήταν ήσυχη. Θα ήταν φρόνηση χω-ρίς να το ξέρει.

—Στο φως μου, σάς λέγω, είπε ο έμπο-ρος, είναι λινομέταξες αυτές οι ποδιές. Η νέα γυναίκα έβριζε μια ματιά στα λαμπρά μαλλιά του, που σφίχτη και σγου-ρά σχημάτιζαν, χωρίς χτένη, κύματα —μα τί κύματα! Ο πειρασμός την έδαμπα-σε μπροστά του. Η φωνή του έβριζε γι' αυτή βροχή που έτρεχε λόγια πρωτακού-στα. Συλλογίστηκε πως τα χέρια του, που διπλώναν και ξεδιπλώναν με μοναδική γρη-γοράδα, είχαν γυρίσει την πολυτέλεια κι άγγιζαν το σπάνιο, το καινούργιο, το ά-πολο, το χρωματιστό, το ζεστό, καθώς τα χέρια του άνδρος της γνώριζαν τη λάσπη και την κουάδα του βουδι των πη-γαδιών... Όνειρο τρελλό τη συνε-πηρε. Είδε τον έαυτο της γυναίκα του. Μπήκε σ' ένα έμπορικό γεμά-το κόσμο. Τη χτύπησε μια μπουρ-διά από τσιτσια και πεσκάκια, ά-πό μπισκότα και σαπούνια, από

ΤΙΑ ΝΑ ΔΙΑΣΚΕΔΑΖΟΥΝ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΣΑΣ

ΟΙ ΤΕΣΣΕΡΕΣ ΕΠΟΧΕΣ

Ένα ωραίο παραμυθάκι για τα παιδάκια σας

ΣΤΗΝ αρχή, όταν ο Θεός έφτιαξε τον κόσμο, είχε προβλέψει ένα παντοτεινό καλοκαίρι.

Μία μέρα όμως, ένας μεγάλος θόρυβος έφτασε απ' τη γη. Ο Θεός έστειλε έναν άγγελο να μάθει τι συμβαίνει.

Ο Άγγελος ξαναγύρισε έπειτα από λίγο και είπε:

— Τα δέντρα παραπονιούνται, ότι είναι διαρκώς πράσινα. Δεν μπορούν ποτέ να ξεκουραστούν και να ήσυχάσουν. Τα πουλιά τραγουδάνε αδιάκοπα στα κλαδιά τους.

— Έχουν δίκιο τα δέντρα, απάντησε ο Θεός.

Και τη νύχτα έστειλε έναν προμερό άνεμο που ούρλιαζε και δογγούσε. Ένα φοβερό και παγωμένο βορρά. Το πρωί δεν υπήρχε ούτε ένα φύλλο πάνω στα δέντρα, ούτε ένα πέταλο στα λουλούδια.

Ύστερα ο Θεός έρριξε χιόνι. Και ξαφνικά ένα άσπρο σεντόνι απλώθηκε πάνω στη γη. Τα δέντρα, που στην αρχή παραξενεύτηκαν, στο τέλος έπεσαν από νάρκη και άποκοιμήθηκαν.

Ξύπνησαν ένα πρωί και ήταν όλα τους πάλι γεμάτα φύλλα, και τα λουλούδια ανθισμένα πάλι όλα μαζί κι όλα τα πουλιά ξαναρχίζουν τα τραγούδια.

Ξανά, ένας μεγάλος θόρυβος ακούστηκε από τη γη. Ο Θεός έστειλε για δεύτερη φορά έναν άγγελο να μάθει τι συμβαίνει. Όταν ο άγγελος ξαναγύρισε, είπε στο Θεό:

— Τα δέντρα λένε πως είναι πολύ όδυνηρο όταν χάνουν όλα τους τα φύλλα μονομιάς. Κρυώνουν ως τις ρίζες τους. Τον περασμένο χρόνο ή μικρή βαλονιδικά δεν έδγαλε πια φύλλα, πέθανε από το κρύο.

Ο Θεός απάντησε:

— Έχουν δίκιο. Από τώρα και στο εξής θα χάνουν λίγα λίγα τα φύλλα τους. Έτσι θα συνηθίζουν στο κρύο.

Και ο άγγελος, που είχε ακούσει με σεβασμό το Θεό, είπε:

— Λένε επίσης ότι το ίδιο υποφέρουν όταν ξαναβάζουν φύλλα. Ο κορμός τους και τα κλαδιά τους είναι πολύ κουρασμένα και εξαντλημένα.

Πολύ σωστά, είπε ο Θεός. Από τώρα και στο εξής θα βγάζουν τα φύλλα τους σιγά - σιγά, ώστε να μην υποφέρουν.

Έτσι κι έγινε. Από τότε τα δέντρα χάνουν σιγά - σιγά τα φύλλα τους και λίγο - λίγο τ' αποκοτούν πάλι. Έτσι γεννήθηκαν οι εποχές: η άνοιξη, το καλοκαίρι, το φθινόπωρο κι ο χειμώνας.

Βέβαια, είναι και μερικά δέντρα που δεν χάνουν τα φύλλα τους το χειμώνα. Αυτά έχουν ζήσει από το Θεό να μένουν πάντα ντυμένα γιατί κρύωναν.

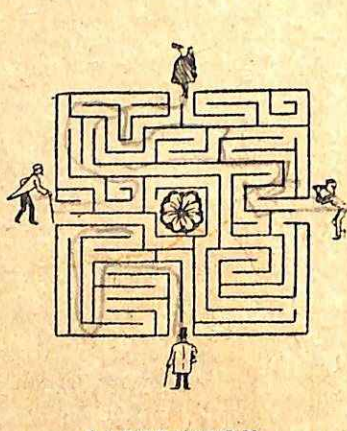
ΟΙ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΕΣ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΕΣ ΑΣΚΗΣΕΙΣ ΜΑΣ

(Διαβάστε τις λύσεις στη σελίδα 65)

ΠΟΙΕΣ ΚΟΠΕΛΛΕΣ;

Νομίζετε πως η εικόνα παριστάνει μονάχα μία κοπέλλα; Έχετε λάθος. Τότε πόσες παριστάνει, θα μου πείτε. Μά αλήθεια θα το βρείτε εσείς ή βλέποντας τις λύσεις.

ΛΑΒΥΡΙΝΘΟΣ

Σ' ένα κήπο, υπάρχει ένα θαυμαστό λουλούδι. Για να φτάσει όμως κανείς σ' αυτό, δεν υπάρχει παρά ένας θρόνος. Θα πρέπει να τον βρείτε χωρίς να χρησιμοποιήσετε μολύβι. Απλώς με το ματι.

Η ΔΥΣΚΟΛΗ ΤΡΟΜΠΑ

— Να πάρη η όργη, να πάρη! λέει ο χωρικός. Δεν μπορώ να χρησιμοποιήσω την τρόμπα. Μήπως μπορείτε να βρείτε έσεις γιατί;

ΤΑ ΜΕΡΜΗΓΚΙΑ «ΠΑΛΙΚΟΥ»

ΣΤΗ Γουινέα υπάρχουν κάτι αλλόκοτα μυρμηγκία. Είναι κόκκινα. Έχουν μήκος τρία εκατοστά του μέτρου και οι ιθαγενείς τα ονομάζουν «Παλικού». Υπακούοντας στο ένστικτό τους, τα μυρμηγκία αυτά κάθε τόσο μεταναστεύουν. Το θέαμα τότε που παρουσιάζουν είναι συναρπαστικό: τα μυρμηγκία σχηματίζουν μία φαλόγγα πλάτους δύο μέτρων και μήκους ενός χιλιόμετρου. Αλλοίμονο στο ζώο που θα βρεθεί μπροστά τους και η θα κοιμάται ή δεν θα μπορεί να ξεφύγει: τα μυρμηγκία θα το καταβροχθίσουν μέσα σε ελάχιστες στιγμές. Τον ίδιο κίνδυνο διατρέχουν και οι άνθρωποι. Πολλοί ιθαγενείς βρήκαν το θάνατο από τα Παλικού. Το δάγκωμα των μυρμηγκιών είναι βαθύ και πολύ όδυνηρο.

Όταν οι ιθαγενείς που ζουν μέσα στη ζούγκλα θέλουν να καθαρίσουν τις καλύβες τους από τα έντομα και τα παράσιτα που υπάρχουν σ' αυτές, ψάχνουν να βρουν μία φωλιά από μυρμηγκία Παλικού.

Όταν την ανακαλύψουν χύνουν σιρόπι από ζαχαροκάλαμο σ' όλη την απόσταση, από τη φωλιά ως τις καλύβες. Τα Παλικού ακολουθώντας αυτά τα ίχνη φτάνουν στο χωριό όπου δεν αφήνουν τίποτα το ζωντανό. Φυσικά, οι ιθαγενείς έχουν φροντίσει να απομακρυνθούν. Γυρίζουν έπειτα από λίγες μέρες και τα σπίτια τους είναι ολοκάθαρα. Τα Παλικού, έχουν φύγει.

Το ξέρατε αυτό;

ΕΚΑΤΟ ΧΡΟΝΩΝ

Όλος ο κόσμος θέλει να γίνει εκατό χρονών. Ξέρετε όμως πως περνάει τον καιρό του ένας άνθρωπος που φτάνει σ' αυτή την ηλικία; Ακούστε: Τριάντα χρόνια κοιμάται. Δέκα τέσσερα χρόνια δουλεύει, έννέα χρόνια τα περνάει στο τραπέζι τρώγοντας. Έννέα επίσης χρόνια καταναλίσκει σε διασκεδάσεις. Δέκα έφτα χρόνια αφιερώνει στο διάβασμα. Και πέντε χρόνια στο περπάτημα. Επίσης, αν ο εκατόχρο- νος άνθρωπος είναι άντρας έφτα χρόνια μιλάει και πέντε χρόνια αφιερώνει στην τουαλέτα του, εάν είναι γυναίκα ο χρόνος αυτός διπλασιάζεται.

*

ΞΥΠΝΑΝΕ ΤΑ ΖΩΑ

Η άνοιξη έφτασε. Το πρώτο μήνυμά της μας το φέρνουν τα χειλιδόνια. Τώρα θα έχουν πολλή δουλειά. Θα πρέπει να φτιάξουν την καινούργια τους φωλιά. Θα κάνουν λάσπη ανακατεμένη με κλαδάκια και άχυρα και θα έρθουν να εγκατασταθούν κάτω από τη στέγη μας. Ύστερα θα γεννήσουν τ' αυγά τους.

Η άνοιξη έφτασε. Τώρα θα ξυπνήσουν όλα τα ζώα που είχαν μπει στην άρχη του χειμώνα ότι πέφτουν στη χειμερία νάρκη. Οι νυχτερίδες θα ξεδιπλώσουν τα φτερά τους με τα οποία ήταν τυλιγμένες όλους τους κρύους μήνες κι ύστερα θα πετάξουν. Ο σκαντζόχοιρος θα ξεκουλουριαστή, θα τεντώσει τα πόδια του και κατόπι θα τρέξει στα χωράφια. Το φίδι θα βγεί από την τρύπα του και θα ετοιμασθή για ν' αλλάξει δέρμα. Από τον πολύτιμο ύπνο της θα ξυπνήσει και η χελώνα. Το ίδιο θα κάνουν κι' ένα σωρό άλλα ζώα που όλο το χειμώνα το είχαν... στρώσει στον ύπνο.

Η ΣΙΩΠΗΛΗ ΤΡΙΑΔΑ

Συναρπαστική περ πέτεια για τους μικρούς αναγνώστες μας

3ον ΟΠΩΣ είδαμε στο προηγούμενο φύλλο οι τρεις φίλες και συμμαθήτριες, η Μπέττυ, η Τζόαν κι' η Πετζυ, αποφάσισαν να ανταποκριθούν στην παράκληση του άγνωστου αγοριού, του Τέταρτου της Σιωπηλής Τριάδας, και να πάρουν από μέσα από τη βιβλιοθήκη το σχέδιο του «Τυφλού Πύργου» που ώρθονόταν στη μέση της θάλασσας. Το άγνωστο αγόρι τους είχε πει ότι το ήθελε αυτό το σχέδιο για να σώσει το Σχολείο τους από έναν κίνδυνο που το απειλούσε. Πήγαν άμέσως μετά τη σπηλιά, όπου είχαν συναντήσει το άγνωστο αγόρι, στη βιβλιοθήκη, μα τη βρήκαν κλειστή. Τότε αποφάσισαν να πάνε στη βιβλιοθήκη μία από τις τρεις από το παράθυρο. Το έγκλημα ήταν επικίνδυνο. Μα ήταν και οι τρεις τους ηρωικές κοπέλλες και δεν λογάριζαν τίποτα. Ο κλήρος έπεσε στη Μπέττυ. Η νέα πήγε άμέσως στην καμαρά της, φόρεσε την κουκούλα της και δρασκέλισε το παράθυρο. Ο άγνωστος πεζούλι - πεζούλι έως το παράθυρο της βιβλιοθήκης.

Η Μπέττυ προχώρησε σιγά - σιγά και με προφύλαξη. Το πεζούλι δεν ήταν και πολύ φαρδύ και με την παραμικρότερη απροσεξία η νεαρή μαθήτριά θα μπορούσε να βρεθεί κάτω και να σπάσει κανένα πόδι ή κανένα χέρι. Το ύψος ήταν έως δέκα πέντε μέτρα. Έξ' άλλου, από κάτω ήταν κλαδιά από περιπλοκάδες και μπορούσε η Μπέττυ να σκιστή. Ωστόσο, έπρεπε και να διασπείρει γι' αυτή ύλη για να περπατήσει και την δει και κανέναν από κάτω.

Νά όμως που η Μπέττυ έφτασε. «Α, ευτυχώς», είπε από μέσα της, «το παράθυρο είναι ανοικτό».

Σαν όμως πλησίασε ακόμα περισσότερο και κτύπησε μέσα στη βιβλιοθήκη έκανε απότομα πίσω. Λίγο έλειψε τότε να πέσει, μα κρατήθηκε από τον τοίχο. Τι ήταν αυτό που την έκανε να διστάσει; Απλούστατα, μέσα στη βιβλιοθήκη υπήρχε κάποιος. Ήταν ένας νέος. Άμέσως η Μπέττυ σκέφτηκε, ότι, αφού η πόρτα της βιβλιοθήκης ήταν κλειστή, από που είχε μπει αυτός μέσα; Ασφαλώς είχε ακολουθήσει τον ίδιο δρόμο που είχε πάρει κι' αυτή, δηλαδή είχε μπει από το παράθυρο. Όχι όμως βαδίζοντας από το πεζούλι, αλλά σκαρφαλώνοντας από το λούκι. Ήταν επομένως ύποπτος αυτός ο νέος.

Η Μπέττυ πρόβαλε λίγο το κεφάλι της και είδε το νέο να εξετάζει με προσοχή ένα σχεδιάγραμμα που είχε πάρει από ένα μισάνοιχτο συρτάρι. «Α, κι' αυτός για τον ίδιο λόγο ήρθε εδώ, είπε η Μπέττυ από μέσα της. Θα είναι ένας από τους έχθρους, που ανέφερε το άγνωστο αγόρι».

Πρέπει να του το πάρω σκέφτηκε η Μπέττυ. Πως όμως; Αυτό δεν θα ήταν εύκολο. Ο μόνος τρόπος ήταν να του το αρπάξει και να φύγει από την άλλη πόρτα της βιβλιοθήκης.

που έβλεπε η Μπέττυ από κεί που στεκόταν. Έπρεπε όμως να τον πλησιάσει πολύ σιγά ώστε να μη την αντιληφθεί. Ο νέος μονολογούσε σιγά εκείνη τη στιγμή κυττάζοντας το σχέδιο.

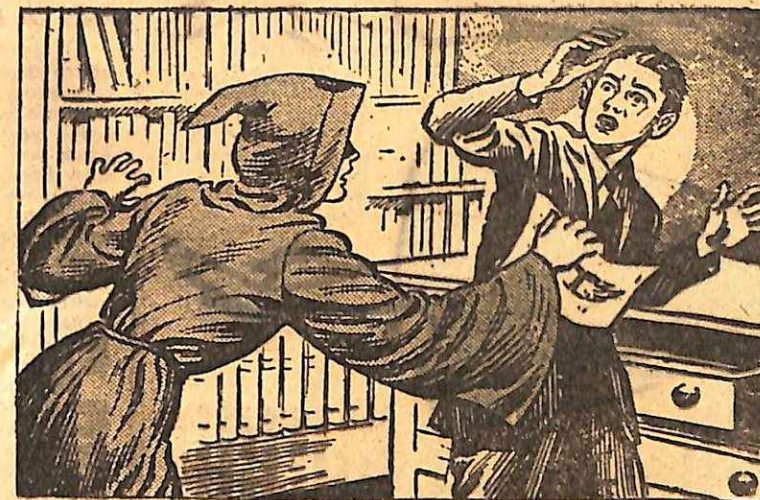
— Αυτό είναι! Γι' αυτό τους άκουσε η Γκρέτα να μιλούν μέσα στη σπηλιά.

Η Μπέττυ πήρε μία βαθειά ανάσα, δρασκέλισε το παράθυ-

● Ο άγνωστος περιεργαζόταν το σχέδιο του Τυφλού Πύργου.

Ο νέος έδγαλε μία κραυγή τρόμου, γιατί αυτό είχε γίνει

● Ήρμισε και άρπαξε τα σχέδια από τα χέρια του άγνωστου.

ρο και πατώντας στις μύτες των ποδιών της έκανε τα λίγα

● Η Μπέττυ βγήκε και κλείδωσε την πόρτα πίσω της.

βήματα που την χώριζαν από το νέο. Όταν έφτασε κοντά του του άρπαξε το σχέδιο από τα χέρια και σε συνέχεια ώρμισε προς την άλλη πόρτα.

● Οι τρεις φίλες είδαν κάποιον να κοιτάει κοντά στη θάλασσα.

άλλη πόρτα. Είχε μονάχα ένα παράθυρο. Η Μπέττυ έτρεξε προς αυτό. Είπε ότι έδεχνε πάνω στη στέγη ενός χαμηλότερου οικήματος. Χωρίς να χάσει καιρό η νεαρή μαθήτριά περάσε στα κεραμύδια και από κεί είδε τον άγνωστο νέο να κατεβαίνει από το παράθυρο της βιβλιοθήκης πιασμένος από το λούκι. Ακολουθούσε τον ίδιο δρόμο που είχε πάρει όταν είχε έρθει. Η Μπέττυ έσκυψε άμέσως για να μην την αντιληφθεί ο νέος κι' όταν αυτός απομακρυνόταν με γρήγορα βήματα προς τον κήπο του σχολείου, τράβηξε κι' αυτή για την καμαρά της.

Όταν οι δύο φίλες της την είδαν να προβάλλει πάλι στο παράθυρο, της φώναξαν:

— Έλα, κι' ανησυχούσαμε. Το βρήκες το σχέδιο;

— Αφήστε με ένα λεπτό να συλλέξω.

Ύστερα τους διηγήθηκε την περίεργη συνάντησή που είχε και πως κατόρθωσε να πάρει το σχέδιο από τον άγνωστο νέο. Ταυτόχρονα τους έδωσε το σχέδιο, που κι' αυτή δεν είχε κατορθώσει ακόμα να κυττάει.

Οι τρεις φίλες το περιεργάστηκαν μα δεν μπόρεσαν να βρουν σ' αυτό τίποτα το ιδιαίτερο. Παρίστανε απλώς τον «Τυφλό Πύργο».

Σε τί μπορεί να χρησιμεύσει αυτό το σχέδιο στο άγνωστο αγόρι; είπε η Τζόαν.

Μυστήριο, είπε η Τζόαν. Πρέπει να του το πάρω για να μάθουμε.

Το γεγονός, όμως, είπε η Μπέττυ, είναι ότι κι' άλλοι θα θέλουν αυτό το σχέδιο. Άρα θα πη πως κάποια σημασία έχει.

Πότε μας περιμένει το άγνωστο αγόρι στη σπηλιά; ρώτησε η Τζόαν.

Αύριο το σούρουπο, απάντησε η Μπέττυ. Οι τρεις φίλες, που αποτελούσαν τη Σιωπηλή Τριάδα, πέρασαν μία πολύ ανήσυχη νύχτα. Στο μυαλό τους στοιβογύριζαν διάφορες σκέψεις γύρω από τον «Τυφλό Πύργο», το σχέδιο, το άγνωστο αγόρι της σπηλιάς και τον άγνωστο νέο της βιβλιοθήκης. Δεν μπορούσαν να βγάλουν ένα βετικό συμπέρασμα. Όλα τους φαινόταναν μυστηριώδη και υπερδυσχεύα. Γι' αυτό με ανακούφισι είδαν να ξεμερλώει η άλλη μέρα. Κύτταξαν ν' απασχοληθούν όσο μπορούσαν με τα μαθήματα και τη μελέτη όσπου ναρθ το σούρουπο. Τότε πήγαν στην καμαρά τους έβαλαν πάλι, σ' ένα καλάθι τις κουκούλες τους και τις μάσκες τους και τράβηξαν για τη θάλασσα, σ' να επρόκειτο να φανε κάτω στην αμμουδιά. Αυτό γινόταν πολύ συχνά από τις μαθήτριες του σχολείου κι' έτσι σε κανένα δεν θα φαινόταν περίεργο αν τις έβλεπε. Πολύ όμως θα παραξενευόταν αυτός αν μπορούσε να δει μέσα στο καλάθι που κοστούσαν οι τρεις φίλες, κι' όπου, αντί για τροφίμα υπήρχαν κουκούλες και μάσκες.

Όταν όμως, οι τρεις φίλες έφτασαν κάτω στα βράχια στα μιάτησαν απότομα. Πιο πέρα κοίτονταν χαίμα ένας άνθρωπος.

Είναι το μυστηριώδες αγόρι, είπε η Μπέττυ.

Και φαίνεται τραυματισμένο, παρατήρησε η Τζόαν.

ΣΤΟ ΕΠΟΜΕΝΟ: Η συνέχεια.

1 Φόρεμα τύπου φουρό. Έφορ-
μολι έμπρός και πίσω με
δύο μικρές πένες. Επίσης
έμπρός - πίσω ραφή ή όποια κα-
ταλήγει κάτω σε μολή σίδερα
μην πιάτα. Με ζώνη ή χωρίς.
2 Τα φάρδη μαζεμένα πίσω σε
έλαση σούρα αφ' ενός και
δύο πλούσια γκόντε αφ' έτέρου.
3 Έξαιρετικά βαθείες πένες
στά πλάγια κάνουν το φά-
ρεμα αυτό να μοιάζει με μικρά
κακάκια. Το βάθος της πέντας
συγκρατείται μέσα στην πέντα
του στήθους. Ανάλογες πέντες
υπάρχουν πίσω. Η λου-
ρίδα που σχηματίζει για-
κά καταλήγει πίσω σε
μπαστέλες. Το ντε-
κολτέ της πλάτης
το κανονίζεται όπως
σας ταίριαζει.

4 Γραμμή προ-
σές με υπο-
γραμμισμένο το
στήθος κατά τον
τρόπο που γίνεται
φέτος. Φύλλα μονοκόμ-
τα. Το δεξίο ξεκινάει α-
πό τις πλατιές ραφές.

5 Φόρεμα φουρό, μονοκόμματο.
Οι ραφές και οι πένες δο-
τούν στην κολή έσομολή. Οι
μπαστέλες γίνονται από γυρισμέ-
να λοξά λουριάκια ύφαντος.
6 Το άνω μέρος - κομμάτι κα-
δαί συνεχίζεται με το μαν-
κι. Φαφδερά ζώνη φοδωρισμέ-
νη με πετσί. Πίσω κουφότητα
δαδερά, που μένει ασίδωρη.

ΥΓΙΕΙΝΗ ΚΑΙ ΩΡΑΙΟΤΗΣ ΟΙ 10 ΑΡΕΤΕΣ του νερού

ΤΟ ΠΛΥΣΙΜΟ είναι μια άναγκαία, συ-
χνά μια ξεκούραση. Εκτός απ'
αυτά όμως, μπορεί καθημερινά να
είναι και μια ευκαιρία να εξυπηρε-
τήτε την όμορφή σας, συγχρόνως
με την υγεία σας. Το νερό είναι το πιο
χρήσιμο και συγχρόνως το πιο φθινό καλ-
λυτικό προϊόν! Μάθετε να επωφεληθείτε
απ' όλες τις δυνατότητες, κατά τη διάρ-
κεια αυτού του τετάρτου της ώρας που κα-
θημερινά διαθέτετε για την καθαριότητά
σας.

1. ΤΟ ΝΕΡΟ ΜΑΛΑΚΩΝΕΙ ΤΟ ΔΕΡ- ΜΑ: ΟΙ ΕΝΤΡΙΒΕΣ

Οι εντριβές με κρύο νερό τονώνουν το
όργανισμό και σφίγγουν τους πόρους του
δέρματος. Κάντε τις καθημερινά, την ώρα
που πλένεσθε. Μη χρησιμοποιήτε πεσκη-
ρένιο γάντι: πού, όταν βραχή, γίνεται μο-
λακό και βαρύ. Προτιμήστε το χόρτινο ή
από άσφραδες ελαστικό γάντι.

Οδηγία μέσα σε μια λεκάνη, ή στο μπά-
νιο σας, τρίψτε πρώτα τα χέρια και τα
πόδια σας, κατευθύνοντας τις κινήσεις σας
προς το κέντρον, δηλαδή από τα άκρα προς
την καρδιά. Τρίψτε ύστερα το στήθος, κα-
τόπιν την πλάτη, και τέλος το υπόλοιπο
σώμα. Μη σαπουνίζεσθε με γυμνό χέρι, πα-
ρά μόνο αφού ζεσταθήτε καλά με την προ-
τη αυτή εντριβή.

Το αποτέλεσμα του μασάζ (άποσυμφο-
ρησις) και της εντριβής (μυομαζα-
μας), εντάσσεται της κυκλοφορίας, απο-
βολή των οργανικών περιττωμάτων), προ-
στίθεται στα αποτελέσματα του κρύου νε-
ρού (που τονώνει και δροσίζει) και τη
γυμναστικής την όποιαν θέλετε σας κά-
νετε καθώς τρίβεσθε.

2. ΤΟ ΝΕΡΟ ΞΕΚΟΥΡΑΖΕΙ: ΤΟ ΖΕΣΤΟ ΜΠΑΝΙΟ

Μη σας φαίνεται περιεργό αν σας πούμε
ότι είναι πιθανόν να μη ξέρετε να κάνετε
μπάνιο. Πράγματι, υπάρχουν μπάνια που
κάνουν καλό, και άλλα που αντίθετως, μα-
λακώνουν και χαλαρώνουν. Για να έπαυσε
ληθθόν, όσο το δυνατόν περισσότερο από
το δικό σας μπάνιο, μην το κάνετε πο-
λύ ζεστό (γύρω στους 38 βαθμούς), και μ'
μένετε πολύ μέσα (το πολύ 10 λεπτά).
Λίγες στιγμές πριν σηκωθείτε για να βγί-
τε—μην έχετε βέβαια για το δρόμο μπά-
νιο—ανοίξτε τη βρύση να τρέξει λίγο κρύο
νερό μέσα στη μπανιέρα. Έτσι, η θερμι-
κρασία του νερού στο όποιο βρίσκεσθε ε-
πλωμένη θα χλιαρή και η αντίδρασή σας
θα είναι πιο ζωηρή και πιο ώφελιμη.

Μη μπανιέρετε άμεσως ολόκληρη μέση
στο νερό, ιδίως αν η διαφορά της θερμι-
κρασίας μεταξύ της ατμοσφαιρας του δα-
μπίου και του νερού του μπάνιου είναι
πολύ μεγάλη: υπάρχει κίνδυνος να προ-
κληθούν απότομες κυκλοφορικές μεταβο-
λές, που κουράζουν την καρδιά. Αφήστε
πρώτα τον κορμό σας έξω από το νερό. Α-
ποφύγετε τη συμφορησι του προσώπου, α-
κουμπώντας στο μέτωπο και τους κρο-
φους σας μια πετσέτα βρεγμένη με κρύο
νερό. Μαζέψτε τα μαλλιά σας μέσα σ' έ-
να φιά ή ένα μαντίλι: ο ατμός του νερού θ'
σας κάνει μια πρόχειρη «μίζ-αν-πλι»
Σαπουνιστήτε με το χόρτινο γάντι. Τρίψτε
με την ελαφρόπετρα αγκώνες, γόνατα κα-
φτέρνες. Ξεβγαλθήτε όρθια, κάτω από το
ντους—με κρύο νερό, αν μπορείτε, ή του
λάχιστον με όσο πιο κρύο μπορείτε. Αν
δεν διαθέτετε ντους, χύστε επάνω σας με
την κανάτα το νερό γινα αν είναι έπ-
ρο. Χτυπήστε το στήθος σας με τα χέρια, με
κρύο νερό, πριν να βγείτε από το μπάνιο.
Για να στεγνώσετε, ο καλύτερος τρόπος
δεν είναι το τρίψιμο στο μπλουζόν: τρι-
ψίμπε ζωηρά το σώμα σας με μια στε-
γήνη πετσέτα.

3. ΤΟ ΝΕΡΟ ΤΟΝΩΝΕΙ ΤΟΥΣ ΙΣΤΟΥΣ ΤΟ ΝΤΟΥΣ

Το ντους άσκει μια ευεργετική και το-
νική επίδραση, που οφείλεται
συγχρόνως στη μηχανική ένε-
ργεια του υδάτινου πίδακος, κα-
θώς και στη φυσική ενέργεια του
νερού, όταν το τελευταίο αυτό
χρησιμοποιείται κρύο. Αν όμως
δεν άνεχεσθε καλά το ντους, μην
προσπαθήτε να σκληραγωγηθή-
τε και να το συνδυάσετε με κάθε
θυσία. Για να κάνετε σωστά το ντους,
αρχίστε από την περιοχή των νεφρών, και
συνεχίστε στην πλάτη, τρίτοντας με την
πλάμη το μέρος όπου πέφτει το νερό.
Θα νοιώσετε να δροσίζεσθε. Η περιοχή
της σπονδυλικής στήλης, ιδιαίτερα ευπα-
θής, είναι εκείνη που πρέπει να εκτίθεται
την περισσότερη ώρα στο νερό που βγαί-
νει από το ντους, όταν θέλετε να ξεκουρα-
στήτε. Τρίψτε κατόπιν γερά με μια στε-
γήνη πετσέτα, για να μεταβάλετε το ντους
σε μια ενεργητική άσκηση.

4. ΤΟ ΝΕΡΟ ΚΑΘΑΡΙΖΕΙ ΤΗΝ ΕΠΙ- ΔΕΡΜΙΔΑ: ΤΟ ΠΛΥΣΙΜΟ ΠΡΟΣΩΠΟΥ

Πολλές γυναίκες νομίζουν ότι η χρησι-
μοποίηση μιας κρέμας ή μιας λοσιόν «εντε-
μακισμένη» αρκεί για να εξασφαλίση το κα-
θαρισμό του προσώπου. Και όμως, τίποτε
δεν μπορεί να αντικαταστήσει το νερό και
το σαπούνι. Μη λέτε ότι το δέρμα σας
«δεν θα υποφέρει» ότι σας ενοχλούν όταν
τα χρησιμοποιήτε: δεν φταίει το νερό, ού-
τε το σαπούνι, φταίει όμως, κατά πάσαν
πιθανότητα, η κακή ποιότης των υλικών
που μεταχειρίζεσθε.

Και μήπως μπορούμε να διαλέγουμε το
νερό που πλένουμε; Θα πείτε: φυσικά. Και
όμως! Αν το δέρμα σας είναι λιπαρό,
χρησιμοποιήτε, το πρωί, στο ζύπνισμα και
το βράδυ, μετά το καθαρισμό του μακι-
γιαζ, ζεστό νερό, απαραίτητο για τη
διάλυση των λιπαρών εκκρίσεων και τη δι-
ευκόλυνση του καθαρισμού των πόρων (δ-
εξίνο σαπούνι). Αν το δέρμα σας είναι
κανονικό, χρησιμοποιήτε χλιαρό νερό (και
ουδέτερο σαπούνι). Αν τέλος το δέρμα
σας είναι ξηρό, χρησιμοποιήτε κρύο ή ε-
λαφρά χλιαρό νερό (και σαπούνι υπερλι-
παρό).

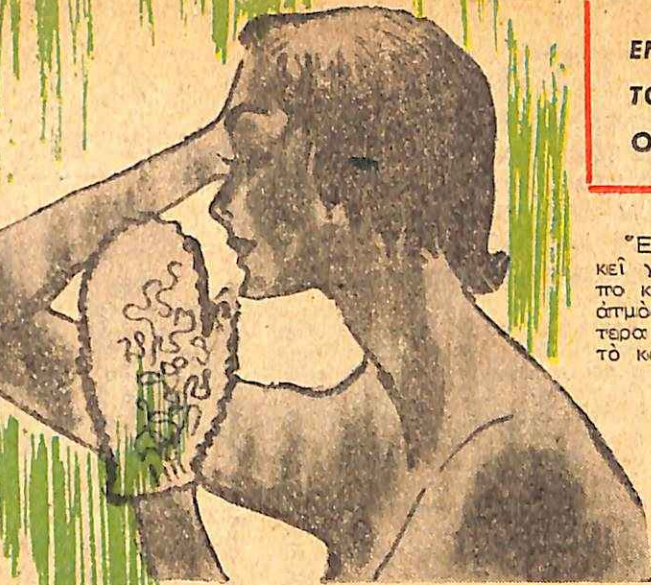
Το νερό ερεθίζει το δέρμα όταν είναι
πολύ άσβεστούχο: στην περίπτωση αυτή
«γλυκάνετε» τον, προσθέτοντας λίγο βεϊκό
δρόσκα. Χρησιμοποιήτε όσο το δυνατόν συ-
χνότερα βρόχινο νερό πού, όπως και το
άπασταγμένο νερό, καθαρίζει την επιδερ-
μίδα και διευκολύνει και τη «μίζ-αν-πλι»
των μαλλιών.

Το νερό είναι ανεκτό και από τα πιο
ευπαθή δερμάτα αν το «γλυκάνουμε» λίγο,
και το χρησιμοποιήσουμε χλιαρό.

Το ζεστό νερό δεν υπάρχει φόβος να
σας μαλακώση τους ιστούς, αν, κάθε φο-
ρά που το χρησιμοποιείτε, ακολουθεί ένα
ξεβγάλισμα με κρύο νερό.

5. ΤΟ ΝΕΡΟ ΚΑΘΑΡΙΖΕΙ «ΕΙΣ ΒΑ- ΘΟΣ»: ΟΙ ΑΝΑΘΥΜΙΑΣΕΙΣ

Κάνετε ένα ατμόλουτρο (μια έκθεση του
προσώπου σας στις αναθυμιάσεις του ζε-
στού νερού), για να εξασφαλίσετε ένα πλή-
ρες καθαρισμό του προσώπου: μια φορά
την εβδομάδα, αν το δέρμα σας είναι λι-
παρό, μια φορά τις δεκαπέντε, αν είναι
κανονικό, μια φορά το μήνα αν είναι ξη-
ρό. Υπό την επίδραση της θερμότητας, η
όποια ανοίγει τους πόρους και προκαλεί
την εφίδρωση, και των υδρατμών που εί-
δύουν μέσα στην επιδερμίδα και την πλέ-
νουν, το πρόσωπο καθαρίζεται από τα λι-
πη «είς βάθος», ως τα μέσα στρώματά
του, και απαλλάσσεται από τις ακαθαρ-
σίες. Καθαρίζοντας τους πόρους, οι υ-
δρατμοί αυτόν διευκολύνουν επίσης την
εφαίρεση των μπιμπικιών, χωρίς να μέ-
νουν ίχνη. Και ο υγρός ατμός δίνει στην

ΕΝΑ ΤΕΤΑΡΤΟ ΚΑΘΑΡΙΟΤΗ-
ΤΟΣ ΙΣΟΝ ΕΝΑ ΤΕΤΑΡΤΟ
ΟΜΟΡΦΙΑΣ ΚΑΙ ΥΓΕΙΑΣ

Ένας ψεκασμός με ζεστό νερό αρ-
κεί για να αποσυμφορήσει το πρόσω-
πο και να του αφαιρέσει τὰ λίπη. Ο
ατμός του ζεστού νερού εισδύει καλύ-
πτοντας στο δέρμα απ' ό,τι το νερό αὐ-
τό καθ' έαυτο.

8. ΤΟ ΝΕΡΟ ΚΑΝΕΙ ΚΑΛΟ ΣΤΑ ΧΕΡΙΑ: ΤΟ ΠΛΥΣΙΜΟ

Τὰ διαδοχικά λουτρά των χε-
ριών αποτελούν πρώτης τάξεως
θεραπεία για τὰ χέρια που κοκ-
κινίζουν ή πρήζονται, ή στα ό-
ποια ή κυκλοφορία δεν γίνετα
καλή. Τοποθετείτε τη μιά διπλά
στην άλλη δυο λεκάνες γεμάτες
στο ζεστό νερό και ή άλλη με κρύο.
Κατόπιν βουτάτε τὰ χέρια σας διαδοχικά
πότε στη μιά και πότε στην άλλη λεκάνη
επί 2—3 λεπτά, τελειώνοντας με το κρύο
νερό. (Διατηρήτε το ζεστό νερό στην ίδια
θερμοκρασία, προσθέτοντας κάθε τόσο λί-
γο ζεστό στη λεκάνη).

9. ΤΟ ΝΕΡΟ ΣΥΓΚΡΑΤΕΙ ΣΦΙΧΤΟ ΤΟ ΠΗΓΟΥΝΙ: ΤΟ «ΜΑΣΤΙΓΩΜΑ»

Το «μαστιγώμα» με κρύο νερό είναι
θαυμάσιο για την καταπολέμηση του δι-
πλού πηγουνιού, του προσγουλιού. Διπλώ-
στε μια πετσέτα του προσώπου στα τρία,
από μάκρος της. Βουτήξτε τη σε κρύο νε-
ρό και χτυπήστε μ' αυτήν, το κάτω μέρος
του πηγουνιού σας, τραβώντας την κάθε
άκρη της πετσέτας, 30 φορές κάθε πρωί.

Αν αυτό το κάμετε με σύστημα, με
υπομονή και επιμονή, επί μακρόν θα όνθε
διάστημα, να έστε βέβαιος πως έχοτε
καλά αποτελέσματα και θα δεβακώθετε,
έτσι, για τη συνέπεια αυτής της ένάτης
αρετής του νερού που σας αναφερόμμε.
Τὰ χτυπήματα με τη βρεμένη πετσέτα,
πρέπει να γίνονται πανωτά, γοργά και
ζωηρά, ώστε το ύφασμα να κροταλίξη
πάνω στο δέρμα σας.

10. ...ΚΑΙ ΤΟ ΝΕΡΟ ΔΙΑΤΗΡΕΙ ΤΟ ΜΑΚΙΓΙΑΖ!

Αυτή που θα σας δώσουμε εδώ είναι
μια συνταγή των «μακιγιέρ» που κινημα-
τογράφου. Αφού μακιγιαρισθήτε και
πουνδρισθήτε, περάστε απάνω πάνω στο
πρόσωπό σας ένα μικρό σφουγγάρι βρε-
γμένο και καλά στυμμένο. Έτσι το μα-
κιγιαζ σας θα διατηρηθ όλο το βράδυ,
οσοδήποτε ζεστή κι αν κάνει γύρω σας.
Μπορείτε μάλιστα, με τη μέθοδο αυτή, να
συγκρατήσετε και ένα μακιγιαζ που αρ-
κίζει να χαλάει ύστερα από ένα πλούσιο
γεύμα ή από μια ολόκληρη μέρα έξω από
το σπίτι σας, που την περάσατε ίσως σε
ένα πολύ ζεστό περιβάλλον. Οι γυναίκες
που έχουν στο στήτι ηλεκτρικό ψυγείο,
μπορούν να χρησιμοποιήσουν αντί για το
υγρό σφουγγάρι, ένα κομμάτι παγού τυ-
λιγμένο μέσα σε λίγη γάλα (εκτός από
την περίπτωση που έχουν πολύ στεγνό
δέρμα, όποτε δεν επιτρέπεται ή χρήση
παγού).

*

Τί λέτε λοιπόν, κυρίες μου; Υπάρχει,
εκτός από το νερό, οποιοδήποτε άλλο καλ-
λυτικό προϊόν που να κάνει τόσες—δια-
φορετικές—δουλειές, και να μπορεί να
χρησιμοποιηθ από την κορυφή ως τα πό-
δια; Εξ άλλου, το νερό μπορεί, στην ά-
νάγκη, να αντικαταστήσει και το πιο
πολύτιμο όργανο που χρησιμοποιείται για
την περιποίηση της όμορφιάς σας: δεν σας
χρησιμεύει ακόμη και για καρέφους, ό-
ταν σχηματίζει τη γαλήνια επιφάνεια μιας
λιμνούλας ή μιας πηγής; Ναι, μια ακόμα
«αρετή» του νερού, που δεν την αναφέραμε
μέσα στις δέκα προηγούμενες.

Η ΘΕΑ ΤΥΧΗ

ΟΙ ΑΡΧΑΙΟΙ ΕΛΑΤΡΕΥΑΝ ΤΗΝ ΤΥΧΗ ΣΑΝ ΘΕΑ. — ΝΑΟΙ Σ' ΟΛΕΣ ΤΙΣ ΠΟΛΕΙΣ. — ΤΙ ΝΟΜΙΖΟΥΝ ΓΙ' ΑΥΤΗΝ ΟΙ ΣΥΓΧΡΟΝΟΙ ΑΝΘΡΩΠΟΙ. — ΤΙ ΛΕΕΙ Η ΕΠΙΣΤΗΜΗ. — ΚΑΘΕ ΠΡΑΓΜΑ ΟΦΕΙΛΕΤΑΙ ΣΕ ΚΑΠΟΙΟ ΑΙΤΙΟ, Κ.Λ.Π.

Ο ΑΝΘΡΩΠΟΣ, από τα πανάρχαια χρόνια αντι-κρίνοντας πολλές δυσκολίες της ζωής του, φαντάστηκε πως έβδν από τους μεγάλους θεούς που κανόνιζαν έτσι ή αλλιώς το βίο, υπάρχει και μια άλλη θεότητα που του παρ-αστέκεται και τότε του κάνει καλό και τότε κακό.

Οι διάφορες συμπτώσεις, τα απρόβλεπτα της ζωής, τα απροσδόκητα συμβάντα, όχι μόνο στα άτομα αλλά και στις πόλεις, ήταν ανεξήγητα στους παλαιούς, όπως και σήμερα στους καθυστερημένους αγρό-τες, γι' αυτό φαντάζονται πως πίσω απ' αυτά κρύβεται κά-ποτε υπερφυσική δύναμις.

Την υπερφυσική αυτή δύναμη οι αρχαίοι «Ελληνες την έλεγαν Τύχη και από τότε παρ' όλη την ανάπτυξη της επιστήμης, ο πολλός κόσμος σ' όλη τη γή έξασκολούδεται να πιστεύει πως ο άνθρωπος δεν είναι αυτεξού-σιος αλλά ή εύτυχία ή δυστυ-χία του κανονίζεται από την τύχη που έχει. Όπως ξέρου-με και σήμερα, ο λαός μας λέει: «άν έχης τύχη διάβαινε και ριζικό περπάτει».

Κατά το μεγάλο ποιητή της ελληνικής αρχαιότητας Πίνδα-ρο, ή Τύχη ήταν μία από τις Μοίρες, θεά δηλαδή του πε-πωμένου. Γι' αυτό ο μεγά-λος ποιητής πιστεύει πως ή Τύχη είναι θυγατέρα του Δία, που είναι παντοδύναμος θεός και που αυτός δίνει τα αγα-θα στους ανθρώπους.

Άλλη όμως αρχαία παρά-δοσις που έχει την καταγωγή της στην Ανατολική Μεσόγειο και που απορνημονεύθηκε από τον ποιητή Ησίοδο, λέει πως ή Τύχη ήταν θυγατέρα του Ω-κεανού, δηλαδή θαλασσινή θε-ότητα.

Οι νεώτεροι έρευνήτες που καταπιάνονται με την έρμηνεία των παλαιών θρησκευτικών πα-ραδόσεων, πιστεύουν πως ή παράδοσις αυτή σχηματίστηκε όταν οι άνθρωποι ξεπέρασαν την πρωτόγονη ζωή τους και έφτασαν τα πρώτα πλεούμενα με τα όποια ταξίδευαν από τη μία παραλία στην άλλη ανταλ-λάζοντας τα προϊόντα τους.

Μία που ή θάλασσα όταν έκανε φουρτούνα έπιγε τα μι-κρά πλοία εκείνου του καιρού, φαντάζονταν πως ή γαλήνη ε-ίνα έργο κάποιου θεάς που ή-συχάζει τη θάλασσα και άφι-νει τα πλοία να ταξιδεύουν.

Κι' έπειδή το έμπόριο, όχι μόνο στα προϊστορικά χρόνια, αλλά άργότερα ήταν πηγή πλούτου και ο πλούτος φέρνει εύτυχία στους ανθρώπους, λά-τρευαν τη θεά που γαληνεύει τη θάλασσα.

Μπορεί να είναι σωστή ή έ-ξηγισι αυτή γιατί οι αρχαιο-τερες αναπαραστάσεις της Τύ-χης στην αρχαία Ελλάδα, την παρουσιάζουν σά θεά της α-φθονίας και του πλούτου. Στη Θέβα, το άγαλμα της Τύχης,

κρατούσε στην άγκυλιά του τον Πλούτο, όπως και πληρο-φορεί ο αρχαίος περιηγητής Παυσανίας. Στη Σύμνη είκο-νίζονταν έχοντας στο κεφάλι ού-ρανία σφαίρα και κρατώντας στα χέρια της το «κέρας της Αμάλειας». Άργότερα, στα σύμβολα αυτά πρόσθεσαν και το πηδάλιο (τιμόνι), σύμβολο της κατευθύνσεως που δίνει στο βίο του ανθρώπου. Σε άλλες πάλι αναπαραστάσεις εικονίζο-ταν ως θεά της ευμετάδελτης φύσεως γι' αυτό κρατούσε τρο-χό, σφαίρα ή είχε φτερά, σύμ-βολα της αστάθειας και της αλλαγής.

Στην Αίγυπτο της Αχαΐας κοντά στο άγαλμα της ήταν και ο περνώτης Έρωτας, για-τί πίστευαν πως όχι ή όμορφη αλλά ή Τύχη δημιουργεί τους έρωτικούς δεσμούς και ένώνει τους έρωτευμένους.

Όπως είπαμε, οι αρχαίοι Έλληνες πίστευαν πως ή Τύ-χη παραστέκεται και στις πό-λεις. Γι' αυτό τη λάτρευαν σαν πολιούχο θεά, όπως στην Κά-ρινθο, Σικώνα, Άργος, Μεσ-σήνη, Ηλίδα, Θέβα κ.λ.π.

Άφού λοιπόν ή λατρεία της ήταν διαδεδομένη και πίστευαν πως ή θεά Τύχη προστατεύει τις πόλεις, όλα τα δημόσια έγ-γραφα για να την καλοπιάσουν αρχίζουν με την εύχη: «Αγαθή Τύχη» και απεικονίζονταν τις πιο πολλές φορές φερόντας στο κεφάλι πυργωτό διάδημα που συμβόλιζε τα κάστρα της πολιτείας.

Από τα χρόνια μάλιστα του Μεγάλου Αλεξάνδρου, ή λα-τρεία της Τύχης γενικεύθηκε σ' όλη την Ανατολή και όλες οι μεγάλες πόλεις είχαν μεγάλα ιερά στη θεά Τύχη.

Στην Αλεξάνδρεια, που την έχτισε ο Αλέξανδρος όταν κα-τέκτησε την Αίγυπτο, υπήρχε μεγάλο ιερό — το Τυχαίο ο-πως λεγόταν — που ημιζό-ταν για τη μεγαλοπρεπεία του.

Άφού λοιπόν γενικεύθηκε ή λατρεία της Τύχης ήταν επό-μενο και οι ζωγράφοι και οι γλύπτες να την απεικονίζουν σύμφωνα με τις αντιλήψεις του καιρού τους.

Από τις πληροφορίες που έχουμε, έργο μεγάλης καλλιτε-χνικής αξίας ήταν ή Τύχη των Μεγάρων του Πραξιτέλους, ή Αγαθή Τύχη των Αθηνών του ίδιου καλλιτέχνη, ή Τύχη του Απελλού, το κολοσσιαίο άγαλ-μα από παριανό μάρμαρο στην Έρμιονίδα και το χρυσολαφάν-τινο άγαλμα που άφιέρωσε στο ναό της που ήταν κοντά στο Παναθηναϊκό στάδιο ο Έρω-δης ο Αττικός.

Κατά τη νεώτερη εποχή, φι-λόσοφοι και κοινωνιολόγοι όχι μόνο απορρίψαν τις παραπά-νω αντιλήψεις και δοξασίες των αρχαίων για την Τύχη, αλλά και διατύπωσαν την άρχή πως αυτό που λέμε τυχαίο όφειλε-

ΤΑ ΚΕΝΤΗΜΑΤΑ

ΤΟΥ 53ου ΠΑΡΑΡΤΗΜΑΤΟΣ ΜΑΣ

Με γαλλικές κλωστές μουλινέ D. M. C.

357 ΤΡΑΠΕΖΟΜΑΝΤΗΛΟ ΤΣΑΓΙΟΥ

Σας παρουσιάζουμε το ένα τέταρτο του τραπεζομάν-τηλου του τσαγιού, κεντημένο με χρωματιστές κλωστές Ντε-Μι-Σέ. Τους κλώνους πράσινο 906. Τα φυλλάρια έπι-σης 906. Τα μεγάλα φύλλα 904. Τα άνθη με κορράι 350. Τα νεύρα με πιδό σκούρα 817. Τους σπόρους κιτρι-νούς, ο δε κόμπος με πιασωδελονία σχηματίζοντας τα ντα-μάκια με πράσινο 906. Τα πουά πράσινα.

358 ΜΟΤΙΦ ΓΙΑ ΠΕΤΣΕΤΑΚΙΑ

Κεντιέται με χρωματιστές κλωστές στις άποχρώσεις του ροζ 326, 899, 776. Τα δε φύλλα πράσινο 470. Οι κουκίδες κόμποι.

359 ΓΩΝΙΑ ΓΙΑ ΜΑΞΙΛΑΡΙ ΤΟΥ ΥΠΝΟΥ

Μπορείτε να το κεντήσετε σε λινό οιδυδηποτε χρώμα-τος με κλωστές στην ίδια άποχρώσι ή λευκή μάρκας Ντε-Μι-Σέ με άνεδατό πουάν ντ' όμπρ και φίλ-τιρέ.

360 ΠΙΛΑΝΤΑ ΓΙΑ ΠΑΙΔΙΚΕΣ ΠΟΔΙΤΣΕΣ

Λεπτότατη γιολάντα κεντημένη με κλωστές μάρκας Ντε-Μι-Σέ. Το ένα παιδάκι κόκκινο της φωτιάς άριθ. 666 και τ' άλλο μπλέ, άριθ. 797. Τα παπουτσάκια μαύρο. Κεν-τιέται όλο άνεδατό και πιασωδελονία τα χέρια.

361 ΠΕΤΣΕΤΑΚΙ ΣΕΡΒΙΡΙΣΜΑΤΟΣ

Όραιότατο πετσετάκι σερβιρίσματος επάνω σε λινό ή όγκαντιν κεντημένο με άνεδατό και φεστώνι το γύρο. Το κεντάτε με κλωστή μάρκας Ντε-Μι-Σέ στην άποχρώσι του ύφασμάτος σας.

362 ΣΕΜΕΝ ΝΤΕ ΤΑΜΠΛ

Όραιότατο σχέδιο για σεμέν ντε τάμπλ κεντημένο σε λινό μπέζ με άνεδατό πουάν ντ' όμπρ και φίλ-τιρέ, κεν-τημένο με κλωστές Ντε-Μι-Σέ άριθ. 613.

363 ΜΟΤΙΦ

Αυτά τα δυο μοτίφ τα βάζετε ριχτά. Το τραπεζομάν-τηλο του τσαγιού κεντιέται σε λινό μπέζ. με άνοικτό που-άν ντ' όμπρ και πιασωδελονία στις άποχρώσεις έκού και 614 μάρκας Ντε-Μι-Σέ.

364 ΜΠΑΝΤΑ ΜΕΤΡΗΤΟ

Την ώραίότατη αυτή μπάντα τη βάζετε όπου σας άρε-σει, κεντημένη μετρητό, με 5 χρωματισμούς: καφέ 898, πράσινο 895, πράσινο 3346, μόν 3685, κεραμιδί 920.

ται σε αίτιες που δεν ξέρουμε. Όταν, λένε, από δυο ή περιο-σότερες σειρές διασταυρώνουν αίτιων γνωρίζουμε μόνο τη μία το φαινόμενο, που όφειλεται στη διασταύρωσι, τούτη μάς φαίνεται τυχαία, ενώ στην πρα-γματικότητα καθορίζεται όλο-κληρωτικά από νόμους. Έπο-μένως ή Τύχη είναι αυτό που είναι άποτέλεσμα νόμων που δεν ξέρουμε.

Ένας από τους μεγάλους φιλοσόφους των νεωτέρων χρό-νων, ο Σπινόζας, δογματίσε πως «στη φύσι δεν υπάρχει τί-ποτα το τυχαίο» και ότι «ένα γεγονός λέγεται τυχαίο γιατί οι γνώσεις μας γι' αυτό είναι άτελείες».

Όπως και να είναι, οι θεω-ρίες αυτές δεν έχουν άκούν ή πικρατήσεσι στη μεγάλη πλειο-νότητα των ανθρώπων. Ακόμη και μορφωμένοι κατέχονται ά-πό την ιδέα της τύχης και ή μοιρολατρεία έχει γερές ρίζες σε όλους τους λαούς της γής.

Στις παραδόσεις του έλλη-νικού λαού ή Τύχη δεν είναι ό-μορφη θεά, όπως πίστευαν οι αρχαίοι, αλλά μαύρη και ά-σημη: «κάθετα συχνά στο δρόμο μόνι έπ' έδω κι' έπ' έ-κει, οδηγάει καλά ή κακά τον άνθρωπο». Είναι στραβή ή έ-χει δεμένα τα μάτια της με μαντήλι και περπατεί άσκοπα σαν άνοητη και σ' όποιον πέ-σι επάνω του τον κάνει εύτυ-

χησμένο». Κάθε άνθρωπος από την ώρα που θα γεννηθί έχε την τύχη του που τον ακολου-θεί σε όλη του τη ζωή. Γι' α-υτό το κάθε δυστυχία, οι πολ-λοι πιστεύουν πως ήταν «γρα-φό να τον βρή». Οι Τούρκοι πάλι και οι Άραβες λένε πως «το πεπρωμένο φυγείν άδύνα-τον».

Γι' αυτό παραδέχονται πως υπάρχουν «καλότυχοι» και κα-κότυχοι άνθρωποι. Οι καλότυ-χοι και οι κακότυχοι είναι τέ-τοιοι όχι μόνο για τους έαυ-τούς τους αλλά και για τους άλλους.

Από τις τέτοιες αντιλήψεις οι πολλοί λένε και παραδέχον-ται πως «ο γάμος είναι τυχερό πράγμα» και ότι στο χαρτο-παίγνιο ή έπιτυχία εξαρτάται από την τύχη («τυχηρά παι-χνίδια»), ότι το κέρδος είναι προϊόν της τύχης.

Όπως είδαμε, πολλοί σοφοί δεν παραδέχονται πως υπάρχει Τύχη. Όταν, λένε, τα πρι-σμάτα των φυσικών και κοινω-νικών συστημάτων διαδοθούν στα πλατεία στρώματα του πληθυσμού και παράλληλα οι έπιτήμες, αυτές με την άλμα-τική τους ανάπτυξη δώσουν ά-πανιήσεις στα διάφορα προ-βλήματα της φύσεως και της ζωής που μένουν ανεξήγητα, γιατί δεν γνωρίζουμε τους νό-μους που τα διέπουν, τότε οι δοξασίες για την τύχη, θα έκ-λείψουν. Ο ΙΣΤΟΡΙΚΟΣ

ΞΑΝΘΗ ΜΠΟΥΚΛΑ

Σαν παραμύθι

ΣΤΑ παλιά - παλιά χρόνια, ζούσε στην Άγγλία κάποιος βασιλιάς. Ήταν ένας βασιλιάς ειρηνικός, που δεν είχε κάνει καθόλου πολέμους και τ' όνομά του θα είχε ξεχαστή ά-σφαλώς από καιρό, αν δεν είχε συνδε-θή κατά κάποιο τρόπο, με τ' όνομα του εργοστασίου Γουόρθινγκτον, γνω-στού σ' όλη την περιοχή όχι τόσο για την ποιότητα των καπνών του, όσο για τις διακόσες ώρες εργασίας που δούλευαν κάτω από τη στέγη του. Ο δεσμός τους ήταν μία ξανθεία μπου-κλα!

Τα πράγματα έγιναν έτσι περίπου. Μία μέρα, ο βασιλιάς πήγε ν' άνα-ψη ένα πουρό. Άλλά το πουρό δεν ά-ναβε, δεν τρoβούσε, όπως λένε. Έκ-νευρισμένος ο βασιλιάς το έκοψε στα δυο και τότε είδε κατάπληκτος να ξε-πετιέται από μέσα μία χρυσόξανθη τούφα μαλλιών, δεμένη μ' ένα κόκκι-νο κορδελάκι. Πάνω στην κορδέλα ή-ταν γραμμένοι οι στίχοι: «Έκατό φι-λιά σ' εκείνον που θα μου φέρη πίσω αυτή τη μπουκλα». Στίχοι άπλοϊκοί, μα στα έγγλέζικα χτυπούσαν όμορφα. Ο βασιλιάς δε στάθηκε να σκεφτή ούτε λεπτό. Άνέθηκε στο άλογό του και σε λίγη ώρα βρισκόταν στο εργο-στάσιο Γουόρθινγκτον.

Ο διευθυντής του εργοστασίου ύπο-κλήθηκε μπροστά στο βασιλιά, όταν όμως ο τελευταίος του έδειξε την ξαν-θεία τούφα και του έξηγησε την προέ-λευσί της, ο δυστυχισμένος άνθρωπος τα έχασε.

—Θα τη σκοτώσω, φώναξε. «Όποια κι' αν είναι, σας όρκίζομαι πως θα τη σκοτώσω».

Μή διάζεσαι, είπε ο βασιλιάς. Φώναξέ μου έδω όλες τις κοπέλλες. Θέλω να διαπιστώσω ο ίδιος σε ποιάν άνήκει.

Η μπουκλα άνήκε στην δλόξανθη Μάμπελ, που όταν την είδε, χλώμιασε. Ένας ψίθυρος άκούστηκε από τη μιά ως την άλλη άκρη της αίθουσας. —Σιωπή!, διέταξε ο βασιλιάς. Και κυττάζοντας την κόκκινη κορδέλα, διά-κωσσε δυνατά: «Έκατό φιλιά σ' εκεί-νον που θα μου φέρη πίσω αυτή τη μπουκλα».

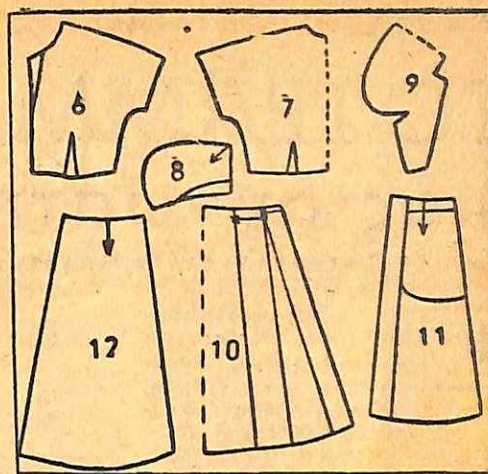
Η ξανθεία Μάμπελ δεν άντεξε άλ-λο, άφησε μία κραυγή τρόμου και έπε-σε κάτω λιπόθυμη.

Ο βασιλιάς την πήρε στην άγκα-λιά του ώσπου να συνέλθι. Κι' όταν τέλος ή κοπέλλα ξαναόρθη τις αισθή-σεις της, ο βασιλιάς έσκυψε πάνω ά-πό το πρόσωπό της και πραγματο-ποίησε την ύποθεσις που ήταν γραμ-μένη πάνω στην κορδέλα.

Δυο μήνες άργότερα, ή όμορφη Μάμ-πελ γινόταν βασίλισσα. Άλλά το έρ-γοστάσιο Γουόρθινγκτον έκλεισε ύστε-ρα από λίγον καιρό. Ήταν πιά άδύ-νατο να καπνίση κανείς τα πουρά του, γιατί σχεδόν πάντοτε, έβρισκε μέσα σ' αυτά τούφες μαλλιών, ξανθές, κα-στανές, μαύρες, που συνοδεύονταν από ένα όνομα: Τζέσου ή Κίττυ ή Νέλλυ. Διακόσια όνόματα κοριτσιών! Κατωλαβαίνετε...

Η ιστορία της Μάμπελ διαδόθηκε σ' όλόκληρο τον κόσμο. Γι' αυτό από τότε, οι κοπέλλες που εργάζονται σε καπνεργοστάσια βάζουν συχνά μέσα στα τσιγάρα ή τα πουρά, μικροσκο-πικά ένθύμια, τσιμπιδάκια των μαλ-λιών, δόντια από χτένες κι' έτι άλλο μπουρόν να σκεφτούν, με την έλπίδα πως ίσως μία μέρα, κάτι απ' όλα αυ-τά θα πέσι στα χέρια κάποιου περι-εργου βασιλιά.

ΤΖΙΝΟ ΧΕΛΤΑΙ.

κομμάτια ύπ' άριθ. 6, 8, 11 και 12 δι-πλά, και τα κομμάτια ύπ' άριθ. 7, 9 και 10 διπλά χωρίς ραφή στη μέση. Ακόμη θα κόψετε και δυο τσέπες με βάσι τις γραμ-μές που υπάρχουν στο πατρών του έμ-πρός - πλαινού κομματιού.

ΕΚΤΕΛΕΣΙΣ

Βγάλετε τα κομμάτια του πατρών σε τσιγαρόχαρτο και τοποθετήστε τα στο δι-πλωμένο ύφασμά σας. Κόψτε κατόπιν τα κομμάτια και παράστε τα σημάδια τους αντικριστά στο ύφασμα. Τρυπώστε τις πέννες, τις ραφές της φύσεως και του κορσά, καθώς και τις πίες. Προβάρετε και γαζώστε. Ράψτε τις τσέπες και ντου-πλάρετε το γιακά και τα πέτα με τη μό-σπρα. Ράψτε τέλος τα στρίψωματα και ράψτε έμπρός σουσέτες.

Η ραπτική στο σπίτι είναι μία από τις πιο εύχρηστες απασχολήσεις, τις ώρες που έχετε τελειώσει τις άλλες σας δου-λειές. Με την απασχόλησι αυτή δεν ξέρετε τί θα πη άνία και δοκιμάζετε, μετά την προσπαθεία σας, τη χαρά της ίκανοποίη-σιως γιατί φτιάξατε κάτι με τα δικά σας χέρια, ξεχωρά από το ότι και οικονομικά είστε κερδοσήμενες.

Ο. Ε.

ΤΑ ΠΑΤΡΟΝ ΤΟΥ 53 ΠΑΡΑΡΤΗΜΑΤΟΣ

ΦΟΥΣΤΑΝΑΚΙ

(για κοριτσάκι 1½—2½ ετών)

Το πρώτο πατρών του σημερινού μας παριαρτήματος είναι το χαριτωμένο αυτό φουστανάκι που μπορείτε να το φτιάξετε μόνι σας από λεπτό μάλλινο ύφασμα. Χα-μηλά στο στρίψωμα καθώς και στον να-μίτη θα κάνετε κομπότρες για να πε-ράσετε μία μεταξωτή κορδέλα στο ίδιο χρώμα του ύφασματος. Αν προτιμάτε μπορείτε να το κεντήσετε με λεπτά πολύ-χρωμα λουλουδάκια.

ΕΞΗΓΗΣΙΣ

Τα κομμάτια του πατρών αυτού είναι 5 από τα όποια τα μόν 1, 2 και 3 θα τα κόψετε διπλά χωρίς ραφή και τα 4 και 5 διπλά.

ΕΚΤΕΛΕΣΙΣ

Αντιγράψτε τα πέντε κομμάτια από το παριάρτημα, παρακολουθώντας τις διαφο-ρετικές γραμμές τους, σε τσιγαρόχαρτο με όλα τα σημάδια τους. Τοποθετήστε τα επάνω στο διπλωμένο ύφασμά σας και κόψτε τα. Περάστε όλα τα σημάδια άν-τικριστά στο ύφασμα, κάνετε τις σου-ρες στο έμπρός και στο πίσω, τρυπώστε τις ραφές κλείστε τις ραφές των μανικιών, κάνετε τη σούρα και προ-βάρετε το. Γαζώστε τέλος τις ραφές και μία λοδή λουρίδα στο λαιμό και ράψτε την από μέσα. Το κάτω μέρος του μανικιού θα το σουρώσετε και θα ράψετε μία λεπτή λουριδί-σα που θα δειν φιόγκο ή θα βάλετε ένα λαστιχάκι.

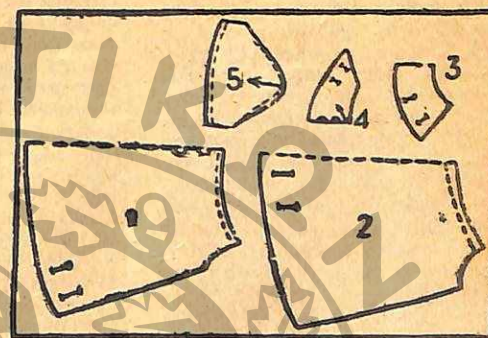
ΦΟΡΕΜΑΤΑΚΙ ΠΑΙΔΙΚΟ

(για κοριτσάκι 12 ετών)

Το χαριτωμένο αυτό φο-ρεματάκι μπορείτε να το ράψετε στην κορούλα σας χρησιμοποιώντας το πα-τρών από όποιοδήποτε μο-νόχρωμο ή καρό μάλλινο ύφασμα. Αν το ράψετε ά-πό μονόχρωμο ύφασμα γαρνιρετέ το με έξαιρετι-κά μεγάλα γαζιά στις τσέπες και το γιακά.

ΕΞΗΓΗΣΙΣ

Τα κομμάτια που άπο-τελούν αυτό το πατρών ε-ίναι έπτά, αρχίζοντας από τον άριθμό 6. Κόψετε τα

ΤΟ ΓΡΑΜΜΑ μιάς άγνωστης

1ον 'Ο μυθιστοριογράφος της οδού Ρ. επέστρεψε στη Βιέννη, έπειτα από μία τριήμερη έκδρομή. Όταν κατέβηκε από το ταξινό άγόρασε μία έφημερίδα. Τα μάτια του έπεσαν στην ήμεροσημεία και θυμήθηκε πως εκείνη την ήμερα είχε τ' γενέθλιά του. Σαράντα έξι, σκέφθηκε και αυτό, μήτε χαρά του προέβλεπε, μήτε λύπη. Έριξε μια ματιά στην έφημερίδα, συνεχίζοντας το δρόμο του, και κατόπιν πήρε ένα ταξί και πήγε σπίτι του.

Ο ύπνρετής του το έφερε πάνω σ' ένα δίσκο το ταχυρό μείο, αφού την έπληροφόρησε ότι κατά την άπουσία του είχαν έρθει δυο επισκέψεις και άρκετοι τόν είχαν πάρει στο τηλέφωνο. Ο συγγραφέας Ρ. κούταζε τειπτικά τα γράμματα και άνοιξε μερικά που οι άποστολές τους τόν ενδιέφεραν. Στην άνω έβαλε κατά μέρος ένα φουσκωμένο γράμμα που ο γραφικός του χαρακτήρας του ήταν άγνωστος. Το τσάι ήταν σεβδίορισμένο. Ο μυθιστοριογράφος κάθισε άναπαυτικά στην πολυθρόνα του, έβριξε άλλη μία ματιά στην έφημερίδα, ύστερα άναψε ένα τσιγάρο και πήρε το γράμμα που είχε βάλει κατά μέρος.

Το γράμμα άποτελείτο από δώδεκα κόλλες γραμμένες διαστικά από γυναικείο χέρι. Ήταν μάλλον χειρόγραφα ένος έργου παρά γράμμα. Ο συγγραφέας πασιπάψε μηχανικά το φάκελλο, μήπως τυχόν είχε αφήσει μέσα καμιά συνοδευτική έπιστολή. Μα ο φάκελλος ήταν άδειος, και δεν είχε μήτε άνομα μήτε διεύθυνση άποστολής. Περίεργο, σκέφθηκε και έξαυτηρήσε στα χέρια του τα χαρτιά. Στην πρώτη σελίδα, άπάνω - άπάνω, ήταν γραμμένο το έξης: «Σ' έένα, που δε με γνώρισες ποτέ». Ο συγγραφέας άνασκήωσε τα φρύδια του παραξενεμένος. Γι' αυτό έπρόκειτο; Ή για κανένα φανταστικό πρόσωπο; Κεντρίστηκε η περίεργη αυτή κι άρχισε να διαβάξη.

«Το παιδί μου πέθανε χτές. Τρεις μέρες και τρεις νύχτες πάλεψα με το θάνατο γ'ά να σώσω τη λεπτή και τρυφερή αυτή ύπαρξη. Σσαράντα ώρες έμεινα καθισμένη πλάι στο προσκέφαλό του, ενώ το φτωχό του κορμάκι σπάραζε από τον πυρετό. Δρότζα το μέτωπό του που έκαγε. Μία - νύχτα κρατούσα τ' άδύνατο χεράκι του. Την τρίτη νύχτα είχα άποκαμει. Τα μάτια μου δεν άντεχαν άλλο. Έκλειναν μόνα τους χωρίς να το καταλαβαίνω. Έτσι έμεινα τρεις ή τέσσερις ώρες άποκοιμισμένη στην καρέκλα μου, και στο διάστημα αυτό ο θάνατος άσπαζε το παιδί μου. Τώρα είναι εδώ, τόσορο το μικρό μου, στο κρεβάτάκι του, όπως τη στιγμή που πέθανε. Μόνο που τού έχουν κλείσει τα μάτια,

(Είκονογράφος: Αλ. Κοντόπουλου)

τά έξυπνα και σκοτεινά του μάτια, τού σταύρωσαν τα χέρια πάνω στο άσπρο του νυχτικού. Και τότεσρα κεραιά καίνε στις γωνίες τού κρεβατιού του.

«Δεν τολμώ να κούταξω. Δεν τολμώ να κουνηθώ. Γιατί όταν σαλεύη ή φλόγα, σκίεις παιχιδίζουν πάνω στο προσώπικι του και στο σφαιρισμένο του στόμα και μου φαίνεται πως ζωηρεύουν τα χαρακτηριστικά του και θα μπορούσα να πιστέψω πως δεν πέθανε, πως θα έμπνηση και με την καθαρή του φωνή θα μου πη ξανά παιιδάστικα γλυκόλογα. Έξρω όμως ότι πέθανε και δε θέλω να κούταξω για να μην έχω έλπίδες και για να μη ξαναδοκιμάσω καινούργια άπογοήτευση. Το ξέρω, το ξέρω, το παιδί μου πέθανε χτές. Τώρα δεν έχω παρά έένα, στον κόσμο, έένα που δεν ξέρεις τίποτα για μένα και που αυτή την ώρα παίζει ίσως και διασκεδάει, χωρίς να μαντεύεις τίποτα, με τους ανθρώπους και τα πράματα. Δεν έχω παρά έένα, έένα, που δεν με γνώρισες ποτέ και που άγάπησα πάντα.

«Πήρα το πέμπτο κερί και τδβαλα πάνω στο τραπέζι που σου γράφω. Γιατί μου είναι άδύνατο να μένω μόνη με το πεθαμένο μου παιδί, χωρίς να φωνάξω μ' όλη μου τη ψυχή. Και σ' έποιόν θα μπορούσα ν' άπειυνηθώ, αυτή την τρομερή ώρα αν όχι σ' έένα, σ' έένα που ήσουν και είσαι ακόμα το πάν για μένα;

«Δεν ξέρω αν εκφράζομαι άρκετά καθαρά. Δεν με καταλαβαίνεις μήπως; Το κεφάλι μου είναι σαν από μολύβι. Τα μελάνγιά μου χτυπούν και βουίζουν, το κορμί μου όλο πονάει άφάνταστα. Νομίζω πως έχω πυρετό κι' ίσως και γρίπη, που τώρα τριγυρνά από πόρτα σε πόρτα, κι' αυτό θα ήταν το καλύτερο, γιατί έτσι θα έφου-

γα με το παιδί μου, και δε θαύουν άναγκασμένη να θάλω μόνη μου τέμαρα στη ζωή μου. Κάθε τόσο ένα σκοτεινό πέπλο πέφτει πάνω στα μάτια μου. Μπορεί και να μην κατορθώσω ν' άποτελειώσω το γράμμα μου. Θέλω όμως να συγκεντρώσω όλες μου τις δυνάεις για να μιλήσω μία φορά, τη μοναδική φορά, στον πολυαγαπημένο μου, σ' έένα, που ποτέ δε με γνώρισες.

«Μόνο σ' έένα θέλω να μιλήσω. Μονάχα σ' έένα θα τ'ά πω όλα, για πρώτη φορά. Θα γνωρίσης όλη μου τη ζωή, που σου άνηκει πάντα και που ποτέ δεν έμαθες ούτε το ελάχιστο γι' αυτή. Δέ θα μάθεις όμως το μυστικό μου, παρά μόνο σαν πεθάνω, όταν δε θα υπάρχει πιά άνάγκη να μου άπαντήσης, όταν εκείνο που παγώνει και ταυτόχρονα κατακαίει το κορμί μου θα μ' έχει πάρει όριστικά άπ' αυτόν τον κόσμο. «Αν έπιζήσω, θα ξεσκίσω αυτό το γράμμα και θα συνεχίσω τη σιωπή μου, όπως έκανα σ' όλη μου τη ζωή. «Αν όμως φτάση στα χέρια σου, θα πρέπει να ξέρης ότι μία νεκρή σου διηγείται τη ζωή της, μία ζωή που σου άνηκε από την πρώτη στιγμή που άρχισα να νοιώθω τόν έαυτό μου, έως το τέλος. Μην τρομάξης με τα λόγια μου: μία νεκρή δε ζητάει πιά τίποτα, δε ζητάει μήτε άγάπη, μήτε συμπόνια, μήτε παρηγοριά. Το μόνο που σου ζητάω είναι να πιστέψης τα όσα θα σου άποκαλύψη ο πόνος μου. Να πιστέψης ό,τι θα σου πώ. Είναι ή μόνη μου παράκληση. Δέ λείει κανένας ψέματος μπροστά στο λειψάνο τού μονακριβού παιδιού του.

«Θέλω να σου άποκαλύψω όλη μου τη ζωή, αυτή τη ζωή που στην πραγματικότητα δεν άρχισε παρά μονάχα από την ήμερα που σ' έ γνώρισα. Πρίν τ'ά σου άποκαλύψω, ή ζωή μου ή-

ταν κάτι το θολό και το συγκεχυμένο, που ή μνήμη μου δε τ'άνασκαλεε ποτέ. «Εμοιάζω με ύπνρειο, όπου ο σκοινός και οι άράχνες σκέπαζαν προσώπα και πράματα άκαθόστα, που ή καρδιά μου δε θυμάται πιά. «Όταν σ' έ γνώρισα ήμουν δεκατριώ χρονών και έμένα στο ίδιο σπίτι που μένεις ακόμα σήμερα, στο σπίτι που τώρα κρατάς άνάμεσα στα χέρια σου αυτό το γράμμα, τη στενή πνοή της ζωής μου. Έμένα στο ίδιο πάτωμα, άκόπως άπέναντι στο διαμέρισμά σου. Ασφαλώς δε θα μ' άμασάι πιά τώρα, δε θα θυμάσαι τη φτωχή χήρα ένος έφοριακού ύπαλληλου (φορούς πάντα μαύρα) και το λεπτό και άσχημάτιστο ακόμα κορτσάκι της. Ζούσαμε έντελώς άποτραβηγμένες από τον κόσμο χαμένες μέσα στη μετριότητα των άλλων ανθρώπων. Ίσως να έμαθες ποτέ τ' όνομα μας, γιατί δεν είχαμε ταμπελά στην πόρτα μας και κανένας δεν έρχόταν να μ' άς δη, κανένας δεν έρχόταν να μ' άς ζητήση. Έπέρασε κιόλας τόσοσος καιρός από τότε, δεκαπέντε έως δεκάξη χρόνια! Ούτε που θα τ'ά θυμάσαι πιά αυτά, πολυαγαπημένο μου, έγω όμως, ή θυμάμαι πολύ ζωηρά ακόμα και την πιο μικρή λεπτομέρεια. Θυμάμαι, σ'ά νάταν χτες την ήμερα και την ώρα που άκουσα πρώτη φορά να γίνεται λόγος για έένα... που σ' έ είδα για πρώτη φορά. Και δεν μπορώ να γινη άλλωώς, αφού τότε γι' πρώτη φορά υο άποκαλύφθηκε το σύμπαν. «Άφες με, πολυαγαπημένο μου, να στα διηγηθώ όλα, όλα από την άρχή. «Άκουσέ με έένα τέταρτο, σ' έ ίκετω, μην κουρασής — έγω μία δλόκληρη ζωή δεν κουράστηκα να σ' άγαπάω.

«Προτού έβρης να κατοικήσης στο σπίτι, στο διαμέρισμά σου έμεναν κακοί άνθρωποι, που όλο τσακωνόντουσαν. Ψωχοί καθώς ήταν, μισούσαν περισσότερο από κάθε τι έμάς, τους φτωχούς τους γειτόνους, έπειδή δεν θέλαμε να έχουμε σχέσεις μαζί τους, με την προσυχία τους και τη χυδαίότητά τους. Ο άντρας μεθούσε κι' έδεσσε τη γυναίκα του. Πολές φορές τη νύχτα ξυπνούσαμε από πιάτα και καρέκλες που έσπαζαν. Μία φορά ο άντρας έδειρε τόσο πολύ τη γυναίκα του, που αυτή για να γλυτώση έτρεξε στη σκάλα ξεμαλλιασμένη και γεμάτη αίματα. Ο άντρας της έξακόλου θούσε να τη βρίζει και να την άπειλη, ώσπου άποκαμει οι γείτονες και τόν άπειλησαν πως θα φωνάξουν την άστυνομία. Ή μτέρα μου από την άρχή είχε άποφύγει να πιάση σχέσεις μαζί τους και μόυε άπαγορεύσει να μιλάω στα παιδιά τους, που για το λόγο αυτό άποχτούνταν πάντα να μ' έκδικηθούν. «Όταν με συναντούσαν στο δρόμο, μου έλεγαν βρωμόλογα και μία μέρα με χτύπησαν με χοντρή μπάλα από χιόνι και μου μάτωσαν τη μύτη. Όλοι οι ένοικοι τού σπιτιού τους μισούσαν ένστικτώδικα κι' όταν μία μέρα έβαλαν τόν άντρα φυλακή για κάποιον κλοπή κι' άναγκάστηκαν ν' άδειάσουν το διαμέρισμα, όλοι άναπνεύσαμε με άνακούφισι. Για λίγες μέρες μπήκε ένοικιαστήριο, στην πόρτα τού σπιτιού, κι' έπειτα μάθαμε από τη θυρωρή πως το διαμέρισμα το είχε νοικιάσει ένας συγγραφέας, ένας κύριος, χωρίς οικογένεια, μόνος κι' ήσυχος. Τότε άκουσα για πρώτη φορά να προφέρουν τ'όνομά σου.

«Λίγες μέρες κατόπι ήρθαν μιστοίροι, μπουγιατζήδες, μαργκοί για να έπισκευάσουν το διαμέρισμα, που είχαν αφήσει αυτοί οι βρωμιάρες. Όλη μέρα κάθωναν, έτριβαν το πάτωμα, καθόριζαν, έδαφαν. Ή μτέρα μου όμως δεν στενοχωριόταν καθόλου με το βουρδο που γινόταν, γιατί, έλεγε, πως τουλάχιστο είχαν στα μιστήρη οι φωνές και οι καυγάδες. Έσένα δεν σ' είδα σ' όλο το διάστημα που γινόντουσαν οι έπισκευές, και κατόπι ή μετακόμιση. Όλες τις δουλειές τις έκανόμει ο ύπνρετής σου, αυτός ο τόσο υπερασπιστής ύπνρετής, ο κοντός και σοβάρος, με τα γκριζά μαλλιά, που διηύθυνε τα πάντα με άρχειονία, με τρόπους έπιδηλίκους είχε έπιδηλήσει σε όλους μας, πρώτα - πρώτα γιατί έμνες τέτοιος σπουδαίος ύπνρετής ήταν κάτι το καινούργιο στο συνοικιακό μας σπίτι, κι' ύστερα γιατί φερνόταν πολύ ευγενικά σ' όλους μας, χωρίς όμως πολλές όικειότητες άπέναντι στους άλλους ύπνρετές και χωρίς να τους φερνεται σ'ά συνάδελφος. «Από την πρώτη κιόλας μέρα χαίρετσε τη μτέρα μου με σεβασμό, σ'ά νάταν ή μτέρα μου μεγάλη κυρία. «Ακόμα κι' έμένα μου μίλησε μ' ευγένεια μολοντί δεν ήμουν ακόμα παρά ένα κοριτσάκι. Γενικά ήταν με όλους γλυκομίλητος και καλότροπος. Πρόφερε τ' όνομά σου με σεβασμό: φαίνονταν άμέσως πως ήσαν άφοσιωμένος σ' έένα, περισσότερο άπ' ό,τι είναι οι ύπνρετές σ' άφεντικά τους. «Ό, πόσο τόν άγάπησα για το λόγος αυτό, τόν καλό γερο-Γιόχαν, μ' ένα που τόν ζήλευα

γιατί βρισκόταν διαρκώς κοντά σου και σ' έ υπηρετούσε. «Σου τ'ά διηγούμαι ό' αύτά, πολυαγαπημένο μου, όλα αυτά τα σχεδόν άνότητα και κουτά μικροπράματα, για να καταλάβης γιατί, από την άρχή, κατώρθωσες ν' άποκτήσης τέτοια έπιρροή πάνω στο δειλό και συνεσταλμένο κοριτσάκι που ήμουν τότε. Πρίν να μω' ακόμα στη ζωή μου, ύπνηξε γύρω σου κάτι σαν άκτινοβολία, ένας φωτισμός που πλούτου και μυστηρίου: όλοι στο σπίτι (οι άνθρωποι που κάνουν περιωρισμένη ζωή είναι πάντα περίεργοι για ό,τι καινούργιο περνάει έξω από την πόρτα τους) περιμέναμε με άνημπονησία τόν ερχομό σου. Κι' αυτή ή περίεργεια που μου προκαλούσες, μεγάλωσε μέσα μου, όταν ένα άπογευμα, γυρίζοντας από το σχολείο, είδα μπροστά στο σπίτι μας τ' άμάξι με τα πράματά σου. Τα περισσότερα έπιπλά, τα πιο βαριά, είχαν κι' άλλες ξεφορτωθεί και είχαν μεταφερθή στο διαμέρισμά σου. Έκείνη τη στιγμή ο άχθοφόρος κουβαλούσαν τα έλαφρότερα. Σταθήκα κοντά στην πόρτα για να μω' έρωσώ να θαυμάσω τα πράματά σου, που ήταν τόσο παράξενα για μένα: μπρούτζινες ίνδικές θεότητες, διάφορα ίταλικά γλυπτά, μεγάλοι ζωγραφικοί πίνακες, και στο τέλος ήρθε ή σειρά των βιβλίων. Τί πολλά που ήταν και τί ωραία! Οι χαμάλινες τ' άκου μπουσαν χάμα κοντά στην πόρτα κι' ο ύπνρετής σου τάπειντα ένα - ένα και τα ξεσκόνισε μ' ένα φερό. Έφερα δόλτες περίεργη γύρω από τις στίβες των βιβλίων, που όλο και μεγάλωναν. Ο ύπνρετής σου δεν μέδιωσε μα μήτε και μούδωσε θάρρος — κι' έτσι δεν τολμήσα ν' άγγίξω κανένα βιβλίο, μ' ένα που πολλά από αυτά ήταν δεμένα με ωραίο δέρμα και θάβηλα πολύ να τα χαϊδέσω. Κούταξα μονάχα φοτισμένα και από τα πλαγιάς τους τίτλους τους. Ήταν πολλά γαλλικά και έγγλέζικα και μερικά σε γλώσσες που δεν ήξερα. Νομίζω ότι θα μπορούσα να κάτσω ώρες και να τα κούταξω, με φώναζε όμως ή μτέρα μου.

«Ήθελα δεν ήθελα, όλο το δράδυ σ' έσπεύτουμενα, μολοντί δε σ' είχα δ' έ ακόμα. Έγώ είχα όλα - όλα δεκα έξι βιβλία δεμένα με χαρτόνι. Τ' άγαπούσα πολύ αυτά μου τα βιβλία και τα διάβαζα και τα ξαναδιάβαζα συνεχώς. Τότε με κυρίεψε ή ιδέα, να μάθω πως ήταν αυτός ο άνθρωπος που είχα διαβάσει όλα αυτά τα βιβλία, που ήξερε όμορφα βιβλία, που ήξερε όμορφα αυτές τις γλώσσες, που ήταν τόσο πλούσιος και τόσο σοφός. Ένα είδος υπερφυσιικού σεβασμού γεννιόταν μέσα μου.

«Προσπαθούσα να φανταστώ το πρόσωπό σου. Σ' έ φανταζόμουν ήλικωμένο, με γυαλιά και μαρκα άσπρα γένεια, σαν τόν καθηγητή μας της γεωγραφίας, μόνο πιο ευγενικό, πιο ωραίο και πιο γλυκό: δεν ξέρω γιατί, ήμουν από τότε δέβαιη πως έστω και γέρος ήσουν διορφος. Έκείνο το δράδυ και πρίν άκόμη δε γνωρίσω σ' είδα σ' όνειρο μου για πρώτη φορά. «Την άλλη μέρα έγκαταστάθηκες στο διαμέρισμά σου. Δέ μω' έρωσώ να σ' έ δώ, μω-

γιατί βρισκόταν διαρκώς κοντά σου και σ' έ υπηρετούσε.

«Σου τ'ά διηγούμαι ό' αύτά, πολυαγαπημένο μου, όλα αυτά τα σχεδόν άνότητα και κουτά μικροπράματα, για να καταλάβης γιατί, από την άρχή, κατώρθωσες ν' άποκτήσης τέτοια έπιρροή πάνω στο δειλό και συνεσταλμένο κοριτσάκι που ήμουν τότε. Πρίν να μω' ακόμα στη ζωή μου, ύπνηξε γύρω σου κάτι σαν άκτινοβολία, ένας φωτισμός που πλούτου και μυστηρίου: όλοι στο σπίτι (οι άνθρωποι που κάνουν περιωρισμένη ζωή είναι πάντα περίεργοι για ό,τι καινούργιο περνάει έξω από την πόρτα τους) περιμέναμε με άνημπονησία τόν ερχομό σου. Κι' αυτή ή περίεργεια που μου προκαλούσες, μεγάλωσε μέσα μου, όταν ένα άπογευμα, γυρίζοντας από το σχολείο, είδα μπροστά στο σπίτι μας τ' άμάξι με τα πράματά σου. Τα περισσότερα έπιπλά, τα πιο βαριά, είχαν κι' άλλες ξεφορτωθεί και είχαν μεταφερθή στο διαμέρισμά σου. Έκείνη τη στιγμή ο άχθοφόρος κουβαλούσαν τα έλαφρότερα. Σταθήκα κοντά στην πόρτα για να μω' έρωσώ να θαυμάσω τα πράματά σου, που ήταν τόσο παράξενα για μένα: μπρούτζινες ίνδικές θεότητες, διάφορα ίταλικά γλυπτά, μεγάλοι ζωγραφικοί πίνακες, και στο τέλος ήρθε ή σειρά των βιβλίων. Τί πολλά που ήταν και τί ωραία! Οι χαμάλινες τ' άκου μπουσαν χάμα κοντά στην πόρτα κι' ο ύπνρετής σου τάπειντα ένα - ένα και τα ξεσκόνισε μ' ένα φερό. Έφερα δόλτες περίεργη γύρω από τις στίβες των βιβλίων, που όλο και μεγάλωναν. Ο ύπνρετής σου δεν μέδιωσε μα μήτε και μούδωσε θάρρος — κι' έτσι δεν τολμήσα ν' άγγίξω κανένα βιβλίο, μ' ένα που πολλά από αυτά ήταν δεμένα με ωραίο δέρμα και θάβηλα πολύ να τα χαϊδέσω. Κούταξα μονάχα φοτισμένα και από τα πλαγιάς τους τίτλους τους. Ήταν πολλά γαλλικά και έγγλέζικα και μερικά σε γλώσσες που δεν ήξερα. Νομίζω ότι θα μπορούσα να κάτσω ώρες και να τα κούταξω, με φώναζε όμως ή μτέρα μου.

«Ήθελα δεν ήθελα, όλο το δράδυ σ' έσπεύτουμενα, μολοντί δε σ' είχα δ' έ ακόμα. Έγώ είχα όλα - όλα δεκα έξι βιβλία δεμένα με χαρτόνι. Τ' άγαπούσα πολύ αυτά μου τα βιβλία και τα διάβαζα και τα ξαναδιάβαζα συνεχώς. Τότε με κυρίεψε ή ιδέα, να μάθω πως ήταν αυτός ο άνθρωπος που είχα διαβάσει όλα αυτά τα βιβλία, που ήξερε όμορφα βιβλία, που ήξερε όμορφα αυτές τις γλώσσες, που ήταν τόσο πλούσιος και τόσο σοφός. Ένα είδος υπερφυσιικού σεβασμού γεννιόταν μέσα μου.

«Προσπαθούσα να φανταστώ το πρόσωπό σου. Σ' έ φανταζόμουν ήλικωμένο, με γυαλιά και μαρκα άσπρα γένεια, σαν τόν καθηγητή μας της γεωγραφίας, μόνο πιο ευγενικό, πιο ωραίο και πιο γλυκό: δεν ξέρω γιατί, ήμουν από τότε δέβαιη πως έστω και γέρος ήσουν διορφος. Έκείνο το δράδυ και πρίν άκόμη δε γνωρίσω σ' είδα σ' όνειρο μου για πρώτη φορά. «Την άλλη μέρα έγκαταστάθηκες στο διαμέρισμά σου. Δέ μω' έρωσώ να σ' έ δώ, μω-

λοντί παραφύλαγα πίσω από την πόρτα μας. Ή περιέργεια μου έφτασε στο κατακόρυφο. Την τρίτη, τέλος, μέρα σ' είδα και πόσο δαθεία ήταν ή έκπληξη μου όταν διαπίστωση πως ήσουν έντελώς διαφορετικός από ό,τι σε είχα φαντασθή. Πως δεν είχες καμιά σχέση με την εικόνα τού Ουρανίου Πατρός, που είχα σχηματίσει για σένα. Είχα όνειραυτή ένα καλό γεροντάκο με γυαλιά και να που ήσουν έσύ, έσύ όπως είσαι ακόμα και σήμερα, έσύ που τίποτα δεν σ' άλλαζει, που πάνω σου κυλούν τα χρόνια χωρίς να σ' άγγίζουν! Φορούσες ένα θαυμάσιο κοστούμι σπόρ, άνοιχτό καφέ, κι' άνέβαινες τρέχοντας τη σκάλα με την άπαράμιλλη παιδική σδελαδά σου, πηδώντας δυο - δυο τα σκαλιά. Κρατούσες το καπέλο σου στα χέρι κι' έτσι είδα με μιά έκπληξη που δεν περιγράφεται, το φωτεινό κι' όλο ζωηρό πρόσωπό σου, με τα νεανικά μαλλιά: άνατριχίσαα πραγματικά από έκπληξη, όταν είδα πόσο νέος ήσουν, πόσο ωραίος, πόσο σδέλτος και κομψός. Και δεν είναι περίεργο: από εκείνη τη στιγμή ένοιωσα πολύ καθαρά ότι όλος ο κόσμος νοιώθει σαν έμένα, όταν δε βλέπεις μέσα σου υπάρχουν δυο άνθρωποι, ο ένας ζωηρός, χαρούμενος, δοσμένος στη διασκέδαση και στην περιπέτεια,

λόντι παραφύλαγα πίσω από την πόρτα μας. Ή περιέργεια μου έφτασε στο κατακόρυφο. Την τρίτη, τέλος, μέρα σ' είδα και πόσο δαθεία ήταν ή έκπληξη μου όταν διαπίστωση πως ήσουν έντελώς διαφορετικός από ό,τι σε είχα φαντασθή. Πως δεν είχες καμιά σχέση με την εικόνα τού Ουρανίου Πατρός, που είχα σχηματίσει για σένα. Είχα όνειραυτή ένα καλό γεροντάκο με γυαλιά και να που ήσουν έσύ, έσύ όπως είσαι ακόμα και σήμερα, έσύ που τίποτα δεν σ' άλλαζει, που πάνω σου κυλούν τα χρόνια χωρίς να σ' άγγίζουν! Φορούσες ένα θαυμάσιο κοστούμι σπόρ, άνοιχτό καφέ, κι' άνέβαινες τρέχοντας τη σκάλα με την άπαράμιλλη παιδική σδελαδά σου, πηδώντας δυο - δυο τα σκαλιά. Κρατούσες το καπέλο σου στα χέρι κι' έτσι είδα με μιά έκπληξη που δεν περιγράφεται, το φωτεινό κι' όλο ζωηρό πρόσωπό σου, με τα νεανικά μαλλιά: άνατριχίσαα πραγματικά από έκπληξη, όταν είδα πόσο νέος ήσουν, πόσο ωραίος, πόσο σδέλτος και κομψός. Και δεν είναι περίεργο: από εκείνη τη στιγμή ένοιωσα πολύ καθαρά ότι όλος ο κόσμος νοιώθει σαν έμένα, όταν δε βλέπεις μέσα σου υπάρχουν δυο άνθρωποι, ο ένας ζωηρός, χαρούμενος, δοσμένος στη διασκέδαση και στην περιπέτεια,

ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ

Εσωτερικού: ΕΤΗΣΙΑ (26 τεύχη) δρ. 156 ΕΞΑΜΗΝΟΣ (13 τ.) » 80 ΤΡΙΜΗΝΟΣ » 40

Εξωτερικού (έτησια): Λίρα Αγγλίας (καρ.) 3.00 Δολλάρια 8.50 Βελγικά φράγκα 410 Γαλλικά φράγκα 2.900

Τα έμβόσματα δέον ν' άποστέλλωνται προς Ε. Τερζόπουλον εκ μέρους Έσωτερικού εκ τμήνου Έξωτερικού, εκ δέ τού Έξωτερικού δια τραπεζικής έπιταγής.

ΤΑ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΑ ΤΕΥΧΗ από τού 1ου μέχρι τού τελευταίου πλην των 2, 3 και 4, πωλούνται εις τα Γραφεία μας.

ΟΙ ΤΟΜΟΙ ΤΗΣ ΓΥΝΑΙΚΑΣ ΚΑΛΟΤΕΧΝΙΚΟΙ ΧΡΥΣΟΔΕΤΟΙ

δ Α'	(τεύχη άρ. 1—13)
δ Β'	(τεύχη άρ. 14—26)
δ Γ'	(τεύχη άρ. 27—39)
δ Δ'	(τεύχη άρ. 40—52)
δ Ε'	(τεύχη άρ. 53—65)
δ ΣΤ'	(τεύχη άρ. 66—78)
δ Ζ'	(τεύχη άρ. 79—91)
δ Η'	(τεύχη άρ. 92—104)
δ Θ'	(τεύχη άρ. 105—117)
δ Ι'	(τεύχη άρ. 118—130)
δ ΙΑ'	(τεύχη άρ. 131—143)
δ ΙΒ'	(τεύχη άρ. 144—156)

Προσκεινόντες τα άνωτέρω τεύχη εις τα γραφεία μας παραλαμβάνετε τους τόμους σας δεινένους μετά 150ήμερο. Βιβλιοδωρία έκαστου τόμου δακτ. 25 (ποσληρωτέα).

ΟΙ ΩΡΕΣ ΓΡΑΦΕΙΟΥ

Για την βιβλιοδέτηση των τόμων σας, για την άγορά παλαιών τευχών από τα γραφεία μας, προτιμάτε τις ώρες 9—1.

Διευθύνσεις συμφωνίας τ'ά έδρα 6 & 7 τού Α.Ν. 10921 1938: Διευθυντής: Εύάνγελος Τερζόπουλος. Κατοικία: 68ος Μπουκουβάλα 25. Προσέτιμενος τυπογράφος: Δημήτριος Κορδάκης. Πέτρας 29 Αθήναι

κι' ο άλλος σοβαρός, άφιερωμένος στην τέχνη του, πιστός στο καθήκον, έξαιρετικά μορφωμένος και καλλιεργημένος. Ένοιωσα άθέλα μου αυτό που μαντεύει όλος ο κόσμος μόλις σε γνωρίζει: πως κανείς διπλή ζωή, μία ζωή που ή μία της όψι είναι γυρισμένη με έλικρνεία προς τόν κόσμο, ενώ ή άλλη είναι θυθισμένη στο σκοτάδι, άγίστη, και μόνο έσύ την ξέρεις. Αυτ'όν τόν βαθύ δυσαδισμό, το μυστικό της ζωής σου, το κορίτσι τών δακν τριών χρόνων που ήμουν τότε και που είχες γητέψει κυριολεκτικά, τ'ά ένοιωσα με το πρώτο βλέμμα.

«Μπορείς τώρα, πολυαγαπημένο μου, να καταλάβεις τί έλικυστικό αίνιγμα ήσουν για μένα — για μένα που ήμουν ένα παιδί. Ανακάλυψα ξαφνικά κάτω από τα χαρακτηριστικά ένα νέου είκοσιπέντε χρόνων, που ήταν κομψός και χαρούμενος σαν παιδί — ένας άνθρωπος που όλοι έκτιμούσαν γιατί έγραφε βιβλία, γιατί ήταν διαάσμος. Μήπως πρέπει να σου πω ακόμα πως εκείνη την ήμερα, στο σπίτι μας, στο φτωχό παιδικό μου κόσμο, τίποτα δεν μ' ενδιέφερε εκτός από σένα, και πως μ' ένα το κοριτσίστικο πείσμα μου δεν είχα παρά μία έγνοια: να στριφογυρίω γύρω από τη ζωή σου και την ύπαρξή σου! Σε παρηγορούσα, παρατηρούσα τους ανθρώπους που έρχόντουσαν σπίτι σου, κι' όλα αυτά, αντί να λιγοστεύουν την περίεργειά μου, αντίθετα τη μεγάλωναν γιατί ο διπλός χαρακτήρας τού έαυτού σου, εκφραζόταν άπόλυτα στην ποικιλία των ανθρώπων που σ' έ επισκεπτόντουσαν. Έρχόντουσαν σπίτι σου νέοι, οι φίλοι σου, που μ' αυτούς γελούσες και διασκέδαζες, σεμνο φοιτητές, κυρίες με αυτοκίνητα, μία φορά — ο διευθυντής της «Όπερας — ο μεγάλος μαέστρος, που δεν τόν είχα δ' έ παρά από μακριά, πέρασιν στην έδρα του και μω' προένουσες σεβασμό — επίσης κοπέλλες που πήγαιναν άκόμα στην έμπορική σχολή που υποπαλά και διαστακτικά περνούσαν το κατόφι της πόρτας σου: γενικά έρχόντουσαν σπίτι σου πολλές γυναίκες. Αυτό δεν είχε για μένα καμιά ιδιαίτερη σημασία, άκόμα και όταν ένα πρωί, φεύγοντας για το σχολείο, είδα να θαύνη από την πόρτα σου μία κυρία που φορούσε βέλο. Δεν ήμουν τότε παρά δεκαετριών χρόνων και δεν ήξερα άκόμα πως ή παθολογική περίεργεια που είχα για σένα, δεν ήταν παρά έρώτας.

«Θυμάμαι ακόμα και σήμερα, πολυαγαπημένο μου, την ήμερα και την ώρα ακριβώς, που σου άφοσιώθηκα όλοκληρωτικά και για πάντα. Είχαμε πιά περίπατο με μία συμμπαθήριά μου και κουβενιάζαμε μπροστά στην έξωπορτα. Κάποια στιγμή, έθαβες ένα αυτίκονιπο με μεγάλη ταχύτητα. Σταμάτησε και κατέβηκες έσύ. Με το άνημπονο και έλαφρόσου βήμα, που άκόμα και τώρα με γοητεύει, πήδησες από το άμάξι και διευθύνηκες προς την πόρτα. Δεν ξέρω πια όποσυνειδητή δύναμη, μ' έσπρωξε να πάω να σου άνοιξω. Παρά λίγο να πέσω πάνω σου. Με άγκάλιασες με το θερμό και τρυφερό σου βλέμμα, που ήταν σαν χέδι. Μου χαμογέλα-

σες μ' ένα χαμόγελο που μόνο τρυφερό μπόρεσα να το χαρακτηρίσω και μου είπες σχεδόν με οικειότητα και με λεπτή φωνή: «Σας ευχαριστώ πολύ, δεσποινίς».

«Αυτό ήταν όλο - όλο, πολυαγαπημένε μου. Μά από κείνη τη στιγμή, από τη στιγμή που ένοιωσα πάνω μου αυτό το τρυφερό και γλυκό βλέμμα, έγινα ολόκληρη δική σου. Αργότερα κατάλαβα πως αυτό το φωτεινό βλέμμα, αυτό το βλέμμα που μαγνητίζει, αυτό το βλέμμα, που ταυτόχρονα σε αγκαλιάζει και σε γυρίζει, αυτό το βλέμμα του γεννημένου γυναικοκατακτητή, το χαρίζεις σε κάθε γυναίκα, που περνάει δίπλα σου, σε κάθε πωλήτρια που σου πουλάει κάτι, σε κάθε υπρέτρια που σου ανοίγει την πόρτα. Κατάλαβα πως αυτό το βλέμμα δεν είναι εύσυνετο, πως δεν περιέχει μήτε θέληση, μήτε προσήλωση, μα πως η τρυφερότητά σου για τις γυναίκες κάνει, έντελώς άσυνετο, το βλέμμα σου γλυκό και θερμό όταν στρέφεται προς αυτές. Μά εγώ — κορίτσι δεκατριών χρόνων — ούτε που υποψιάστηκα αυτή την πλευρά του χαρακτήρα σου: λες και θυσιόστηκα μέσα σε πυρίνο ποτάμι. Νόμισα πως αυτή η τρυφερότητα δεν ήταν παρά για μένα μονάχα, για μένα, αυτή την μοναδική στιγμή, κι' ήταν αρκετό για να μεταβάλει σε γυναίκα ένα παιδί, ασχημάτιστο σχεδόν ακόμα — κι' αυτή η γυναίκα έγινε δική σου για πάντα.

«Ποιος είναι αυτός;» ρώτησε η φίλη μου. Δεν μπόρεσα να της απαντήσω αμέσως. Μου ήταν αδύνατο να πω τ' όνομά σου. Από κείνη την πρώτη, τη μοναδική στιγμή, είχες γίνει το μυστικό μου.

«Νά, ένας κύριος που μένει εδώ στο σπίτι», μουμύρισα αδέξια έπειτα από λίγο. «Γιατί κοκκίνισες έτσι όταν σε κύτταξε;» με πείραξε η φίλη μου με την πονηρία ενός περιέργου παιδιού. Κι' έπειδή ακριβώς ένοιωσα πως το πείραγμα της άφορσε το μυστικό μου, κοκκίνισα περισσότερο τα μάγουλά μου. 'Η στενοχώρια μου μ' έκανε να φερθώ άπότημα: της φώναξα άγρια «παλιοχόνο», μωρόχονα να την πνίξω. Μά κείνη άρχισε να γελάει πιο δυνατά ακόμα και πιο κοροϊδευτικά: ένοιωσα να μου ανεβαίνουν στα μάτια δάκρυα ανήμπορου θυμού. Την παράτησα στην πόρτα κι' ανέβηκα τρέχοντας στο διαμέρισμά μας.

«Από κείνη τη στιγμή σ' αγάπησα. Ξέρω πως οι γυναίκες είπαν πολλές φορές αυτή τη λέξη σε σένα, τον χαϊδεμένο τους. Μά, πιστεύω, καμιά μιά δε σ' αγάπησε τόσο δυνατά — σα σκλάβο, σα σκυλί — με τόσο άφοβισμα, όσο το κορίτσι εκείνου του καρού... Τίποτα στον κόσμο δεν μπορεί να συγκριθεί με τη μυστική αγάπη είναι τόσο άδολη, τόσο σεμνή, τόσο υποταχτική, τόσο προσεχτική και τόσο παθιασμένη που δεν μπορεί να συγκριθεί με τον σαρκικό, μα ωστόσο γεμάτο απαιτήσεις έρωτα μιας γυναίκας που βρίσκεται στην άνθησή της. Μονάχα τα κλεισμένα στον εαυτό τους παιδιά μπορούν να διατηρήσουν μέσα τους όλη τη δύναμη του αίσθηματός τους: οι άλλοι ανταντλούν

ΦΑΡΜΑΚΕΥΤΙΚΑ
ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΑ
ΦΥΛΛΙΣ
Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ
ΑΘΗΝΑΙ - ΑΛΚΜΑΝΟΣ 14
ΤΗΛΕΦΩΝΟΝ: 70-410

CREME
*Κρέμα νυκτός.
Τροφει, συντηρεί και
ζωώνει το δέρμα.
Καταβρέχει το
ερεθισμένο
εξασθενημένο
κνήδιό σας.*

NEIGE
*Κρέμα ημέρας.
Προσταίνει τον
εξασθενημένο
ερεθισμένο
δέρμα.*

Mousse
*Σαπουνάκι δια-
λύσιμο για καθαρισμό των
επιφανειών.
Προσδίδει εις το
δέρμα ελαστικότητα
και νεανιότητα.*

Perle
*Σαπουνάκι δια-
λύσιμο για καθαρισμό των
επιφανειών.
Προσδίδει εις το
δέρμα ελαστικότητα
και νεανιότητα.*

ΦΥΛΛΙΣ
ΤΑ ΠΡΟΪΟΝΤΑ "ΦΥΛΛΙΣ" ΠΑΡΑΣΚΕΥΑΖΟΝΤΑΙ
ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΩΣ ΚΑΙ ΑΠΟ ΤΙΣ ΑΓΝΟΤΕΡΑΣ
ΒΑΣΙΚΑΣ ΥΛΑΣ ΤΗΣ ΠΑΓΚΟΣΜΙΑΣ ΑΓΟΡΑΣ.

το αίσθημά τους σε κουδεντολογία και το εξασθενίζουν με εξομολογήσεις: έχουν ακούσει πολλά για την αγάπη, την ξαναβρήκαν στα βιβλία και ξέρουν πως ο έρωτας είναι κοινός νόμος. Παίζουν μαζί του σα νάταν κουδουνίστρα, περιπατούν γι' αυτόν όπως το παιδαρέλι περιπαλεύεται για το πρώτο του ταξίδι. Μά εγώ δεν είχα κανέναν για να εμπιστευτώ το μυστικό μου, δεν είχα κανέναν για να με ορμημένη και να με κατατοπίσει, ήμουνα άπειρη και δεν ήξερα απολύτως τίποτα: βάδιζα προς το πεπρωμένο μου, σα να πήγαινα προς έναν γκερέμο.

«Ο,τι ανθίζει μέσα μου δε γνώριζε παρά εσένα, δεν όνειρευόταν παρά εσένα, εσύ ήσουν ο μόνος εμπιστός μου. 'Ο πατέρας μου είχε πεθάνει από καιρό: η μητέρα μου με την αιώνια λύπη της και τις αιώνιες έγνοιες της να τα δγάλη πέρα με τη μικρή σύνταξη που έπαιρνε, είχε καταντήσει για μένα μια ζένη: για τις συμμαθήτρίες μου, που ήταν κιόλας διεφθαρμένες, ένοιωθα αποτροπισσώδη, γιατί έπαιζαν επ'όλεια μ' εκείνο που για μένα ήταν υπέρτατο πάθος. 'Ετσι, ό,τι σ' άλλους μοιάζει και σ' σκορπίζεται, δεν αποτέλεσε σε μένα παρά ένα ακατάβλητο σύνολο, κι' όλο μου το είναι, το γεμάτο ανήσυχη φλόγα, στράφηκε σε σένα. 'Ησουν για μένα — πως να το πω; — δεν μπορεί να γί-

νη σύγκρισι — ήσουν κυριολεκτικά το πάλι για μένα, όλη μου η ζωή. Τίποτα δεν υπήρχε στον κόσμο για μένα παρά μονάχα ό,τι είχε σχέση με σένα: τίποτα στη ζωή μου δεν είχε σημασία, παρά μονάχα εκείνο που μ' έφερνε πιο κοντά σ' εσένα. 'Αλλαξες ριζικά τον τρόπο της ζωής μου. 'Ενώ πρώτα δε με πολυενδιαφέρονε τα μαθήματα κι' ήμουνα μέτρια μαθήτρια, έγινα ξαφνικά πρώτη στην τάξη μου: διάβαζα έκατοντάδες βιβλία, ως άργα τη νύχτα, γιατί ήξερα πως άγαπούσες τα βιβλία: άρχισα ξαφνικά να μελετώ μ' επιμονή πιάνο — η μητέρα είχε μείνει κατάπληχτη μ' αυτό — γιατί νόμιζα πως αγαπούσες τη μουσική. Διόρθωσα τα φορέματά μου και φροντίζα να είμαι πάντα περιποιημένη, μόνο και μόνο για νάχω καλή εμφάνιση μπροστά σου: πόσο άπαισία μου φαινόταν η ποδιά μου — μου την είχε φτιάξει η μητέρα μου από μια παλιά της ρόμπα — έπειδή είχε άριστερά ένα μπλόκα από άλλο ύφασμα. 'Αν τάδελες κατά τύχη αυτό το μπλόκα, αν με περιφρονούσες! Γι' αυτό όταν ανέβαινα τρέχοντας τη σκάλα, κρατούσα πάντα σφιχτά επάνω μου τη σάκκα κι' έτρεμα από φόβο. Μά ήμουνα κομψή, γιατί ποτέ, σχεδόν ποτέ δε με ξανακίτταζες! »

«Εγώ ωστόσο περνούσα τις μέρες μου περιμένοντάς σε και παραμονεύοντας να σε δώ.

Στην πόρτα μας υπήρχε ένα μικρό παραθυράκι, από όπου μπορούσε κανείς να δει ό,τι συνέβαινε στο κεφαλόσκαλο μέχρι την πόρτα σου. Αυτό το παραθυράκι — όχι, μη χαμογελάς, πολυαγαπημένε μου, ούτε και σήμερα ντρέπομαι για κείνες τις ώρες! — αυτό το παραθυράκι ήταν για μένα το μάτι που μ' αυτό εξερευνούσα το σύμπαν: μήνες και χρόνια έμενα καθισμένη εκεί στο παγωμένο χώλ: μ' ένα διδίο στο χέρι πέρασα ολόκληρα απογεύματα, παραμονεύοντας, τενωμένη σα χορδή βιολιού, τρέμοντας σαν κι' αυτήν, όταν ή παρουσία σου την άγγιζε. 'Ημουνα διαρκώς απασχολημένη με σένα, δρισκόμουν διαρκώς σε κίνησι και προσμονή: μα εσύ τα αντιλαμβάνονταν όλα αυτά τόσο όσο και τη λειτουργία του ρολογιού σου, που έχεις στην τσέπη σου και που μετράει με υπομονή, μες στο σκοτάδι, τις ώρες σου κι' ακολουθεί τα βήματά σου μ' ένα ανεπαίσθητο καρδιοχτύπι, ενώ είναι ζήτημα αν του ρίχνης που και που ένα διασπαστικό βλέμμα ανάμεσα σ' ένατομύρι τιτ — τίκ. 'Ηξερα ό,τι σε άφορούσε, γνώριζα όλες σου τις συνήθειες, καθέμιιά απ' τις γραβάτες σου, καθένα από τα κοστούμια σου: γνώρισα και ξεχώρισα ύστερα από λίγον καιρό καθέναν απ' τους επίσκεπτες σου και τους κατέταξα σε δυο κατηγορίες: σ' αυτούς που μου ήταν συμπαθητικοί και σ' αυτούς που μου ήταν αντιπαθητικοί: απ' τα δεκάτριά ως τα δεκάδες μου χρόνια δεν πέρασε ούτε μια ώρα που να μην έζησα για σένα. 'Α! Τί τρέλλες έκανα τότε. Φιλούσα το χερούλι της πόρτας που είχε άγγιξει το χέρι σου, μάζευα τ' αποσπάρματα που πετούσε πριν μπής στο σπίτι: για μένα ήταν ιερό, άφου το είχαν άγγιξει τα χείλη σου. Κάθε βράδυ κατέβαινα τουλάχιστον εκατό φορές στο δρόμο, δρισκόντας διάφορες δικαιολογίες, για να δώ ποιο απ' τα δωμάτιά σου είχε φως κι' έτσι να νιώσω μ' έναν πιο συγκεκριμένο τρόπο την παρουσία σου, την άορατη παρουσία σου. 'Όταν έλειπες ταξίδι — η καρδιά μου σταματούσε πάντα όταν έδλεπα τον καλό Γιόχαν να κατεβάζει την κτρινη βαλίτσα σου — έπαινα να ζω. Πηγαίνονόχουνα κακόκοφι, έπληττα κι' ήμουνα όλο κακία: κι' έτρεπε νάχω διαρκώς το νού μου να μην αντίληφθ η μητέρα μου την άπελπισία μου, απ' τα δουρκωμένα μου μάτια.

«Ξέρω πως αυτά που σου διηγίεμαι είναι γελοίες υπερβολές και παιδιαστικές τρέλλες. 'Οάπρεπε να ντρέπομαι γι' αυτές, μα όχι, δεν ντρέπομαι, γιατί ποτέ η αγάπη μου για σένα δεν ήταν πιο άγνη και πιο φλογερή, παρά σ' αυτές τις παιδιαστικές υπερβολές. 'Ολάκερες ώρες, ολάκερες μέρες θά μπορούσα να σου διηγίεμαι πως έζησα τότε με σένα, με σένα που μόλις ήξερες το πρόσωπό μου, γιατί, όταν σε συναντούσα στη σκάλα και δεν υπήρχε τρόπος να σ' αποφυγώ — φοβόμουν το καυτερό σου βλέμμα — περνούσα μπροστά σου πρέχοντας, με σκυμμένο κεφάλι, σαν κάποιος που πάει να πνιγεί, κι' όλ' αυτά για να μη δής το αίμα που μου ανέβαινε στο πρόσωπο.

«'Όρες και μέρες θα μπορούσα να σου διηγίεμαι γι' αυτά τα χρόνια που εσύ, ασφαλώς θα τάχης ξεχάσει από καιρό: θα μπορούσε να ξετυλίξω μπροστά σου όλο το ήμερολόγιό της ζωής σου: μα δε θέλω να σε ζαλίσω, δε θέλω να σε βασανίσω. Θέλω μονάχα να σου εξιστορήσω το πιο όμορφο γεγονός της παιδικής μου ηλικίας και να σε παρακαλώ να μη γελάσεις, γιατί, όσο και να φαίνεται ασήμαντο, για μένα, που ήμουνα παιδί, ήταν το πάν. Μου φαίνεται — πως ήταν κάποια. Κυριακή, εσύ ήσουν ταξίδι κι' ο υπρέτης σου κουδάλουσε στο διαμέρισμά σου τα δαριά χαλιά που είχε τινάξει έξω. 'Ο καλός γέρος είχε κουραστή πολύ. Τότε τον πλησίασα και του είπα να τον βοηθήσω. 'Εμεινε έκπληχτος, μα δέχτηκε, κι' έτσι είδα — α! θάθελα να σου πω με τι ευλάβεια και με τι σεβασμό! — το διαμέρισμά σου, τον κόσμο σου, το τραπέζι που έγραφες και που πάνω σ' αυτό υπήρχαν μερικά λουλούδια μέσα σ' ένα γαλάζιο κρουσάλλιο βάζο, τα έπιπλά σου, τους πίνακές σου, τα βιβλία σου. Δεν ήταν παρά ένα φευγαλέο βλέμμα στη ζωή σου, γιατί άσφαλώς ο πιστός Γιόχαν δε θα μ' άφηνε να τα κοιτάξω από πολυ κοντά: όμως αυτό το βλέμμα μούφτασε για να διαποτιστώ με την ατμόσφαιρα όπου ζούσες και μου χάρισε άρκετες έντυπώσεις για να σ' όνειρευομαι στον ύπνιο και στον ύπνο μου.

«Αυτή η γρήγορη στιγμή ήταν η πιο ευτυχισμένη στιγμή της παιδικής μου ηλικίας. Θέλησα να στη διηγηθώ, ώστε ν' άρχισες επιτέλους να καταλαβαίνεις εσύ, εσύ που δε με γνωρίζεις, πως μια ζωή δέθηκε μαζί σου σε τέτιο βαθμό, ώστε να χάσει κάθε αυθαρξία.

«Θέλησα να στη διηγηθώ, μαζί με μίαν άλλη, μια τρομερή στιγμή, που δυστυχώς ήρθε πολύ γρήγορα ύστερ' απ' την πρώτη. Στο είπα κιόλας παραπάνω πως τάχτ ξεχάσει όλα για σένα: δεν κοιτάζα τη μητέρα μου και δε νιαόόμουν για κανέναν. Δεν είχα παρατηρήσει πως ένας ηλικιωμένος κύριος, ένας έμπορος απ' το 'Ινσμπρουκ, μακρινός συγγενής της μητέρας, έρχόταν συχνά να τη δει κι' έμενε πολλή ώρα στο σπίτι: αντίθετα, ήταν για μένα εύχαριστο γεγονός, γιατί ο έμπορος έπαιρνε συχνά τη μητέρα μου στο θέατρο κι' έτσι μπορούσα να μένω μόνη, να σε σκέφτομαι και να σε παραμονεύω, — αυτή ήταν η πιο μεγάλη, η μοναδική μου απόλαυση. Μια μέρα λοιπόν, η μητέρα μου με φώναξε στην καμάρια της, λέγοντάς μου πως είχε να μου μιλήσει σοβαρά. Χλώμιασα κι' η καρδιά μου άρχισε να χτυπά δυνατά: μήπως είχε υποψιαστεί τίποτα, μήπως το είχε ματέψει; 'Αμέσως σκέφτηκα εσένα, εσένα, το μυστικό μου, το μυστικό που μ' έβριζε με τη ζωή. Μά κι' η μητέρα μου τάχε λίγο χαμένα: με φίλησε — πράμα που δεν έκανε ποτέ της — τρυφερά, μια-δυο φορές, με τράβηξε κοντά της πάνω στον καναπέ, κι' άρχισε τότε να μου διηγίεται, με ύφος συνεσταλμένο και δισταχτικό, πως ο συγγενής της, που ήταν χήρος, της είχε κάνει πρόταση γάμου και πως εκείνη είχε άποφασί-

σει, για χατήρι μου κυρίως, να δεχτή. Το αίμα μου ανέβηκε στην καρδιά με περισσότερη όρμη: μια σκέψη έκανα μονάχα, μια σκέψη που δεν άφορούσε παρά εσένα.

«Θα μείνουμε τουλάχιστο εδώ;» μπόρεσα να τραυλίσω.

«'Όχι, θα πάμε στο 'Ινσμπρουκ: ο Φερδινάνδος έχει εκεί μίαν ωραία βίλα». Δεν σκουσα περισσότερα: τα μάτια μου σκοτείνιασαν. 'Υστερα έμαθα πως είχα λιποθυμήσει: άκουσα τη μητέρα μου που διηγόταν στον μέλλοντα σύζυγό της — δη ώρα η μητέρα μου μιλούσε αυτός περίμενε στο διπλανό δωμάτιο — πως ξαφνικά είχα άπλωσει τα χέρια μου μπροστά κι' είχα πέσει ανάσκελα σα μολύβι. Τί συνέβηκε τις επόμενες μέρες και πως έ, ένα αδύναμο παιδί, πάλεψα ενάντια στη θέλησή τους, δεν μπόρε να στο διηγηθώ: μονάχα που το σκέφτομαι, το χέρι μου τρέμει ακόμα καθώς σου γράφω. Καθώς δεν μπορούσα ν' αποκαλώω το πραγματικό μου μυστικό, πήραν την αντίδρασή μου για πείσμα, για κακία και για περιφρόνησι. Δέ μου ξανάπαν τίποτα για το γάμο κι' όλα έγιναν χωρίς να πάρω είδησι. 'Η μετακόμισι γινόταν τις ώρες που λείπα στο σχολείο: όταν γύριζα σπίτι, πάντα κάτι έλειπε:

είχε μεταφερθή ή είχε πουληθή. 'Ετσι έφυγαν ένα-ένα τα έπιπλα απ' το διαμέρισμά μας και μαζί μ' αυτά κι' η ζωή μου. Τέλος, ένα μεσημέρι, γυρίζοντας για φαγητό, δε δρική κανένα έπιπλο στο διαμέρισμα. Στις άδειες κάμαρες ήταν μονάχα τα μπασούλα, έτοιμα κι' αυτά για μεταφορά, και δυο κρεβάτια έκστρατείας για τη μητέρα μου και μένα: σ' αυτά θα κοιμόμασταν ακόμα μια νύχτα, την τελευταία — και την άλλη μέρα θα φεύγαμε για το 'Ινσμπρουκ.

«Στο διάστημα αυτής της τελευταίας μέρας, ένωσα με μια έξορκιστική άποφασιστικότητα πως δεν μπορούσα να ζήσω μακριά σου. 'Εσύ ήσουν η μόνη μου σωτηρία. Δέ θα μπορούσα να πω πως μου κατέβηκε αυτή η σκέψη κι' αν πραγματικά ήμουνα σε θέση να σκέφτομαι καθαρά τις στιγμές αυτές της άπελπισίας, με ξαφνικά — η μητέρα μου είχε δγή έξω — σπκώθηκα, κι' όπως ήμουνα με την ποδιά του σχολείου, κίνησα για νάρθω να σε δω. 'Η, μάλλον όχι, η λέξη «κίνησα» δεν είναι η σωστή: κάποια μαγνητική δύναμη με τράβηξε προς την πόρτα σου: τα μέλη μου ήταν τενωμένα κι' οι κλειδώσεις μου έτρεμαν. Σου το είπα κιόλας παραπάνω, δεν ήξερα τί ακριβώς ήθε-

λα: να πέσω στα πόδια σου και να σε παρακαλέσω να με κρατήσεις υπρέτρια σου, σκλάβά σου: πολύ φοβάμαι πως θα γελάσεις μ' αυτό τον φανατισμό μιας δεκαπεντάχρονης κοπέλας, όμως, πολυαγαπημένε μου, δε θα χαμογελούσες, αν ήξερες σε τί κατάσταση δρισκόμουν τότε, έξω στον παγωμένο διάδρομο: ήμουνα κοκκαλωμένη απ' το φόβο, κι' όμως μια άφάνταστη δύναμη μ' έσπρωχνε μπροστά: σα να ξεριζώσα, λές, απ' το κορμί μου το τρεμάμενο χέρι μου, το σήκωσα — ήταν μια φοβερή πάλη που κράτησε ατέλειωτες και τρομερές στιγμές — κι' έβαλα το δάχτυλό μου πάνω στο κουμπί της πόρτας σου. 'Ακόμα και σήμερα αντηχεί σ' αυτήα μου το κουδούνισμα κι' η σιωπή που ακολούθησε: η καρδιά μου είχε πάει να χτυπάει και το αίμα δεν κυκλοφορούσε πια στις φλέβες μου: περιμένα μονάχα αν θάρχόσουν.

«Μά εσύ δεν ήρθες. Κανένας δεν ήρθε: ίσως νάχες δγή έξω εκείνο τ' απόγευμα, κι' ο Γιόχαν νάχε πάει για φώνια: κι' έτσι γύρισα ταραγμένη και παραπατώντας στο διαμέρισμά μας, ενώ σ' αυτήα μου αντηχούσε το κουδούνισμα. 'Ενωθα ένα τρομερό κενό μέσα μου.

«Έπεσα πάνω σε μια ταξιδιωτική κουβέρτα, κουρασμένη άφάνταστα απ' τα τέσσερα βήματα, σα νάχα περπατήσει ώρες πολλές πάνω σε πυκνό χιόνι. Μά κάτω απ' την καυτερή εξάντληση υπήρχε πάντα η άποφασί μου να σε δώ και να σου μιλήσω πριν με πάρουν από κεί. Στην έπιθυμία μου αυτή δεν υπήρχε, σ' όρκίζομαι, καμιά αίσθησιακή σκέψη: δεν ήξερα ακόμα τίποτ' απ' αυτά τα πράματα, ακριβώς γιατί δεν σκεφτόμουν τίποτ' άλλο παρά εσένα: ήθελα μονάχα να σε δώ, να σε δώ ακόμα μια φορά, να γαντζωθώ πάνω σου σαν σανίδα σωτηρίας.

«'Όλη τη νύχτα, όλη την ατέλειωτη και τρομερή εκείνη νύχτα, πολυαγαπημένε μου, σε περιμένα. Μόλις η μητέρα μου πλάγιασε κι' αποκοιμήθηκε, βήκαπάλι στο διαμέριμο να σε περιμένα. 'Όλη την νύχτα περιμένα: κ' ήταν μια παγωμένη νύχτα του Γενάρη. Είμουνα κουρασμένη, τα μέλη μου πονούσαν, δεν υπήρχε πια καρέκλα για να κάτσω: τότε ξάπλωσα πάνω στο κρύο πακέτο, μες στο ρεύμα. 'Εμεινα έτσι ξαπλωμένη ώρες ατέλειωτες. Είχα παγώσει, γιατί δεν είχα πάρει κουβέρτα: είμουνα μονάχα με το λεπτό φορέμά μου. Δεν ήθελα να ξυπνήσω, γιατί φοβόμουν μην αποκοιμήθω και δεν ακούσω τα βήματά σου. Πόσο πονούσα! 'Εσφυγγα όπα σιωδικά τα πόδια μου: όνα πάω σ' όλο, τα μπασούλα μου έτρεμαν: είμουνα αναγκασμένη να σηκώνομαι διαρκώς, τόσο κρύο έκανε στο τρομερό εκείνο σκοτάδι. Μά σε περιμένα, σε περιμένα, σε περιμένα, σαν το πεπρωμένο μου.

«Τέλος — θάβαν κιόλας δυο ή τρεις ώρες — απ' τα μεσάνυχτα — άκουσα κάτω την πόρτα του δωματίου ν' ανοίγει κι' ύστερα βήματα ν' ανεβαίνουν τη σκάλα.

Η ΣΥΝΕΧΕΙΑ: Στο επόμενο.

**Στομαχικά
διαταραχαι
Δυσπεψία**

**Ένα έως δύο δισκία
"Αλκα - Σέλτζερ
σ' ένα ποτήρι νερό**

Προϊόν των
Αμερικανικών Έργαστασίων
MILES LABORATORIES, INC.
U. S. A.

Alka-Seltzer

Τ' ΑΠΟΚΡΥΦΑ ΤΟΥ ΧΟΛΛΥΓΟΥΝΤ

ΥΠΑΡΧΟΥΝ περιοδικά, που έχουν ειδικότητα να ξεσκεπάζουν τα άπλυτα του Χόλλυγουντ. Αυτός ο σκανδαλιστικός τύπος διαβάζει πάρα πολύ γιατί φανερώνει συχνά την αλήθεια πίσω από μεγάλα σκάνδαλα που αναγκάζεται να δημοσιεύσει κι' ο κινηματογραφικός τύπος της Αμερικής.

Μήπως είναι αλήθεια πως το Χόλλυγουντ επηρεάζει την ήθικη των Αμερικανών; «Η μήπως είναι σημεία των καιρών;» Ένας άνδρας ανικανοποίητος αδειάζει το ένα πίσω απ' τ' άλλο τα πότηρα του ποτού και μιλάει για την δυστυχισμένη βρισκε παραγομένη σ' ένα καινούργιο έρωτα. Μά όταν τα πρόσωπα αυτά είναι διάσημα το πράγμα διαφέρει... Και μάλιστα όταν αυτή η ανάζητησι της λησιμονίας τους τραβά πολύ μακριά...

● Λέγε πως οι θαυμάστριες του Φάρλεϋ Γκρέντλερ θα έμεναν με το στόμα ανοικτό αν έβλεπαν το καινούργιο αντικείμενο της λατρείας του. Ντρέπεται κι' ο ίδιος να την παρουσιάσει;

● Η Ντέμπρα Πέιτζ εφίχε την απρονοησία να φωτογραφηθεί σε μια πολύ περιέργη στάση στο Λας Βέγκας. Τώρα ζητά να βρή τα νεκρά, αλλά είναι λίγο αργά...

● Το Χόλλυγουντ έμεινε έμβρονη μπροστά σ' ένα αλόγιστο πορτραίτο της «Ελίζαμπετ Τάιλορ». Άλλα αφού το είχε παραγγείλει στον διάσημο ζωγράφο ο σύζυγός της;

● Η Άννιτα Έκμπεργκ άσφαλισε το στήθος της στο Λόουντ του Λονδίνου.

● Ξέρετε γιατί δεν βλέπετε συχνά στην οθόνη τον Ρέντ Σκέλτον; Γιατί η μανία του για το αλκοόλ τον έφερε σε σημείο που δεν μπορεί να ελέγξει τις πράξεις και τα λόγια του.

● Η Μαρίν Ο' Χάρα χάρισε απ' τον άντρα της αλλά όχι για τους λόγους που ισχυρίστηκε η ίδια. «Η αλήθεια είναι ότι ο Γουίλ Πράτς άρχισε να πίνει εύθες μετά την εγκτάλειψή του απ' τη γυναίκα του, η οποία έφυγε μ' ένα νεαρό Μεξικανό δικηγόρο. Ο Γουίλ Πράτς πήρε το γιο του και πήγε να παρηγορηθεί στην πατρίδα του.

● Ο Γκάρι Κούπερ πέρασε ένα ολόκληρο Σάββατο-κύριακο με την Άννιτα Έκμπεργκ κι' η γνωριμία τους άρχισε από ένα γεύμα στο οποίο η όμορφη Σουηδέζα παρουσιάστηκε μ' ένα ολομαυρο στενό προκλητικό φόρεμα με υπηροχό ντεκολτέ. Ύστερα από λίγες μέρες πέρασαν ένα ολόκλη-

ρο Σάββατο-κύριακο οι δύο τους σε μια παραθαλάσσια ερμηκή βίλα.

● Ο Ρέξ Χάρισον για τον οποίο είχε αυτοκτονήσει άλλοτε η Λάρα Λάντιν είναι τώρα έρωτευμένος με την Κέϋ Κένταλ, μια από τις ωραιότερες Αγγλίδες. Άλλα είναι κι' αυτή παντρεμένη καθώς κι' ο Ρέξ δεν έχει χωρίσει ακόμη απ' τη γυναίκα του τη Λιλή Πάλμερ.

● Η Κίμ Νόβακ παρουσιάζεται ως μια στυλ άφωσιωμένη στην καριέρα της και μοναδικός σκοπός της είναι να προσδεύσει. Μά οι κακές γλώσσες λένε καθώς και ο «κίτρινος τύπος» αποκαλύπτει, πως μόλις έφτασε στο Χόλλυγουντ έγινε μαϊτρέσα ενός μεγίστου ό οποίος και τη λάνσαρε στην οθόνη.

● Ακόμη μιλούν για τα έκατομύρια που ξόδεψε ο

ΕΥΑ ΜΠΑΡΖΟΚ

● Μια ωραία φωτογραφία της γοητευτικής Εύρας Μπαρζοκ, που μετέπηδη στον Αμερικανικό κινηματογράφο και «γυρίζει» τώρα ταινίες στο Χόλλυγουντ.

Χάουαρντ Χιούγκ για να λανσάρη την Τζέην Ράσελ και το περίφημο στήθος της...

● Άλλα αυτά δεν τελειώνουν. Στο επόμενο συνέχειας...

ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ ΓΑΜΟΥ ΣΤΗ ΜΟΝΡΟΕ

● Η Μαίριλιν Μονρόε δήλωσε μόλις γύρισε στο Χόλλυγουντ, πως πήρε τώρα τελευταία τριακόσιες εβδομήντα δύο προτάσεις γάμου τις περισσότερες από άγνωστους θαυμαστές. Δεν έχει όμως σκοπό να παντρευτεί μ' αυτόν τον τρόπο και προς το παρόν ασχολείται με τη διακόσμηση του νέου σπιτιού της.

Ο ΜΑΡΛΟΝ ΜΠΡΑΝΤΟ ΣΤΗΝ ΙΑΠΩΝΙΑ

● Ο Μάρλον Μπράντο συνοδευόμενος από τον πατέρα του και τον συγγραφέα Γουίλιαμ Στέρν πήγε στην Ιαπωνία για να γυρίσει κάποια ταινία ντοκυμανταίρ. Δεν θα κάνει όμως μόνο αυτό. Θα μελετήσει και τον ρόλο του στην επόμενη ταινία, όπου θα υποδυθεί τον Γιαπωνέζο «Σικίνι» στο έργο «Τειοποιείν το Αύγουστα» του Φεγγάρι, που θριάμβευσε ως θεατρικό έργο από εξωτερικό.

Ο ΠΙΕΡ ΚΡΕΣΟΥΑ ΕΠΑΡΧΙΩΤΗΣ

● Ο νεαρός ζέν - προμιέ των Ιταλικών στούντιο Πιέρ Κρεσουά δεν ξεχνά πως είναι Γάλλος και μόλις τελειώσει μια ταινία στη Ρώμη πετιέται λίγο στο Παρίσι για λίγες μέρες.

— Έγινε επαρχιώτης! Δεν γνωρίζω πια κανένα στο Παρίσι!

Μά μόλις πήγε στο «Ελντ Κλάμπ» το κέντρο των αστέρων του θεάτρου και του κινηματογράφου έσφιξε πάνω από πενήντα χέρια μέσα σε λίγα λεπτά!

● Ο Πιέρ Κρεσουά είναι άρραβωνιασμένος με την Έλεν Ρεμύ, η οποία θριαμβεύει με το τραγούδι της στην Ιταλία.

ΟΙ ΠΑΡΑΝΥΜΦΕΣ ΤΗΣ ΓΚΡΕΗΣ ΚΕΛΛΥ

● Η Γκρέης Κέλλυ διάλεξε τις παραινυμφές που θέλει στο γάμο της. Είναι έξι. Η Τζέην Κάντορ, κόρη ενός διευθυντού της Παραμάουντ, οι συμπαθήτριές της στη Δραματική Σχολή «Ελίζαμπεθ Γκρέι και Άρ. Πέμπτ, η ήθοποιος Ρίτα Γκάμ, η αδελφή της και η αδελφή του Πρίγκιπα Ρενιέ η πριγκίπισσα Άντουανέττα. Οι δύο άρραβωνιασμένοι αποχωρήτησαν ήδη το Χόλλυγουντ και θα βρίσκονται στο Μονακό στις 12 Απριλίου.

ΝΤΟΟΥΝ ΑΝΤΑΜΣ

Κι' άλλη μια πριγκίπισσα στην οθόνη!

● Η ΝΤΟΟΥΝ ΑΝΤΑΜΣ ήταν κάποτε μια από τις πιο θετικές ελπίδες της εταιρίας Μέτρο Γκόλντγουϊν Μάγερ. Άλλα ένα ταξίδι στην Ιταλία για να πάρει μέρος σε ταινίες που γυρίζε εκεί η εταιρία αυτή, άλλαξε τη ζωή της. Εκεί την έρωτεύτηκε ένας Ιταλός πριγκίπας και την παντρεύτηκε.

● Η πριγκίπισσα Μάσιμο έπαψε πια να ασχολείται με την οθόνη και τα στούντιο σταμάτησαν να ενδιαφέρονται γι' αυτήν. Τώρα μόλις τελευταία απέκτησε και το διάδοχο του τίτλου και η πριγκίπισσα οικογένεια ήταν πολύ ευτυχισμένη.

Μια πρόταση όμως από το Σαρλώ ηρθε να ξαναζωντανέψει τις παλιές της φιλοδοξίες. Ο διάσημος καλλιτέχνης τη ζήτησε να παίξει στην ταινία που πρόκειται να γυρίσει «Ένας πριγκίπας στη Ν. Υόρκη». Μεγάλη τύχη αυτή για μια καλλιτέχνη να πρωταγωνιστήσει σε μια ταινία του Τσάρλυ Τσάπλιν. Μπορούσε η Ντόουν Ανταμς ν' άνηθ ένα τέτοιο μεγάλο πειρασμό;

Η ΚΙΝΗΣΙΣ ΤΩΝ ΑΣΤΕΡΩΝ

● Η Κίμ Νόβακ, η Ντέμπρα Κέρ, η Τζέινιφερ Τζόν, η Τζίτζερ Ρότζερς, θα παρουσιάσουν έφετος στο φεστιβάλ των Κανών.

● Η Όντρεϊ Χέμπουρν έφυγε για το Χόλλυγουντ όπου θα παίξει με τον Φρέντ Άσταρ σε μια ταινία. Ο άνδρας της Μελ Φερέρ έμεινε στο Παρίσι γιατί ακόμη δεν τελείωσε η ταινία του με την Ίνγκριντ Μπέργκμαν.

● Η Νικόλ Μωρέ και ο Μωρίς Ρονέ παρουσιάζουν ένα ζεστό χειμώνα. Σκάνε από τη ζέση στο Μπουένος Άϊρες όπου γυρίζουν μια ταινία.

● Ο Φερνάντο Λόμας και η γυναίκα του Άρλεν Ντόλ έπεσε κέφθηκαν το Παρίσι γιανόγνιτο. Έμειναν πέντε μέρες κατά το διαστήμα των οποίων η ωραία και κομψή Άρλεν παραγγείλε ένα σαρόν τουαλέτες.

● Η Άννιτα Έκμπεργκ δήλωσε μόλις επέστρεψε στο Χόλλυγουντ ότι μόνο τη Σοφία Λορέν αναγνωρίζει αξία των εταίρων που της αποδίδουν.

Ο ΜΟΡΦΗ

μέσα σε 10 λεπτά!

● Μια γρήγορη συνταγή από τη Λούσυ Μάρλοου

● **ΓΥΡΙΣΑΤΕ** το βράδυ κουρασμένη στο σπίτι και δεν έχετε όρεξη να κάνετε τίποτα. Ξαφνικά το τηλέφωνο κτυπά και σας καλούν να πάτε κάπου. Διστάζετε, ξέρετε τα χάλια σας και δεν τολμάτε να δεχθείτε. Μά επιμένουν τόσο πολύ! Δέχεσθε πιο πολύ για ν' απαλλαγείτε απ' την επιμονή τους κι' αρχίζει να σας βασανίζει το έρωτμα:

— Πώς θα πάω σ' αυτά τα χάλια;

● Αφήστε να πάει χαμένη η βραδιά σας. Δεν είναι τόσο συχνές οι ευκαιρίες! Ύστερα μια γυναίκα που εργάζεται σπάνια έχει καιρό για μεγάλες ετοιμασίες. Μη χάνετε κι' εσείς αυτόν που σας μένει!

Τρίψτε το μπάνιο γρήγορα και κάντε ένα σύντομο χλιαρό ντους. Βάλτε ένα παχύ στρώμα κρέμας στο πρόσωπό σας και ξεπλύνετε δέκα λεπτά ανάσκελα στο κρεβάτι με ψηλά τα πόδια και χωρίς φως. Όταν σηκωθείτε και σκουπίσετε την κρέμα από το πρόσωπό σας θα δείτε πως η κόυρασι θάχει εξαφανισθεί και το πρόσωπό σας θάναι πιο φρέσκο από πριν.

● Επιθεωρήστε τα ρούχα που θα φορέσετε δουρτίστε καλά τα μαλλιά σας, ντυθείτε και μακιγιαρισθείτε. Δεν θέλετε ούτε μιση ώρα για όλη αυτή τη διαδικασία. Μισή ώρα που θα σας χαρίσει όμως πολλές ώρες ευχαρίστησης.

Μην αφήνετε τις ευκαιρίες να φεύγουν. Η ζωή κυλά και κά-

● Λούσυ Μάρλοου

θε μέρα έχει τις λύπες, τις χαρές και τα βασάνια της. Και πρέπει να τα δεχεται όλα κανείς όσο πιο θαρραλέα μπορεί για να πη πως ζή...

ΒΑΓΝΕΡ

● Μια ταινία που θα δήτε
● Ο διάσημος σκηνοθέτης Γουίλιαμ Ντίτερλες κινηματογρά-

φησε τη ζωή του Βάγνερ στην οθόνη. Στην ταινία αυτή ζωντανεύει η ζωή του μεγάλου μουσουργού καθώς και οι τρεις μεγάλοι του έρωτες που του ένεπνευσαν την αθάνατη μουσική του.

Οι τρεις έρωτες αυτοί είναι η πρώτη του γυναίκα Μίνα την οποία ανασκάνει η Ύδον ντέ Κάρολ, η δεύτερη σύζυγός του Κοζίμα που την παίζει η Ρίτα Γκάμ και ο μεγαλύτερος έρωτάς του η Ματλίτ την οποία παίζει η Βαλεντίνα Κουτίζε.

● Η Μίνα ήθελε τον άνδρα της να γίνει ένας καλός διευθυντής ορχήστρας. Άλλα ο Βάγνερ προτίμησε να γράφει τον Ταγ-χάουζερ εκείνη την εποχή.

● Αργότερα έρωτεύτηκε την Ματλίττα Βέζεντοκ η οποία ήταν θερμή θαυμαστρία της μουσικής του. Τη γνώρισε στην Έλβετία όπου κατέφυγε από τη Γερμανία. Φιλοξενήθηκε σπιτι τους και την έρωτεύθηκε.

● Ο έρωτας αυτός ήταν απηγορευμένος ίσως γι' αυτό ήταν και ο μεγαλύτερος. Αυτός χάρισε στον κόσμο τον «Τριστάνο και την Ιζόλδη».

● Λίγο πιο ύστερα γνωρίστηκε με την κόρη του Φράνς Λίστ, Κοζίμα, η οποία χώρισε τον άνδρα της για να τον παντρευτεί. Απ' αυτήν είχε όλη την εμπνευσι που χρειαζόταν και χάρισε στον κόσμο τ' αίσιουτα-γισματα της ρωμαντικής ψυχής του.

Τον Ρίτσαρτ Βάγνερ τον υποδύεται ο Άγγλος ήθοποιος Άλαν Μπέυντελ τον οποίον ο Ντίτερλε θεωρεί ως τον ιδεώδη Βάγνερ. Την ταινία πλαισιώνει φυσικά μουσική του Βάγνερ και αποσπάσματα απ' τον Λόεγκριν, Τριστάνο και Ιζόλδη, Βαλκυρίες, Σίγκφριντ και Πάρσιφαλ έκτελούνται από την ορχήστρα της όπερας του Μονάχου.

● Όσες αγαπούν τη μουσική, όσες συγκινούνται με τις ρομαντικές έρωτικές ιστορίες, και γενικά σ' όσες άρεσουν οι καλλιτεχνικές ταινίες θα ενθουσιαστούν με την ταινία αυτή.

ΤΟ «ΟΣΚΑΡ»

● Η πιο πιθανή υποψήφια

Την ώρα που γράφονται οι γραμμές αυτές η Σούζαν Χαίγνιγουρντ φέρεται ως η πιο πιθανή υποψήφια για το βραβείο Όσκαρ για το ρόλο της στην ταινία «Θά κλάψω αύριο». Η Σούζαν Χαίγνιγουρντ μαζί με την συγγραφέα του έργου Λίλιαν Ρόθ παρέστησαν στην παγκόσμια πρεμιέρα της ταινίας.

Η ΜΑΡΙΝΑ ΒΛΑΝΤΥ ΜΑΜΑ

Το νέο άστέρι της γαλλικής οθόνης, η περίφημη Μαρίνα Βλάντυ, πρόκειται να γίνει μάμ. Δεν είναι πολυς καιρός που παντρεύτηκε τον σκηνοθέτη Ρομπερτ Χοσέιν και ζή ευτυχισμένη μαζί του. Άλλα η ευτυχία τους θα συμπληρωθεί σε λίγους μήνες. Πολλοί άρχισαν να διαρωτάνται πως θα είναι η Μαρίνα μητέρα. Μήπως θα χάσει μέρος της γοητείας της;

ΡΙΤΑ ΓΚΑΜ,

ή κυρία των τιμών της Γκρέης Κέλλυ

● Ο διάσημος άστέρι του θεάτρου και της τηλεόρασης, που η λαμψη του άρχισε να προβάλλει δειλά και στο στερέωμα του Χόλλυγουντ, πήρε καινούργια σέγγλη αυτές τις μέρες. Η άγνωστη φίλη της Γκρέης Κέλλυ τη διάλεξε ως κυρία επί των τιμών της στον προσεχή γάμο της με τον πριγκίπα Ραϊνιέ του Μονακού.

Μόνο που υπάρχει φόβος η Ρίτα Γκάμ να παντρευτεί πιο γρήγορα απ' τη μέλουσα πριγκίπισσα. Πράγματι ανήγγειλε τους άρραβωνες της με τον Τομασ Χένρυ Γκίντςμπεργκ, γι' ενός θαύματος Αμερικανού εκδότου. Ο σύζυγός αυτός θα είναι ο δεύτερος γι' τη Ρίτα Γκάμ. Ητ παντρεμένη με τον Σίντνεϊ

Λόμετ αλλά χώρισε πριν λίγο καιρό.

Τη Ρίτα Γκάμ την είδαμε εδώ σε δύο μόνο ταινίες ως τώρα. Στον «Κατάσκοπο», τη δουδή εκείνη ταινία με τον Ραή Μίλαν, ο οποίος και τη λανσάρε στην οθόνη, και στη «Σα-άντις, η φλογερή Μπερμπερίνα». Φέτος θα τη δούμε στην ταινία «Βαγκνερ» όπου παίζει το όλο μέρος από τις τρεις γυναίκες που έπαιξαν ρόλο στη ζωή του μεγάλου μουσουργού.

● Η οθόνη θα χάσει μια καλλιτέχνη με το γάμο της Γκρέης Κέλλυ, αλλά η φίλη της θα προσφέρει αρκετά ακόμη στην εβδομή Τέχνη γιατί δεν το άποφασισε να αποσυρθεί μετά το γάμο της με τον θαύματος το γιοι του εκδότου.

ΔΕΝ ξέρω πώς νοιώθουν οι άλλοι άνδρες όταν πηγαίνουν να ζητήσουν το χέρι της αγαπημένης τους, έγω όμως ένιωθα φοβερό τράκ εκείνο το πρωί και εύρησκα τόν έαυτό μου λίγο γελοίο μέσα σ' αυτό κανονούργιο μπλέ κοστούμι μου, και μ' εκείνη την πελώρια άνθοδέσμη από κόκκινα γαρύφαλα.

Αυτή είναι μια πολύ δύσκολη στιγμή στη ζωή ενός άνδρα, μα η σκέψις ότι στο τέλος της δοκιμιάς μου θα είχα για έπαθλο την ισόβια λατρεία της Ζωζέτ, με παρηγορούσε.

Τη Ζωζέτ τη γνώρισα στην κοσμική λουτρόπολη που είχα πάει για να περάσω τις ζεστές μέρες του Αυγούστου και την έρωτευτηκα μέσα σε λίγες ώρες. 'Εκείνη, στην άρχη μ' απέκρουσε, μα αργότερα άλλαξε αίσθηματά απέναντί μου, δεχόταν να θγαίνουμε μαζί τα βράδια και μου έρκιζόταν πώς με λάτρευε. 'Εγώ, χωρίς να χάσω καιρό, άποφάσισα να ζητήσω το χέρι της.

Όλα αυτά τα ξανασκεπτόμουν ανεβαίνοντας τις σκάλες του σπιτιού της, με θύμα λίγο άσπαθές. 'Υστερα χτύπησα το κουδούνι και περίμενα. 'Ακούστηκε από μέσα θορύβος θημάτων, πόρτες που άνοιγόκλειναν με κρότο. Πέρασαν πέντε λεπτά, ξαναχτύπησα το κουδούνι, και τέλος η πόρτα άνοιξε. Στο κατώφλι φάνηκε η Ρενέ, η μικρότερη αδελφή της Ζωζέτ. Με κτύπησε μια στιγμή από πάνω μέχρι κάτω, ύστερα έβαλε τα κλάματα κι' έφυγε τρέχοντας.

Έμεινα έμβρόντητος. 'Από την κρεβατοκάμαρα της μαμάς άκουσα κάτι πνιγμένους λυγμούς. 'Αρχισα να έχω άσχημα προαισθήματα. 'Αρπαξα από το μπράτσο μια υπηρέτρια και τη ρώτησα με αγωνία:

— Τι συμβαίνει; πές μου. Μήπως η Ζωζέτ δεν είναι καλή; — Καλά, πολύ καλά, μου άπάντησε χαμογελώντας πονηρά (έπί τέλους είδα και κάποιον να χαμογελά) μα ύστερα τρύπωνε κι' αυτή μέσα στην κουζίνα, κι' έμεινα πάλι μόνος.

Επιτέλους κάποτε έμφανίστηκε ο μέλλων πεθερός μου. Είχε ένα ύψος σά να γυρίζε από κηδεία.

Πέρασε στο σαλόνι, Μάριε, μου είπε με έπισημότητα. Τον άκολούθησα. Φθάνουμε στη λύση του μυστηρίου Καθήσαμε σε δυο πολυθρόνες και κυττάζαμε ο ένας τόν άλλο.

Πρέπει να μιλήσω πρώτος, σκέφτηκα, να δοθώ καμιά φορά τέλος σ' αυτή την κατάστασι.

— Κύριε Βερνιέ, είπα σοβαρά. Θα έχετε ίσως καταλάβει τα αίσθηματά μου απέναντί της κόρης σας.

— Πώς; Τι έννοείτε; Κάτι πήγε άκόμη να πη, μα τώρα που έγω είχα πάρει κουράγιο, ήθελα να τελειώσω μια και καλή.

— Κύριε Βερνιέ, επιτρέψτε μου να σας ζητήσω το χέρι της.

Ο κύριος Βερνιέ άναστένανε λίγο θεατρικά και μου είπε με το καθιερωμένο πιά σήμερα έπίσημο ύψος του.

— Λυπούμαι πολύ, παιδί μου, αλλά δυστυχώς η Ζωζέτ δεν είναι άξια της αγάπης σου.

— Τι έννοείτε; ρώτησα τώ-

Η ΑΓΑΠΗ ΤΗΣ ΖΩΖΕΤ

ΧΑΡΙΤΩΜΕΝΟ ΑΙΣΘΗΜΑΤΙΚΟ ΔΙΗΓΗΜΑ

σα κι' έγω με τη σειρά μου.

— Σήμερα το πρωί το έσκασε από το σπίτι κι' έφυγε με τόν Μορέλ. Μας άφησε ένα σημείωμα ότι πάει να παντρευτεί.

— Είναι άδύνατον, φώναξα με άγανάκτησι.

— Ο κ. Βερνιέ κούνησε θλιβερά το κεφάλι του.

— Και όμως είναι αλήθεια, είπα, και μου έδειξε το σημείωμα της Ζωζέτ.

Τη στιγμή εκείνη κατάλαβα ότι υπάρχουν και ώρες δυσκολώτερες στη ζωή ενός άνδρα, από την ώρα που πάει να ζητήσει το χέρι της αγαπημένης του.

Όταν βρέθηκα στο δρόμο, είδα πώς βαστούσα άκόμη την άνθοδέσμη με τα γαρύφαλα. Την πέταξα κάτω κι' άρχισα να την πατώ με λύσσα. Νόμιζα πώς θα τρελλανόμουν από την άπελπισία μου.

Αποφάσισα να φύγω άμέσως από την καταραμένη λουτρόπολη και να ξαναγυρίσω στο Μιλάνο.

Ετρεξα στο ξενοδοχείο μου και ζήτησα το λογαριασμό.

— Η δεσποινίς Βερνιέ σας περιμένει στο σαλόνι, μου είπαν. 'Ηταν η αδελφή της Ζωζέτ. Δεν δέχθηκα να 'τή δω. 'Η ιστορία αυτή έληξε, είπα μέσα μου και μου φάνηκε πώς έπαίονα μια ήρωική άπόφασι.

Πέρασαν δυο τρία χρόνια και... (σωστά λέν πώς ο κόσμος είναι μικρός), ξανασυνάντησα τη Ζωζέτ, στο χορό μιάς έξυνης πρεσβείας. Μου φάνηκε πιά άμορφη παρα ποτέ. 'Εκανα πώς δεν την είδα, μα εκείνη έτρεξε προς το μέρος μου με τις συνθιτισμένες της θορυβάθεις έκδηλώσεις.

— Ω Μάριε! Τι εύχάριστη συνάντησις, πόσα χρόνια έχουμε να ιδωθούμε; Θυμάσαι; 'Α-

πό τότε που έφυγες σάν κλέφτης από τη λουτρόπολη.

— 'Εγώ, Ζωζέτ, η εσύ; (τό θράσος της, αλήθεια, δεν είχε όρια).

Με κτύπησε μια στιγμή με έκπληξι. 'Υστερα έσκασε στα γέλια.

— 'Ελα να σου συστήσω τόν άντρα μου, είπε αντί για άλλη άπάντησι.

— Γνωρίζομαστε άρκετά με τόν Μορέλ, έκανα στεγνά ενώ ξαναρχισα στο νου μου η παλιά ιστορία.

— Μα δεν είμαι παντρεμένη με τόν Μορέλ. 'Ο άντρας μου είναι εκείνος. Και μου έδειξε με το μικρό ρόδινο δαχτυλάκι της ένα κοντόχοντρο μεσόκοπο κύριο.

— Πώς! Έκανα κατάπληκτος. Μα έσύ έφυγες με τόν Μορέλ για να παντρευτείτε.

— Τι κουτός που είσαι, είπε τσαχπίνικα εκείνη. Πώς μπορούσα να φύγω με τόν Μορέλ αφού αγαπούσα έσένα;

— Έμένα;

— 'Ακριδώς, αλλά βλέπεις οι γονείς μου ήθελαν να με παντρεύουν με τόν Κάρλ — και το έπéτυχαν — έπειδή ο Κάρλ είναι πολύ πλούσιος. 'Ε-

γώ όμως αγαπούσα έσένα, κι' έτσι εκείνο το πρωί, ύστερα από μια άγρια σκηνή με τούς δικούς μου, το έσκασα από το σπίτι, κι' ήρθα να σε βρω στο ξενοδοχείο σου. Για να παραπληνώ τούς γονείς μου τούς έγραψα σ' ένα σημείωμα ότι θα παντρευτώ τόν Μορέλ. Δι-άλεξα αυτόν έπειδή είχα μάθει ότι έφευγε εκείνο το πρωί για το Μιλάνο. 'Ετσι, ώσπου να άνακαλυφθώ η αλήθεια, έμειθα έχωμε κι' όλες παντρευτή.

Αλλά έσύ έφυγες σάν κλέφτης από το ξενοδοχείο και δεν θέλησες να με δής.

— Ω Ζωζέτ! νόμιζα ότι

ήταν η αδελφή σου, φώναξα άπαρηγόρητος.

— Δεν πειράζει. Τώρα πιά αυτά πέρασαν. Και να σου πω την αλήθεια, ίσως ήταν καλύτερα έτσι. Είμαι εύχαριστημένη από τόν γάμο μου, και νομίζω μάλιστα πώς είμαι έρωτευμένη με τόν Κάρλ.

Ναι, βέβαια για όλους ήταν καλύτερα έτσι. Για τούς γονείς της Ζωζέτ που χαίροντουσαν τα πλούτη του γαμπρού τους, για τόν χοντρο - Κάρλ που άπολάμβανε μονοπωλικά τα θέληγτρα της Ζωζέτ, και για εκείνη την ίδια, που ήταν όπως έλεγε, εύχαριστημένη από τόν γάμο της. Για όλους έκτός από μένα, που δεν έπαψα ούτε στιγμή ν' αγαπάω τη Ζωζέτ.

ΙΝΤΑ ΦΙΟΡΕ

ΚΑΤΑ ΦΑΝΤΑΣΙΑΝ ΑΣΘΕΝΗΣ

Μια τηλεφωνική κλήσι έσπινάει το γιατρό τη νύχτα. Πηγαίνει στη διεύθυνσι που τού λένε, και βρίσκει εκεί μια κυρία που δεν αισθάνεται πολύ καλά, αλλά δεν αισθάνεται και πολύ άσχημα. Μιλάει χωρίς σταματημό κάπου μια ώρα, προσπαθώντας να πείσει το γιατρό για τη σοβαρότητα της καταστάσεώς της.

— Κυρία μου της λέει εκείνος σας χρειάζεται άνάπαυσις. — Μα γιατρέ, κυττάτε τη γλώσσα μου!

Ο γιατρός την εξετάζει, κι' έπειτα άποφαινεται κατηγορηματικά:

— Χρειάζεται κι' αυτή άνάπαυσι!

ΞΕΠΕΡΑΣΕ ΤΟΝ ΤΟΚΟΓΛΥΦΟ!

Ένας τοκογλύφος δανείζει σ' ένα νέο καλή οικογενεία 50 χιλιάδες δραχμές για ένα χρόνο, και τόν βάζει να τού υπαγάμω ένα γραμματίο για 100.000 δραχμές. Γυρίζοντας στο σπίτι του, διηγείται στη γυναίκα του την έπικερδη έπιχειρήσι, αλλά εκείνη, αντί να τόν συγχαίρει, τού λέει:

— Σπουδαία δουλειά! Έδωσες 50.000 δραχμές και θα πάρης 100.000 μετά ένα χρόνο! Καλύτερα να παίρνεις τις 100.000 μετά δυο χρόνια και να μην έδινες τίποτα!

ΑΠ' ΤΟ ΨΥΧΙΑΤΡΕΙΟ!

Βγαίνοντας από το ψυχιατρείο, ο κ. Χ., που έχει πλέον γιατρευτεί, διηγείται στους φίλους του τις έντυπωσεις του.

— Να σας πω, η ζωή θα ήταν εκεί μέσα κάπως άνεκτη για μένα, αν δεν υπήρχε δυστυχώς ένας τρελλός που έπαυσε τόν έαυτό του για σκυλό!

— Για σκύλο; Και γιατί ά κακομοίρης σε άνοηλούσε; — Γιατί είχε και μια άλλη έμμονη ιδέα: Νόμιζε πώς έγω ήμουν δέντρο!

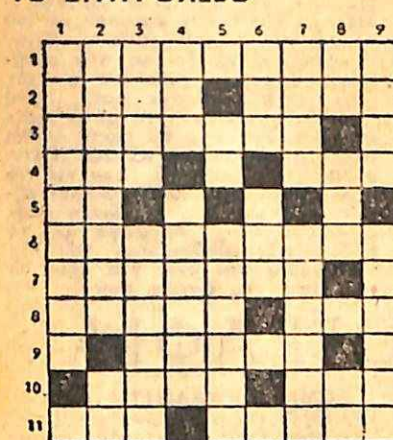
Η ΑΙΩΝΙΟΤΗΣ

Ο 'Αγγίλος φιλόσοφος Μπέρτραντ Ράσελ δέχτηκε μια μέρα την έπισκεψι μιάς κυρίας που τόν παρακάλεσε να της έ-ξηγήση τη διαφορά που ύπαρχει άνάμεσα στο χρόνο και στην αιώνιότητα.

— Κυρία μου, άπάντησε ο φιλόσοφος χαμογελώντας, άκούμα κι' αν είχα άκοκτο χρόνο για να σας το έξηγήσω, θα σας χρειαζόταν μια αιώνιότης για να τó καταλάβετε!

ΠΕΡΝΑΤΕ ΤΗΝ ΩΡΑ ΜΑΘΑΙΝΟΝΤΑΣ

ΤΟ ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟ

Ο ριζοντίως:

- Ευρωπαϊκό ήφαιστειο, καί... τίλος μιάς ταινί-ας της 'Αννας Μανιάνι.
- Τέχνασμα, κόλπο — Γυι-ός του Κρόνου και της Ρέας.
- Μεγάλη πόλις της 'Αργεν-τινής.
- Λέξις άγνωστη στις γυ-ναίκες — κατά τούς μι-σογύνδης — Βελγική λου-τρόπολις.
- Μουσική νότα.
- Χωρίς σ' αυτό διαβάζου-με.
- Πώλησις...
- Ο τίτλος μιάς άπ' τις τελευταίες ταινίης της Μι-σέλ Μοργγκάν — Μόριο της δημοτικής.
- Χαρτοπαικτικός όρος.
- 'Αποθήκη σιτηρών — Εί-δος κιθάρας.
- Πρόθεσις — Μιά άδέχα-στη έπιτυχία της Μπέττυ Νταϊδς.

Κ α θ έ τ ω ς:

- 'Η γνωστή μας μανιβέλα.
- Λέγεται και μακαράς — Μουσική νότα.
- Είναι άσπρο — Καταρ-γίθηκε άπ' την μοντέρνα παιδιατρική.
- Μονάς δάουρας — Γάλλος μεταπολεμικός πρ ω θ υ-πουργός.
- Γράμμα — 'Ο μέγιστος θεός του 'Ινδικού πανθέ-ου.
- 'Η κλητική του παιδός — Προσθευτής μεγάλης (;) δυνάμεως στην 'Ελλάδα.
- 'Η ιερά είναι στην 'Αθή-να — Χωρίς αυτό δεν τρώς όμελέτα.
- 'Η πρωταγωνίστρια της ταινίης «Βαθεία γαλάζια θάλασσα» — Πρόθεσις — Κι' άλλη μιά.
- Διπλό σημαίνει αντιθέτως — 'Ομορφο λουλούδι.

ΔΥΟ ΑΡΙΘΜΟΙ

Ένας αριθμός είναι ίσος πρός τα 7)12 ενός άλλου. 'Αν προσθέσουμε 15 στο άθροισμά των, έπιτυγχάνουμε τó διπλά-σιο τού μεγαλύτερου από τούς δυο αριθμούς. Ποιοί είναι οι α-ριθμοί αυτοί;

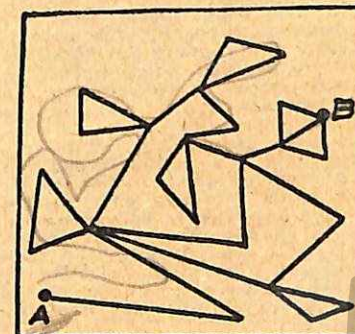
ΟΛΕΣ ΟΙ ΛΥΣΕΙΣ
ΣΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 65

ΞΕΡΕΤΕ ΑΣΤΡΟΝΟΜΙΑ;

- Ποιός, πρώτος, έμέτρησε τις διαστάσεις της γηί-νης σφαίρας; α) 'Ο 'Ερατοσθένης, β) 'Ο Πυθαγόρας, γ) 'Ο Πτολε-μαίος.
- Ποιός είναι ο μικρότερος από τούς έννέα κύριους πλανήτες τού ήλιακού συστήματος; α) 'Ο 'Αρης, β) 'Η 'Αφροδίτη, γ) 'Ο 'Ερμής.
- Ποιός είναι ο πλανήτης ο γνωστός με τó όνομα «'Αστρον τών Ποιμένων»; α) 'Η 'Εστία, β) 'Η 'Αφροδίτη, γ) 'Η Δήμητρα.
- Μεταξύ τών διαφόρων κόσμων, ποιός είναι εκείνος που παρουσιάζει περισσότερες όμοιότητες με τó δικό μας; α) 'Ο Ποσειδών, β) 'Ο 'Αρης, γ) 'Η 'Αφροδίτη.
- Ποιό είναι τó λαμπρότερο άστέρι στόν ουρανό; α) 'Ο Σείριος, β) 'Ο 'Αλντεμπαράν, γ) 'Ο 'Αλτάιρ.
- Ποιός είναι ο πλανήτης τού οποίου τó μέγεθος πλη-σιάζει κατά πολύ τó μέγεθος της Γης; α) 'Ο Πλούτων, β) 'Ο 'Αρης, γ) 'Η 'Αφροδίτη.
- Πόσους δορυφόρους έχει ο 'Αρης; α) Δύο, β) Τρείς, γ) Τέσσερις.
- Τί είναι ο 'Ηλιος; α) 'Αστρο, β) Γαλαξίας, γ) Κομήτης.
- Σε ποιόν άστερισμό ανήκει τó άστέρι που μας δεί-χνει πάντοτε τó Βορρά; α) Στη Μεγάλη 'Αρκτο, β) Στόν 'Αετό, γ) Στη Μι-κρή 'Αρκτο.

Αν συγκεντρώσετε 18 βαθμούς, είστε...άσος! Μετα-ξύ 12—16: Ξέρετε θαυμάσια άστρονομία. Μεταξύ 8—12: Οι γνώσεις σας είναι άξιόλογες. Κάτω από 8: Καλό θα είναι να φροντίσετε να βελτιώσετε κάπως τη μόρφωσί σας.

Ο ΚΑΛΟΣ ΔΡΟΜΟΣ

Αυτό τó φουτουριστικό σχέ-διο παρουσιάζει... ό,τι θέλετε! Έχει όμως μια άλλη λεπτομέ-ρεια: μπορείτε να πάτε από τó σημείο Α στο σημείο Β δια-τρέχοντας με τη μύτη τού μο-λυβιδίου σας μια μόνο φορά όλες τις γραμμές, χωρίς να σηκώ-σετε τó μολύβι από τó χαρτί, και χωρίς να ξαναπεράσετε δεύ-τερο φορά πάνω από οποιαδή-ποτε γραμμή. Ποιά είναι η δια-δρομή που πρέπει να άκολου-θήσετε;

ΔΕΝ ΥΠΗΡΧΕ ΦΟΒΟΣ...

— Φοβούμαι, κυρία μου, ό-τι η προηγούμενη διάγνωσις μου ήταν σωστή, είπε ο για-τρός. Έχετε έναν όγκο, και πρέπει να υποβληθήτε σε έγ-χείρησι για τήν αφάρεσί του. 'Αλλά ήσυχάστε: μόνο τα 12% από τις περιπτώσεις αυτές δεν θεραπεύονται!

— Μα, γιατρέ μου, αν είμαι κι' έγω ένα απ' αυτά τα 12%; — 'Αποκλείεται, κυρία μου, ήσυχάστε! χαμογέλασε καθη-συχαστικά ο γιατρός. Τα 12% που έχουν ήδη πεθάνει!...

ΟΙ ΜΟΔΙΣΤΡΟΥΛΕΣ

Σ' ένα άτελιέ ραπτικής, μια άπό τις μικρές μοδιστρούλες έκανε κάποια άθώα φάρσα στην «πρεμιέρα». Φυσικά, έ-κεινη συγχώρησε άμέσως τó άθώο άστέιο, αλλά ζήτησε να μάθω ποιά άπό τις κοπέλλες τó είχε κάνει. Οι ύποπτες εί-ναι η 'Αλέξ, η Γιάννα, η Τζόε, η Νίτσα και η Μάρια. 'Ιδού οι άπαντήσεις που έδωσαν στο έρώτημα της «πρεμιέρας»: 'Η 'Αλέξ: «Έγω τó έκανα!». 'Η Γιάννα: «'Η Τζόε η-ταν!». 'Η Τζόε: «'Η 'Αλέξ τó έκανε». 'Η Νίτσα: «Δεν ήταν η Γιάννα». 'Η Μάρια: «'Η Νίτσα λέει ψέματα». 'Ε-χοντας ύπ' όψιν σας ότι δυο μόνον από τις κοπέλλες λένε τήν αλήθεια, η προϊσταμένη βρήκε ποιά άπό τις μικρές εί-χε κάνει τή φάρσα. Μπορείτε κι' έσείς να τή βρήτε;

Ο ΑΣΤΕΡΙΣΜΟΣ

'Ιδού ένας άστερισμός, που άποτελείται από δέκα άστέ-ρια. Πώς πρέπει να τραβήξετε τρεις ίσομεγέθεις κύκλους, για να τά άπομονώσετε όλα μετα-ξύ τους;

ΠΟΣΕΣ ΠΛΕΥΡΕΣ ΕΜΕΙΝΑΝ

Σύμφωνα με τήν 'Αγία Γρα-φή, ο άνδρας στερήθηκε μια άπό τις πλευρές του, και χά-ρις στην — άκούσια, πρέπει να όμολογήθ! — θυσία του αυτή, έχει σήμερα στη Γη τήν τρυφερή σύντροφό του: τή γυ-ναίκα.

Μήπως ξέρετε λοιπόν πόσες πλευρές τού έμειναν ύστερα άπ' αυτή τήν αφάρεσις 15, 24, ή 36;

ΣΤΗ ΣΩΣΤΗ ΘΕΣΙ

67	68	69
70	71	72
73	74	75

Πώς μπορούμε να τοποθετή-σουμε τούς αριθμούς αυτούς στα 9 τετραγωνίδια τού σχε-δίου, ώστε να έπιτυγχάνεται τó ίδιο άθροισμα σε κάθε όρι-ζόντιο, κατακόρυφη, και δια-γώνιο γραμμή;

ΑΝΑΡΩΤΗΘΗΚΑΤΕ ΠΟΤΕ;

Γιατί τά φύλλα άλλωνών χρώμα τού φθινοπώρου; 'Ιδού πώς έξηγούν τó φαινόμενον οι βοτανολόγοι: 'Όταν ο καιρός άρχισα να κρυώνει και τó χώ-μα σκληραίνει, τα δέντρα δεν άπορροφούν πιά πολύ νερό από τη γη. 'Η έλλειψις τού νε-ρού κάνει τήν πράσινη χρωστι-κή ουσία τών φύλλων να χάνη τη δύναμή της, και έτσι η κίτρι-νη και η πορτοκαλιά χρωστι-κές ουσίες άρχίζουν να διακρί-νονται. Οι δυο αυτές χρωστι-κές ουσίες ύπαρχουν πάντοτε στα φύλλα, αλλά σε μικρότερη ποσότητα άπ' ό,τι η πράσινη. Στην περίπτωση τών «έκείθα-λόν» φυτών, η πράσινη χρωστι-κη ουσία είναι τόσο ισχυρή ώ-στε οι χρωστιάτικες συνθήκες δεν τήν επηρεάζουν.

ΠΡΟΒΛΗΜΑ

Αν σκεφθώ έναν αριθμό, τόν πολλαπλασιάσω επί 3, προσθέτω 1 και διαιρέσω τó συνολικό με 4, βρίσκω τόν άοι-θύμ 10. Τί αριθμό έδωλα στο μυαλό μου;

Ο ΤΑΧΥΔΡΟΜΟΣ ΤΗΣ ΚΑΡΔΙΑΣ

Β. Κ.— Στο ζήτημα αυτό δεν μπορεί να σε βοηθήσει πολύ ένας τρίτος. Πρέπει μόνον σου να αποφασίσεις αφού σφειγμομετρήσεις καλά τα αισθήματά σου. Πρόσεξε πολύ να μη συγχέεις το παροδικό αίσθημα με μια δυνατή και βαθιά αγάπη που θα σου είναι απαραίτητη για να ζήσης μια αρμονική ζωή κοντά σ' έναν άνθρωπο. Γιατί δεν πρόκειται για ένα και δυο χρόνια αλλά για ολόκληρη ζωή. Και θάβανι πολύ σκληρά να μετανοήσεις αργότερα. Γι' αυτό το να σκεφτείς πολύ πριν αποφασίσεις.

ΑΓΡΙΟΛΟΥΛΟΥΔΟ. Ν.Α.Φ.Χ.

— Στην αρχή βέβαια η στάση του δεν ήταν περιορισμένη αλλά έπειτα έπειτα οι άνδρες στην αρχή κι' απ' τη γυναίκα εξαρτάται να κερδίσει την αληθινή αγάπη κι' εκτίμησή τους. Δεν σου λέει τίποτα ακόμη γιατί ούτε κι' ο ίδιος ξέρει τα αισθήματά και τις δυνατότητές του. Αφώς να δής λίγο ακόμη. Όσον αφορά για τις παραχωρήσεις αυτές δεν πρέπει να γίνονται ούτε κι' όταν ακόμη σε γεμίζει υποσχέσεις. Έχεις αυτό πάντοτε υπ' όψη σου.

Γ. Ε.— Εάν ο άνθρωπος αυτός βελήσιν να σε παντρευτεί και να σε πάρει να φύγεις να μη διατάξεις να τον ακολουθήσεις και να προσπαθήσεις, να τον κάνεις ευτυχισμένο. Φαίνεται πως σ' αγαπά και πρέπει να τον αγαπήσεις κι' εσύ και να του το δείξεις. Ξεκινάει τελείως την πρώτη περιπέτεια σου. Η ζωή έχει τις απαιτήσεις σου. Πώς δεν πρέπει να αφήνουμε να την δηλητηριάζει μια απογοήτευση.

ΜΑΙΡΗ. Σ.— Δεν βρίσκω να- και το παιχνίδι δώδεκα χαμένοι για σένα. Νομίζω πως σ' αγαπά περισσότερο από την άλλη και είναι πιθανόν να βαρύνει σε σένα η ευγρησία σε λίγο. Βέβαια δεν είναι ωραίο να παίζεις με δυο κοπέλλες. Αυτό δεν είναι ούτε τίμιο, αλλά συχνά πολλοί ήθικαν άν-θρωποι βρίσκονται μπλεγμένοι σε τέτοιες καταστάσεις χωρίς να το βελήσουν και χωρίς να έχουν και το θάρρος να απαλλαγούν μόνι- τους. Γι' αυτό όταν μια κοπέ-λα αγαπά πολύ πρέπει να παλε-ι-νι. Και η εύθυμη καρδιά δεν χαρίζεται. Κράτησε την ίδια στά-σι που σου είναι γράμμι κι' άλλο-τε. Βλέπεις ότι τον πειράζει να σε βλέπει εδω κι' εκεί, ζήλωση όταν σε τριγυρνούν άλλοι. Κάνε τον να πονέει πιο πολύ. Κι' όταν σε πα-τήσης καμιά φορά γιατί φέρνεται

τυπικά μαζί του πές του πως δεν μπορείς να βελήσεις διαφορετικά σ' έναν άνθρωπο που παίζει με τα αισθήματά των κοριτσιών. Όσο για το άλλο παιδί παρακαλέ- τον ευγενικά να περιμένει λίγο να δεις τα αισθήματά σου. Μην του δώσεις εξηγήσεις, ζήτησε του μόν-ο μια αναβολή. Έπειτα δεν συμ-φωνώ μαζί σου ν' αναστατώσεις με κάποιον άλλο από πει-σμα. Θα ήταν η χειρότερη τρέλ-λα.

ΠΟΝΕΜΕΝΗ ΨΥΧΗ Ε. Γ.— Θα κάνεις καλά να τον περιμένεις α-φού τον αγαπάς τόσο πολύ. Στο διάστημα αυτό μπορεί να τον δε-χτούν κι' οι γονείς σου. Το να χαθείς δεν είναι λύσις κι' ούτε ε-πιτρέπεται να τη σκεφτείς καθό-λου. Να κάνεις υπομονή και να προσπαθήσεις να πείσεις και τους δικούς σου.

ΜΟΝΑ ΛΙΖΑ.— Φυσικά η άδελ-φή του θα είναι ο καλύτερος τρό-πος να γινείς ευτυχής. Αλλά πρό-σεξε να μην περαιοσύνης σε αδέ-λφαια αισθήματα. Ακόμα δεν έχεις κανένα δείγμα θετικό εκ μέρους του. Η στάσις σου πρέπει να εί-ναι φιλική προς το παρόν και τι-ποτα περισσότερο.

ΑΘΗΝΑΙ. Ν. Τ.— Προτιμώτε-ρο να μην τω γράφεις καθόλου το επίθετό σου παρά να το δώσεις ένα ψεύτικο. Νομίζω πως είναι ακόμα ναρκω για να τον συναντή-σεις. Άλλωστε η συνάντησις αυ-τή προτιμώτερο να μη γίνη στον τόπο σου. Συνέχισε την αλληλο-γραφία σε λίγο πιο θερμό τόνο αλλά πού να μη φύγει από τα β-ρ-ια της φιλικής. Να μην αποφεύ-γεις να του εκφράσεις το ενδιαφέ-ρον σου για κάθε τι που τον ε-φορά καθώς και τον θαυμασμό σου για τις ιδέες του και ό,τι άλλο σου γράφει.

ΠΟΝΗ.— Μήπως δεν την αγα-πάς την άλλη; Είναι σωστός οι πληροφορίες σου ότι θέλει να την παντρευτεί; Έπειτα μ' αφήνει αυ-τές τις αμφιβολίες η τελευταία στάσις του γι' αυτό νομίζω πως όταν τον ξαναδεις μπορείς να του δείξεις ένα μεγαλύτερο ενδιαφέ-ρον χωρίς βέβαια να γίνης πολύ αισθητό και να προκαλέση σχό-λια. Δώσ' του λίγο θάρρος. Μπο-ρεί να τον πειράζει εκείνη η άνη-πις της θείας σου. Είναι πιθανόν επίσης με την κοπέλλα αυτή να τον συνδέει μια φιλία μόνο. Θα ήθελα να μου ξαναγράψης γιατί με συγκίνησε το πονεμένο γραμ-ματάκι σου.

ΚΑΝΤΑΔΑ.— Από τα λίγα δείγματα ενδιαφέροντος που μου γράφεις δεν μπορώ να σου πω αν αυτό το ενδιαφέρον του είναι α-γάπη. Αφώς να περάση λίγος καιρός να δής κάτι πιο συγκεκρι-μένο. Ασφαλώς υπάρχει κάποιος εκτίμησις η οποία αργότερα μπο-ρεί να μετατραπή σε αγάπη. ΣΟΥΝΙΟ.— Δεν μ' άρεσε αλ-λή η περιπέτεια σου. Πώς δεν σέ-φτηκες πριν δεχτής να τον συ-

ναντάς στη μία τα μεσάνυχτα; Βλέπω όμως εύθυμος πως κι' εσύ καταλαβαίνεις πως δεν σου ται-ριάζει και θέλεις να διακόψεις αλ-λή την ανόητη ιστορία. Βέβαια αυτό δεν είναι εύκολο. ούτε ε-υαίο. Αλλά προκειμένου να το κάνεις αργότερα καλύτερα όσο το δυνατό πιο γρήγορα και πιο ε-νόδυνα. Άραώς τις συναντή-σεις σου βρίσκονται μια δικαιο-λογία ότι σε περιώρισαν οι δι-κοί σου. Προσπάθησε να μη τον δείξης και να μη καταλάβη τους λό-γους για τους οποίους θέλησες τον χωρισμό.

ΑΝΗΣΥΧΗ ΚΑΡΔΙΑ.— Δεν νομίζω ότι πρέπει να διακόψεις τον δεσμό σου μόνο και μόνο για-τί δεν αποφασίζεις να σε παντρευ-τεί τώρα. Είναι μικρή ακόμη, μπο-ρεί να περιμένει λίγο. Λες αλλι-ως.

Η ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ...

...μόδας

ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΜΕΝΗ Τ. Π.— Το δελτίο για το όποιο μου γράφετε γίνεται και αμυγιέ φέ-ρεμα εκτός από χορού, δεν είναι θ-μ-ως και τόσο της μόδας. Για το Πάσχα, επειδή θα είναι και προ-χωρημένη εποχή, καλύτερα να ρά-ψετε κανένα μεταξοτό πουαντιγιέ, φόρεμα ή ντε - πιές.

...κεντήματος

ΚΑΤΙΝΑ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ, Λάρισα.— Το σχέδιο που είδατε στο 160 τεύχος, μπορεί να γίνη και από οργανίνα. Όσο για το κεντήμα διαλέξτε από το παρόν-τημα μας λεπτά μικρά λουλου-δία και κεντήστε τα πουνε-ντομπ με χρυσιστίχες κλωστής σκόρπια στο κάτω μέρος. Επί-σης πολύ συνήθιζαν και ποδι-στές από εμπριμέ οργανίνα.

Α. Ν. Βέρροια.— Τα μαξιλά-ρια που δημοσιεύουμε είναι και ύπνου και φιγούρας. Δεν συνήθ-ιζονταν πιά χωριστά μαξιλάρια μόν-ο για φιγούρα, γιατί πρέπει να είναι άσφορτ με τα σεντόνια. Το κατωστρόνιο γυρίζει κάτω από το στρώμα γι' αυτό βάλε την μαρ-κα στην μέση επάνω, κάτω από το πλάϊ. Τα πανωστρόνια γι-νά να μπουν σε πάπλωμα δεν πρέπει να έχουν κεντήμα στις γωνίες γιατί οπωσδήποτε θα κρυφτεί. Γι' αυτό άφησε αυτό που κεντήσ-τε χωρίς κομπότρυπες. Τα χρω-ματιστά σεντόνια συνήθιζαν πολ-ύ για ύπνο. Τη μαρκα σας θα τη βρήτε σε προσεχές παρόρη-μα.

Ε.Χ.Μ.— Εικόνα Χριστού έχου- με δημοσιεύει στο 136 τεύχος μας καθώς και Παναγίας στο 142. Στο ερχόμενο τεύχος θα δη-μοσιεύσουμε τον Χριστό, Πασσε-χώς θα δούμε και εικόνα Πανα-γίας μεγάλη.

ΑΡΙΑΝΔΗ.— Το γραμμά σας ήθε όσον το παρόν ήταν έτοιμο και δυστυχώς τώρα είναι άργα- για να δημοσιεύσουμε φούστα.

...συντάξεως

ΜΑΙΡΗ Δ. Θεο(ν)ικήν.— Τα τεύχη τιμώνται δροχ. 6 έκαστον μαζί με τα ταχυδρομικά. Τα χρή-ματα μπορείτε να τα στείλετε με ταχυδρομική επίταξη ανασφον-τας και τους αριθμούς των τευ-χών που ζητάτε. Η διεύθυνσις της κ. Παριού είναι: Έθνικόν Θεάτρον, Αθήνας.

στε ότι έχεις τόσα δείγματα της αγάπης σου. Μήπως δεν τον αγα-πάς; Τότε μόνο το πράγμα δια-φέρει και μόνο τότε πρέπει να διακόψεις τις σχέσεις σου.

ΕΡΩΤΕΥΜΕΝΗ ΚΑΡΔΙΑ.— Νομίζω πως πρέπει ν' αφήσεις ε-λεύθερο τον εαυτό σου και να το δείξης τη συμπάθειά σου. Είναι πολύ άργα να δείξης πιά αδια-φορία ύστερα από τις φιλικές σχέσεις που είχατε μαζί. Μόνο προσπαθήσε στο λίγο αυτό χρόνι-κό διάστημα που θα είστε ακόμη μαζί να τον κάνεις να σου έλτε-ρικήσει τα σχέδιά του για το μέλλον και πιά λύσις βλέπει αυ-τός πως μπορεί να δώσει στον σύνδεσμό σας. Ανάλογα με το βάθος των αισθημάτων του και τα σχέδια που έχει για σένα θα κανονίσης τη στάσι σου.

ΠΟΝΕΜΕΝΗ ΑΓΝΩΣΤΗ.— Έφ' όσον τα οικονομικά σας δεν σας επιτρέπουν να χρησιμοποιήτε την τω-νική κρέμα του προσώπου «Κολντίνα», τότε μπορείτε να χρησιμοποιήτε την κρέμα - λαν-ολίνης τύπου «Μελανό».

ΚΑΡΥΑΤΙΔΑ Α. Γ. 9.— Ό ο Ι-ατρός του Θεραπευτηρίου σας ά-ναγράφει την ακόλουθη συνταγή για την καταπολέμησι της πιτυ-ριδος των μαλλιών σας: Σούφρ-Προσπιτέ 2 γραμμάρια, Γκουν-τρών Πυριφίε 2 γραμ. Σαβόν μου-νιέ Ποτάς 0 γρ. 5 (ήτοι μισό γραμμάριο). Μπών ντε Περού μισό γραμμάριο. Βεζελίνη καθαρά 8 γραμ. 22 γραμάρια. Με την α-λοιφή αυτή θα κάνετε εντριβές του τριχώματός δερμάτος της κεφ-λής κάθε βράδυ πριν από τον ύ-πνο. Το πρωί μετά από έπιμω-ν χτένισμα με ψιδό χτένι, θα πο-οβαίνετε σε έντανο μασάζ του δερ-μάτος με έσπορο οινόπνευμα στα-φύλης 80 βαθμών.

Καν ΛΕΛΑ ΛΕΝΑΝ Φ.— Για τις περιπτώσεις σας να περάσε-τε να εξεταστήτε 10—1½ και 6—8½.

ΑΝΘΟΥΛΑ ΜΙΜΟΖΑΝ, ΑΝΥ-ΠΟΜΟΝΗ.— Νά μου στείλετε ά-κριβείς διευθύνσεις σας, υπενθυ-μίζοντας και τα ως άνω ψευδο-νύμα σας, για να σας απαντήσω ά-κριβώς.

ΜΑΡΑΜΕΝΗ ΜΑΡΓΑΡΙΤΑ.— Καθώς φαίνεται υποφέρετε από θλαφαρίτιδα η οποία δυνατόν να εξελιχθεί και σε θλαφροσπεκφί-δα, δηλαδή το κοκκίνισμα να επ-κτείνεται και μέσα στο μάτι και να αμνησθή το τσίμπημα των ματιών. Φυσικά το καλύτερο που έχει να κάνει είναι να επισκε-φθήτε οφθαλμίατρο. Ύστερα από μια δραστηριότερη θεραπεία που πρέπει να ακολουθήσετε, χρησι-μοποιήτε απορροφητικά κα-θώς και για την τόνωσι των θλα-φαρίδων σας, την πομάδα των 6-ποίας η συνταγή δημοσιεύθη στο προπαρθελόν φύλλον υπ' αρ. 160. Μπορείτε να το προηψι-δίητε από τα γραμμάτα του περι-οδικού ή απευθείας ταχυδρο-μικώς το αντίτιμο.

ΤΡΕΛΛΗ ΠΕΤΑΛΟΥΔΑ.— Για την πομάδα της τόνωσης των θλαφαρίδων, βλέπετε ανώτερω.

ΑΓΝΩΣΤΗ ΑΓΝΩΣΤΡΙΑ.— Για την πομάδα των θλαφαρίδων βλέπετε και στις ανώτερες. Όχι, τα κρύα ντους, μόνο τους, δεν παχαίνουν εκτός αν αυτό σας ά-νοιγη την όρεξη και πρώτε υπέρ-μετρα. Έχετε δε γενικότερα υπ' όψιν σας, ότι δεν είναι τα δια-φορα μέσα τα οποία θα σας έξα-σφαλίσουν την θλαφική σιλουέτα ανάλογα με το ύψος σας, όσο τα έ-χει: 1) Υποφίσις κανονική ή όχι σκελετού σε συνδυασμό με τους ιστούς, που τον περιβάλλου-ν. 2) Τήρησις ενός ωρισμέ-νου διατολογίου. Καλύτερες για το δερμα είναι οι πλέουν λεπτό-κοκκίες πούδρες. Τέτοιες μεταξύ άλλων είναι του Καρόν και της Αρντέν. Κρέμα σας συνιστώ την «Κολντίνα» και για βάσι της πούδρας την «Αλμπάτρ».

ΡΩΞΑΝΗ.— Καθώς επανειλημ-μένα έχω γράψει, οι πανάδες του προσώπου δεν εξαλείφονται με τί-ποτε άλλο παρά με απορροφώσι-τες επιθερίνες (Πιλλίν) και αλ-τό στις προεπιτάσεις Φυσικά που είναι δυνατόν να εξαλειφθούν. Για το παιδάκι σας που είναι μόλις 8 ετών και για την ενδεχόμενη ά-ναφυλαξία που παρουσιάζει, δεν

ΜΑΙΡΗ Δ. Θεο(ν)ικήν.— Τα τεύχη τιμώνται δροχ. 6 έκαστον μαζί με τα ταχυδρομικά. Τα χρή-ματα μπορείτε να τα στείλετε με ταχυδρομική επίταξη ανασφον-τας και τους αριθμούς των τευ-χών που ζητάτε. Η διεύθυνσις της κ. Παριού είναι: Έθνικόν Θεάτρον, Αθήνας.

ΜΑΙΡΗ Δ. Θεο(ν)ικήν.— Τα τεύχη τιμώνται δροχ. 6 έκαστον μαζί με τα ταχυδρομικά. Τα χρή-ματα μπορείτε να τα στείλετε με ταχυδρομική επίταξη ανασφον-τας και τους αριθμούς των τευ-χών που ζητάτε. Η διεύθυνσις της κ. Παριού είναι: Έθνικόν Θεάτρον, Αθήνας.

ΜΑΙΡΗ Δ. Θεο(ν)ικήν.— Τα τεύχη τιμώνται δροχ. 6 έκαστον μαζί με τα ταχυδρομικά. Τα χρή-ματα μπορείτε να τα στείλετε με ταχυδρομική επίταξη ανασφον-τας και τους αριθμούς των τευ-χών που ζητάτε. Η διεύθυνσις της κ. Παριού είναι: Έθνικόν Θεάτρον, Αθήνας.

ΜΑΙΡΗ Δ. Θεο(ν)ικήν.— Τα τεύχη τιμώνται δροχ. 6 έκαστον μαζί με τα ταχυδρομικά. Τα χρή-ματα μπορείτε να τα στείλετε με ταχυδρομική επίταξη ανασφον-τας και τους αριθμούς των τευ-χών που ζητάτε. Η διεύθυνσις της κ. Παριού είναι: Έθνικόν Θεάτρον, Αθήνας.

Η ΟΜΟΡΦΙΑ ΤΟΥ ΠΡΟΣΩΠΟΥ ΚΑΙ ΣΩΜΑΤΟΣ

ΜΠΕΤΥ. Γλυφάδα.— Για την έλκερσιση του «εχειλιμένου» δερ-μάτος του λαιμού, η έλκερσισις είναι τελείως ανώδυνη και απαι-τεί χρονικό διάστημα 15 ημερών έως ενός μηνός, αναλόγως. Τα πετακτά αυτά διορθώνονται επί-σης θαυμάσια και με μόνιμο ά-ποτέλεσμα. Για όλα αυτά πρέπει να εξεταστήτε από τον χειρουργό του Θεραπευτηρίου 7—8 μ.μ.

ΠΟΝΕΜΕΝΗ ΑΓΝΩΣΤΗ.— Έφ' όσον τα οικονομικά σας δεν σας επιτρέπουν να χρησιμοποιήτε την τω-νική κρέμα του προσώπου «Κολντίνα», τότε μπορείτε να χρησιμοποιήτε την κρέμα - λαν-ολίνης τύπου «Μελανό».

ΚΑΡΥΑΤΙΔΑ Α. Γ. 9.— Ό ο Ι-ατρός του Θεραπευτηρίου σας ά-ναγράφει την ακόλουθη συνταγή για την καταπολέμησι της πιτυ-ριδος των μαλλιών σας: Σούφρ-Προσπιτέ 2 γραμμάρια, Γκουν-τρών Πυριφίε 2 γραμ. Σαβόν μου-νιέ Ποτάς 0 γρ. 5 (ήτοι μισό γραμμάριο). Μπών ντε Περού μισό γραμμάριο. Βεζελίνη καθαρά 8 γραμ. 22 γραμάρια. Με την α-λοιφή αυτή θα κάνετε εντριβές του τριχώματός δερμάτος της κεφ-λής κάθε βράδυ πριν από τον ύ-πνο. Το πρωί μετά από έπιμω-ν χτένισμα με ψιδό χτένι, θα πο-οβαίνετε σε έντανο μασάζ του δερ-μάτος με έσπορο οινόπνευμα στα-φύλης 80 βαθμών.

Καν ΛΕΛΑ ΛΕΝΑΝ Φ.— Για τις περιπτώσεις σας να περάσε-τε να εξεταστήτε 10—1½ και 6—8½.

ΑΝΘΟΥΛΑ ΜΙΜΟΖΑΝ, ΑΝΥ-ΠΟΜΟΝΗ.— Νά μου στείλετε ά-κριβείς διευθύνσεις σας, υπενθυ-μίζοντας και τα ως άνω ψευδο-νύμα σας, για να σας απαντήσω ά-κριβώς.

ΜΑΡΑΜΕΝΗ ΜΑΡΓΑΡΙΤΑ.— Καθώς φαίνεται υποφέρετε από θλαφαρίτιδα η οποία δυνατόν να εξελιχθεί και σε θλαφροσπεκφί-δα, δηλαδή το κοκκίνισμα να επ-κτείνεται και μέσα στο μάτι και να αμνησθή το τσίμπημα των ματιών. Φυσικά το καλύτερο που έχει να κάνει είναι να επισκε-φθήτε οφθαλμίατρο. Ύστερα από μια δραστηριότερη θεραπεία που πρέπει να ακολουθήσετε, χρησι-μοποιήτε απορροφητικά κα-θώς και για την τόνωσι των θλα-φαρίδων σας, την πομάδα των 6-ποίας η συνταγή δημοσιεύθη στο προπαρθελόν φύλλον υπ' αρ. 160. Μπορείτε να το προηψι-δίητε από τα γραμμάτα του περι-οδικού ή απευθείας ταχυδρο-μικώς το αντίτιμο.

ΤΡΕΛΛΗ ΠΕΤΑΛΟΥΔΑ.— Για την πομάδα της τόνωσης των θλαφαρίδων, βλέπετε ανώτερω.

ΑΓΝΩΣΤΗ ΑΓΝΩΣΤΡΙΑ.— Για την πομάδα των θλαφαρίδων βλέπετε και στις ανώτερες. Όχι, τα κρύα ντους, μόνο τους, δεν παχαίνουν εκτός αν αυτό σας ά-νοιγη την όρεξη και πρώτε υπέρ-μετρα. Έχετε δε γενικότερα υπ' όψιν σας, ότι δεν είναι τα δια-φορα μέσα τα οποία θα σας έξα-σφαλίσουν την θλαφική σιλουέτα ανάλογα με το ύψος σας, όσο τα έ-χει: 1) Υποφίσις κανονική ή όχι σκελετού σε συνδυασμό με τους ιστούς, που τον περιβάλλου-ν. 2) Τήρησις ενός ωρισμέ-νου διατολογίου. Καλύτερες για το δερμα είναι οι πλέουν λεπτό-κοκκίες πούδρες. Τέτοιες μεταξύ άλλων είναι του Καρόν και της Αρντέν. Κρέμα σας συνιστώ την «Κολντίνα» και για βάσι της πούδρας την «Αλμπάτρ».

ΡΩΞΑΝΗ.— Καθώς επανειλημ-μένα έχω γράψει, οι πανάδες του προσώπου δεν εξαλείφονται με τί-ποτε άλλο παρά με απορροφώσι-τες επιθερίνες (Πιλλίν) και αλ-τό στις προεπιτάσεις Φυσικά που είναι δυνατόν να εξαλειφθούν. Για το παιδάκι σας που είναι μόλις 8 ετών και για την ενδεχόμενη ά-ναφυλαξία που παρουσιάζει, δεν

ΜΑΙΡΗ Δ. Θεο(ν)ικήν.— Τα τεύχη τιμώνται δροχ. 6 έκαστον μαζί με τα ταχυδρομικά. Τα χρή-ματα μπορείτε να τα στείλετε με ταχυδρομική επίταξη ανασφον-τας και τους αριθμούς των τευ-χών που ζητάτε. Η διεύθυνσις της κ. Παριού είναι: Έθνικόν Θεάτρον, Αθήνας.

ΜΑΙΡΗ Δ. Θεο(ν)ικήν.— Τα τεύχη τιμώνται δροχ. 6 έκαστον μαζί με τα ταχυδρομικά. Τα χρή-ματα μπορείτε να τα στείλετε με ταχυδρομική επίταξη ανασφον-τας και τους αριθμούς των τευ-χών που ζητάτε. Η διεύθυνσις της κ. Παριού είναι: Έθνικόν Θεάτρον, Αθήνας.

Η ΟΜΟΡΦΙΑ ΤΟΥ ΠΡΟΣΩΠΟΥ ΚΑΙ ΣΩΜΑΤΟΣ

ΜΠΕΤΥ. Γλυφάδα.— Για την έλκερσιση του «εχειλιμένου» δερ-μάτος του λαιμού, η έλκερσισις είναι τελείως ανώδυνη και απαι-τεί χρονικό διάστημα 15 ημερών έως ενός μηνός, αναλόγως. Τα πετακτά αυτά διορθώνονται επί-σης θαυμάσια και με μόνιμο ά-ποτέλεσμα. Για όλα αυτά πρέπει να εξεταστήτε από τον χειρουργό του Θεραπευτηρίου 7—8 μ.μ.

ΠΟΝΕΜΕΝΗ ΑΓΝΩΣΤΗ.— Έφ' όσον τα οικονομικά σας δεν σας επιτρέπουν να χρησιμοποιήτε την τω-νική κρέμα του προσώπου «Κολντίνα», τότε μπορείτε να χρησιμοποιήτε την κρέμα - λαν-ολίνης τύπου «Μελανό».

ΚΑΡΥΑΤΙΔΑ Α. Γ. 9.— Ό ο Ι-ατρός του Θεραπευτηρίου σας ά-ναγράφει την ακόλουθη συνταγή για την καταπολέμησι της πιτυ-ριδος των μαλλιών σας: Σούφρ-Προσπιτέ 2 γραμμάρια, Γκουν-τρών Πυριφίε 2 γραμ. Σαβόν μου-νιέ Ποτάς 0 γρ. 5 (ήτοι μισό γραμμάριο). Μπών ντε Περού μισό γραμμάριο. Βεζελίνη καθαρά 8 γραμ. 22 γραμάρια. Με την α-λοιφή αυτή θα κάνετε εντριβές του τριχώματός δερμάτος της κεφ-λής κάθε βράδυ πριν από τον ύ-πνο. Το πρωί μετά από έπιμω-ν χτένισμα με ψιδό χτένι, θα πο-οβαίνετε σε έντανο μασάζ του δερ-μάτος με έσπορο οινόπνευμα στα-φύλης 80 βαθμών.

Καν ΛΕΛΑ ΛΕΝΑΝ Φ.— Για τις περιπτώσεις σας να περάσε-τε να εξεταστήτε 10—1½ και 6—8½.

ΑΝΘΟΥΛΑ ΜΙΜΟΖΑΝ, ΑΝΥ-ΠΟΜΟΝΗ.— Νά μου στείλετε ά-κριβείς διευθύνσεις σας, υπενθυ-μίζοντας και τα ως άνω ψευδο-νύμα σας, για να σας απαντήσω ά-κριβώς.

ΜΑΡΑΜΕΝΗ ΜΑΡΓΑΡΙΤΑ.— Καθώς φαίνεται υποφέρετε από θλαφαρίτιδα η οποία δυνατόν να εξελιχθεί και σε θλαφροσπεκφί-δα, δηλαδή το κοκκίνισμα να επ-κτείνεται και μέσα στο μάτι και να αμνησθή το τσίμπημα των ματιών. Φυσικά το καλύτερο που έχει να κάνει είναι να επισκε-φθήτε οφθαλμίατρο. Ύστερα από μια δραστηριότερη θεραπεία που πρέπει να ακολουθήσετε, χρησι-μοποιήτε απορροφητικά κα-θώς και για την τόνωσι των θλα-φαρίδων σας, την πομάδα των 6-ποίας η συνταγή δημοσιεύθη στο προπαρθελόν φύλλον υπ' αρ. 160. Μπορείτε να το προηψι-δίητε από τα γραμμάτα του περι-οδικού ή απευθείας ταχυδρο-μικώς το αντίτιμο.

ΤΡΕΛΛΗ ΠΕΤΑΛΟΥΔΑ.— Για την πομάδα της τόνωσης των θλαφαρίδων, βλέπετε ανώτερω.

ΑΓΝΩΣΤΗ ΑΓΝΩΣΤΡΙΑ.— Για την πομάδα των θλαφαρίδων βλέπετε και στις ανώτερες. Όχι, τα κρύα ντους, μόνο τους, δεν παχαίνουν εκτός αν αυτό σας ά-νοιγη την όρεξη και πρώτε υπέρ-μετρα. Έχετε δε γενικότερα υπ' όψιν σας, ότι δεν είναι τα δια-φορα μέσα τα οποία θα σας έξα-σφαλίσουν την θλαφική σιλουέτα ανάλογα με το ύψος σας, όσο τα έ-χει: 1) Υποφίσις κανονική ή όχι σκελετού σε συνδυασμό με τους ιστούς, που τον περιβάλλου-ν. 2) Τήρησις ενός ωρισμέ-νου διατολογίου. Καλύτερες για το δερμα είναι οι πλέουν λεπτό-κοκκίες πούδρες. Τέτοιες μεταξύ άλλων είναι του Καρόν και της Αρντέν. Κρέμα σας συνιστώ την «Κολντίνα» και για βάσι της πούδρας την «Αλμπάτρ».

ΡΩΞΑΝΗ.— Καθώς επανειλημ-μένα έχω γράψει, οι πανάδες του προσώπου δεν εξαλείφονται με τί-ποτε άλλο παρά με απορροφώσι-τες επιθερίνες (Πιλλίν) και αλ-τό στις προεπιτάσεις Φυσικά που είναι δυνατόν να εξαλειφθούν. Για το παιδάκι σας που είναι μόλις 8 ετών και για την ενδεχόμενη ά-ναφυλαξία που παρουσιάζει, δεν

ΜΑΙΡΗ Δ. Θεο(ν)ικήν.— Τα τεύχη τιμώνται δροχ. 6 έκαστον μαζί με τα ταχυδρομικά. Τα χρή-ματα μπορείτε να τα στείλετε με ταχυδρομική επίταξη ανασφον-τας και τους αριθμούς των τευ-χών που ζητάτε. Η διεύθυνσις της κ. Παριού είναι: Έθνικόν Θεάτρον, Αθήνας.

ΜΑΙΡΗ Δ. Θεο(ν)ικήν.— Τα τεύχη τιμώνται δροχ. 6 έκαστον μαζί με τα ταχυδρομικά. Τα χρή-ματα μπορείτε να τα στείλετε με ταχυδρομική επίταξη ανασφον-τας και τους αριθμούς των τευ-χών που ζητάτε. Η διεύθυνσις της κ. Παριού είναι: Έθνικόν Θεάτρον, Αθήνας.

Η ΟΜΟΡΦΙΑ ΤΟΥ ΠΡΟΣΩΠΟΥ ΚΑΙ ΣΩΜΑΤΟΣ

ΜΠΕΤΥ. Γλυφάδα.— Για την έλκερσιση του «εχειλιμένου» δερ-μάτος του λαιμού, η έλκερσισις είναι τελείως ανώδυνη και απαι-τεί χρονικό διάστημα 15 ημερών έως ενός μηνός, αναλόγως. Τα πετακτά αυτά διορθώνονται επί-σης θαυμάσια και με μόνιμο ά-ποτέλεσμα. Για όλα αυτά πρέπει να εξεταστήτε από τον χειρουργό του Θεραπευτηρίου 7—8 μ.μ.

ΠΟΝΕΜΕΝΗ ΑΓΝΩΣΤΗ.— Έφ' όσον τα οικονομικά σας δεν σας επιτρέπουν να χρησιμοποιήτε την τω-νική κρέμα του προσώπου «Κολντίνα», τότε μπορείτε να χρησιμοποιήτε την κρέμα - λαν-ολίνης τύπου «Μελανό».

ΚΑΡΥΑΤΙΔΑ Α. Γ. 9.— Ό ο Ι-ατρός του Θεραπευτηρίου σας ά-ναγράφει την ακόλουθη συνταγή για την καταπολέμησι της πιτυ-ριδος των μαλλιών σας: Σούφρ-Προσπιτέ 2 γραμμάρια, Γκουν-τρών Πυριφίε 2 γραμ. Σαβόν μου-νιέ Ποτάς 0 γρ. 5 (ήτοι μισό γραμμάριο). Μπών ντε Περού μισό γραμμάριο. Βεζελίνη καθαρά 8 γραμ. 22 γραμάρια. Με την α-λοιφή αυτή θα κάνετε εντριβές του τριχώματός δερμάτος της κεφ-λής κάθε βράδυ πριν από τον ύ-πνο. Το πρωί μετά από έπιμω-ν χτένισμα με ψιδό χτένι, θα πο-οβαίνετε σε έντανο μασάζ του δερ-μάτος με έσπορο οινόπνευμα στα-φύλης 80 βαθμών.

Καν ΛΕΛΑ ΛΕΝΑΝ Φ.— Για τις περιπτώσεις σας να περάσε-τε να εξεταστήτε 10—1½ και 6—8½.

ΑΝΘΟΥΛΑ ΜΙΜΟΖΑΝ, ΑΝΥ-ΠΟΜΟΝΗ.— Νά μου στείλετε ά-κριβείς διευθύνσεις σας, υπενθυ-μίζοντας και τα ως άνω ψευδο-νύμα σας, για να σας απαντήσω ά-κριβώς.

ΜΑΡΑΜΕΝΗ ΜΑΡΓΑΡΙΤΑ.— Καθώς φαίνεται υποφέρετε από θλαφαρίτιδα η οποία δυνατόν να εξελιχθεί και σε θλαφροσπεκφί-δα, δηλαδή το κοκκίνισμα να επ-κτείνεται και μέσα στο μάτι και να αμνησθή το τσίμπημα των ματιών. Φυσικά το καλύτερο που έχει να κάνει είναι να επισκε-φθήτε οφθαλμίατρο. Ύστερα από μια δραστηριότερη θεραπεία που πρέπει να ακολουθήσετε, χρησι-μοποιήτε απορροφητικά κα-θώς και για την τόνωσι των θλα-φαρίδων σας, την πομάδα των 6-ποίας η συνταγή δημοσιεύθη στο προπαρθελόν φύλλον υπ' αρ. 160. Μπορείτε να το προηψι-δίητε από τα γραμμάτα του περι-οδικού ή απευθείας ταχυδρο-μικώς το αντίτιμο.

ΤΡΕΛΛΗ ΠΕΤΑΛΟΥΔΑ.— Για την πομάδα της τόνωσης των θλαφαρίδων, βλέπετε ανώτερω.

ΑΓΝΩΣΤΗ ΑΓΝΩΣΤΡΙΑ.— Για την πομάδα των θλαφαρίδων βλέπετε και στις ανώτερες. Όχι, τα κρύα ντους, μόνο τους, δεν παχαίνουν εκτός αν αυτό σας ά-νοιγη την όρεξη και πρώτε υπέρ-μετρα. Έχετε δε γενικότερα υπ' όψιν σας, ότι δεν είναι τα δια-φορα μέσα τα οποία θα σας έξα-σφαλίσουν την θλαφική σιλουέτα ανάλογα με το ύψος σας, όσο τα έ-χει: 1) Υποφίσις κανονική ή όχι σκελετού σε συνδυασμό με τους ιστούς, που τον περιβάλλου-ν. 2) Τήρησις ενός ωρισμέ-νου διατολογίου. Καλύτερες για το δερμα είναι οι πλέουν λεπτό-κοκκίες πούδρες. Τέτοιες μεταξύ άλλων είναι του Καρόν και της Αρντέν. Κρέμα σας συνιστώ την «Κολντίνα» και για βάσι της πούδρας την «Αλμπάτρ».

ΡΩΞΑΝΗ.— Καθώς επανειλημ-μένα έχω γράψει, οι πανάδες του προσώπου δεν εξαλείφονται με τί-ποτε άλλο παρά με απορροφώσι-τες επιθερίνες (Πιλλίν) και αλ-τό στις προεπιτάσεις Φυσικά που είναι δυνατόν να εξαλειφθούν. Για το παιδάκι σας που είναι μόλις 8 ετών και για την ενδεχόμενη ά-ναφυλαξία που παρουσιάζει, δεν

ΜΑΙΡΗ Δ. Θεο(ν)ικήν.— Τα τεύχη τιμώνται δροχ. 6 έκαστον μαζί με τα ταχυδρομικά. Τα χρή-ματα μπορείτε να τα στείλετε με ταχυδρομική επίταξη ανασφον-τας και τους αριθμούς των τευ-χών που ζητάτε. Η διεύθυνσις της κ. Παριού είναι: Έθνικόν Θεάτρον, Αθήνας.

ΜΑΙΡΗ Δ. Θεο(ν)ικήν.— Τα τεύχη τιμώνται δροχ. 6 έκαστον μαζί με τα ταχυδρομικά. Τα χρή-ματα μπορείτε να τα στείλετε με ταχυδρομική επίταξη ανασφον-τας και τους αριθμούς των τευ-χών που ζητάτε. Η διεύθυνσις της κ. Παριού είναι: Έθνικόν Θεάτρον, Αθήνας.

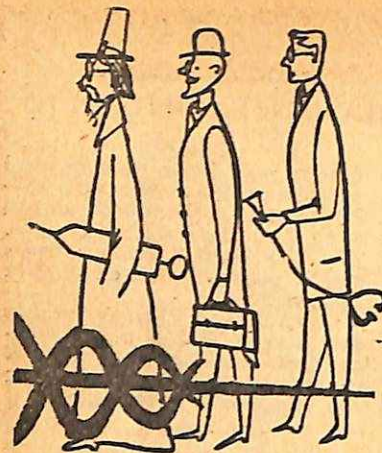
ΤΟ ΜΟΣΧΟΚΑΡΥΔΟ

ΜΠΕΤΥ. Γλυφάδα.— Για την έλκερσιση του «εχειλιμένου» δερ-μάτος του λαιμού, η έλκερσισις είναι τελείως ανώδυνη και απαι-τεί χρονικό διάστημα 15 ημερών έως ενός μηνός, αναλόγως. Τα πετακτά αυτά διορθώνονται επί-σης θαυμάσια και με μόνιμο ά-ποτέλεσμα. Για όλα αυτά πρέπει να εξεταστήτε από τον χειρουργό του Θεραπευτηρίου 7—8 μ.μ.

ΠΟΝΕΜΕΝΗ ΑΓΝΩΣΤΗ.— Έφ' όσον τα οικονομικά σας δεν σας επιτρέπουν να χρησιμοποιήτε την τω-νική κρέμα του προσώπου «Κολντίνα», τότε μπορείτε να χρησιμοποιήτε την κρέμα - λαν-ολίνης τύπου «Μελανό».

ΚΑΡΥΑΤΙΔΑ Α. Γ. 9.— Ό ο Ι-ατρός του Θεραπευτηρίου σας ά-ναγράφει την ακόλουθη συνταγή για την καταπολέμησι της πιτυ-ριδος των μαλλιών σας: Σούφρ-Προσπιτέ 2 γραμμάρια, Γκουν-τρών Πυριφίε 2 γραμ. Σαβόν μου-νιέ Ποτάς 0 γρ. 5 (ήτοι μισό γραμμάριο). Μπών ντε Περού μισό γραμμάριο. Βεζελίνη καθαρά 8 γραμ. 22 γραμάρια. Με την α-λοιφή αυτή θα κάνετε εντριβές του τριχώματός δερμάτος της κεφ-λής κάθε βράδυ πριν από τον ύ-πνο. Το πρωί μετά από έπιμω-ν χτένισμα με ψιδό χτένι, θα πο-οβαίνετε σε έντανο μασάζ του δερ-μάτος με έσπορο οινόπνευμα στα-φύλης 80 βαθμών.

Καν ΛΕΛΑ ΛΕΝΑΝ Φ

ΟΙ ΓΙΑΤΡΟΙ ΜΑΣ ΣΑΣ ΑΠΑΝΤΟΥΝ: Ο ΝΕΥΡΟΛΟΓΟΣ

ΛΟΥΔΑ Γ.—'Εφ' όσον η κεφαλαλγία σας είναι έντονη και χρονία, καλό είναι να κάνετε μία εξέταση του αίματος κατά Βασερμαν ή και εν ανάγκη και του εγκεφαλονωτιαίου σας υγρού. Το γεγονός ότι χάνετε, όπως γράφετε, την διανοητική σας ικανότητα, συνηγορεί για μία τέτοια εξέταση. Υπάρχουν πολλών ειδών κεφαλαλγίες φερόμενες σε πολλές και διαφορετικές αιτίες και πολλές από αυτές είναι χωρίς σημασία. Τη δική σας όμως κεφαλαλγία, η οποία συνοδεύεται και από μείωση της διανοητικής σας καταστάσεως πρέπει να την προσεξετάσει πολύ και να εξετασθείτε άμεσα.

ΕΥΓΕΝΙΑ Μ.— Δυσανόλογα με την ηλικία σας είστε βαθύτατα χαστή. Διαβλέπω περισσότερη ανωτερότητα παρά αίσθημα κατωτερότητας. Έχετε δικό σας τύπο ο οποίος δεν μου φαίνεται παθολογικός, τουλάχιστον από τα θολωμένα σας.

Α. Ω.— Ασφαλώς πρόκειται περί νευροψυχικού κλονισμού. Αλλά η θεραπεία σας είναι ζήτημα χειρισμού και όχι απλής συμβουλής. Πλην όμως, έφθον μου τονίζετε να μη σας παραπέμψω σε γιατρούς σας συνιστώ να κάνετε μερικές ενέσεις Νεοσπέρνολ. Οργανών των 2 χλστ. Όσον αφορά τη δερματική σας κατάσταση να παίρνετε μεσημέρι και βράδυ από ένα κουτάλακι του γλυκού μουρουναίου.

ΓΕΩ. ΔΙΑΜ.— Μου είναι τελείως άδυνάτο να αποπειραθώ καν να θεραπεύσω με αλληλογραφία την ιδεοληψία σας. Μου φαίνεται από χαρακτήρος λεπτολόγους και λίγο σχολαστικός. Έχετε ανάγκη στενής παρακολούθησης και επιμελημένης ψυχοθεραπείας.

Δ. Τ.—Κίλικς.—Να παίρνετε Λαρυγγίτιδα. Τις πρώτες 15 ημέρες να παίρνετε από μισό κουφέτο πρωί, μεσημέρι και βράδυ προ του φαγητού, ύστερα δόκιμιο και κατόπι να μου γράψετε.

ΤΖΕΛΑ.—Γράφετε ότι από το τε που έλαβατε την απάντησή μου δεν σας επείραξε τίποτε, αλλά ότι επειδή καταλαβαίνετε ότι κάποια μέρα θα σας πειράξει, θέλετε να σας γράψω τι πρέπει να κάνετε. Εκείνο που σας συνιστώ είναι να μη προδιαθέτετε τον εαυτό σας για το κακό και άδικα υποβάλλεστε. 'Επρόκειτο για ένα έπεισόδιο που είχε ψυχολογικά αίτια και το οποίο επέρασε άνετα, στρεπτή. Να ησυχάζετε. Είναι το καλύτερο φάρμακο για σας.

Κ. ΓΑΡΦΑΛΙΔΗΣ

Ο ΓΥΝΑΙΚΟΛΟΓΟΣ

ΦΟΒΑΜΑΙ ΠΟΛΥ.—'Εφ' όσον είναι όπως τα γράφετε, δεν υπάρχει κίνδυνος. Για τους μελλοντικούς πόνους, δεν θα πρέπει να ανησυχείτε γιατί και εάν υπάρχουν θα είναι ελάχιστοι.

ΔΑΚΡΥ.—Μόνο με την περιτονίτιδα υπάρχει κίνδυνος στεί-

ρώσεως, όχι με τον τύφο. 'Επί του δευτέρου ερωτήματος σας απαντώ ότι αδικώς ανησυχείτε.

Μ.Μ.—Να εξακολουθήσετε όπως και τώρα. Δεν υπάρχει κίνδυνος.

ΕΛΠΙΔΑΝ Β.—'Η θεραπεία με ενέσεις 'Εστρο-πρόλ είναι η πλέον κατάλληλη για την περίπτωσή σας. Επίσης και η κατάλληλη διαιτητική αγωγή σας βοηθήσει (αυγά, βούτυρο, κρέας...).

Φ.Α.Χ.—Δεν είναι δυνατόν να σας απαντήσω χωρίς εξέταση. Απαραιτήτως πρέπει να υποβληθείτε σε εξέταση, μόνον έτσι θα έχετε σαφή απάντησι. Όσο για τα «πριν των εμηνών» δεν έχουν καμία επιστημονική αλήθεια.

ΤΕΡΥ—ΝΥ.—Το μυστικό που ζητάτε, δεν μπορούμε να το ζητήσουμε εμείς γιατί δεν θα μας το πη. Όσο για το είδος των χρησιμοποιούμενων φαρμάκων, πρέπει να σκεφτεί κανείς πως θα είναι όριονες, εμβόλια ή βιταμίνες και πιστεύω πως δεν πρόκειται να επηρεάσουν δυσμενώς τη γεννητική σας ικανότητα.

ΖΩΗ ΧΩΡΙΣ ΧΑΡΑ.—'Η εξέταση από ειδικό είναι, βέβαια, το καλύτερο. Αν δυσκολεύεστε, να καταφύγετε σε γιατρό, τότε να παίρνετε 3 δισκία Σοβεντόλ ημερησίως και 2 δισκία 'Ορμοναλ επί 10 ημέρες. Τοπικώς να βάλετε αλοιφή Προλινόν και να συνεχίσετε τις πλύσεις με χαμομήλι. Αν η κατάστασις δεν βελτιωθεί, τότε αναγκαστικώς χρειάζεστε ιατρική εξέταση.

ΑΝΥΠΟΜΟΝΟ ΑΡΑΠΑΚΙ.—'Ορθώς διαπιστώσατε τα αίτια της καταστάσεώς σας (φθόρος, ντροπή). Όλα θα πάνε καλά μετά το γάμο.

ΚΟΥΡΑΣΜΕΝΗ ΜΗΤΕΡΑ Α.—Αναμφισβητήτως η ακολουθήσατε τη θεραπεία του γιατρού σας, πρό παντός δε να συνεχίσετε την κατακλίσι μέχρι τον όγδοο μήνα.

ΜΑΡΙΝΑ 13.—'Απ' τη δεύτερη ημέρα της περιόδου να κάνετε 2-3 φορές ενέσεις Πρεγκιλ (500 κ.) και Γκεστέλ, ενδομυϊκώς. Την 10η ημέρα να κάνετε μία ένεσι Προλινόν των 50.000 Μ. και από την 24η ημέρα 3 ενέσεις Προλινόν, από μία την ημέρα. 'Η θεραπεία αυτή να συνεχιστεί επί 3 μηνών.

ΠΙΚΡΑΜΕΝΗ ΜΗΤΕΡΑ.—'Αμέσως μετά την περίοδο να κάνετε επί 2 ημέρες από μία ένεσι Προλινόν των 10 χιλιοστογράμ. να παίρνετε δε και 2 δισκία 'Εβίτ ημερησίως. Τη θεραπεία αυτή να τη συνεχίσετε ένα 3μηνο και αν αποτύχετε να καταφύγετε σε ειδικό.

ΑΤΑΛΑΝΤΗ 26.—Νομίζω απαραίτητη την ύποβλή σας σε γυναικολογική εξέταση καθ' ότι ο πόνος δυνατόν να οφείλεται σε όπισθια κάμψι της μήτρας ή σε φλεγμονή των σαλπίγγων. Διαφορετική είναι η θεραπεία σε κάθε μία από τις δυο ανωτέρω περιπτώσεις, όπως όσηνότε δε πρέπει να ελέγξετε τις σαλπίγγες με μία σαλπιγγογραφία. Καλό είναι να κάνετε επί 3μηνο, μικρές δόσεις θυλακίνης ('Οδορμολ-Φέμινορ), 3 ενέσεις αμέσως μετά την περίοδο και ταυτοχρόνως να παίρνετε 3 δισκία 'Εβίτ ημερησίως.

ΚΑΙΤΗ Π.Ν.—Το ελαστικό είναι το καλύτερο. Επίσης οι κολπικές πλύσεις με όξινο διάλυμα (1 μέρος ξυδι σε 4 μέρη νερό, χλιαρό). Στο τελευταίο ερώτημα σας απαντώ ναί, είναι αλήθεια. Υπάρχουν ελαστικό υμένες που δεν σπάνε.

ΜΑΡΑΜΕΝΟ ΑΝΘΩΣ.—'Η αιτιολογία είναι πολλαπλή, γι' αυτό καλό είναι να κάνετε μικροσκοπική εξέταση του κολλικού εκ κριματος. Έως ότου κάνετε αυτή την εξέταση, να συνεχίσετε τις πλύσεις με χλιαρό διάλυμα Βορικό οξέος 4%.

ΓΙΟΛΑΝΤΑ Π.Π.—Τα χρονικά περιθώρια είναι πολύ μικρά. 'Εφ' όσον η περίοδος είναι κανονική θα πρέπει να ελπίζετε πολύ. Απα-

ραιτήτως πρέπει να γίνει εξέταση σπέρματος συζύγου προς προσδιορισμό της ζωτικότητάς του. Για το στήθος θα πρέπει να καταφύγετε σε χειρουργό για να εξετασθείτε, άνευ αναβολής, γιατί ενδεχομένως να είναι όρμονικής ή φλεγμονώδους φύσεως, αλλά είναι δυνατόν να υποκρυπτεται και κάτι τι άλλο.

Ι. ΕΥΘΥΜΙΟΥ

Ο ΠΑΘΟΛΟΓΟΣ

Χ.Δ.Χ.—Συμμερίζομαι τα αισθήματά σας. Όμως χωρίς μία ακτινογραφία και των δυο δακτύλων και χωρίς μία εξέταση ούρων τ'ι μπορώ να σας πω; Είναι ορική άσθρτίτις ή σεματοειδής άσθρτίτις, ή... ή...; τόσα πράγματα που πάρετε Τισινίλ ένα χάπι το μεσημέρι, ένα το βράδυ στη διάρκεια του φαγητού επί 10 ημέρες. Σε συνέχεια κάμετε 12 ενέσεις 'Ιοντ - Σούφρ ενδομυϊκώς και βλέπομε. Όμως θα προτιμήσα να γινόταν κάτι πιο συγκεκριμένο. Και γι' αυτό χρειάζονται οι δυο αυτές εξετάσεις.

Ν. Π., Θεσσαλονίκη.—Κάμετε κουράγιο και όλα αυτά θα περά-

ΤΕΛΗ ΑΠΡΙΛΙΟΥ ΚΥΚΛΟΦΟΡΕΙ:

Το βιβλίο του (συνεργάτου μας) Ιατρού Δρος Ν. Ι. ΖΑΚΟΠΟΥΛΟΥ

ΠΟΡΤΡΑΙΤΑ ΥΓΕΙΑΣ

“Αρρωστοί και άρρώστειες

● “Ένα απλό, άπολύτως κατανοητό από όλους και πολύ εύχρηστο στο διάβασμά του βιβλίο.

● “Ένας πολύτιμος ιατρικός σύμβουλος και απασχλητικός πρακτικός οδηγός για κάθε σπίτι.

● 250 σελίδες. 200 σχέδια — σκίτσα — πίνακες. Λεπτομερές εύρετήριο.

ΤΙΜΗ ΔΡΧ. 50

(Στις επαρχίες αποστέλλεται χωρίς επιβάρυνση).

Γράψατε: Περιοδικό «Γυναικάς» ή Ν. Ζακόπουλον, Θεμιστοκλέους 52).

ΨΥΧΙΑΤΡΟΣ ΝΕΥΡΟΛΟΓΟΣ

Ι. ΝΙΚΟΛΕΤΣΟΠΟΥΛΟΣ

ΔΕΧΕΤΑΙ 5—8

‘Ακαδημίας 78 Τηλ 25 226

Διδάσκαλος

Ειδικός Παιδαγωγός

‘Αναλαμβάνει προγραμμάσεις μαθητών, παραδόσεις, διδασκαλίας κ.λ.π. ‘Αποταθίτε: Γραφεία «Γυναικάς» και τηλ. 27-742.

ΚΑΛΙΤΕΧΝΙΚΑΙ ΚΟΜΜΩΣΕΙΣ

ΜΑΝΤΑΜ ΖΑΝΝΕΤ

‘Οδός Θουροπυλόν και Πειραιώς 52.940.

σούν σιγα - σιγά. Παίρνετε συχνά Καλμονερινή για να κρατάτε το νευρικό σας σύστημα γαμήλι τάσι. Εκτός από αυτό παίρνετε στα περιόδους τα 2 ξης φάρμακα: 1) Χαπακία Περαντίν των 10 χλστ. από ένα κάθε ημέρα, να λιώνει στη γλώσσα, επί 20 ημέρες. 2) Χαπακία Σενταροτίν των 3 την ημέρα 3) Λαρυγγίτιδα 20 χλστ. επί 20 ημέρες. 4) Χαπακία Σεντρεζίν από ένα κάθε φορά που έχετε φωνητική ή πονοκέφαλο. Όλα θα πάνε καλά. Για τα καλά σας λέω, ευχαριστώ.

Π. Κ., Βόλον.—Να είστε ήσυχη, όταν κυκλοφορήσει θα σας πω. 'Υπολογίζω ότι κατά τη 20 'Απριλίου θα είναι έτοιμο 200 σχέδια — εικόνες, χρησιμοπινακές, συμβουλές, πρακτικές για νοσηλεία, δίαιτα, ύγιεινη διατροφή, περιόδους γυναικείας νιμότητος, και μία πολύ εμπεριστατημένη κατατοπισή στα διάφορα νοσήματα. Τυποί άρρώστων, άντομία — φυσιολογία και, γι' αυτό, όπου υπάρχουν περιθώρια. Έκ των προτέρων σας ευχαριστώ.

Α. Τ.Σ., Σέρρας.— Πήρα το γράμμα σας. Το βιβλίο επιστέφει θ' ας το στείλω μόλις εκδοθεί.

Σ. Π., Θεσσαλονίκη.—Γέλασα με την καρδιά μου! Γιατροί λοιπόν και... χωροφυλάκες σας προσέχουν φόβο. Πως σας ήρθε συνδυασμός αυτός; Από τις 2 σελίδες σας όμως καταλαβαίνω ότι δι' αλληλογραφίας δεν τολμάτε, τουλάχιστον τους γιατρούς. Μη στενοχωριστείτε, είστε ζωντανός τύπος. Δεν πειράζει. Με τα φάρμακάκια που θα σας γράψω θα καλύτερψουν όλα αυτά. Παίρνετε συχνά Καλμονερινή τρία — τέσσερα κουτάλια του γλυκού την ημέρα. Επίσης ένα χαπάκι Ζυνερζίν κάθε πρωί και ένα χαπάκι Περαντίν την 5 χλστ. κάθε απόγευμα να λιώνει στη γλώσσα. Γράψτε μου πάλι μετά από ένα μήνα το πολύ. 'Η περίοδος σας πώς είναι;

ΑΠΡΟΣΤΑΤΕΥΤΗ ΜΙΚΡΗ.—“Όπως βλέπετε είναι η έβδομηδόν των νευροφυτικών διαταραχών. Έχετε δική να τοποθετήση την αιτία όλων αυτών που σου συμβαίνουν στη διαταραχή της εμμηνορρυσίας. Όμως, ένα μου γράψετε πως ήταν πριν από χρόνια δεν μου λέτε πως είναι σήμερα. ‘Όπως όσηνότε, κανένας δεν σας πω παρακατώ και θα ώφελετε πολύ. 1) Κάθε ημέρα και για 20 ημέρες Καλμονερινή 2) Την 21η ημέρα της περιόδου (1η είναι η πρώτη ημέρα που φαίνεται το αίμα) κάνετε μία ένεσι Φεινιμόρμ 1 χλστ. και την 23η μία ένεσι Λουτόρμ. 3) Παίρνετε επί 20 ημέρες καθημερινώς από μία παστίλια Περαντόν 10 χλστ. να την αφήνετε να λιώνει στο στόμα σας. Τις ενέσεις και την Καλμονερινή θα τη συνεχίσετε επί 3 μήνες. Στο μήνα επάνω γράψτε μου.

ΜΙΑ ΜΗΤΕΡΑ.—Για τα πολύ καλά σας λόγια ευχαριστώ. Σε όλο σας το γράμμα δεν μου αναφέρετε πούθενά πως λέγεται η άσθρεια. Μήπως Ψωρίασι; Γράψτε μου πάλι να κατατοπισθώ.

ΜΑΡΙΑ Μ.—Παίρνετε επί ένα μήνα πρωί — μεσημέρι και βράδυ από ένα χαπάκι Μπέλα — σανό και από ένα κουτάλακι του γλυκού Καλμονερινή. Το δεύτερο μήνα πρωί — βράδυ από ένα χαπάκι Νευρο — τρανεντίν μαζί με Καλμονερινή. Κάμετε δεκα ενέσεις Νεοσπέρν των 25 χλστ. ενδομυϊκώς μία κάθε δεύτερη ημέρα.

Γ.Μ., Λάρισα.—Για το γράμμα σας γενικά ευχαριστώ. Σας γράφω προσωπικά εντός των ημερών.

ΣΗΜ.—“Όσες και όσοι επιθυμούν να προμηθευθούν το βιβλίο μου ως γράμμα ένκαρτης στεφάνης συγχρόνως το αντίτιμό του από δραχ. 50. Το βιβλίο θα κυκλοφορήσει στις 20—25 'Απριλίου και εύχες θα αποσταλή σε όσους επιθυμούν να το πάρουν.

Δρ Ν. Ι. ΖΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΟ ΛΑΘΟΣ ΤΟΥ ΠΑΤΕΡΑ

ΕΝΑ ΙΤΑΛΙΚΟ ΔΡΑΜΑΤΙΚΟ ΔΙΗΓΗΜΑΤΑΚΙ

Η ΑΝΝΑ κτύπησε τον άντρα της της με άνησυχία.

— Μήπως είσαι αδιάθετος, 'Ερρίκο; τον ρώτησε γλυκά. Φαίνεται κακόκεφος και δεν έφαγες σχεδόν καθόλου απόψε.

— Δεν έχω πολύ όρεξι, έκανε ο άντρας της και χωρίς να σηκώσει το κεφάλι του από την εφημερίδα τον ρώτησε:

— Πως, δεν γύρισε ακόμη ο Ρομπέρτο;

— Δεν ξέρω, απάντησε η Άννα, είναι με τους φίλους του.

‘Υστερα σκέφτηκε πως είχε μπροστά της την ευκαιρία που ζητούσε:

— 'Ισως να καθυστέρησαν κουβεντιάζοντας για το καινούργιο ταξίδι που σχεδιάζουν. Αυτή τη φορά λένε να πάνε στη Δανία. Τα έξοδα δεν είναι πολλά, θα ταξιδέψουν μ' εκείνο το παλιό αυτοκινητάκι. Είναι σωστό σαρδάβαλο, αλλά πιστεύουν πως θα τα θγάλουν πέρα. Δεν θα έχης αντίρρηση, ε; ‘Αλλωστε αυτό το ταξίδι έχει πια καθιερωθί σαν μία αμοιβή για την επιτυχία του στις εξετάσεις.

— Καλά, θα δούμε.

‘Ο 'Ερρίκο διήλωσε την εφημερίδα του και σηκώθηκε.

— Όταν έρθο ο Ρομπέρτο, στείλε τον στο γραφείο μου, έχω να του μιλήσω.

Σε λίγο ο Ρομπέρτο έμπαινε στο γραφείο του 'Ερρίκο.

— Με ζήτησες πατέρα; ρώτησε.

— 'Εκείνος, αντί γι' απάντησε, έκρυβε από το συρτάρι ένα μικρό γαλάζιο χαρτί και το του έδειξε.

— Τί έχεις να πής γι' αυτό; έκανε αόστηρά.

‘Ο νέος κοκκίνισε ως τις ρι-

— 'Ερρίκο!

ΠΛΟΥΤΙΣΤΕ ΤΙΣ ΓΝΩΣΕΙΣ ΣΑΣ ΜΕ 3 ΛΕΠΤΟΜΕΡΕΙΕΣ

Η ΑΛΟΓΟΥΡΑ ΑΡΙΘΜΕΙ 2000 ΧΡΟΝΙΑ!

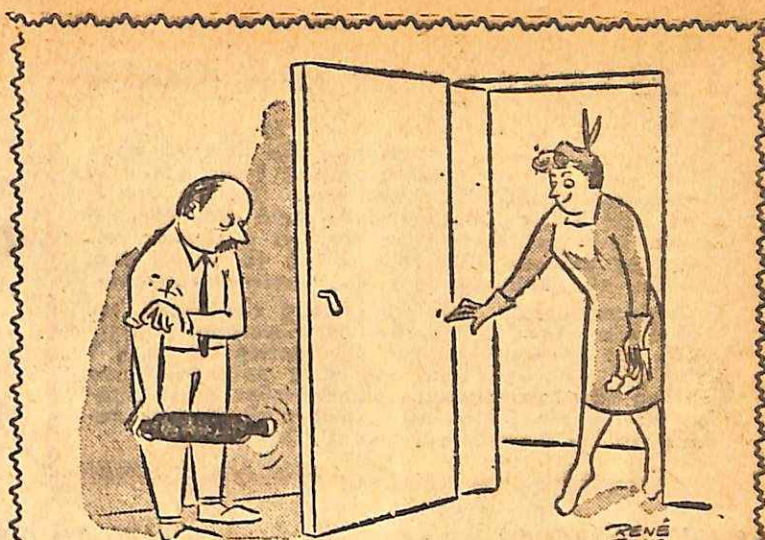
ΕΙΝΑΙ κρίμα που θ' απογοητεύσουμε τις 6 μορφές κοπελλίτες που έχουν τα μολυβιά τους «αλόγουρα», κι' είναι υπερήφανες γιατί πιστεύουν πως ακολουθούν την τελευταία λέξη της μόδας. Πράγματι, ο τρόπος αυτός κομμώσεως χρονολογείται από πολλούς, πάρα πολλούς αιώνες. Μερικά νομίσματα που είχαν κοπή το 177 μετά Χριστόν και συγκεκριμένα επί αυτοκράτορος 'Αδριανού, φέρνουν την εικόνα μιάς γυναίκας που έχει τα μαλλιά της φτιασμένα «αλόγουρα».

ΕΝΑ ΠΑΡΑΜΕΛΗΜΕΝΟ ΦΥΤΟ

ΘΑΧΕΤΕ ακούσει και διαβάσει χίλιες φορές τη φράσι του τίτλου, αλλά, ασφαλώς δεν θα ξέρετε την καταγωγή της. Το περίφημο λοιπόν αυτό «αίωνιο θήλυ» βγήκε από την πένα του Γκαίτε και βρίσκεται στο τέλος του «Φάουστ». 'Απολυτρωμένος από τον έρωτα της Μαργαρίτας, ο Φάουστ ανεβαίνει στον ούρανό και ο ίδιος που τον συνοδεύει κλείνει με τα λόγια: «Το αίωνιο θήλυ μας τραβά προς τα άνω». Το αίωνιο θήλυ αποτελεί συνεπώς τα «ιδανικά», που η αγνότητα κι' η τελειότητα του θάπρεπε να είναι ο σκοπός κάθε ανθρώπου. Στην τέταρτη πράξι του «Μεφιστόφελ» του Μπέρντο, αναφέρεται η φράσι του Γκαίτε, όταν ο Φάουστ λέει στην 'Ελένη: 'Ιδανική, αγνότατη μορφή, της αιώνιας ομορφιάς...

ΤΟ ΚΑΛΟΡΙΦΕΡ ΤΟ ΓΝΩΡΙΖΑΝ ΠΡΙΝ ΑΠΟ 3.500 ΧΡΟΝΙΑ ΣΤΗΝ ΚΡΗΤΗ

Ότε το «καλοριφέρ», που το θεωρούμε τώρα σαν το τελειότερο σύστημα έσωτερικής θέρμάνσεως των σπιτιών και γραφείων είναι καινούργια εφεύρεσις. Στις ανασκαφές των ανασκοτών του Μίνωος στην Κνωσό της Κρήτης, αποκλύφθηκε ένα θαυμάσιο σύστημα σωληνώσεων έσωτερικής θέρμάνσεως.

«Οι άνδρες γεγονόςαι γυναίκες, αϊ δέ γυναίκες άνδρες!»

— 'Ο 'Ερρίκο γύρισε και κτύπησε την κομητή γυναίκα που στεκόταν μπροστά του φορτωμένη πακέτα και του χαμογελούσε προκλητικά.

— Πως δρεθήκες εδώ, Λουίζα; έκανε με έκπληξι. 'Εμαθα πως είχες μεγάλη επιτυχία αυτά τα δυο χρόνια, στα Παρίσινα δαριετέ.

— Νοστάλγησα τη Ρώμη, του απάντησε χαμογελώντας χαριτωμένα εκείνη. 'Υπέγραφα ένα καινούργιο συμβόλαιο με τον παλιό διευθυντή μου.

‘Ο άντρας την κτύπησε με αμυχανία.

— Θά έλεγε κανείς πως δεν είσαι ευχαριστημένος που με ξαναβλέπεις ύστερα από τόσον καιρό.

— Δεν είναι αλήθεια, Λουίζα, διαμαρτυρήθηκε ο 'Ερρίκο με ψυχρή ευγένεια. 'Αλλά πρέπει να καταλάβεις ότι τα παλιά έχουν περάσει.

Δεν του έκανε κόπο να της μιλήσει έτσι.

— Ναι, έτσι είναι μουρουρίσε ο 'Ερρίκο. Τώρα όμως, με συγχωρήσι. Πηγαίνω γιατί έχω να τακτοποιήσω μία έπειγούσα υπόθεσι.

— Τί με θέλεις, πατέρα;

— 'Ηθελα να σε ρωτήσω αν έχης ακόμα καιρό να έτοιμάσθης για εκείνο το ταξίδι που σχεδιάζεις με τους φίλους σου.

— Μα μου είχες πη ότι πρέπει να εξοφλήσω κάποιο χρέος. Τό βρίσκα και πολύ σωστό αυτό.

— 'Ισως φάνηκα αόστηρος απέναντί σου, Ρομπέρτο. Όλοι μπορούμε να κάνουμε σφάλματα, σ' όλες τις ηλικίες. 'Ακόμα και στη δική μου. 'Υστερα, πρόσθεσε σιγώτερα: κι' εγώ έκανα κάποιο λάθος, με τώρα έχει τελειώσει, προ πολλού. Θά τελείωνε και χωρίς την επέμβασί σου. Πάντως έκανες καλά που έδωσες εκείνο το γράμμα και το τσέκ. Δεν σε θλώ τίποτε άλλο. Πηγαίνω τώρα και φρόντισε να έτοιμάσθης γρήγορα για το ταξίδι σου.

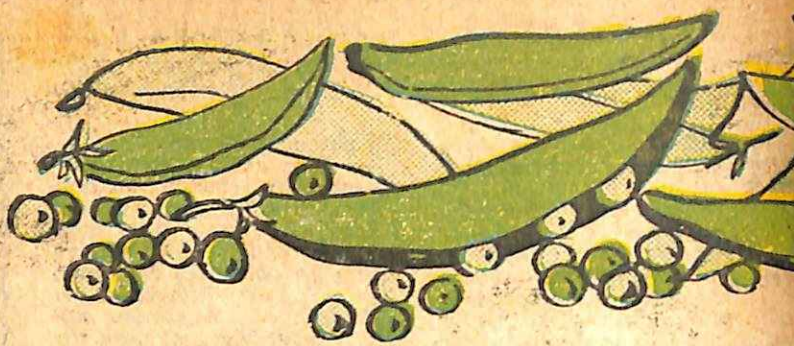
Όταν ο νέος στράφηκε προς την πόρτα, ο 'Ερρίκο άνέπνευσε βαθειά σα να είχε τελειώσει ένα έργο δύσκολο και με δέμματα ύγρο από τη συγκίνησι παρακολουθούσε το γυίο του ενώ έδγαινε από το δωμάτιο.

ΣΥΛΒΑΝΟ ΛΟΥΠΙ

Ο ΑΡΑΚΑΣ ΉΤΑΝ ΜΙΑ ΜΟΔΑ

Ο ΑΡΑΚΑΣ είναι ένα εξαιρετικό λαχανικό που ήταν γνωστό στους ανθρώπους ήδη από τα προϊστορικά χρόνια. Βρέθηκε άρακας ξερός και στις πανάρχαιες Θήβες της Αιγύπτου. Επίσης στα ερείπια της Τροίας. Κυρίως όμως μετά τον Μεσαίωνα και την Αναγέννηση παίρνει ο άρακας περισσότερο διάδοσι. Τον έβραζαν με το φλοιό, ακολουθούσε το καθαρισμό του και κατόπιν τρώγεται.

Ο άρακας ήταν πολύ της μόδας την εποχή του Λουδοβίκου 14ου. Η Μαντάμ ντε Μαιντενόν γράφει: «Το πιο φλέγον θέμα που μας απασχολεί τώρα 4 μέρες και που απασχολεί και τους πρίγκιπας μας είναι το θέμα του άρακα. Αναπομούμε μέχρι αγνίας να τον φάμε, όταν τον τρώμε αισθανόμαστε μακαριότητα και αναπομούμε να τον ξαναφάμε».

ΔΥΟ ΣΕΛΙΔΕΣ ΜΑΓΕΙΡΙΚΗΣ ΚΑΙ ΖΑΧΑΡΟΠΛΑΣΤΙΚΗΣ

Συνταγές της ειδικής συνεργατίδός μας κ. Χρύσας Παραδείση

ΑΡΝΑΚΙ ΜΕ ΑΡΑΚΑ

- 300 δράμια περίπου κρέας
1/2 φλυτζ. τσαγιού περίπου βούτυρο ή φυτίνη
1 κουταλιά (κοφτή) αλεύρι
1 κουταλιά (κοφτή) πελάτε τομάτας
1 φλυτζ. τσαγιού ζωμός κρέας ή νερό ζεστό
Μερικά κρεμμυδάκια δλόκληρα
1 δόκα άρακας

● Κόβετε το κρέας σε μερίδες και το βάζετε σε κατσαρόλα με το βούτυρο. Το σωτάρετε έως ότου κοκκινισθεί και το πασπαλίζετε με αλάτι, πιπέρι και με το αλεύρι. Κατόπιν ρίχνετε τον πελάτε τομάτας, αφού τον διαλύσετε με το ζωμό ή με το νερό. Ρίχνετε επίσης και τα κρεμμυδάκια. Σκεπάζετε την κατσαρόλα και αφήνετε το κρέας να σιγοβράσει επί 1 περίπου ώρα. Βράζετε εν τω μεταξύ χωριστά σε ελάχιστο νερό τον άρακα και τον ρίχνετε στο κρέας. Αφήνετε το φαγητό να πάρει μία βράση, το ανακατεύετε ελαφρά και σερβίρετε.

ΑΡΑΚΑΣ ΠΙΛΑΦΙ

- 1 δόκα άρακας
1 κρεμμύδι
Βούτυρο και μαϊντανός
Τυρί τριμμένο
Αλάτι και πιπέρι
2 φλυτζ. τσαγιού ρύζι.
● Καθαρίζετε και πλένετε τον άρακα. Τον ρίχνετε σε βράζον νερό με το κρεμμύδι και με λίγο μαϊντανό. Όταν βράση, πετάτε το κρεμμύδι και το μαϊντανό, τον στραγγίζετε και τον σωτάρετε με λίγο βούτυρο. Βράζετε χωριστά το ρύζι σε άρκετο νερό αλατισμένο. Το στραγγίζετε και το περιχύνετε με καμένο βούτυρο. Αναμιγνύετε τον άρακα με το ρύζι, το αδειάζετε σε μία φόρμα και το ξεφορμάρετε σε πιατέλα. Πασπαλίζετε επάνω τυρί και το σερβίρετε με σάλτσα τομάτας ή με γιαούρτι.

ΑΡΑΚΑΣ «Α ΛΑ ΦΡΑΝΣΑΙΖ»

- 300 δράμια καθαρισμένους άρακας
1 καρδιά μαρουλιού
Μερικά δλόκληρα κρεμμυδάκια
Αλάτι και πιπέρι
1 κουταλιά περίπου ζάχαρη
1/2 φλυτζ. τσαγιού βούτυρο ή φυτίνη.
● Βάζετε τον άρακα σε πήλινο τσουκάλι, ή σε κατσαρόλα με χονδρό πάτο. Προσθέτετε την καρδιά μαρουλιού, τα κρεμμυδάκια, αλάτι, πιπέρι, τη ζάχαρη, το βούτυρο και 3 έως 4 κουταλιές νερό. Σκεπάζετε καλά το τσουκάλι, ή την κατσαρόλα και βράζετε τον άρακα σε σιγανή φωτιά έως ότου μαλακώσει και μείνει με ελάχιστο ζουμί.
Σερβίρετε τον άρακα σε ζεστή πιατέλα, χωρίζετε την καρδιά του μαρουλιού, βάζετε επάνω στον άρακα τα φύλλα και γαρνίρετε το πιάτο με τα κρεμμυδάκια. Τον σερβίρετε με ψητό κρέας, με κροκέτες, με μπριζόλες, ή με αυγά τηγανητά, ποσέ ή όμελέτα.

ΑΡΑΚΑΣ ΚΡΕΟΛ

- 2 φλυτζ. τσαγ. άρακας καθαρισμένος
1 κρεμμυδάκι ψιλοκομμένο
1 κουταλιά μαϊντανός ψιλοκομμένος

- Αλάτι και πιπέρι
1 φλυτζ. τσαγ. χυμός τομάτας
1/2 φλυτζ. τσαγ. βούτυρο ή φυτίνη.
2 κουταλ. σούπας παρμεζάνα τριμμένη
● Βράζετε τον άρακα σε ελάχιστο νερό. Σωτάρετε με το βούτυρο το κρεμμυδάκι, και προσθέτετε το μαϊντανό, αλάτι, πιπέρι, την τομάτα και το νερό όπου έβρασε ο άρακας. Αφήνετε τη σάλτσα να σιγοβράσει επί 25 λεπτά. Κατόπιν ρίχνετε τον άρακα και το τυρί. Το ζεσταίνετε καλά και σερβίρετε.

ΑΡΑΚΑΣ «ΑΛΣΑΤΙΕΝ»

- 2 1/2 φλυτζ. τσαγ. άρακας καθαρισμένος
1 κρεμμύδι ψιλοκομμένο
Μερικά φύλλα μαρουλιού ψιλοκομμένα
2 έως 3 κουταλιές βούτυρο ή φυτίνη
1/2 κουταλ. τσαγ. ζάχαρη
1/2 κουταλ. τσαγ. αλάτι
Λίγο πιπέρι
3 κουταλ. σούπας ψιλοκομ. μαϊντανός
1/2 φλυτζ. τσαγιού κρέμα γάλακτος ή γάλα έβασπορ έδωλυτο.

● Αναμιγνύετε όλα τα υλικά εκτός από την κρέμα και τη ραντίζετε με μισό φλυτζάνι τσαγιού ζεστό νερό. Βάζετε την κατσαρόλα σε σιγανή φωτιά, τη σκεπάζετε και αφήνετε τον άρακα να σιγοβράσει. Ζεσταίνετε την κρέμα, ή το γάλα έβασπορ έδωλυτο και προσθέτετε το φαγητό και σερβίρετε αμέσως.

ΑΡΑΚΑΣ ΣΟΥΠΑ

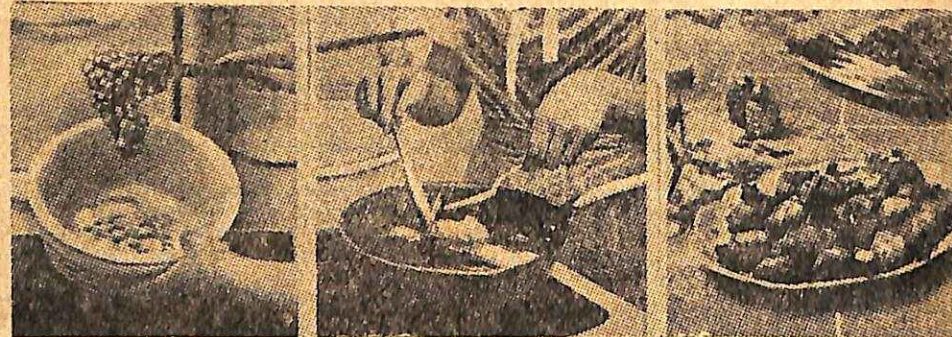
- 2 φλυτζ. τσαγ. καθαρισμένους άρακας
4 φλυτζ. τσαγιού νερό
1 κρεμμυδάκι ψιλοκομμένο

- 2 μικρές πατάτες καθαρισμένες και κομμένες σε λεπτές φέτες
Αλάτι και πιπέρι
1 κουταλιά βούτυρο ή φυτίνη
1 κροκάδι αυγού
● Βράζετε το νερό και ρίχνετε τον άρακα. Τον βράζετε έως ότου μαλακώσει και τον περνάτε από λεπτό τρυπητό.
Σωτάρετε με το βούτυρο το κρεμμυδάκι και προσθέτετε τον περασμένο άρακα της πατάτες, αλάτι και πιπέρι. Σκεπάζετε την κατσαρόλα και αφήνετε τη σούπα να σιγοβράσει επί 30 λεπτά, ή έως ότου οι πατάτες λυώσουν. Λίγο πριν σερβίρετε προσθέτετε το κροκάδι του αυγού, χτυπημένο. Σερβίρετε με τη σούπα κρουτόν (ψωμάκια τηγανισμένα σε φυτίνη, ή κροκεδάκια).

ΣΟΥΠΑ — ΚΡΕΜΑ ΜΕ ΑΡΑΚΑ

- 1 φλυτζ. τσαγ. καθαρισμένους άρακας
1 φλυτζ. τσαγ. ψιλοκομμένα καρότα
2 φλυτζ. τσαγ. σπανόκι ψιλοκομμένο
2 κουταλιές σούπας ψιλοκομ. κρεμμύδι
1 1/2 φλυτζ. τσαγ. ζεστό νερό ή ζωμός κρέας
2 κουταλ. σούπας (κοφτές) βούτυρο ή φυτίνη
2 κουταλ. σούπας (κοφτές) αλεύρι
2 1/2 φλυτζ. τσαγ. γάλα βρασμένο
Αλάτι και πιπέρι
Μαϊντανός

● Βάζετε σε κατσαρόλα τον άρακα, τα καρότα, το σπανόκι, το κρεμμύδι, το νερό ή το ζωμό κρέας. Τα βράζετε καλά και τα περνάτε από λεπτό τρυπητό.
Λιώνετε σε κατσαρόλα το βούτυρο, προσθέτετε το αλεύρι, το ανακατεύετε και ρίχνετε τον πολτό των λαχανικών. Βράζετε

ΣΒΙΓΓΟΙ ΜΕ ΑΡΑΚΑ

- 2 αυγά
3 κουταλιές σούπας γάλα
1/2 φλυτζάνι τσαγιού αλεύρι
1 κουταλάκι τσαγιού (κοφτό) μπέικινγκ - πάουντερ
1 κουταλάκι τσαγ. (κοφτό) αλάτι
Ελάχιστο πιπέρι
1 φλυτζ. τσαγιού πατάτες πουρέ
1 φλυτζ. τσαγ. βρασμένους άρακας
1 κουταλιά σούπας μαϊντανός ψιλοκομμένος
Μαγειρικό λίπος Στερεόλ για το τηγάνισμα

Χτυπάτε τ' αυγά με το γάλα. Κοσκινίζετε με το αλεύρι τη μπέικινγκ - πάουντερ, το αλάτι και το πιπέρι. Το προσθέτετε στο μίγμα των αυγών. Προσθέτετε επίσης τον πουρέ, τον άρακα και το μαϊντανό.
Ανακατεύετε το μίγμα ελαφρά, (εικόνα 1) και ρίχνετε κουταλιές σε άρκετο και καυτό λίπος (εικόνα 2). Όταν οι σβίγγοι φουσκώσουν και ροδίσουν τους βγάξετε από το λίπος με τρυπητή κουτάλα. Τους σερβίρετε σε πιατέλα (εικόνα 3) με σάλτσα

ΑΡΑΚΑΣ ΚΑΙ ΑΓΚΙΝΑΡΕΣ

το μίγμα μερικά λεπτά και ρίχνετε το γάλα. Ζεσταίνετε τη σούπα, χωρίς να την αφήσετε να πάρει βράση, προσθέτετε αλάτι και πιπέρι και τη σερβίρετε πασπαλισμένη με λίγο μαϊντανό ψιλοκομμένο.

ΑΡΑΚΑΣ ΤΗΓΑΝΙΤΕΣ

- 1 φλυτζ. τσαγιού αλεύρι
1 κουταλ. τσαγιού (κοφτό) μπέικινγκ - πάουντερ
1/2 κουταλ. τσαγ. (κοφτό) αλάτι
1 αυγό
1/2 φλυτζ. τσαγιού γάλα
1 κουταλ. τσαγιού λυωμένο βούτυρο ή φυτίνη
1 φλυτζ. τσαγιού βρασμένους άρακας
Μαγειρ. λίπος Στερεόλ ή λάδι για το τηγάνισμα

● Κοσκινίζετε με το αλεύρι, τη μπέικινγκ - πάουντερ και το αλάτι. Χτυπάτε το αυγό, προσθέτετε το γάλα και το βούτυρο και ρίχνετε το μίγμα στο αλεύρι. Χτυπάτε το χυλό και, όταν γίνει λείος προσθέτετε τον άρακα.
Ρίχνετε κουταλιές από το χυλό σε καυτό λίπος ή λάδι. Ψήνετε τις τηγανίτες έως ότου ροδίσουν και από τις δυο πλευρές. Τις σερβίρετε με σάλτσα τομάτας ή με σαλάτα.

ΑΡΑΚΑΣ ΠΟΥΡΕ

- 1 δόκα άρακας
2 κουταλιές σούπας βούτυρο
1 φέτα κρεμμυδιού
100 δράμια γάλα
Αλάτι και πιπέρι

● Καθαρίζετε και πλένετε τον άρακα. Τον βράζετε σε λίγο νερό και τον περνάτε από λεπτό τρυπητό.
Βάζετε σε κατσαρόλα το βούτυρο και το κρεμμύδι. Όταν ξανθύνει το πετάτε και ρίχνετε μέσα στο βούτυρο τον πουρέ του άρακα, αλάτι, πιπέρι και λίγο-λίγο το γάλα, ενώ ανακατεύετε συνεχώς. Όταν πήξει τον άποσύρετε από τη φωτιά και τον σερβίρετε ως γαρνιτούρα σε ψητό κρέας, σε αυγά, κλπ.

ΑΓΚΙΝΑΡΕΣ ΜΕ ΛΑΔΙ (Α ΛΑ ΠΟΛΙΤ)

- 6 περίπου άγκινάρες
Μερικά φρέσκα κρεμμυδάκια ψιλοκομμένα
2 έως 3 καρότα
6 μικρές πατάτες δλόκληρες ή 3 μέτριες κομμένες σε τέταρτα
Αλάτι και πιπέρι
1 κουταλ. τσαγιού ζάχαρη
2 λεμόνια, το χυμό
1 φλυτζ. τσαγιού λάδι
1 κουταλ. τσαγιού κόρν - φλόουρ
1 κλωνάρι σέλινο

● Καθαρίζετε τις άγκινάρες και αφήνετε επάνω λίγο από το κοτσάνι τους. Τις τρίβετε με χυμό λεμονιού και τις ρίχνετε σε νερό. Καθαρίζετε και πλένετε και τα υπόλοιπα λαχανικά.
Βάζετε μέσα σε κατσαρόλα τις άγκινάρες, το κοτσάνι προς τα επάνω, και τοποθετείτε τριγύρω και επάνω τα υπόλοιπα λαχανικά. Ρίχνετε αλάτι, πιπέρι, τη ζάχαρη, το χυμό ενός λεμονιού, το λάδι και δυό φλυτζάνια τσαγιού περίπου ζεστό νερό. Σκεπάζετε την κατσαρόλα και αφήνετε το φαγητό να σιγοβράσει επί 1 περίπου ώρα. Πери το τέλος προσθέτετε το κόρν - φλόουρ, αφού το διαλύσετε σε ελάχιστο νερό. Το σερβίρετε κρύο.

Στην κατσαρόλα ατμού: Καθαρίζετε τις άγκινάρες και τα υπόλοιπα λαχανικά, όπως περιγράφεται ανωτέρω και τα βάζετε μέσα στην κατσαρόλα. Προσθέτετε αλάτι, πιπέρι, τη ζάχαρη, το λεμόνι, το λάδι και ένα φλυτζάνι τσαγιού ζεστό νερό. Σκεπάζετε την κατσαρόλα και, μόλις φανεί η στήλη ατμού, βάζετε τη βαλβίδα. Για να ψηθούν οι άγκινάρες με τα υπόλοιπα υλικά θέλουν 10 λεπτά από τη στιγμή που θ' αρχίσει το σφύριγμα της βαλβίδας. Κρύνετε την κατσαρόλα αμέσως κάτω από τη βρύση, ή τη βυθίζετε μέσα σε λεκάνη με νερό κρύο. Κατόπιν αφαιρείτε τη βαλβίδα, την ανοίγετε, προσθέτετε το κόρν φλόουρ και βάζετε το φαγητό στη φωτιά επί 2 έως 3 λεπτά, ή έως ότου πάρει βράση.

ΑΓΚΙΝΑΡΕΣ Ω ΓΚΡΑΤΕΝ

- 10 περίπου άγκινάρες
1/2 φλυτζ. τσαγ. περίπου βούτυρο
1/2 φλυτζ. τσαγ. παρμεζάνα ή γραβιέρα τριμμένη
2 κουτ. σούπας παξιμάδι κοπανισμένο
3 φλυτζ. τσαγ. μπεσαμέλ
3 έως 4 αυγά

ΚΟΥΚΙΑ ΜΕ ΛΑΔΙ

- Υ λ ι κ ά :
1 δόκα κουκιά
Μερικά κρεμμυδάκια φρέσκα ψιλοκομμένα
1 φλυτζάνι τσαγιού λάδι
Αλάτι και πιπέρι
Ανθος ψιλοκομμένος

Ε κ τ έ λ ε σ ι ς :

Καθαρίζετε τα κουκιά. Εάν είναι μικρά και τρυφερά τ' αφήνετε με το φλοιό. Σωτάρετε με το λάδι τα κρεμμυδάκια και ρίχνετε τα κουκιά. Προσθέτετε αλάτι, πιπέρι, τον ανθο και ελάχιστο νερό. Τα σκεπάζετε και αφήνετε να βράσουν έως ότου μείνουν με το λάδι των. Τα σερβίρετε κρύα με γιαούρτι.
Κουκιά με βούτυρο: Αντικαθιστάτε το λάδι με βούτυρο ή φυτίνη. Όταν γίνουν τα «δένετε» με αυγολέμονο.

Κουκιά με άγκινάρες: Βράζετε μαζί με τα κουκιά και μερικές άγκινάρες, αφού τις καθαρίσετε, τις πλένετε και τις τριμνε με λεμόνι.

Στην κατσαρόλα ατμού: Σωτάρετε με λάδι ή βούτυρο τα κρεμμυδάκια, ρίχνετε τα κουκιά και, εάν θέλετε και άγκινάρες. Προσθέτετε αλάτι, πιπέρι, λίγο ανθο και 1/2 φλυτζάνι τσαγιού νερό. Σκεπάζετε την κατσαρόλα και, μόλις φανεί η στήλη ατμού, βάζετε τη βαλβίδα. Για να ψηθούν τα κουκιά θέλουν 10 λεπτά από τη στιγμή που θ' αρχίσει το σφύριγμα της βαλβίδας. Κρύνετε την κατσαρόλα αμέσως κάτω από τη βρύση.

● Καθαρίζετε τις άγκινάρες, τις χωρίζετε στη μέση και τις αφήνετε σε νερό με άρκετο χυμό λεμονιού επί 1/2 ώρα. Κατόπιν τις βράζετε σε νερό αλατισμένο και τις στραγγίζετε.

Βουτυρώνετε ένα ταψάκι και το πασπαλίζετε με παξιμάδι κοπανισμένο. Βάζετε μέσα τις άγκινάρες, τη μία κοντά στην άλλη, τις περιχύνετε με καμένο βούτυρο και τις πασπαλίζετε με τυρί.

Ετοιμάζετε μπεσαμέλ με...
6 κουταλιές σούπας κοφτές αλεύρι
4 κουταλιές σούπας κοφτές βούτυρο
3 φλυτζάνια τσαγιού γάλα, ή μισό γάλα και μισό ζουμί από άγκινάρες
Αλάτι και πιπέρι

Όταν η μπεσαμέλ γίνει την άποσύρετε από τη φωτιά και προσθέτετε τ' αυγά χτυπημένα. Σκεπάζετε με αυτή τις άγκινάρες. Πασπαλίζετε την επιφάνεια του φαγητού με τυρί και με παξιμάδι και το βάζετε σε μέτριο φούρνο επί 30 περίπου λεπτά, ή έως ότου η επιφάνειά του ροδίσει.

ΑΓΚΙΝΑΡΕΣ ΜΕ ΑΡΑΚΑ ΠΑΣΤΙΤΣΙΟ

- 8 έως 10 άγκινάρες
1 φλυτζάνι τσαγιού άρακας
1 φλυτζ. τσαγιού βούτυρο ή φυτίνη
Ζωμός κρέας
Αλάτι και πιπέρι
Ελάχιστη ζάχαρη
4 κουταλ. σούπας (κοφτές) αλεύρι
2 έως 3 αυγά βρασμένα και κομμένα σε μικρά κομμάτια
1/2 φλυτζάνι τσαγιού τυρί τριμμένο
100 δράμια φύλλο του μπακιλαβά

● Καθαρίζετε και κόβετε τις άγκινάρες σε τέταρτα. Καθαρίζετε και πλένετε τον άρακα. Τα βάζετε σε κατσαρόλα και προσθέτετε λίγο ζεστό ζωμό κρέας, 2 κουταλιές βούτυρο, αλάτι, πιπέρι, και ελάχιστη ζάχαρη. Σκεπάζετε την κατσαρόλα και αφήνετε να βράσουν έως ότου μείνουν μόνο με το βούτυρο.

Ετοιμάζετε μπεσαμέλ με το αλεύρι, με 1 κουταλιά βούτυρο και με 1 φλυτζάνι τσαγιού ζωμό κρέας.

Σπρώνετε μέσα σε ένα ταψί τα μισά περίπου φύλλα του μπακιλαβά, ενώ αλείφετε κάθε φύλλο με λυωμένο βούτυρο. Αδειάζετε μέσα τον άρακα με τις άγκινάρες και σκορπάζετε επάνω τ' αυγά. Τα πασπαλίζετε με το τυρί και τα σκεπάζετε με τη μπεσαμέλ. Κατόπιν σπρώνετε επάνω τα υπόλοιπα φύλλα, τα οποία βουτυρώνετε επίσης, χωρίζετε το παστίτσιο σε λουρίδες και το ψήνετε σε μέτριο φούρνο επί 1/2 περίπου ώρα. Το κόβετε σε τετράγωνα κομμάτια και το σερβίρετε πάντοτε ζεστό.

ΑΙΣΘΗΜΑΤΙΚΟ ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΩΔΕΣ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΤΗΣ Κ. ΜΕΡΡΕΛ

13ον Το σημείωμα του "Εντουαρντ" εγγράφηκε στη Ζανέτ την ερώτησι του Κιτ αν χρειαζόταν τετρακόσιες λίρες.

"Η Ζανέτ σήκωσε τα μάτια της προς τον άντρα της και ρώτησε:

— Μου δίνεις αυτά τα χρήματα για να μπορέσω να τα επιστρέψω;

— Αυτή είναι η μόνη ενδεχόμενη λύσις, η όχι; παρατήρησε ο Μπρέντ.

"Η Ζανέτ πετάχτηκε επάνω, έγκρασταθήκε στο γραφείο, πήρε ένα χαρτί αλληλογραφίας και έγραψε στον "Εντουαρντ Τζιλ:

«Η κυρία Κρίστοφ Μπρέντ έχει την τιμή να επιστρέψει στον κύριο "Εντουαρντ Τζιλ...»

Το υπόλοιπο κείμενο ήταν συντεταγμένο στο ίδιο παγερό ύφος.

Όταν η Ζανέτ τελείωσε, έδωσε το χαρτί στον Μπρέντ...

«Από εκείνος το διάβασε της το έπαινε λέγοντας:

— "Αν διατηρήσει αυτά τα χρήματα θα πη πως έχει πολύ χοντρό πετσάκι."

"Η Ζανέτ έβαλε τα χρήματα και το γράμμα σ' ένα χοντρό φακέλλο, έγραψε απ' έξω τη διεύθυνσι και έκλεισε το φακέλλο με βουκαρέρι.

Όταν τελείωσε αυτή την εργασία αναφώνησε:

— Αυτή η υπόθεσις έληξε!

"Υστερα η Ζανέτ ξαναγύρισε κοντά στον άντρα της...

Κρατώντας ακόμα το γράμμα του Τζιλ με την άκρη των δακτύλων της, το κοίτησε μπροστά στο πρόσωπο του συζύγου της λέγοντας:

— Πώς βρέθηκε στα χέρια σου αυτό το μυστικό ντοκουμέντο;

— Τό βρήκα κατά τύχη ένα βράδυ, που άνοιξα την τσάντα σου, για να πάρω ένα τσιγάρο...

Βγάζοντας τα χαρτονομίσματα για να δώ αν από κάτω βρισκόταν η τσιγαροθήκη σου, έπεσε το γράμμα στα μάτια μου.

— Τί πρέπει να το κάνω;

— Στο τζάκι υπάρχει φωτιά...

"Η Ζανέτ έσκυψε κι' έριξε πάγω στα άναμμένα κούτσουρα το χαρτί...

Παρακολουθούσαν και οι δυο με τα μάτια τους το χαρτί που καίγεται.

Όταν μεταβλήθηκε σε στάχτη, η Ζανέτ είπε:

— Πώς το έμαθες στην αρχή, Κιτ;

— Ο πατέρας σου, αφού βρήκε τον τρόπο να τακτοποιήσει τις υποθέσεις του, δεν θέλησε να κρατήσει το ποσό που τους είχες πάρει...

Πεισιμένος ότι τα χρήματα αυτά τα είχες πάρει από μένα, διάσπασε και μου τα επιστρέψε, έξηγησε ο Κιτ.

— Και σ'υ θα παραξενεύτηκες, αφού δεν είχες δώσει τα χρήματα...

— Τί σκέφτηκες;

— Δεν είχα τον καιρό να σκεφτώ...

Μου ανέθηκε το αίμα στο κεφάλι!

— Κατάλαβες λοιπόν άμέσως την προέλευσι αυτών των χρημάτων;

— Δεν ήταν δύσκολο. Ο κύκλος των γνωριμιών σου ήταν περιωρισμένος.

"Υστερα ανακάλυψες το γράμμα του "Εντουαρντ, που έλεγε ότι μου είχε δώσει τις τετρακόσιες λίρες. Μ'αυτά τα καινούργια στοιχεία, τί σκέφτηκες εκείνο το βράδυ;

— Τό ίδιο εκείνο βράδυ, με έσωσε από τον πυροβολισμό του Μάρχισον, και επομένως άρχισα να βλέπω καθαρότερα...

Διατηρούσα όμως αμφιβολίες και ο έκνευρισμός μου εξακολούθησε.

"Η ανάμνησι του θάρρους που έδειξες, τη στιγμή που διέτρεχα ένα σοβαρότατο κίνδυνο, μ'έκανε σιγά - σιγά να συνέλθω.

— Τό μόνο που σκεπτόμουν εκείνη τη στιγμή ήταν ότι κινδύνευες!

Μα δεν μπορώ να έξηγησω, πρόσθεσε έπειτα από μία στιγμή διαταγών, τό λόγο που ώθησε τόν μπαμπά κι μ'ην επιστρέψει σ'έμένα τα χρήματα που τού είχα δώσει.

— Από τις έκμιστηρεύσεις τού πατέρα σου κατάλαβα ότι βρισκόταν σέ πολύ δύσκολη θέση.

Από τη μία μεριά φοβόταν πώς, αν σου επέστρεφε τα χρήματα, θα έπρεπε να σου άποκαλύψη γιατί δεν τα χρειαζόταν πιά.

Πραγματικά, είχε αναλάβει την υποχρέωσι να μ'η

μιλήσει σέ κανένα, για τήν έπέμβασι τήν τελευταία στιγμή, ενός παλμού πελάτου του: αυτός έμαθε τη δικαστική δίωξι και έξωφλησε τό χρεος.

Από άλλη πλευρά, αφού σου ζήτησε τα χρήματα για ένα λόγο που δεν υπήρχε πιά, δεν ήθελε να τα κρατήσει...

Αυτό μου φαίνεται πολύ φυσικό, συνεπέρανε.

"Η Ζανέτ έκπληκτη, για τή θερμή με τήν όποια ο Μπρέντ υποστήριζε τη διαγωγή τού γιαιτρού Τόμ, έξέταζε, τώρα και μερικές στιγμές, τό πρόσωπο τού συζύγου της...

Οταν τελείωσε, γέλασε εύχυσμένη και άπάντησε:

— Ναι, έντελώς φυσικό, χρυσέ μου! τού έπεσε χαιδεύοντάς του τα μαλλιά.

Ο Μπρέντ αγκάλιασε τη γυναίκα του από τη μέση και έλεπε κυττάζοντάς την τρυφερά:

— Καταλαβαίνω ότι φέρθηκε άπαισία άπέναντί σου, Ζανέτ!

— Δεν πείπει πιά να τα σκεπτόμαστε αυτά. Στην πραγματικότητα, ο πατέρας σου είναι μία ευγενική φύσις.

Σ'αυτή την κρίσιμη εποχή, τό πεπωμένο τού φέρθηκε τόσο άσχημα που ήταν δικαιολογημένη η άδυναμία που έδειξε.

"Η γυναικοψυχία σου, Κιτ, είναι θαυμάσια.

— Δεν έχω τήν ίδια γνώμη, μα δεν σ'έμποδισε από τού να έξης αυτάπτες!

— Όλα τα φαινόμενα στρέφονται εναντίον μου, και δεν παραξενεύομαι που με ύποψιάστικες!

— Θάπρεπε να με ντυφεκίσουν που άμφεβόλα για σένα!

— Λίγο έλειψε να γίνη αυτό!...

Ο Μάρχισον είχε σκοπό να τό κάνει!

— Από αυτό τό έπεισόδιο δεν μου μένει γενικά παρά μία εύχρηστη άνάμνησι!

Σέ δάε πω να πηγαίνεις σιγά - σιγά, πατώντας στις μύτες, των παιδιών σου, πίσω από τόν τόν αλκοολικό...

Εμοιαζες με άγριο γάτα, έτοιμη να ύπερασπιστή τα μικρά της! πρόσθεσε γελώντας.

— Θάπρεπε να με ντυφεκίσουν που άμφεβόλα για σένα!

— Λίγο έλειψε να γίνη αυτό!...

Ο Μάρχισον είχε σκοπό να τό κάνει!

— Από αυτό τό έπεισόδιο δεν μου μένει γενικά παρά μία εύχρηστη άνάμνησι!

Σέ δάε πω να πηγαίνεις σιγά - σιγά, πατώντας στις μύτες, των παιδιών σου, πίσω από τόν τόν αλκοολικό...

Εμοιαζες με άγριο γάτα, έτοιμη να ύπερασπιστή τα μικρά της! πρόσθεσε γελώντας.

— Θάπρεπε να με ντυφεκίσουν που άμφεβόλα για σένα!

— Λίγο έλειψε να γίνη αυτό!...

Ο Μάρχισον είχε σκοπό να τό κάνει!

— Από αυτό τό έπεισόδιο δεν μου μένει γενικά παρά μία εύχρηστη άνάμνησι!

Σέ δάε πω να πηγαίνεις σιγά - σιγά, πατώντας στις μύτες, των παιδιών σου, πίσω από τόν τόν αλκοολικό...

Εμοιαζες με άγριο γάτα, έτοιμη να ύπερασπιστή τα μικρά της! πρόσθεσε γελώντας.

— Θάπρεπε να με ντυφεκίσουν που άμφεβόλα για σένα!

— Λίγο έλειψε να γίνη αυτό!...

Ο Μάρχισον είχε σκοπό να τό κάνει!

— Από αυτό τό έπεισόδιο δεν μου μένει γενικά παρά μία εύχρηστη άνάμνησι!

Σέ δάε πω να πηγαίνεις σιγά - σιγά, πατώντας στις μύτες, των παιδιών σου, πίσω από τόν τόν αλκοολικό...

Εμοιαζες με άγριο γάτα, έτοιμη να ύπερασπιστή τα μικρά της! πρόσθεσε γελώντας.

— Θάπρεπε να με ντυφεκίσουν που άμφεβόλα για σένα!

— Λίγο έλειψε να γίνη αυτό!...

Ο Μάρχισον είχε σκοπό να τό κάνει!

— Από αυτό τό έπεισόδιο δεν μου μένει γενικά παρά μία εύχρηστη άνάμνησι!

Σέ δάε πω να πηγαίνεις σιγά - σιγά, πατώντας στις μύτες, των παιδιών σου, πίσω από τόν τόν αλκοολικό...

Εμοιαζες με άγριο γάτα, έτοιμη να ύπερασπιστή τα μικρά της! πρόσθεσε γελώντας.

— Θάπρεπε να με ντυφεκίσουν που άμφεβόλα για σένα!

— Λίγο έλειψε να γίνη αυτό!...

Ο Μάρχισον είχε σκοπό να τό κάνει!

— Από αυτό τό έπεισόδιο δεν μου μένει γενικά παρά μία εύχρηστη άνάμνησι!

Σέ δάε πω να πηγαίνεις σιγά - σιγά, πατώντας στις μύτες, των παιδιών σου, πίσω από τόν τόν αλκοολικό...

Εμοιαζες με άγριο γάτα, έτοιμη να ύπερασπιστή τα μικρά της! πρόσθεσε γελώντας.

— Θάπρεπε να με ντυφεκίσουν που άμφεβόλα για σένα!

— Λίγο έλειψε να γίνη αυτό!...

Ο Μάρχισον είχε σκοπό να τό κάνει!

— Από αυτό τό έπεισόδιο δεν μου μένει γενικά παρά μία εύχρηστη άνάμνησι!

Σέ δάε πω να πηγαίνεις σιγά - σιγά, πατώντας στις μύτες, των παιδιών σου, πίσω από τόν τόν αλκοολικό...

Εμοιαζες με άγριο γάτα, έτοιμη να ύπερασπιστή τα μικρά της! πρόσθεσε γελώντας.

— Θάπρεπε να με ντυφεκίσουν που άμφεβόλα για σένα!

— Λίγο έλειψε να γίνη αυτό!...

Ο Μάρχισον είχε σκοπό να τό κάνει!

— Από αυτό τό έπεισόδιο δεν μου μένει γενικά παρά μία εύχρηστη άνάμνησι!

Σέ δάε πω να πηγαίνεις σιγά - σιγά, πατώντας στις μύτες, των παιδιών σου, πίσω από τόν τόν αλκοολικό...

Εμοιαζες με άγριο γάτα, έτοιμη να ύπερασπιστή τα μικρά της! πρόσθεσε γελώντας.

— Θάπρεπε να με ντυφεκίσουν που άμφεβόλα για σένα!

— Λίγο έλειψε να γίνη αυτό!...

Ο Μάρχισον είχε σκοπό να τό κάνει!

— Από αυτό τό έπεισόδιο δεν μου μένει γενικά παρά μία εύχρηστη άνάμνησι!

Σέ δάε πω να πηγαίνεις σιγά - σιγά, πατώντας στις μύτες, των παιδιών σου, πίσω από τόν τόν αλκοολικό...

Εμοιαζες με άγριο γάτα, έτοιμη να ύπερασπιστή τα μικρά της! πρόσθεσε γελώντας.

— Θάπρεπε να με ντυφεκίσουν που άμφεβόλα για σένα!

— Λίγο έλειψε να γίνη αυτό!...

Ο Μάρχισον είχε σκοπό να τό κάνει!

— Από αυτό τό έπεισόδιο δεν μου μένει γενικά παρά μία εύχρηστη άνάμνησι!

Σέ δάε πω να πηγαίνεις σιγά - σιγά, πατώντας στις μύτες, των παιδιών σου, πίσω από τόν τόν αλκοολικό...

Εμοιαζες με άγριο γάτα, έτοιμη να ύπερασπιστή τα μικρά της! πρόσθεσε γελώντας.

— Θάπρεπε να με ντυφεκίσουν που άμφεβόλα για σένα!

— Λίγο έλειψε να γίνη αυτό!...

Ο Μάρχισον είχε σκοπό να τό κάνει!

— Από αυτό τό έπεισόδιο δεν μου μένει γενικά παρά μία εύχρηστη άνάμνησι!

Σέ δάε πω να πηγαίνεις σιγά - σιγά, πατώντας στις μύτες, των παιδιών σου, πίσω από τόν τόν αλκοολικό...

Εμοιαζες με άγριο γάτα, έτοιμη να ύπερασπιστή τα μικρά της! πρόσθεσε γελώντας.

— Θάπρεπε να με ντυφεκίσουν που άμφεβόλα για σένα!

— Λίγο έλειψε να γίνη αυτό!...

Ο Μάρχισον είχε σκοπό να τό κάνει!

— Από αυτό τό έπεισόδιο δεν μου μένει γενικά παρά μία εύχρηστη άνάμνησι!

Σέ δάε πω να πηγαίνεις σιγά - σιγά, πατώντας στις μύτες, των παιδιών σου, πίσω από τόν τόν αλκοολικό...

Εμοιαζες με άγριο γάτα, έτοιμη να ύπερασπιστή τα μικρά της! πρόσθεσε γελώντας.

— Θάπρεπε να με ντυφεκίσουν που άμφεβόλα για σένα!

— Λίγο έλειψε να γίνη αυτό!...

Ο Μάρχισον είχε σκοπό να τό κάνει!

— Από αυτό τό έπεισόδιο δεν μου μένει γενικά παρά μία εύχρηστη άνάμνησι!

Σέ δάε πω να πηγαίνεις σιγά - σιγά, πατώντας στις μύτες, των παιδιών σου, πίσω από τόν τόν αλκοολικό...

Εμοιαζες με άγριο γάτα, έτοιμη να ύπερασπιστή τα μικρά της! πρόσθεσε γελώντας.

— Θάπρεπε να με ντυφεκίσουν που άμφεβόλα για σένα!

— Λίγο έλειψε να γίνη αυτό!...

Ο Μάρχισον είχε σκοπό να τό κάνει!

— Από αυτό τό έπεισόδιο δεν μου μένει γενικά παρά μία εύχρηστη άνάμνησι!

Σέ δάε πω να πηγαίνεις σιγά - σιγά, πατώντας στις μύτες, των παιδιών σου, πίσω από τόν τόν αλκοολικό...

Εμοιαζες με άγριο γάτα, έτοιμη να ύπερασπιστή τα μικρά της! πρόσθεσε γελώντας.

— Θάπρεπε να με ντυφεκίσουν που άμφεβόλα για σένα!

— Λίγο έλειψε να γίνη αυτό!...

Ο Μάρχισον είχε σκοπό να τό κάνει!

— Από αυτό τό έπεισόδιο δεν μου μένει γενικά παρά μία εύχρηστη άνάμνησι!

Σέ δάε πω να πηγαίνεις σιγά - σιγά, πατώντας στις μύτες, των παιδιών σου, πίσω από τόν τόν αλκοολικό...

Εμοιαζες με άγριο γάτα, έτοιμη να ύπερασπιστή τα μικρά της! πρόσθεσε γελώντας.

— Θάπρεπε να με ντυφεκίσουν που άμφεβόλα για σένα!

— Λίγο έλειψε να γίνη αυτό!...

Ο Μάρχισον είχε σκοπό να τό κάνει!

— Από αυτό τό έπεισόδιο δεν μου μένει γενικά παρά μία εύχρηστη άνάμνησι!

Σέ δάε πω να πηγαίνεις σιγά - σιγά, πατώντας στις μύτες, των παιδιών σου, πίσω από τόν τόν αλκοολικό...

Εμοιαζες με άγριο γάτα, έτοιμη να ύπερασπιστή τα μικρά της! πρόσθεσε γελώντας.

— Θάπρεπε να με ντυφεκίσουν που άμφεβόλα για σένα!

— Λίγο έλειψε να γίνη αυτό!...

Ο Μάρχισον είχε σκοπό να τό κάνει!

— Από αυτό τό έπεισόδιο δεν μου μένει γενικά παρά μία εύχρηστη άνάμνησι!

Σέ δάε πω να πηγαίνεις σιγά - σιγά, πατώντας στις μύτες, των παιδιών σου, πίσω από τόν τόν αλκοολικό...

Εμοιαζες με άγριο γάτα, έτοιμη να ύπερασπιστή τα μικρά της! πρόσθεσε γελώντας.

— Θάπρεπε να με ντυφεκίσουν που άμφεβόλα για σένα!

— Λίγο έλειψε να γίνη αυτό!...

Ο Μάρχισον είχε σκοπό να τό κάνει!

— Από αυτό τό έπεισόδιο δεν μου μένει γενικά παρά μία εύχρηστη άνάμνησι!

Σέ δάε πω να πηγαίνεις σιγά - σιγά, πατώντας στις μύτες, των παιδιών σου, πίσω από τόν τόν αλκοολικό...

Εμοιαζες με άγριο γάτα, έτοιμη να ύπερασπιστή τα μικρά της! πρόσθεσε γελώντας.

— Θάπρεπε να με ντυφεκίσουν που άμφεβόλα για σένα!

— Λίγο έλειψε να γίνη αυτό!...

Ο Μάρχισον είχε σκοπό να τό κάνει!

— Από αυτό τό έπεισόδιο δεν μου μένει γενικά παρά μία εύχρηστη άνάμνησι!

Σέ δάε πω να πηγαίνεις σιγά - σιγά, πατώντας στις μύτες, των παιδιών σου, πίσω από τόν τόν αλκοολικό...

Εμοιαζες με άγριο γάτα, έτοιμη να ύπερασπιστή τα μικρά της! πρόσθεσε γελώντας.

— Θάπρεπε να με ντυφεκίσουν που άμφεβόλα για σένα!

— Λίγο έλειψε να γίνη αυτό!...

Ο Μάρχισον είχε σκοπό να τό κάνει!

— Από αυτό τό έπεισόδιο δεν μου μένει γενικά παρά μία εύχρηστη άνάμνησι!

Σέ δάε πω να πηγαίνεις σιγά - σιγά, πατώντας στις μύτες, των παιδιών σου, πίσω από τόν τόν αλκοολικό...

Εμοιαζες με άγριο γάτα, έτοιμη να ύπερασπιστή τα μικρά της! πρόσθεσε γελώντας.

— Θάπρεπε να με ντυφεκίσουν που άμφεβόλα για σένα!

— Λίγο έλειψε να γίνη αυτό!...

Ο Μάρχισον είχε σκοπό να τό κάνει!

— Από αυτό τό έπεισόδιο δεν μου μένει γενικά παρά μία εύχρηστη άνάμνησι!

Σέ δάε πω να πηγαίνεις σιγά - σιγά, πατώντας στις μύτες, των παιδιών σου, πίσω από τόν τόν αλκοολικό...

Εμοιαζες με άγριο γάτα, έτοιμη να ύπερασπιστή τα μικρά της! πρόσθεσε γελώντας.

— Θάπρεπε να με ντυφεκίσουν που άμφεβόλα για σένα!

— Λίγο έλειψε να γίνη αυτό!...

Ο Μάρχισον είχε σκοπό να τό κάνει!

— Από αυτό τό έπεισόδιο δεν μου μένει γενικά παρά μία εύχρηστη άνάμνησι!

Σέ δάε πω να πηγαίνεις σιγά - σιγά, πατώντας στις μύτες, των παιδιών σου, πίσω από τόν τόν αλκοολικό...

Εμοιαζες με άγριο γάτα, έτοιμη να ύπερασπιστή τα μικρά της! πρόσθεσε γελώντας.

— Θάπρεπε να με ντυφεκίσουν που άμφεβόλα για σένα!

— Λίγο έλειψε να γίνη αυτό!...

Ο Μάρχισον είχε σκοπό να τό κάνει!

ήλπιζε ότι θα μπορούσε αυτός να της υποδείξει μια λύση, μα ο γιατρός Τόμ φάνηκε εξαιρετικά επιφυλακτικός.

— Έχω τη γνώμη, χρυσή μου, ότι δεν θα πρέπει να ανακατευθείς καθόλου σ' αυτή την υπόθεση. Αυτές είναι δουλειές των ανδρών!

— Σύμφωνοι! Έδω όμως είναι άλλο θέμα. Τα σχέδια του Έντουαρντ έχουν, ασφαλώς κάποιο αδύνατο σημείο... Αν κατορθώσω να έχω μια συνάντηση μαζί του, ίσως μου δώσει τις ενδείξεις που μου χρειάζονται...

— Μην ανακατεύεσαι, Ζανέτ!

Κυρίες και Δεσποινίδες, Έσεν θέλετε να αισθανέστε εφ' ελάττω, ζητήσατε δια την υγείαν σας τα νέα

Femex

με άφθονο βελούδινη και σε κατάλληλο μέγεθος. Πωλούνται εις όλα τα φαρμακεία και Μαρσπαλεία εις κυτία των 12 και των 6.

ΡΥΤΙΔΕΣ-ΠΑΜΑΔΕΣ-ΑΚΜΕΣ-ΕΛΑΝΕΣ
ΤΑΧΥΤΑΤΗ · ΥΠΕΡΓΟΥΝΗ · ΑΝΔΡΟΥΝΗ

ΡΙΖΙΚΗ 100%
ΑΠΟΤΡΙΧΩΣΙΣ

ESTHETIQUE MODERNE
Mre KASTRIOTIS
ΠΑΡΕΣΤΙΚΗ ΧΕΙΡΟΥΡΓΙΚΗ
ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ 5 ΚΑΛΟΝΑΚΗ τηλ. 612-010

LYONS TEA

Το περίφημο διά το άρωμά του ΤΣΑ-Ι.

ION

Κρέμα ION

Όλοκληρωμένη τροφή και γλύκισμα. Παρασκευάζεται άμεσως. Γευστικώτατη, οικονομική, εύπεπτος.

ΠΡΟΙΟΝ ΤΗΣ ΣΟΚΟΛΑΤΟΠΟΙΙΑΣ ION

νέτ! Από υπερβολικό γέλιο επέστρεψα στον άντρα σου προσεκτικά, τις τριακόσιες λίρες και παρολίγο να κάνω κακό!

— Σου είπα κιόλας, μπαμπά, ότι η πρωτοβουλία σου δεν είχε καμιά δυσάρεστη συνέπεια. Α. Ξέχασα να σου πω ότι ο Έντουαρντ μου απάντησε μέσω της γραμματέας του ότι έλαβε το ποσό που του έστειλα. Από τώρα και στο εξής επιθυμώ ν' αλληλογραφώ με τον κύριο Τζιλ και αυτόν τον τρόπο.

— Σε καταλαβαίνω. Φέρεθηκα κατά τρόπο φρικτό, είπε ο κύριος Άντερσον.

— Κάτι παραπάνω... Ξεκαλοουθεύει να φέρονται έτσι.

— Ό,τι και ναί, αγαπητή μου, στη θέση σου... εγώ θα καθόμουν στην πόρτα. Είναι βέβαιος ότι ο Κρίστοφ θα βρή τον τρόπο ν' αντιμετωπίσει την κατάσταση.

— Η Ζανέτ δεν φάνηκε να πείσσει.

— Προτού πάρω μιαν απόφαση, θα σκεφτώ πολύ, είπε.

Κι' αφού σκέφτηκε πολύ, η Ζανέτ κατέληξε στην προηγούμενη απόφασή της: Την άλλη μέρα, έπειτα από το μεσημεριανό φαγητό, πήγε στα γραφεία της «Αγγλοαμερικανικής Εμπορικής Εταιρείας Τζιλ».

Την έμπασαν σ' ένα μικρό σαλόνι που βρισκόταν πλάι στο γραφείο του πατέρα του Έντουαρντ. Έπειτα από λίγα λεπτά η Ζανέτ διέκρινε έναν έλαφρύ θόρυβο ανάμεσα από την πόρτα... Έσπρησε το αυτί της και, όχι χωρίς συγκίνηση, ξεχώρισε τη φωνή του Έντουαρντ:

— "Ω! ναι, σ' ευχαριστώ πάτερα, έλεγε, είμαι πολύ καλύτερα. Σε λίγες μέρες δεν θα υπάρχει κανένα ίχνος από το άτυχμά μου. Φτηνά τη γλύτωσα γιατί εκείνοι που ήταν στο άλλο αυτοκίνητο είναι σοβαρά τραυματισμένοι.

— Το πρόσωπό σου είναι παραμορφωμένο, παιδί μου. Το μάτι σου είναι κάπως καλύτερα μα τα χείλη σου είναι ακόμα προσημένα. Λυπούμαι που θα είσαι ακόμα μερικές μέρες έτσι.

Φαίνονταν, καθαρά, από αυτό το διάλογο ότι ο Έντουαρντ είχε πη στον πατέρα του ότι είχε πέσει θύμα ενός φανταστικού αυτοκινητιστικού δυστυχήματος για να μην δηλώσει την τιμωρία που του είχε υποβάλει ο Μπρέντ...

— Η Ζανέτ θυμήθηκε τότε ότι ο Έντουαρντ της είχε μιλήσει για τον πατέρα του με πολλή αγάπη... Βέβαια η συμπεριφορά του Έντουαρντ έδειχνε ενστικτωτικά πολύ ταπεινά μα η δική του αγάπη τον τιμούσε...

— Η Ζανέτ έβγαλε άμεσα το συμπέρασμα ότι ίσως να υπήρχε σ' αυτό ένα πρώτο σημείο με το οποίο θα ήταν δυνατό να δημιουργηθεί ένα εμπόδιο στα σχέδια του Έντουαρντ έναντι των συμφερόντων της εταιρείας Μπρέντ στην Ασία.

— Η Ζανέτ διέκρινε τις σκέψεις της για ν' ακούσει τη συζήτηση που είχε αρχίσει πάλι ανάμεσα στους δυο άντρες.

— Διάβασα την έκθεσή σου, παιδί μου, που αφορά την αγορά ωρισμένων εδαφών για την καλλιέργεια μπαχαρικών στη Βιρμανία. Ξέρεις πολύ καλά το ζήτημα, αυτή όμως η άναπτυξη της εμπορικής μας δραστηριότητας περικλείει κινδύνους, τόσο μάλλον που οι απαιτήσεις των Ισχυρών μεσ-

τών μου φαίνονται υπερβολικές.

— Είναι μερικοί που έκμεταλλεύονται την περιστάση για ν' ανεβάσουν τις τιμές, απαντούσε ο Έντουαρντ με δεβαιοτητα, μα θα τους θέσω γρήγορα εκτός μάχης!

Έπειτα από λίγο, η Ζανέτ άκουσε θήματα που πλησίαζαν στην πόρτα... Ενστικτωτικά πήγε πίσω από την πόρτα έτσι που όταν ο Έντουαρντ μπήκε μέσα δεν την είδε... Η Ζανέτ προχώρησε, τότε, κι' άρπαξε το μπράτσο του Έντουαρντ όταν αυτός ξανάκλεισε την πόρτα... Ο νέος στραβόθηκε απότομα, σά να βρισκόταν κάτω από την απειλή ενός πιστολιού.

— Εσύ! είπε.

— Ναι, εγώ! απάντησε η Ζανέτ.

Αναμετρήθηκαν με το βλέμμα κι' ύστερα, η Ζανέτ έδωσε απότομα και με ύφος που δεν δεχόταν αντίρρηση:

— Έντουαρντ, με μεταίωση της άμεσως το σχέδιο για την καλλιέργεια μπαχαρικών στη Βιρμανία!

Ο Τζιλ προσπάθησε να πάρει ύφος άγρυπνο, αυτό όμως δεν ήταν καθόλου εύκολο με το κατηγορηματικό ύφος της Ζανέτ που κρεμόταν από το μπράτσο του. Είπε με υπόκωφ φωνή:

— Τι τρόπος συμπεριφοράς είναι αυτός! Μπαίνεις κρυφά μέσα στο σπίτι για να δημιουργήσεις σκηνή!

Η προσπάθεια του Έντουαρντ ν' αλλάξει θέμα συζήτησης δεν είχε κανένα αποτέλεσμα: Η Ζανέτ έχοντας την εντύπωση ότι είχε βρή το αδύνατο σημείο, ήταν αποφασισμένη να συνεχίσει το έργο που είχε αναλάβει. Είπε ξανά:

— Είσαι έτοιμος να παραιτηθείς άμεσα από την επέκταση των εμπορικών εργασιών σου; Να βάλεις τέρμα στην προσπάθειά σου να εξαγοράζεις Βιρμανούς υπαλλήλους και προμηθευτές του οίκου «Μπρέντ»;

— Όχι! απάντησε λακωνικά ο Έντουαρντ, προσπαθώντας, μάταια όμως, να ξεφύγει από τη Ζανέτ.

— Σ' αυτή την περίπτωση, είπε εκείνη, χωρίς ν' αφήσει το άνησυχαστικό ήρεμο ύφος της... Θα μπά άμεσως σ' αυτό το γραφείο και θα δώσω μερικές εξηγήσεις για όσα ζητήματα που σε αφορούν: θα μάθω ο πατέρας σου ότι δεν έπρεπε θύμα αυτοκινητιστικού δυστυχήματος και ότι τα τραύματά στο πρόσωπό σου έχουν άλλη προέλευση. Θα μάθω τα όσα μέσα που έχουν χρησιμοποιήσει για να προμηθευθείς εμπιστευτικές πληροφορίες του εργοστασίου «Μπρέντ». Θα πληροφορηθεί ακόμα πώς πέραγες τις ελεύθερες ώρες σου στη Βιρμανία και τον ατιματικό επίλογο της ερωτικής σου σταδιοδρομίας!

Η Ζανέτ κατάλαβε από την τρομαγμένη έκφραση του Έντουαρντ, ότι είχε διαλέξει τον καλύτερο δρόμο. Σκόρπησε από χαρά, στη σκέψη ότι κατείχε την δύναμη, να ματαιώσει τα σχέδια του Έντουαρντ να συντηρήσει την εταιρεία «Μπρέντ» και τον Κίτ!

Η απάντησή του Έντουαρντ ήταν τόσο τυπική, τόσο ταιριαστή με το χαρακτήρα του, που παρά τη σοβαρότητα των συμφερόντων που διακυβούν-

ταν, η Ζανέτ λίγο έλειψε να σκάσει στα γέλια.

Ο Έντουαρντ πήρε ύφος στενοχωρημένο και πεισργμένο για ν' απαντήσει:

— Ζανέτ! Δε θα ξεπέσεις σε τέτοιο βαθμό ώστε να κάνεις ένα τόσο ανάξιο πράμα!

— Ανάξιο! απαντάει η Ζανέτ με συγκρατημένο θυμό. Όποτε θεωρείς τον εαυτόν σου ικανό να κρίνεις τους άλλους! Κάτω από το κάλυμμα της καλής σου φύσης, δεν έπαυες, επί χρόνια, να κάνεις ανέντιμα πράματα. Βάλτο καλά στο μυαλό σου, είμαι αποφασισμένη να δώσω άμεσα σ' εφαρμογή την απειλή μου, αν δεν συμφωνήσεις σ' αυτά που σου είπα!

Ενώ μιλούσε, η Ζανέτ δεν είχε αφήσει το μπράτσο του Έντουαρντ. Όταν σταμάτησε το πρόσωπό της ήταν κόκκινο από την ένταση... Ο Έντουαρντ, τάχυντας χαμένα, την κύτταζε σιωπηλός: δεν θα μπορούσε ποτέ να φανταστεί ότι ήταν δυνατό η γλυκεία μικρή Ζανέτ να μεταβληθεί έτσι. Έβλεπε στη θέση της μια καινούργια απόδειξη της αγάπης της για τον Μπρέντ. Θυμόταν ότι κατά τη διάρκεια των αραβώνων τους η Ζανέτ ήταν πάντα μετρημένη και επιφυλακτική. Η αντίθεσή ήταν μεγάλη και ο Τζιλ αναμέτρηση τα πλεονάσματα της ευτυχίας που είχε αφήσει να του διαφύγουν χωρίς καν να υποψιαστεί την έκτασή τους. Αυτή όμως η αναδρομή στο παρελθόν δεν κράτησε πολύ: ξαναγύρισε άμεσα στο παρόν και στις δυσκολίες που αντιμετώπιζε. Καταλαβαίνοντας ότι βρισκόταν σε αδυναμία να συνεχίσει τον αγώνα, ο Έντουαρντ, με πρόσωπο αλλοιωμένο, τραύλισε:

— Τι ζητάς από μένα;

— Η Ζανέτ του είπε τί έπρεπε να κάνει:

— Πήγαινε να βρεις τον πατέρα σου και πές του ότι, αφού μελέτησε, ξανά, το ζήτημα της δημιουργίας ενός υποκαταστήματος για την καλλιέργεια και την πώληση των μπαχαρικών, κατέληξε στο συμπέρασμα, ότι, με τις σημερινές τιμές, δεν συμφέρει αυτή η υπόθεσι. Θα τον συμβουλέψω να μην προχωρήσει στην έκτέλεση αυτού του σχεδίου.

— Καλά! απάντησε ο Έντουαρντ.

— Πήγαινε!... Θα σε περιμένω εδώ.

— Είναι ανάγκη να μιλήσω στον πατέρα μου άμεσα; αναφώνησε ο Έντουαρντ, φανερά στενοχωρημένος.

— Ναι, τώρα άμεσα! είπε η Ζανέτ.

Ο Τζιλ προσπάθησε να φέρει αντίρρησης μα εκείνη τον διέκοψε.

— Όπως θέλεις!... Θα πάω εγώ αντί για σένα και θα πω όλα στον πατέρα σου.

— Όχι! όχι! διάσπθηκε να πη ο Έντουαρντ.

Οι δυο αυτές συλλαβές αυτή χησαν σαν πένθιμη καμπάνα.

— Δεν διατάξεις να κάνω μια κακή πράξη, φοβάσαι όμως μη τη μάθω ο πατέρας σου! πέταξε η Ζανέτ με περιφρόνηση.

Το πρόσωπο του Έντουαρντ έγινε κατακόκκινο. Μ' ένα απότομο τινάξιμα απέλευθερωσε το μπράτσο του.

— Καλά, πηγαίνω άμεσα. Είσαι ικανοποιημένη;

— Η Ζανέτ ένευσε με μια κινή-

ση του κεφαλιού. Ακολούθησε τον Έντουαρντ με τα μάτια, ενώ αυτός έμπαινε μέσα στο γραφείο του κυρίου Τζιλ. Έσπρησε το αυτί της και άκουσε το θόρυβο από φωνές που μιλούσαν με ύφος εμπιστευτικό... Έπειτα από μερικά λεπτά, της φάνηκε πως άκουσε μια πόρτα ν' ανοίγει και να κλείνει με προφύλαξη... Αμέσως, η Ζανέτ έτρεξε στην πόρτα του σαλονιού, που έβγαζε στη σκάλα και την άνοιξε... Στην άλλη άκρη του διαδρόμου, ο Έντουαρντ έβγαζε το κεφάλι του για να βεβαιωθεί αν ο δρόμος ήταν ελεύθερος... Διευθύνθηκε τότε, πατώντας στα νύχια των ποδιών του, προς την έξοδο. Η Ζανέτ ρίχτηκε ξοπίσω του, τον έπιασε χωρίς κόπο και πιάστηκε από το μπράτσο του... Ο Έντουαρντ στραβόθηκε μ' ένα ύφος ταυτοχρόνα τρομαγμένο και θυμωμένο.

— Έκανα αυτό που μου ζητήσατε, είπε με υπόκωφ φωνή... Τώρα, για όνομα του Θεού, άφησε με ήσυχο!

— Ναι, όχι όμως πριν συναντηθείς με τον Κίτ, είπε η Ζανέτ.

Τον παρέσυρε ως κάτω στη σκάλα... Εκείνος διαμαρτυρόταν, μα για ν' αποφυγή το σκάνδαλο, αναγκάστηκε να την ακολουθήσει έξω και ν' ανέβη στο ταξί που ήταν σταματημένο μπροστά στο σπίτι.

Ο Μπρέντ τόσο πολύ εξεπλάγη που είδε τη Ζανέτ και τον Τζιλ να μπαίνουν μαζί στο γραφείο του που τεταχύνσε επάνω... Η Ζανέτ κρατούσε πάντα τον Έντουαρντ από το μπράτσο. Τα μάτια της έλαμπαν από ένα αποφασιστικό βλέμμα. Τα μάγουλά της ήταν κόκκινα και μερικές ανυπόταχτες μπουκλές πλασίωσαν το πρόσωπό της. Φαίνονταν λαχανιασμένη.

— Νάτος! είπε θριαμβευτικά.

— Το βλέπω! παρατήρησε ο Μπρέντ.

Ο Έντουαρντ κατάλαβε τη γελοία κατάσταση στην οποία βρισκόταν κι' αναφώνησε, γυρίζοντας προς τον Μπρέντ:

— Κατάρα! Που θέλεις να φτάσεις; Τι ζητάς ακόμα από μένα;

— Η Ζανέτ εξέθεσε στον Μπρέντ τα γεγονότα που είχαν μεσολαδήσει.

— Σκέφτηκα κατέληξε, ότι μια τελική συζήτηση μαζί σου μπορούσε ν' απλοποιήσει τα πράματα.

— Αυτό είναι σπουδαίο! Θα φωνάξω το γιατρό Τόμ.

— Άνοιξε, τότε, μιαν άλλη πόρτα και παρακάλεσε τον πεθερό του να μη μέση... Αυτός έβρινε κατάπληκτος όταν είδε τον Έντουαρντ Τζιλ.

Ο Κίτ έθεωρησε περιττό να δώσει μιαν εξήγηση:

— Η Ζανέτ είχε μια θαυμασία πρωτοβουλία: με πέτυχε να πείσει τον Τζιλ να σταματήσει τον πόλεμο έναντι της εταιρείας μου και να βάλει τέρμα σ' ένα καταστροφικό ανταγωνισμό.

Ο γιατρός Τόμ κύτταξε την κόρη του με θαυμασμό και είπε:

— Βρήκες λοιπόν το αδύνατο σημείο, χρυσή μου;

— Ναι, μπαμπά! Δεν μένει παρά η κατοχύρωση της συμφωνίας. Αυτή τη δουλειά θα την αναλάβω ο Κίτ.

Τότε ο Μπρέντ κάθισε μπροστά στο γραφείο του, πήρε ένα μεγάλο φύλλο χαρτί και άρχισε να γράφει με μεγάλη προσοχή. Όταν τελείωσε, σηκώθηκε και ξαναγύρισε κοντά στη Ζανέτ, τον πατέρα της και τον Τζιλ.

— Νομίζω πως αυτά που έγραψα ανταποκρίνονται στις περιστάσεις.

Και διάβασε φωναχτά: το πρώτο μέρος του εγγράφου αποτελούσε μια λεπτομερή περιγραφή της σκανδαλώδους περιπέτειας του Έντουαρντ Τζιλ στη Βιρμανία. Το δεύτερο μέρος περιέγραφε όλες τις άτιμες ενέργειες του Έντουαρντ Τζιλ για να καταστρέψει οικονομικά τον οίκο «Μπρέντ». Το έγγραφο ήταν γραμμένο στο πρώτο πρόσωπο, υπό τη μορφή μιας επίσημης δηλώσεως στην όποια δεν έλειπε παρά η υπογραφή του Έντουαρντ Τζιλ για να πάρη το χαρακτήρα μιας προσωπικής δηλώσεως.

Ο Τζιλ ήταν συντετριμμένος και δεν πρόβαλε παρά ελάχιστες αντιρρήσεις όταν ο Μπρέντ του παρουσίασε το χαρτί για να το υπογράψει... Μέσα του καταριόταν την ημέρα που είχε γνωρίσει την οικογένεια Άντερσον, υποχρεώθηκε όμως να αναγνωρίσει επίσημα τις ανέντιμες πράξεις του. Όταν έβαλε την υπογραφή, κυριεύτηκε ξαφνικά από θυμό, και πετώντας με δύναμη χάμω την πένα, φώναξε:

— Όρίστε, υπέγραψα!... που να σάς πάρη ο διάβολος όλους!

Νόμιζε πως είχε τελειώσει επί τέλους, μα υποχρεώθηκε να υποστήριξη και μια ανέλεστη κοιτίκη: με μια ακρίβεια χειρουργού, ο γιατρός Τόμ ανέλυσε τον ήθικο ξεπεσμό του Έντουαρντ Τζιλ και τα ταπεινά μέσα που είχε χρησιμοποιήσει αυτός για να εκδικηθεί τον Μπρέντ. Αν τα καυτερά λόγια άφιναν ίχνη, το πρόσωπο και το σώμα του Τζιλ θα έφεραν αιματηρές ραβδώσεις! Όταν ο κύριος Άντερσον είπε όσα είχε πη, πλησίασε την κόρη του και τον Κίτ: βάλθηκαν να κουβεντιάσουν οι τρεις τους, χωρίς να δίνουν άλλο σημασία στο αξιοσημείωτο ανθρώπινο κουρέλι που ήταν σωριασμένο σε μια πολυθρόνα. Έπειτα από λίγα λεπτά, ο Τζιλ σηκώθηκε, άφησε το δωμάτιο και βγήκε από το σπίτι.

Στο μεταξύ, ο Μπρέντ ρωτούσε τη Ζανέτ:

— Πώς σου κατέβηκε η ιδέα να τα κάνεις όλα αυτά;

— Η Ζανέτ βρισκόταν ακόμα σε πολύ μεγάλη υπερδιέγερση, έπειτα από το θρίαμβό της, για να μπορέσει να αναλύσει την τακτική που είχε ακολουθήσει κατά τη μάχη. Άρκε-σθηκε να πη:

— Έσείς οι μεγάλοι επιχειρηματίες, δεν λαβαίνετε ύψος σας κατά τους ύπολογισμούς σας παρά μόνο τα γεγονότα και τους αριθμούς.

ΣΤΟ ΕΠΟΜΕΝΟ: Η συνέχεια.

— Όρίστε, υπέγραψα!... που να σάς πάρη ο διάβολος όλους!

Νόμιζε πως είχε τελειώσει επί τέλους, μα υποχρεώθηκε να υποστήριξη και μια ανέλεστη κοιτίκη: με μια ακρίβεια χειρουργού, ο γιατρός Τόμ ανέλυσε τον ήθικο ξεπεσμό του Έντουαρντ Τζιλ και τα ταπεινά μέσα που είχε χρησιμοποιήσει αυτός για να εκδικηθεί τον Μπρέντ. Αν τα καυτερά λόγια άφιναν ίχνη, το πρόσωπο και το σώμα του Τζιλ θα έφεραν αιματηρές ραβδώσεις! Όταν ο κύριος Άντερσον είπε όσα είχε πη, πλησίασε την κόρη του και τον Κίτ: βάλθηκαν να κουβεντιάσουν οι τρεις τους, χωρίς να δίνουν άλλο σημασία στο αξιοσημείωτο ανθρώπινο κουρέλι που ήταν σωριασμένο σε μια πολυθρόνα. Έπειτα από λίγα λεπτά, ο Τζιλ σηκώθηκε, άφησε το δωμάτιο και βγήκε από το σπίτι.

Στο μεταξύ, ο Μπρέντ ρωτούσε τη Ζανέτ:

— Πώς σου κατέβηκε η ιδέα να τα κάνεις όλα αυτά;

— Η Ζανέτ βρισκόταν ακόμα σε πολύ μεγάλη υπερδιέγερση, έπειτα από το θρίαμβό της, για να μπορέσει να αναλύσει την τακτική που είχε ακολουθήσει κατά τη μάχη. Άρκε-σθηκε να πη:

— Έσείς οι μεγάλοι επιχειρηματίες, δεν λαβαίνετε ύψος σας κατά τους ύπολογισμούς σας παρά μόνο τα γεγονότα και τους αριθμούς.

ΣΤΟ ΕΠΟΜΕΝΟ: Η συνέχεια.

Ο ΠΥΡΓΟΣ ΤΗΣ ΣΙΩΠΗΣ

(ΤΕΛΕΥΤΑΙΟ)

— Είναι παρά πολύ ευτυχισμένοι, είπε η Ζόρα καθώς ξαφνικά σοβαρεύτηκε. Και νάξερεις πόσο απλά ζουν! Μοιράζονται τον καιρό τους ανάμεσα στην πολυτελή βίλα που η θεία Πότ τους αγόρασε στο Κανέ και στο μικρό σπιτάκι των γονέων της Μαριέλλας. Η μικρή Πάτ παίζει ανάμεσα σε σπάνια λουλούδια και σε άγρια γαρύφαλα με την ίδια χαρά! Η Μαρία-Ελθία την αγαπάει σαν τρελή! Όσο για το βαπτισμείο μου θα γίνει κουκούλι!

— Η Γκέρντα δάγκωσε τα χείλη της.

— Μα είναι ακόμα δυο μηνών... που να καταλάβεις...

— Όχι, όχι, είπε η Ζόρα με μάτια λαμπερά. Είναι κι' εμένα πολύ δυσκοί... Όπως δέ μου έλεγε ο Τίτσου...

— Ποιος είναι αυτός ο Τίτσου; ρώτησε η Γκέρντα, λίγο περιφρονητικά.

— Α, είναι ένας σπουδαίος νέος! Είπε ο Ζόρα φλογερά. Αγαπούσε βέβαια τη Μαριέλλα, μα έδειξε μια σπάνια ανωτερότητα. Είμαι φίλος και των δυοιών. Και είχε δική, έξ' άλλου, γιατί, λίγο λίγο, η μεγάλη του αγάπη μεταβλήθηκε σε μια δυνατή φιλία.

— Η Γκέρντα παρατήρησε: — Ίσως έπειδή δεν ήταν μια πραγματική μεγάλη αγάπη.

Τα μάτια της Ζόρας έλαμπαν:

— Νομίζεις; Δεν αποκλείεται, έξ' άλλου. Η Μαριέλλα μου είπε ότι σκέπτεται να παντρευτεί γιατί ο βαπτισμός του του γεννάει την όρεξη να γίνει κι' αυτός πατέρας.

— Α, κι' οι δυο σας τον βαφτίσατε τιν μικρό της Μαριέλλας;

— Η Ζόρα φάνηκε να μεγαλώσει ξαφνικά κατά πολλά χρόνια. Μια γλυκεία σοβαρότητα αγκάλιασε τα πονηρά χαρακτηριστικά της και είπε, σά σε δειρο:

— Είναι εξυμνος, καλός και αισθαντικός... είναι χημικός μηχανικός και φτιάχνει αρώματα... Το τελευταίο βράδυ που ήμουν εκεί, στον μικρό κήπο των Καντράν, πάνω από τον κόλπο, μιλούσαμε πολύ οι δυο μας...

— Ο αὐραὸς ήταν γεμάτος αστράς και, γύρω μας, όλα τα αρώματα της προδηγμένης νύχτας. Μέσα στο σπίτι η Μαριέλλα τραγουδούσε σιγαλά ν' αποκοιμισή το μαρό της... Ο Τίτσου μου πήρε το χέρι... μου είπε... μου είπε ότι θα μου αφιέρωση το καινούργιο του άρωμα...

— Που θα λέγεται;

— Έρωτας! είπε η μικρή χαμψλώνοντας τα μάτια της

ΤΕΛΟΣ

Ο
Νευρολόγος-Ψυχίατρος
Κ. ΓΑΡΟΦΑΛΙΔΗΣ

Δέχεται: Πανεπιστημίου 46, Γωνία Χωρ. Τοικωπή. Νέος αιώθ. τηλ. 614.620

·ΑΛΕΚΤΩΡ·

·Α·

● Αν ο χειμώνας γεμίσει το πρόσωπό σας ακαθάρματα και λειχήνες, μεταχειριστείτε άμεσα ΛΑΝΟΛΙΝΗ ΜΕΛΠΑΝ.

● Αν θέλετε να έχετε πάντα ξεκούραστη όψη και βελούδινη επιδερμίδα μεταχειριστείτε συνεχώς ΛΑΝΟΛΙΝΗ ΜΕΛΠΑΝ.

● Αποφεύγετε όμως τις απομιμήσεις.

·ΜΕΛΠΑΝ·

·Ο φύλαξ άγγελος της όμορφιάς σας.

64

ΜΙΛΟΥΝ Τ' ΑΣΤΡΑ

καί προλέγουν το μέλλον για το διάστημα από 6-19 Απριλίου για αυτές που γεννήθηκαν στους παρακάτω άστερισμούς

Κριός

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (21 — 31 Μαρτίου): Μόνον αποφάσεις που θα πάρετε έπειτα από ώριμη σκέψη μπορούν να δώσουν την ικανοποίησή.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1—10 Απριλίου): Πρέπει να αναβάλετε κάθε τολμηρό σχέδιο, κάθε μετακίνηση που θα είναι επιβίωση.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11—20 Απριλίου): Έξαιρετο δεκαπενθήμερο για την αισθηματική αλληλογραφία, τις οικογενειακές συγκεντρώσεις, τις αγάρες.

Ταύρος

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (21 — 30 Απριλίου): Τα αισθηματικά ζητήματα ενοχλούν πολύ, ευχάριστες εκπλήξεις.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1—10 Μαΐου): Άλλαγή της καταστάσεως προς το καλύτερο, χωρίς όμως και αποφασιστική τροπή.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11—20 Μαΐου): Προσέξτε τα λόγια σας, τις άδασάνιστες κουβέντες.

Δίδυμοι

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (21—31 Μαΐου): Προσέξτε την υγεία σας, ιδίως αν προσβάλλεστε εύκολα από πνευμονικά νοσήματα.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1—10 Ιουνίου): Προτιμότερο είναι αυτό το δεκαπενθήμερο να περιοριστείτε στην υπάρχουσα κατάσταση, ακόμα κι' αν δεν είναι ικανοποιητική.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11—20 Ιουνίου): Πολύ τυχερή εκδήλωση, ιδίως στις 12 Ιουνίου ή την ημέρα των γενεθλίων σας.

Καρκίνος

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (23—30 Ιουνίου): Πιθανές επιτυχίες στον έρωτα, μα που μόνο η διπλωματικότητα και η γλυκύτητα θα μεταβάλουν σε διαρκείς.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1—10 Ιουλίου): Καλό δεκαπενθήμερο για τις οικογενειακές και κοινοτικές σχέσεις.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11—20 Ιουλίου): Να είσαστε επιφυλακτική μπροστά σε μία καινούρια αισθηματική εκδήλωση.

Λέων

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (23—31 Ιουλίου): Τόσο για χιμαίρικές επιδιώξεις στον αισθηματικό τομέα. Μην προχωρήσετε καθόλου σε καμμία ενέργεια.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1—10 Αυγούστου): Πολύ καλό δεκαπενθήμερο για ό,τι αφορά τις αισθηματικές σας σχέσεις.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11—20 Αυγούστου): Μην παραμελήσετε τον εαυτό σας, γιατί μπορεί να το μετανιώσετε.

Παρθένος

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (23—31 Αυγούστου): Βρίσκετε μεγάλη ικανοποίηση σε ώριμες εκδηλώσεις του αγαπημένου προσώπου.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1—10 Σεπτεμβρίου): Μην αλλάζετε τίποτα, χωρίς λόγο, στη δουλειά σας στις υποθέσεις σας.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11—20 Σεπτεμβρίου): Μία σχέση, μία φίλια, μπορούν να παίξουν ευεργετικό ρόλο στις αισθηματικές και οικονομικές υποθέσεις.

Ζυγός

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (23—30 Σεπτεμβρίου): Δεκαπενθήμερο ταραχμένο, αν αφήσετε να παρυσυρθήτε από τα ένστικτά σας. Αποφύγετε τους καυγάδες και τις παρεξηγήσεις.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1—10 Οκτωβρίου): Περιβάλλον αρκετά ήρεμο, που ταιριάζει στις πνευματικές εργασίες.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11—20 Οκτωβρίου): Ένα πιθανό εχθρικό νέο. Η καρδιά όμως και η φαντασία πρέπει να μείνουν υπό περιορισμό.

Σκορπιός

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (24—31 Οκτωβρίου): Θα ήταν προτιμότερο να μην πάρετε καμμία απόφαση αυτό το δεκαπενθήμερο.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1—10 Νοεμβρίου): Βελτίωση στους τομείς στους οποίους προηγουμένως συναντήσατε μεγάλες δυσκολίες.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11—20 Νοεμβρίου): Πρέπει τα έξοδα να βρίσκονται σε ισορροπία με τα έσοδα, αλλιώς δεν θ' αρχίσει να έρθει η καταστροφή.

Τοξότης

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (23—30 Νοεμβρίου): Ατμόσφαιρα βελτιωμένη κατά την οποία μπορούν να ληφθούν σοβαρές αποφάσεις.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1—10 Δεκεμβρίου): Βασιστείτε προ πάντος στον εαυτό σας. Μία υπόσχεση πιθανόν να μην τηρήσει.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11—20 Δεκεμβρίου): Σας παρουσιάζονται πολλές συναντήσεις για να πραγματοποιήσετε τα σχέδιά σας.

Αιγόκερως

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (21—31 Δεκεμβρίου): Πολλά πράγματα θα συμβάλουν στην επιτυχία σας. Πρέπει όμως να βοηθήσετε και εσείς.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1—10 Ιανουαρίου): Δυνατότητες να βελτιώσετε τη θέση σας σε όλους τους τομείς της ζωής σας.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11—20 Ιανουαρίου): Αποφύγετε κάθε αίτια για καυγά με το αγαπημένο πρόσωπο. Μην είσαστε πολύ ενθουσιαστική.

Υδροχόος

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (21—31 Ιανουαρίου): Η καλή θέληση μπορεί να σας βοηθήσει να αποφύγετε μία αισθηματική πλάνη.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1—10 Φεβρουαρίου): Δεκαπενθήμερο γεμάτο δραστηριότητα που μία συνάντηση, μία επίσκεψη μπορούν να κάνουν πολύ εύχρηστο.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11—19 Φεβρουαρίου): Σοβαρές πιθανότητες επιτυχίας στον αισθηματικό τομέα, χωρίς όμως με γοργές εξελίξεις.

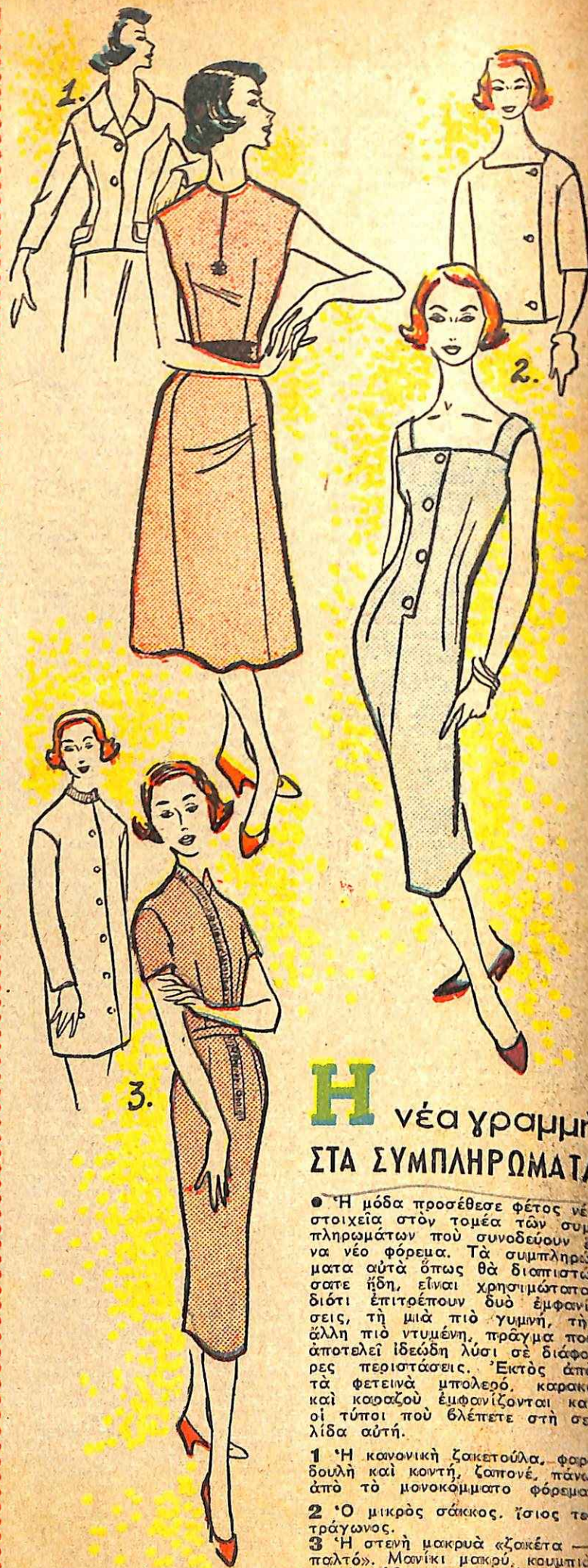
Ιχθείς

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (20—29 Φεβρουαρίου): Βελτίωση της υγείας. Αισιοδοξία και μία καλή είδηση.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1—10 Μαρτίου): Οι δεσμοί σας γίνονται πιο σταθεροί έπειτα από μία προσωρινή δοκιμασία.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11—20 Μαρτίου): Απαλλάσσεστε από έγνοιες και σκοτούρες και παίρνετε ένα εύχρηστο γράμμα.

ΣΙΒΥΛΛΑ

Η νέα γραμμή ΣΤΑ ΣΥΜΠΛΗΡΩΜΑΤΑ

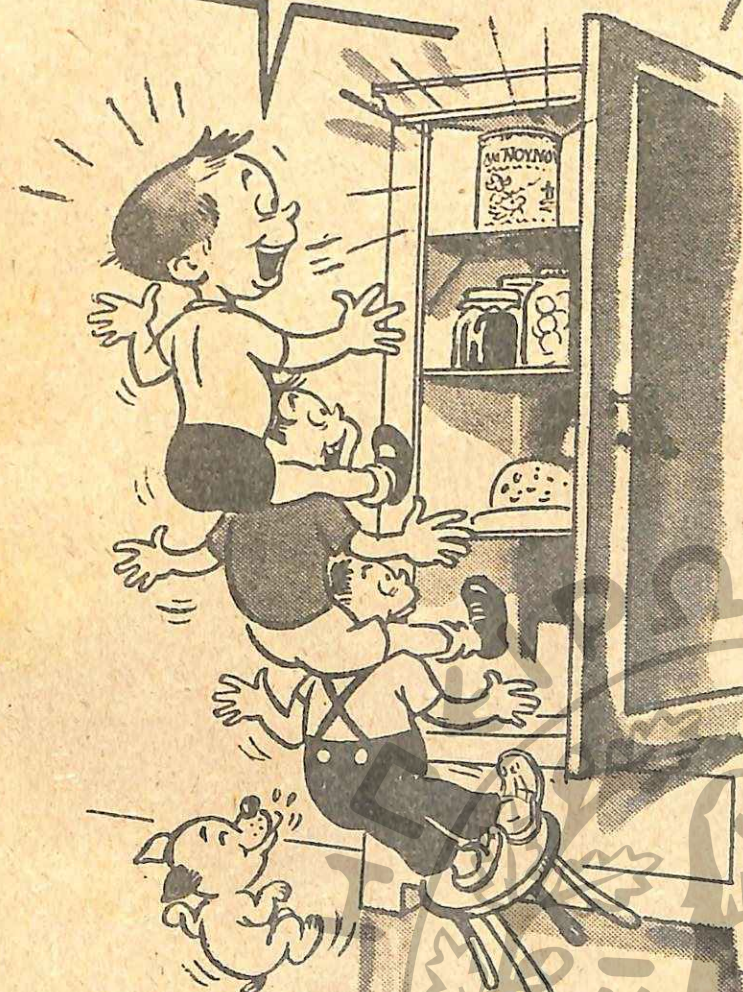
● Η μόδα προσέθεσε φέτος νέα στοιχεία στον τομέα των συμπληρωμάτων που συνοδεύουν ένα νέο φόρεμα. Τα συμπληρώματα αυτά όπως θα διαπιστώσατε ήδη, είναι χρησιμώτατα, διότι επιτρέπουν δυο εμφανίσεις, τη μία πιο γυμνή, την άλλη πιο ντυμένη, πράγμα που αποτελεί ιδεώδη λύση σε διάφορες περιστάσεις. Εκτός από τα φετεινά μπολερό, καρακό και κορσέζι εμφανίζονται και οι τύποι που βλέπετε στη σελίδα αυτή.

1. Η κανονική ζακετούλα, φορεμένη και κοντή, ζαπονε, πάνω από το μονοκόμματο φόρεμα.

2. Ο μικρός σάκκος, ίσιος τετράγωνος.

3. Η στενή μακρύα «ζακέτα — παλτό». Μονίκε μακρύ, κουμπιά μικρά ράβονται έως κάτω.

Παιδιά ... έν τάξει, τὸ βρήκα τὸ ΝΟΥΝΟΥ!

Δίναντες

Η ΜΟΝΤΕΡΝΑ ΔΙΑΚΟΣΜΗΤΙΚΗ ΤΟΥ ΣΠΙΤΙΟΥ

(Οι εξηγήσεις
στή σελίδα 9)

